
Ribhu Gita from Shiva Rahasya

श्रीशिवरहस्यान्तर्गते ऋभुगीता

Document Information

Text title : Ribhugita from Shivarahasya (Amsha 6)

File name : RGall.itx

Category : gItA, giitaa, shivarahasya, shiva

Location : doc_giitaa

Transliterated by : Anil Sharma anilandvijaya at gmail.com

Proofread by : Anil Sharma, Sunder Hattangadi, Ruma Dewan

Description-comments : shivarahasyAntargatam Amsha 6, Adhyayas 1-50

Latest update : August 6, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 6, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीशिवरहस्यान्तर्गते ऋभुगीता

अनुक्रमणिका

१. ऋभुस्तुतिर्नाम प्रथमोऽध्यायः ।
२. शिवेन ऋभुं प्रति सूत्रोपदेशो नाम द्वितीयोऽध्यायः ।
३. शिवऋभुसंवादो नाम तृतीयोऽध्यायः ।
४. ऋभुनिदाघसंवादो नाम चतुर्थोऽध्यायः ।
५. शिवेन कुमारोपदेशवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ।
६. प्रपञ्चस्य सच्चिन्मयत्वकथनं नाम षष्ठोऽध्यायः ।
७. स्वात्मनिरूपणं नाम सप्तमोऽध्यायः ।
८. प्रपञ्चशून्यत्व-सर्वनास्तित्वनिरूपणं नाम अष्टमोऽध्यायः ।
९. अहम्ब्रह्मास्मिप्रकरणनिरूपणं नाम नवमोऽध्यायः ।
१०. ब्रह्मवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ।
११. शिवभुक्तप्रकरणं नाम एकादशोऽध्यायः ।
१२. देहभुक्तिप्रकरणवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ।
१३. सर्वमात्मप्रकरणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ।
१४. आत्मानन्दप्रकरणवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ।
१५. ब्रह्मैव सर्वं प्रकरणनिरूपणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ।
१६. सिद्धेयत्वप्रकरणवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ।
१७. सर्वसिद्धान्तसङ्ग्राहप्रकरणं नाम सप्तदशोऽध्यायः ।
१८. ऋभुनिदाघसंवादो नाम अष्टदशोऽध्यायः ।
१९. ब्रह्मानन्दप्रकरणं नाम एकोनविंशोऽध्यायः ।
२०. आत्मवैभवाप्रकरणं नाम विंशोऽध्यायः ।
२१. सर्वप्रपञ्चउच्यत्वप्रकरणवर्णनं नाम ऐकविंशोऽध्यायः ।
२२. नामरूपनिषेधप्रकरणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ।
२३. रहस्योपदेशप्रकरणं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ।
२४. अहं ब्रह्मप्रकरणनिरूपणं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ।

२५. ब्रह्मज्ञानसर्वरूपत्वनिर्गुणप्रकरणं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ।
 २६. ज्ञानामृतमनोमयप्रकरणवर्णनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ।
 २७. आनन्दरूपत्वनिर्गुणप्रकरणं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ।
 २८. आत्मवैलक्षण्यप्रकरणं नाम अष्टविंशोऽध्यायः ।
 २९. तन्मयभावोपदेशप्रकरणं नाम ऐकोनत्रिंशोऽध्यायः ।
 ३०. ब्रह्मैकरूपत्वनिर्गुणप्रकरणं नाम त्रिंशोऽध्यायः ।
 ३१. महावाक्यार्थनिर्गुणप्रकरणं नाम ऐकत्रिंशोऽध्यायः ।
 ३२. सर्वमिथ्यात्वनिर्गुणप्रकरणं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ।
 ३३. सच्चिदानन्दरूपताप्रकरणं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ।
 ३४. दृष्टान्तैर्ब्रह्मसाधनप्रकरणं नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ।
 ३५. ब्रह्मभावनोपदेशप्रकरणं नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ।
 ३६. ब्रह्मभावनोपदेशप्रकरणं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ।
 ३७. सर्वसिद्धान्तप्रकरणं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ।
 ३८. प्रपञ्चशून्यत्वप्रकरणं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ।
 ३९. सर्वलयप्रकरणं नाम ऐकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४०. चित्तवृत्तिनिरोधप्रकरणं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४१. ग्रन्थप्रशस्तिनिर्गुणं नाम ऐकचत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४२. निदाधानुभववर्णनप्रकरणं नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४३. निदाधानुभववर्णनप्रकरणं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४४. निदाधानुभववर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४५. निदाधकृतगुरुस्तुतिवर्णनं नाम पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४६. ज्ञानोपायभूतशिवप्रतनिर्गुणं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४७. ऋभुकृतसङ्ग्रहोपदेशवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४८. स्कन्दकृतशिवप्रतोपदेशवर्णनं नाम अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ।
 ४९. शिवस्य ज्ञानदातृत्वनिर्गुणं नाम ऐकोनपञ्चाशोऽध्यायः ।
 ५०. सुदर्शनस्य मुक्तिलाभवर्णनं अंशश्रवणकृत्वनिर्गुणं
 य नाम पञ्चाशोऽध्यायः ।

१. ऋभुस्तुतिर्नाम प्रथमोऽध्यायः

उमाङ्घ्रिं किल मातुलुङ्गकृत्वमित्यादाय मोदाधिको
 मौढ्यान्नाकनिवासिनां भयपरैर्वाङ्घ्रैरिव प्रार्थितः ।

नीलीशम्बरनीलमम्बरतलं जम्बूकूलं भावयन्-

तं मुञ्चन्गिरिमम्बरं परिमृशल्लम्बोदरः पातु माम् ॥ १.१ ॥

वामं यस्य वपुः समस्तजगतां माता पिता चैतरत्

यत्पादाम्बुजानूपुरोद्भववरवः शब्दार्थवाक्यास्पदम् ।

यन्नेत्रत्रितयं समस्तजगतामालोकतेतुः सदा

पायाद्देवतसार्वभौमगिरिजालङ्कारमूर्तिः शिवः ॥ १.२ ॥

सूतः -

जैगीषव्यः पुनर्नत्वा षण्मुष्मं शिवसम्भवम् ।

पप्रच्छ वृष्टस्तं तत्र मुनिभिर्गणपुङ्गवैः ॥ १.३ ॥

जैगीषव्यः -

करुणाकर सर्वज्ञ शरणागतपालक ।

अरुणाधिपनेत्राब्जचरणास्मरणोन्मुष्म ॥ १.४ ॥

करुणावरुणाम्बोधे तरणिद्युतिभास्कर ।

दिव्यद्वादशलिङ्गानां मडिमा संश्रुतो मया ॥ १.५ ॥

त्वत्तोऽन्यश्रोतुमिच्छामि शिवाभ्यानमनुत्तमम् ।

त्वद्वाक्यकञ्जपीयूषधाराभिः पावयाशु माम् ॥ १.६ ॥

सूतः -

एति तस्य गिरा तुष्टः षण्मुष्मः प्राह तं मुनिम् ॥ १.७ ॥

श्रीषण्मुष्मः -

शृणु त्वमगजाकान्तेनोक्तं ज्ञानमडार्णवम् ।

ऋभवे यत्पुरा प्राह कैलासे शङ्करः स्वयम् ॥ १.८ ॥

अहमसूनुः पुरा विप्रो गत्वा नत्वा मधेश्वरम् ।

ऋभुर्विभुं तदा शम्भुं तुष्टाव प्राणतो मुदा ॥ १.९ ॥

ऋभुः -

दिवामणिनिशापतिस्कुटङ्कपीटयोनिस्कुट-

ल्ललाटभसितोल्लसद्भ्रत्रिपुण्ड्रभागोज्वलम् ।

भजामि भुजगाङ्गदं विधृतसामिसोमप्रभा-

विराजितकपर्दकं करटिकृत्तिभूष्यत्कटिम् ॥ १.१० ॥

भालाक्षाध्वरदक्षशिक्षकवलक्षोक्षेशवाढोत्तम-

त्र्यक्षक्षय्य इवप्रदावत्सितालङ्काररुद्राक्षधृक् ।
 यक्षुःश्रोत्रवराङ्गलारसुमलवक्षःस्थलाध्यक्ष मां
 भक्ष्यीभूतगरप्रभक्ष भगवन्भिक्षवर्षपादाभ्युज ॥ १.११ ॥
 गङ्गायन्द्रकलाललाम भगवन् भूभृदुमारीसम्भ
 स्वामिंस्ते पदपद्मभावमतुलं कष्टापलं देहि मे ।
 तुष्टोऽहं शिपिविष्टुष्टमनसा भ्रष्टात्र मन्ये हरि-
 ब्रह्मेन्द्रानमरान्निविष्टपगतान्निष्ठाहि मे तादृशी ॥ १.१२ ॥
 नृत्ताऽम्बरसज्जटापटलिकाभ्राभ्यन्मलोऽुच्छटा
 नृत्त्यत्सोमकलाललामकलिकाशम्याकमौलीनतम् ।
 उग्रानुग्रभवोऽर्गुर्गजगद्भृद्भाराग्रपादाभ्युजं
 रक्षोवक्षकुठारभूतमुमया वीक्षे सुकामप्रदम् ॥ १.१३ ॥
 भालं मे भसितत्रिपुण्ड्रचितं त्वत्पादपद्मानतं
 पाडीशान ध्यानधान भगवन्भालानलाक्ष प्रभो ।
 कण्ठी मे शितिकण्ठनाम भवतो रुद्राक्षधृञ्पाहि मां
 कर्णौ मे भुजगाधिपोरुसुमलाकर्ण प्रभो पाहि माम् ॥ १.१४ ॥
 नित्यं शङ्करनामभोधितकथासारादरं शङ्करं
 वाचं रुद्रजपादरां सुमहतीं पञ्चाक्षरीमिन्दुधृक् ।
 आलू मे शशिभूषणोत्तममलालिङ्गार्थनायोद्यतौ
 पाहि प्रेमरसार्द्रयाडध सुदृशा शम्भो हिरण्यप्रभ ॥ १.१५ ॥
 भास्वद्भाडुयतुष्टयोज्ज्वल सदा नेत्रे त्रिनेत्रे प्रभो
 त्वल्लिङ्गोत्तमदर्शनेन सुतरां तृप्तैः सदा पाहि मे ।
 पादौ मे हरिनेत्रपूजितपदद्वन्द्वव नित्यं प्रभो
 त्वल्लिङ्गालयप्रकम्पप्रणतिभिर्मान्यौ य धन्यौ विभो ॥ १.१६ ॥
 धन्यस्त्वल्लिङ्गसङ्गोप्यनुद्दिनगलितानङ्गसङ्गान्तरङ्गः
 पुंसामर्थैकशक्त्या यमनियमवरैर्विश्ववन्ध प्रभो यः ।
 दत्त्वा भित्त्वदलं सदम्भुजवरं किञ्चिज्जलं वा मुहुः
 प्राप्नोतीश्वरपादपङ्कजमुमानाथाध मुक्तिप्रदम् ॥ १.१७ ॥
 उमारमण शङ्कर त्रिदशवन्ध वेदेज्य हृ-
 त्वदीयपरभावतो मम सदैव निर्वाणकृत् ।
 भवार्णवनिवासिनां किमु भवत्पदाभ्योरुह-

प्रभावभजनादरं भवति मानसं मुक्तिदम् ॥ १.१८ ॥

संसारार्गलपादभङ्गजनतासम्भोजनं भर्ग ते

पादद्वन्द्वमुभासनाथ भजतां संसारसम्भर्जकम् ।

त्वन्नामोत्तमगर्जनादधकुलं सन्तर्जितं वै भवे-

दुःखानां परिभर्जकं तव कृपावीक्षावतां जायते ॥ १.१९ ॥

विधिमुद्गकरोत्तमोरुमेरुकोदण्डभ्रिण्डितपुराण्डजवाडभाण ।

पाडि क्षमारथविकर्षसुवेदवाञ्छिडेषान्तलर्षितपदाम्भुज विश्वनाथ ॥ १.२० ॥

विभूतीनामन्तो न छि भलु भवानीरमण ते

भवे भावं कश्चित् त्वयि भवतु भाग्येन लभते ।

अभावं याज्ञानं भवति जननाद्यैश्च रक्षितः

उमाकान्त स्वान्ते भवदभयपादं कलयतः ॥ १.२१ ॥

वरं शम्भो भावैर्भजनभावेन नितरां (भावैर्भवभजनभावेन)

भवाम्भोधिर्नित्यं भवति विततः पांसुभ्रुडुलः ।

विमुक्तिं लुक्तिं च श्रुतिकथितभस्माक्षवरधु-

ग्भवे भर्तुः सर्वो भवति च सदानन्दमधुरः ॥ १.२२ ॥

सोमसामजसृष्टिभौलिधुक् सामसीमशिरसि स्तुतपाद ।

सामिकायगिरिश्चर शम्भो पाडि मामभिलङ्घ्यसमूढात् ॥ १.२३ ॥

भस्माङ्गराग भुजगाङ्ग मडोक्षसङ्ग

गङ्गाम्भुसङ्ग सुजटा निटिल स्फुलिङ्ग ।

लिङ्गाङ्ग भङ्गितमनङ्ग विडङ्गवाड-

सम्पूज्यपाद सदसङ्ग जनान्तरङ्ग ॥ १.२४ ॥

वात्सल्यं मयि तादृशं तवनयेय्यन्द्रार्धं यूडामणे

धिक्कृत्यापि विमुच्य वा त्वयि यतो धन्यो धराण्यामडम् ।

सक्षारं लवणार्णवस्य सलिलं धारा धरेण क्षणा-

दादायोञ्जितमाक्षितौ छि जगतां आस्वादनीयां दृशाम् ॥ १.२५ ॥

त्वत्त्रैलासवरे विशोकलुदयाः क्रोधोञ्जिताय्याण्डजः

तस्मान्नामपि भेदबुद्धिरक्षितं कुर्वीश तेऽनुग्रहात् ।

त्वद्भङ्गामल निर्जरोञ्जित मडासंसार सन्तापलं

विज्ञानं करुणादृष्टिशाध भगवन् लोकवनाय प्रभो ॥ १.२६ ॥

सारङ्गी सिंहाशानं स्पृशति सुतधिया नन्दिनी व्याघ्रपोतं
 मार्जरी उंसभालं प्रणयपरवशा डेडिकान्ता भुजङ्गम् ।
 वैराण्याजन्मजातान्यपि गलितमदा जन्तवोऽन्ये त्यजन्ति
 भक्तास्त्वत्पादपद्मे किमु भजनवतः सर्वसिद्धिं लभन्ते ॥ १.२७ ॥

स्कन्धः -

एत्थं ऋभुस्तुतिमुभावश्चानिरीशः
 श्रुत्वा तमाह गाणनाथवरो मडेशः ।
 ज्ञानं भवामयविनाशकरं तदेव तस्मै तदेव
 कथये शृणु पाशमुक्त्यै ॥ १.२८ ॥

॥ एति श्रीशिवरहस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुस्तुतिर्नाम
 प्रथमोऽध्यायः ॥

२. शिवेन ऋभुं प्रति सूत्रोपदेशो नाम द्वितीयोऽध्यायः

ईश्वरः -

शृणु पद्मजसम्भूत मत्तः सूत्रविधिक्रमम् ।
 ज्ञानोत्पादकहेतूनि श्रुतिसाराणि तत्त्वतः ॥ २.१ ॥
 व्यासा मन्वन्तरेषु प्रतियुगजनिताः शास्त्रव्यञ्जानसिद्धयै
 भस्माभ्यक्तसमस्तगात्रनिवडा रुद्राक्षमालाधराः ।
 कैलासं समवाप्य शङ्करपदध्यानेन सूत्राण्युमा-
 कान्तात्प्राप्य वितन्वते स्वकधिया प्रामाण्यवादान्छो ॥ २.२ ॥

जिज्ञास्यं ब्रह्म भवेत्यथपदविदितैः साधनप्राप्त्युपायै-
 र्योगैर्योगाद्युपायैर्यमनियममलासाङ्ग्यवेदान्तवाक्यैः ।
 श्रोतव्यो भगवान्न रुपगुणतो मन्तव्य एत्याह छि
 वेदोद्धोषदवाक्यहेतुकरणैर्धर्मैः स साक्षात्कृतेः ॥ २.३ ॥

जन्माद्यस्य यतोऽस्य चित्रजगतो मिथ्यैव तत्कारणं
 ब्रह्म ब्रह्मात्मनैव प्रकृतिपरमदो वर्तमानं विवर्तते ।
 श्रुत्या युक्त्या यतो वा एतिपदघटितो बोधतो वक्ति शम्भुं
 नाणुः कालविपाककर्मजनितेत्याथोदना वै मृषा ॥ २.४ ॥

योनिः शास्त्रस्य वेदस्तद्गुणमयमननाद्ब्रह्मणः प्रत्यभिज्ञा

निःश्वासाद्भेदजालं शिववरवदनाद्भेदसा प्राममेतत् ।
 तस्मात्तर्कवितर्ककर्कशधिया नातिक्रमेत्तां धियं
 स्वाभ्यायङ्गियया तदप्रकरणे योनिर्मडेशो ध्रुवम् ॥ २.५ ॥
 तत्त्वस्यापि समन्वयात्श्रुतिगिरां विश्वेश्वरे योदना
 सा यानिर्वचनीयतामुपगता वायो निवृत्ता ऽति ।
 आत्मैवैष ऽतीव वाक्यसुवृत्तिर्वृत्तिं विधत्ते धिया
 वेदान्तादिषु ऐक्येव भगवानुक्तो मडेशो ध्रुवम् ॥ २.६ ॥
 नासद्वा वीक्षते यज्जडमिति करणैर्गन्धरुपादिङ्गिनं
 शब्दस्पर्शादिङ्गिनं जगदनुगतमपि तद्ब्रह्म किंरुपमीष्टे ।
 गौणं येदपि शब्दतो जगदिदं यन्नामरुपात्मकं
 तस्यात्राविशदीश्वरोऽर्थवयसा भोक्षस्य निष्ठाकमः ॥ २.७ ॥
 डेयत्वावयनाय्य तच्छ्रुतिगिरां स्थूलं प्रदृष्टे भवे-
 द्दृष्टं नारुपतोऽपि प्रकरणवयनं वा विकारः किलेदम् ।
 स्वाध्यायादपि तद्गदापि परमानन्दो यदीत्थं परः
 सामान्याय्य गतेरथाध्यनुभवे विद्योतते शङ्करः ॥ २.८ ॥
 श्रुतत्वाद्भेदान्तप्रतिपदवयः कारणमुमा-
 सनाथो नाथानां स यः किल न कश्चिज्जनिभवः ।
 स भवानन्दात्मा श्रुतिकथितकोशादिरडितो
 विकारप्राचुर्यान्न हि भवति कार्यं यः करणम् ॥ २.९ ॥
 तद्भेदतुव्यपदेशतोऽपि शिव भवेति यानन्दकृ-
 मन्त्रैर्वर्णकृतकमेण भगवान्सात्याधनन्तोऽथ्यते ।
 नैरन्तर्यानुपपत्तितोऽपि सुष्मिता यानन्दभेदोऽर्थतः
 कामाभ्यान्नुभावतो ऽद्विद्विदि जायेद्भयं संसृतेः ॥ २.१० ॥
 पुच्छं ब्रह्म प्रतिष्ठितेति वचनाच्छेषी मडेशोऽव्ययः ।
 आकाशान्तरतोऽपि भौतिकडुडकाशात्मता वाक्यतो
 ब्रह्मैव प्रतिभाति भेदकलने याकल्पना कल्पतः (नल्पतः) ॥ २.११ ॥
 सुषुप्त्युक्तान्त्योर्वा न हि भलु न भेदः परशिवे
 अतोत्थानं द्वैते न भवति परे वै विलयने ।
 तदर्थं यत्सूक्ष्मं जगदिदमनाकारमरसं
 न गन्धं न स्पर्शां भवति परमेशो विलसितम् ॥ २.१२ ॥

अधीनञ्चार्यं तद्भवति पुनरेवेक्षाणपरं

स्वतन्त्रेच्छा शम्भोर्न भलु करणं कार्यमपि न ॥ २.१३ ॥

ज्ञेयत्वावयनाय्य शङ्कर परानन्दे प्रमोदास्पदे

प्रज्ञानं न हि कारणं प्रकृतिकं प्रश्नत्रयस्यार्थवत् ।

न विज्ञेयं देहप्रविलयशतोत्थानगणाना

स मृत्योर्भृत्युस्तद्भवति डिल भेदेन जगतः ॥ २.१४ ॥

महद्भय्याणीयो भवति य समो लोकसदृशा

तथा ज्योतिस्त्वेकं प्रकरणापरं कल्पितवतः ।

न सङ्ख्याभेदेन त्रिभुवनविभवादतिकरं

स्वभावोऽयं शम्भुभुभरयति मोदाय जगताम् ॥ २.१५ ॥

प्राणाद्द्रुतपञ्चसङ्ख्यजनिता तद्भस्त्रिवय्य श्रुतं

तश्च्रोत्रं मनसो न सिद्धपरमानन्दैकजन्यं मलः ।

ज्योतिष्कारणदर्शिते य करणे सत्ता सदित्यन्वहं

याकर्षा भवति प्रकर्षजनिते त्वत्तीति वाक्योत्तरम् ॥ २.१६ ॥

जाग्रत्त्वावयनेन ज्ञवजगतोर्भेदः कथं कथ्यते

विद्गं प्राणगतं न चेश्वरपरं ज्योतिः किलैक्यप्रदम् ।

अन्यार्थत्वविवेकतोऽर्थगतिकं याकल्पयद्वाक्यतः ।

प्रज्ञामित्यपरः क्वस्थितिरसावन्यो वदन्तं मृषा ॥ २.१७ ॥

प्रकृत्यैवं सिद्धं भवति परमानन्दविधुर-

मभिध्योपादेशाद्भवति उभयाभ्यायवयनैः ।

भवत्यात्मा कर्ता कृतिविरहितो योनिरपि य

प्रतिष्ठा निष्ठा य त्रिभुवनगुरुः प्रेमसदनः ॥ २.१८ ॥

अभिध्योपादेशात्स भुलु भवदीक्षादिवशतः

समासा(भो)योभाष्यां प्रकृतिजसमाभ्यायवयनात् ।

अतो ज्यात्मा शुद्धः प्रकृतिपरिणामेन जगतां

मृदीव व्यापारो भवति परिणामेषु य शिवः ॥ २.१९ ॥

आनन्दाभ्यासयोगाद्भ्रुकृतजगदानन्दजगतो

अतो उेतोर्धर्मो न भवति शिवः कारणपरः ।

हिरण्यमाऽऽदित्येऽक्षिणि उदेतीह भगवा-

ન્નતેશ્ચાધારાણાં શ્રવણવચનૈર્ગોપિતધિયઃ ॥ ૨.૨૦ ॥

ભેદાદિવ્યપદેશતોઽસ્તિ ભગવાનન્યો ભવેત્કિન્તતઃ

આકાશાદિશરીરવિદુગનિયમાદ્ય્યાપ્યં હિ સર્વં તતઃ ।

તજ્જયોતિઃ પરમં મહેશ્વરમુમાકાન્તાખ્યશાન્તં મહો

વેદાન્તેષુ નિતાન્તવાક્યકલને છન્દોઽભિધાનાદપિ ॥ ૨.૨૧ ॥

ભૂતાદિવ્યપદેશતોઽપિ ભગવત્યસ્મિન્મહેશે ધ્રુવં

યસ્માદ્ભૂતવરાણિ જાયત ઇતિ શ્રુત્યાઽસ્ય લેશાંશતઃ ।

વિશ્વં વિશ્વપતેરભૂતદ્દુભયં પ્રામાણ્યતો દર્શના-

ત્રાણસ્યાનુગમાત્સ એવ ભગવાન્નાન્યઃ પથા વિદ્યતે ॥ ૨.૨૨ ॥

ન વક્તુશ્ચાત્મા વૈ સ ખલુ શિવભૂમાદિવિહિતઃ

તથૈવાયુર્દેહે અરનિવહવચ્ચક્રગમહો ।

અદૃશ્યો ળ્યાત્મા વૈ સ હિ સુદૃશતઃ શાસ્ત્રનિવહૈઃ

શિવો દેવો વામો મુનિરપિ ચ સાર્વાત્મ્યમભજત્ ॥ ૨.૨૩ ॥

પ્રસિદ્ધિઃ સર્વત્ર શ્રુતિષુ વિધિવાક્યૈર્ભગવતો

મહાભૂતૈર્જાતં જગદિતિ ચ તજ્જાદિવચનૈઃ ।

અતોઽણીયાઞ્જયાયાનપિ દ્વિવિધભેદવ્યપગતા

વિવક્ષા નોઽસ્તીતિ પ્રથયતિ ગુણૈરેવ હિ શિવઃ ॥ ૨.૨૪ ॥

સમ્ભોગપ્રાપ્તિરેવ પ્રકટજગતઃ કારણતયા

સદા વ્યોમૈવેત્થં ભવતિ હૃદયે સર્વજગતામ્ ।

અતોઽત્તા વૈ શર્વશ્વરમચરભૂતં જગદિદં

મહામૃત્યુર્દેશો ભવતિ શિખરન્નાદ ઇતિ ચ ॥ ૨.૨૫ ॥

પ્રકરણવચનેન વેદજાતે ભગવતિ ભવનાશને મહેશે ।

પ્રવિશતિ શિવ એવ ભોગભોક્તૃનિયમનદર્શનતો હિ વાક્યજાતમ્ ॥ ૨.૨૬ ॥

વિશેષણૈઃ શઙ્કરમેવ નિત્યં દ્વિધા વદત્યેવમુપાધિયોગાત્ ।

અતોઽન્તરા વાક્યપદૈઃ સમર્થિતઃ સ્થાનાદિયોગૈર્ભગવાનુમાપતિઃ ॥ ૨.૨૭ ॥

સુખાભિધાનાત્સુખમેવ શમ્ભુઃ કં બ્રહ્મ ખં બ્રહ્મ ઇતિ શ્રુતીરિતઃ ।

શ્રુતોપવાક્યોપનિષત્પ્રયોદિતઃ ગતિં પ્રપદ્યૈત બુધોઽપિ વિદ્યયા ॥ ૨.૨૮ ॥

અનવસ્થિતિતોઽપિ નેતરો ભગવાનેવ સ ચક્ષુષિ પ્રબુધ્યેત્ ।

ભયભીતાઃ ખલુ યસ્ય સોમસૂર્યાનલવાય્વમ્બુજસમ્ભવા ભ્રમન્તિ ॥ ૨.૨૯ ॥

अन्तर्यामितयैव लोकमभिलं जानात्युमायाः पतिः ।
भूतेष्वन्तरगोऽपि भूतनिवडा नो जनते शङ्करम् ॥ २.३० ॥

न तत्स्मृत्या धर्मैरभिलषणतो भेदविधुरं
न शारीरं भेदे (भेद) भवति अगजानायकवरे ।
अदृश्यत्वाद्दुर्मैर्न भलु भगवानन्यदिति य
परादादित्यं यामतिरपि य भेदप्रकलने ॥ २.३१ ॥

भेदादेश्च विशेषणं परशिवे रूपं न नाम प्रभा ।
भावो वा भवति प्रभाविरहितं ब्रह्मात्मना चाल तत् ॥ २.३२ ॥

स्मृतं मानं शम्भौ भगवति य तत्साधनतया-
प्यतो दैवं भूतं न भवति य साक्षात्परशिवे ।
अभिव्यक्ती यान्यः स्मृतिमपि तथाऽन्योऽपि मनुते
तथा सम्पत्तिर्वै भुवि भवति किं शम्भुकलने ॥ २.३३ ॥

यं मुक्तिव्यपदेशतः श्रुतिशिखाशाभाशतैः कल्पिते
भिद्येद्ग्रन्थिरपि प्रकीर्णवचनात्साक्ष्येव बाह्यान्तरा ।
शब्दो ब्रह्मतयैव न प्रभवते प्राणप्रभेदेन य
तस्याप्युक्तमणस्थितिश्च विलये
भुङ्क्तेऽप्यसौ (भुङ्क्तेऽप्यसौ) शङ्करः ॥ २.३४ ॥

तं भूमा सम्प्रसादाच्छिवमजरमात्मानमधुना
शृणोतीक्षेद्रापि क्षणमपि तथान्यं न मनुते ।
तथा धर्मापत्तिर्भवति परमाकाशजनितं
प्रशस्तं व्यावृत्तं दृश्यमपि दध्याद्यपदिशत् ॥ २.३५ ॥

अलिङ्गं लिङ्गस्थं वदति विधिवाक्यैः श्रुतिरियं
धृतेराकाशाभ्यं मडिमनि प्रसिद्धेर्विमृशता ।
अतो मर्शात्रायं भवति भवभावात्मकतया
शिवाविर्भावो वा भवति य निरुपे गतधियाम् ॥ २.३६ ॥

परामर्शो यान्यद्भवति दृश्यं किं श्रुतिवयो
निरुक्तं चाल्यं यत्पनुकृति तदीयेऽह्नि मडसा ।
विभातीदं शश्वत्प्रमतिवरशब्दैः श्रुतिभवैः ॥ २.३७ ॥
यो व्यापकोऽपि भगवान्पुरुषोऽन्तरात्मा ।

वालाग्रमात्रदृष्टये किमु सन्निविष्टः ॥ २.३८ ॥

प्रत्यक्षानुभवप्रमाणपरमं वाक्यं किंवैकार्यं

मानेनापि य सम्भवात्प्रमपरो वर्णं तथैवाह लि ।

शब्दञ्चापि तथैव नित्यमपि तत्साम्यानुपत्तिर्द्विधा

मध्वादिष्वनधीकृतोऽपि पुरुषो ज्योतिष्यभावो (ज्योतिष्ट्रभावो)

भवेत् ॥ २.३९ ॥

भावञ्चापि शुगस्य तच्छ्रवणतो जात्यन्तरासम्भवा-

त्संस्काराधिकृतोऽपि शङ्करपदं ये वक्तुकामा (यो वक्तुकामो) मनाङ् ।

ज्योतिर्दर्शनतः प्रसादपरमादस्माच्छरीरात्पर-

ञ्ज्योतिश्चाभिनिविश्य व्योम परमानन्दम्परं विन्दति ॥ २.४० ॥

स्मृतीनां वादोऽत्र श्रुतिविभवदोषान्यवयसा

स अवेवात्मा दोषैर्विगतमतिकायः परशिवः ।

स विश्वं विश्वात्मा भवति स हि विश्वाधिकतया

समस्तेषु प्रोतो भवति स हि कार्येषु करणम् ॥ २.४१ ॥

प्रधानानान्तेषाम्भवति धतरेषामनुपमो-

ऽप्यलब्धोऽप्यात्मायं श्रुतिशिरसि योक्तोऽणुरहितः ।

स दृश्योऽचिन्त्यात्मा भवति वरकार्येषु करण-

मसद्वा सद्वा सोऽप्यसदिति न दृष्टान्तवशगम् ॥ २.४२ ॥

असद्गो लक्षण्यः स भवति हि पञ्चस्वपि भुधा

अभीमानोद्देशादनुगतितथाक्षादिरहितः ।

स्वपक्षादौ दोषाश्रुतिरपि न ऽष्टे परमतं

त्वनिर्मोक्षो भूयादनुमितिःकुतर्केन हि भवेत् ॥ २.४३ ॥

भोङ्त्रापत्तेरपि विषयतो लोकवेदार्थवाद्यो

नैनं शास्ति प्रभुमतिपरं वाचि

वारम्भणोभ्यः (वा विचारम्भणोभ्यः) ।

भोक्ता भोगविलक्षणो हि भगवान् भावोऽपि लब्धो भवे-

त्सत्त्वाञ्चापि परस्य कार्यविवशं सद्वाक्यवादान्वयात् ॥ २.४४ ॥

युक्तेः शब्दान्तराञ्चासदिति न हि कार्यं य करणं

प्रमाणैर्युक्त्या वा न भवति विशेषेण मनसा ।

परः प्राणोद्देशाद्धितकरणदोषाभिधधिया

तथाश्माद्या द्रिव्या ??? द्योतन्ति देवा द्रिवि ॥ २.४५ ॥

प्रसङ्गिर्वा कृत्स्ना श्रुतिवरभवादात्मनि शिरं
स्वपक्षे द्रोषाणां प्रभवति य सर्वाद्रिसुदृशा ।
विकाराणां भेदो न भवति वियोज्यो गुणधियां
अतो लोके लीलापरविषमनैर्धृष्यविधुरम् ॥ २.४६ ॥

स कर्मारम्भाद्वा उपलभति यद्येति य परं
सर्वैर्धर्मपदैर्युक्तवचनापत्तेः प्रवृत्तेर्भवित् ।
भूतानां गतिशोपयुज्यपयसि क्षारं यथा नोपयु-
क्वस्थानं नैव प्रभवति तृणेषूधतमते-
स्तथाभावात्पुंसि प्रकटयति कार्यं य करणम् ॥ २.४७ ॥

अङ्गित्वानुपपत्तितोऽप्यनुमितो शक्तिज्ञातीनं जग-
त्प्रतिषिद्धे सिद्धे प्रसभमिति मौनं हि शरणम् ।
महद्दीर्घं उस्वं उभयमपि कर्मैव करणे
तथा साम्ये स्थित्या प्रभवति स्वभावाच्च नियतम् ॥ २.४८ ॥

न स्थानतोऽपि श्रुतिलिङ्गसमन्वयेन
प्रकाशवैयर्थ्यमतो हि मात्रा ।
सूर्योपमा प्रभवतित्वतथा उदत्वा- (सूर्योपमा प्रभवति यत्वतथाऋभुदत्वा)
तद्दर्शनाच्च नियतं प्रतिभिम्भउपम् ॥ २.४९ ॥

तदव्यक्तं न ततो लिङ्गमेतत्तथोभयव्यपदेशाच्च तेजः ।
प्रतिषेधाच्च परमः सेतुरीशः सामान्यतः स्थानविशेषबुद्ध्या ॥ २.५० ॥

विशेषतश्चोपपत्तेस्तथान्यदतः कुलञ्चोपपद्येत यस्मात् ।
महेश्वराच्छ्रुतिभिश्चोदितं यद्गर्भं परे श्वरं येति यान्ये ।
न कर्मवश्येश्वरे भेदधीर्नः ॥ २.५१ ॥

भेदान्न येति परतः परमार्थदृष्ट्या स्वाध्यायभेदाद्गुणसंसारभेदः ।
अथान्यथात्वं वयसोऽसौ वरीयान्संज्ञातश्चेद्व्याप्तिरेव प्रमाणम् ॥ २.५२ ॥

सर्वत्राभेदादनयोस्तथान्यत्राधान्यमानन्दमयः शिरस्त्वम् ।
तथेतरे त्वर्थसामान्ययोगात्प्रयोजनाभावात्तथाऽप्यथाय ते ॥ २.५३ ॥

शब्दात्तथा ज्यात्मगृहीतिरुत्तरात्तथा-वयादितराभ्यान्पूर्वम् ।
अशब्दत्वादेवमेतत्समानमेवञ्च संविद्भयनाविशेषात् ॥ २.५४ ॥

तद्दर्शनात्सम्भृतञ्चैवमेषोऽनाम्नायाद्वेद्यभेदात्परेति ।
गतेरर्थाद्गुणपन्नार्थलोके शब्दानुमानैः सगुणोऽव्ययात्मा ॥ २.५५ ॥

यथाधिकारं स्थितिरेव यान्तरा (तथात्मनः)
तत्रैव भेदाद्विशिष्यन्तीतरवत् ।
अन्यत्तथा सत्यकृत्या तथैके
कामादिरत्रायतनेषु यादरात् ॥ २.५६ ॥

उपस्थिते तद्ग्रथनात्तथाग्रेः
संलोप अेवाग्निभवः प्रदाने ।
अतोऽन्यच्चिन्तार्थभेदविद्गं बलीयः
क्रिया परं यासमानाञ्च दृष्टेः ॥ २.५७ ॥
श्रुतेर्बलादनुबन्धेमपे वै भावापत्तिश्चात्मनश्चैक अेव ।
तद्भावाभावाद्गुणलब्धिरीशे सद्भावाभावादनुभावतश्च ॥ २.५८ ॥
अद्गुणावभङ्गा हि तथैव मन्त्रतो भूमः क्तोर्जायते दर्शनेन ॥ २.५९ ॥

उपादृश्व विपर्ययेण तु दृशा दोषोभयत्राय्यं
अत्राख्याः सकलानपेक्ष्यकराणं प्राधान्यवादेन हि ।
तत्प्राप्तिः समुदायकेऽपि एतरे प्रत्यायिकेनापि य-
द्विधाऽविद्या असति बलतो धुर्यमार्याभिशांसी ॥ २.६० ॥

दोषोभयोरपि तदा स्वगमोऽभ्युपेया ।
स्मृत्या सतो दृशि उदासीनवद्भजेत ॥ २.६१ ॥
नाभावाद्गुणलब्धितोऽपि भगवद्वैधर्म्यस्वन्त्यादिव-
तद्भावेनाभ्युपलब्धिरीशितुरखो सा वै क्षणं कल्पते ।
सर्वार्थानुपपत्तितोऽपि भगवत्येकाद्वितीये पुनः ।
कात्स्न्येनात्मनि नो विकारकलनं नित्यं पतेर्धर्मतः ॥ २.६२ ॥

सम्बन्धानुपपत्तितोऽपि समधिष्ठानोपपत्तेरपि
तस्यैवाकराणं य भोगविधुरं त्वं तत्त्वसर्वज्ञता ।
उत्पत्तेरपि कर्तुरेव कारणातया विज्ञानभावो यदि ???
निषेधप्रतिपत्तितोऽपि मरुतश्चाकाशतः प्राणतः ॥ २.६३ ॥

अस्तित्वं तदपीति गौणपरता वाक्येषु भिन्ना क्रिया
कार्यद्रव्यसमन्वयायकराणं शब्दाञ्च ब्रह्मैव तत् ।

शब्देभ्योऽप्यमतं श्रुतं भवति तज्ज्ञानं परं शाम्भव

यावल्लोकविभागकल्पनवशाद्भूतकृमात्सर्जति ॥ २.६४ ॥

तस्यासम्भवतो भवेज्जगदिदं तेजःप्रसूतं श्रुतिः ।

यापः क्षमा मरुदेव भात्मकथयन्तल्लिङ्गसंज्ञानतः ॥ २.६५ ॥

विपर्ययेण कृतोऽन्तरा हि विज्ञानमानकृतो विशेषात् ।

न यात्मनः कारणताविपर्ययश्चरायरव्यापकतो हि भावैः ॥ २.६६ ॥

नात्मा श्रुतो नित्यताशक्तियोगान्त्रानेव भासत्यविकल्पको हि ।

संज्ञान एवात्र (सन्तान एवात्र) गतागतानां स्वात्मानं

योत्तरणेनाणुरेव ॥ २.६७ ॥

स्वशब्दोन्मानाभ्यां सुप्पयति सदानन्दनतनुं

विरोधश्चान्द्रोपद्रव एव सदात्मा निभिलगः ।

गुणादालोकेषु व्यतिकरवतो गन्धवदतः

परो दृष्टो ज्यात्मा व्यपदिशति प्रज्ञानुभवतः ॥ २.६८ ॥

यावज्यात्मा नैवा दृश्येत दौषैः

पुंस्त्वादिवत्पसतो व्यक्तियोगात् ।

मनोऽन्यत्रायदि कार्येषु गौणं विभुभः

कर्ता शाश्वतो विडरति उपादानवशतः ॥ २.६९ ॥

अस्यात्मव्यपदेशतः श्रुतिरियं कर्तृत्ववादं वद-

तुपालब्धं शक्तेर्विपरति समाध्या (विपर्ये समाध्या) क्षुभितया ।

परात्तत्तु श्रुत्याप्यनुकृति सुरत्वक्षुभितया (सुयत्नक्षुभितया)

परो मन्त्रो वर्णोर्भगवति अनुज्ञापारिडरौ ।

तनोः सम्बन्धेन प्रविशति परं ज्योतिकलने ॥ २.७० ॥

आसन्नतेव्यतिकरं पररूपभेदे आभास एव सुदृशा नियतो नियम्यात् ।

आकाशवत्सर्वगतोऽव्ययात्मा आसन्धिभेदात्प्रतिदेशभावात् ॥ २.७१ ॥

तथा प्राणो गौणः प्रकृतिविधिपूर्वार्थकलना-

दधस्तोये सृत्यः प्रथितगतिशेषेण कथितः ।

उस्तादयस्त्वणवः प्राणवायोः

यक्षुस्तथा करणत्वात्त दौषः ॥ २.७२ ॥

यः पञ्चवृत्तिर्भनवस्य दृश्यते तथाणुतो ज्योतिरसुश्च भानि ।

भेदश्रुतेर्लक्षणविप्रयोगादात्मादिभेदे तु विशेष वादः ॥ २.७३ ॥

आत्मैकत्वात्प्राणगतेश्च वह्नेः ते जगतीवाश्रुतत्त्वात्तत्र येष्टा ।

भोक्तुर्नृणां यात्मन्यविदीकृता ये ते धूममार्गोऽण्डा किल प्रयान्ति ॥ २.७४ ॥

थरणादिति यान्यकल्पनां स्मरन्ति सप्तैव गतिप्ररोडात् ।

व्यापारवैधुर्यसमूहविधा ते कर्मज्ञैर्वेद तृतीयलब्धाम् ॥ २.७५ ॥

तद्दर्शनन्तद्गदतोऽप्यविधा सव्योपपत्तेरुत दौविशेषात् ।

शिरन्तपः शुद्धिरतो विशेषात्ते स्थावरे याविशेषार्थवादः ॥ २.७६ ॥

सन्ध्यांशसृष्ट्या किल निर्ममे जगत्पुत्रेषु मायामयतोऽव्ययात्मा ।

कृत्स्नं मायामयं तज्जगद्विदमसतो नामरूपं तु जातम् ।

जगत्स्वप्नसुषुप्तितोऽपि परमानन्दमिरोधानकृत् ॥ २.७७ ॥

देवयोगाग्रसते वर्धते यः तत्रैवान्यत्पश्यते सोऽथ बोधात् ।

स शोशुयानस्मृतिशब्दबोधः ॥ २.७८ ॥

नानाशब्दादिभेदात्कलविविधमडाकर्मवैचित्र्ययोगा-

दीष्टेतां गुणधारणां श्रुतिछितां तद्दर्शनोद्धोधतः ।

तद्दर्शनात्सिद्धित् अत्र सिद्ध्यते आचारयोगादृततश्चुतेश्च ॥ २.७९ ॥

वाया समारम्भणतो नियामतः तस्याधिकाप्राप्त्यकस्योपदेशात् ।

तुल्यन्दृशा सर्वतः स्याद्विभागः अध्यापयात्रान्नविशेषतस्तु ते ॥ २.८० ॥

कामोपमर्देन तद्दूर्ध्वरेतसा विमर्शतो याति स्वतत्त्वतोऽन्यः ।

अनुष्ठेयं यान्यत्श्रुतिशिरसि निष्ठाभ्रमवशात् ।

विधिस्तुत्या भावभ्रवदति रथाग्नेराधानमनुवदति

ज्ञानाङ्गमपि य ॥ २.८१ ॥

प्राणान्यये वापि समन्तथात्रमभाधतः स्मृतितः कामकारे ।

विछिताश्रमकर्मतः सदैव कार्यात्तथोभयोर्विद्गामङ्गं

य दृश्येत् ॥ २.८२ ॥

तथान्तरा यापि स्मृतेर्विशेषतः ज्यायोऽपि विद्गामयभावनाधिका ।

सैवाधिकाकारादर्शनात्तद्कृतमाचारतः स्वाभिन्नं श्रयवृत्त्या ॥ २.८३ ॥

स्मृते ऋत्विक्सडकार्यं य कृत्स्नम् ।

तन्मौनवाया वयनेन कुर्वन्तद्वैडिकमन्त्रवस्थाधृतेश्च ॥ २.८४ ॥

आवृत्त्याप्यसकृत्तथोपदिशति ह्यात्मन्नुपागच्छति

ग्राहं याति य शास्त्रतो प्रतीककलनात्सा ब्रह्मदृष्टिर्प्रभोः ।

आदित्यादिऋतीषु तथा सतीरपि कर्माङ्गताध्यानतः

तस्माद्यास्थिरतां स्मरन्ति य पुनर्यत्रैव तत्र श्रुता ॥ २.८५ ॥

आप्रायणात्तत्र दृष्टे हि यत्र तत्रागमात्पूर्वयोऽश्लेषनाशौ ।

तथेतस्यापि पतेदसंयुतौ अनारब्धाग्नित्रादिकार्ये ॥ २.८६ ॥

अतोऽन्येषामुभयोर्यत्र योगाद्विधाभोगेन वाऽभनसी दर्शनाय्य ।

सर्वाण्यनुमनसा प्राण एव सोऽध्यक्षेत उपदर्शनं कथ्येत् ॥ २.८७ ॥

समानवृत्त्या कर्मते यासु वृत्त्या संसारतो व्यपदेशोपपत्तेः ।

सूक्ष्मप्रमाणोपमर्दोपलब्धस्थितिश्च तथोपपत्तेश्च

उष्मा रसैके ॥ २.८८ ॥

अत्र स्मर्यनानुपारताविधिवाक्यसिद्धेर्वैयासाकिर्मुनिरेषोव्ययात्मा ।

अविभागो वयनाद्धार्द एव रश्म्यनुसारी निशितो दक्षिणायने ।

योगिनः प्रतिसृतैस्तथार्थिराद्रायुमद्भटितो वरुणेन ॥ २.८९ ॥

अतिवाहिकविधेस्तद्विद्वात्तद्भट्रोभयोरपि सिद्धिः ।

तद्वैतेन गतिरधुपावृतो विशेषसामीप्यसकार्यतेतौ ॥ २.९० ॥

स्मृतिस्तथाऽन्योऽपि य दर्शनेन काये तथा प्रतिपत्तिप्रतीकः ।

विशेषदृष्ट्या सम्पदाविर्भवेन स्वेनांशत्वान्मुक्तिविज्ञानतो हि ॥ २.९१ ॥

आत्मप्रकाशादविभागेन दृष्टः तद्ब्रह्मणोऽन्यद्व्युत्तितन्मात्रतोऽन्यः ।

उपन्यासादन्यसङ्ख्यल्यभूत्या रथवान्योऽप्युथाड ॥ २.९२ ॥

भावमन्यो उभयं न स्वभावा

भावे सम्पत्तिरेवं (भावे स्वाप्यसम्पत्तिरेवं) जगत्स्यात् ।

प्रत्यक्षेणोपदेशास्थितिरपि

जगतो (स्थितिरविनुषरावर्ति) व्यक्तिभावादुपासा

भेदाभासस्थितिरविकारावर्तिरिति य ॥ २.९३ ॥

तथा दृष्टेर्दृष्ट्विपरीतदृष्टेः श्रुतिवशा-

तथा बुद्धेर्बोद्धा भवति अनुमानेन हि बुधः ।

भोगे सामान्यलिङ्गास्थिवभजनभावे मान्यमनसा

अनावृत्तिः शब्दो भवति विधिवाक्येन नियतम् ॥ २.९४ ॥

तवोक्तः सूत्राणां विधिरपि य सामान्यमुत्तम-
प्रकृष्ट श्रुत्यैव प्रभवति मलानन्दसदने ॥ २.८५ ॥

स्कन्दः -

त्रिनेत्रवक्त्रसुखस्त्रिरूपं मन्त्रार्थवादाम्बुजमित्ररूपाः ।
प्रकृष्टरूपा मुनयो वितेनिरे मतानुसारीष्यथ सूत्रितानि ॥ २.८६ ॥

न तानि बुद्ध्युद्भवबोधदानि विश्वेशपादाम्बुजभक्तिदानि ॥ २.८७ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे शिवेन ऋभुं प्रति
सूत्रोपदेशो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥

३. शिवऋभुसंवाद्यो नाम तृतीयोऽध्यायः

सूतः -

ततो मडेशात्संश्रुत्य सूत्राणि ऋभुरेव हि ।
कैलासेशं मलादेवं तुष्टाव विनयाञ्जलिः ॥ ३.१ ॥

लब्धज्ञानो मलादेवान्मुनित्योऽकथयथ तत् ।
तत्स्तुतिं य शृणुष्वेति जगाद गिरिजासुतः ॥ ३.२ ॥

शैगीषव्यं मलात्मानं जितषड्वर्गमुत्तमम् ।

स्कन्दः -

संस्तुत्य साम्भमीशानमृभुर्ज्ञानमविन्दत ।
शाम्भवः स मलायोगी तुष्टावाष्टतनुं हरम् ॥ ३.३ ॥

ऋभुः -

गन्धद्विपवरवृन्दत्वयिरुयिबन्धोद्यतपट गन्धप्रभुषु
मदाचन्द्रजदलि हरिभुषनभरोद्यत्स्कन्धोद्यन्मुषु बन्धक्षुरनिभ

निर्यद्रसदसृमिन्दन्नगधर विन्ध्यप्रभशिव मेध्यप्रभुवर ।

मेध्योत्तमशिव भेद्याम्बिलजगद्गुद्यद्भवगत वेद्यागमशिव

गद्यस्तुतपद पद्यप्रकटलुद्गुद्यद्भवगत

वैद्योत्तम पाडि शम्भो ॥ ३.४ ॥

यद्द्विपकर काण्डप्रभभुज दण्डोद्यतनग

भद्दत्रिपुर मलाण्डस्कुटदुपशिभण्ड ।

धुतिवर गण्डद्वय कोण्डान्तक दण्डितपाद पाडि शम्भो ॥ ३.५ ॥

द्विच्छिज्जललव सिञ्च्यद्द्विजकुल मुञ्च्यद्भृजिन कुलुञ्च्यद्विजपति
यञ्च्यच्छविजट कुञ्च्यत्पदनभ मुञ्च्यन्नतवर करुणा पाळि शम्भो ॥ ३.६ ॥

द्वेव शङ्कर उरभलेश्वर पापतस्कर अमरभयस्कर ।
शिवदशङ्कर पुरभलेश्वर भवलेश्वर पाळि शम्भो ॥ ३.७ ॥

अङ्गजभङ्गा तुरङ्गरथाङ्गा जलधिनिषङ्गा
धृतभुजङ्गाङ्गा दृशि सुपतङ्गा
करसुकुरङ्गा जटधृतङ्गा यमिद्धृदिसङ्गा
भजशिवलिङ्गा भवभयभङ्गा ॥ ३.८ ॥

शम्भरकरशर दम्भरवरथर उम्भरघोषरा द्रुम्भरकुलजग
निङ्करुम्भरभरुडर भिम्भितलृदियिर लम्भितपदयुग
लम्भोदरजनकान्तकडर शिव भिन्दुरासन भिन्दुगडन
शरद्विन्दुवदनवर कुन्दधवल गणवृन्दविनत भवभयडर
परवर करुणाकर कृषिवरभूषरा स्मर डर गरधर परिपाळि ॥ ३.९ ॥

रासाभवृषभेभ शरभाननगाणगुणनन्दितत्रिगुणपथातिग
शरवणभवनुत तरणिस्थित वरुणालय कृतपारण मुनिशरणाथित
पदपन्नारुण पिङ्गजटाधर कुरु करुणां शङ्कर शं कुरु मे ॥ ३.१० ॥

जम्भप्रडराण कुम्भोद्भवनुत कुम्भप्रमथ निशुम्भधुतिडर
भिन्दुद्राणराण उम्भायितसुर तारकडरसुत कुम्भयुधतपद
विन्ध्यस्थितदितिमान्धप्रडर मदान्धद्विपवर कृत्तिप्रवर
सुधान्धोनुतपद बुद्ध्यागमशिव मेध्यातिथिवरद
ममावन्ध्यं कुरु द्विवसं तव पूजनतः परिपाळि शम्भो ॥ ३.११ ॥

कुन्दसदृश मकरन्दनिभसुरवृन्दविनुत कुरुविन्दमणिराण
वृन्दनिभाङ्घ्रिजम्भर वसद्विन्दुमकुट
शरदम्भुजङ्गश गरनिन्दनगल सुन्दरगिरितनयाकृति
द्वेडवराङ्गाभिन्दुकलित शिवलिङ्गागडन सुतसिन्दुरवरभुभ
भन्धुरवरसिन्धुनदीतट लिङ्गनिवडवरद्विग्वस पाळि शम्भो ॥ ३.१२ ॥

पन्नगाभररा मारमाररा विभूतिभूषरा शैलजारमरा ।
आपदुद्धुररा यामिनीरमराशेभर सुभद पाळि शम्भो ॥ ३.१३ ॥

दक्षाध्वरवरशिक्ष प्रभुवर त्र्यक्ष प्रबलमडोक्षस्थित
 सितवक्षस्थलकुलयक्षुःश्रवस वराक्षस्रज डर ।
 वीक्षानिडताधोक्षजात्मज वरकक्षाश्रय पुरपक्षविदारण
 वीक्षायितसुर भिक्षाशन डर पद्माक्षार्थनतुष्ट भगाक्षिडराव्यय
 शङ्कर मोक्षप्रद परिपाडि मडेश्वर ॥ ३.१४ ॥

अक्षयङ्कलद शुभाक्ष डराक्षततक्षककर
 गरभक्ष परिरङ्कुरदक्ष क्षितिरथ सुरपक्षाव्यय ।
 पुरडर भव डर डरिशर शिव शिव
 शङ्कर कुरु कुरु करुणां शशिमौले ॥ ३.१५ ॥

भजाभ्यगसुताधवं पशुपतिं मडोक्षध्वजं
 वलक्षभसितोज्ज्वलं प्रकटदक्षदाडाक्षिकम् ।
 भगाक्षिडरणं शिवं प्रमथितोरुदक्षाध्वरं
 प्रपक्षसुरतामुनिप्रमथशिक्षिताधोक्षजम् ॥ ३.१६ ॥

श्रीनाथाक्षिसरोजराजितपदाभ्मोजैकपूजोत्सवैर्नित्यं
 मानसमेतदस्तु भगवन्सद्राजमौले डर ।
 भूषाभूतभुजङ्गसङ्गत मडाभस्माङ्गनेत्रोज्वलज्जवाला-
 दग्धमनङ्गपतङ्गदृगुमाकान्ताव गङ्गाधर ॥ ३.१७ ॥

स्वात्मानन्दपरायणाम्भुजभवस्तुत्याऽधुना पाडि मां (।)
 . . . ?? missing text ।

गिरिजामुभसभ षण्मुभ पञ्चमुभोद्यतदुर्मुभमुभडर
 आभुवडोन्मुभ लेभगणोन्मुभ शङ्कर भगवमपरिपूज्य ॥ ३.१८ ॥

डोटिजन्मविप्रकर्मशुद्धचित्तवर्त्मनां
 श्रीतसिद्धशुद्धभस्मदग्धसर्ववर्षाणाम् ।
 रुद्रभुक्तमेध्यभुक्तिदग्धसर्वपाप्मनां
 रुद्रसूक्ति उक्तिभक्तिभुक्तिमुक्तिदायिकाम् ।
 पुरडर षष्टतुष्टिमुक्तिलास्यवासना
 भक्तिभासडैलासमीश आशु लभ्यते ॥ ३.१९ ॥

स्कन्दः -

तत्स्तुत्या तोषितः शम्भुस्तमाड ऋभुमीश्वरः ।
 प्रसन्नः करुणाम्भोधिरम्भोजसुतमोदनः ॥ ३.२० ॥

ईश्वरः -

वेदान्तपाठपठनेन उहादियोगैः

श्रीनीलकण्ठपदभक्तिविद्युत्कण्ठभावाः ।

ये कर्मठा यतिवरा हरिसौरिगोळे

सालावृक्षैर्वरकठोरकुठारघातैः ॥ ३.२१ ॥

भिन्नोत्तमाङ्गलुदयाश्च लुसुष्टिभिस्ते ।

भिक्षाशाना जरठरासभवद्भ्रमन्ति ॥ ३.२२ ॥

विद्युच्च्यञ्चलञ्जवितेऽपि न मनागुत्पद्यते शाम्भवी

भक्तिर्भीमपदाम्बुजोत्तमपदे भस्मत्रिपुण्ड्रऽपि य ।

रुद्राक्षामलरुद्रसूक्तिजपने निष्ठा कनिष्ठात्मनां

विष्ठाविष्टकुनिष्ठकष्टकुधियां दृष्टात्मनां सर्वदा ॥ ३.२३ ॥

भ्रष्टानां दुरदृष्टतो जनिजरानाशेन नष्टात्मनां

ज्येष्ठश्रीशिपिविष्टयारुचरणाभोजार्थानानादरः ।

तेनानिष्टपरम्परासमुद्यैरष्टाङ्गतेर्न स्मृतिः

विष्ठापूरितदुर्भुषेषु नरके भ्रष्टे चिरं संस्थितिः ॥ ३.२४ ॥

अज्ञायत्तेष्वभिज्ञाः सुरवरनिकरं स्तोत्रशास्त्रादितुष्टे

सत्राशं मन्त्रमात्रैर्विधिविहितधिया सामभागैर्यजन्ति ।

श्राद्धे श्रद्धाभराण्डरणाभ्रान्तःपान्थितृस्ते

तत्तच्छ्रद्धासमुदितमनः स्वान्तरा शम्भुमीशम् ॥

नाभ्यर्थन्ति प्राणतशरणं मोक्षदं मां मडेशम् ॥ ३.२५ ॥

आर्याः शर्वसमर्थनेन सततं दूर्वादलैः कोमलैः

भिल्वामर्षदलैश्च शङ्करमडाभागं लुदन्तः सदा ।

पर्वस्वयविशेषितेन मनसा गर्वं विहायादरात्

दुर्गाण्याशु तरन्ति शङ्करकृपापीयूषधारारसैः ॥ ३.२६ ॥

श्रीचन्द्रयूयराणाम्बुज पूजनेन कालं नयन्ति पशुपाशविमुक्तिहेतोः ।

भावाः परं भसितभाललसन्त्रिपुण्ड्र-

रुद्राक्षकङ्कणलसत्करदण्डयुग्माः ॥ ३.२७ ॥

पञ्चाक्षरप्रणवसूक्तधिया वदन्ति-

नामानि शाम्भवमनोहरदानि शम्भो ।

मुक्तिप्रदानि सततं शिवभक्तवयः

ये बिल्वमूलशिवलिङ्गसमर्चनेन ॥ ३.२८ ॥

कालं नयेद्विमलकोमलबिल्वपत्रैः

नो तस्य कालजभयं भवतापपापम् ।

सन्तापभूपूजितं भजतां मलेशम् ॥ ३.२९ ॥

शश्वद्विश्वेशपादौ यमशमनियमैर्भूतिरुद्राक्षगात्रो

विश्वत्रस्तो भुजङ्गाङ्गाद्यवरगिरिजनायके लब्धभक्तिः ।

मुग्धोऽप्यध्यात्मविद् यो भवति भवद्वरस्यार्थया प्राप्तकामः ॥ ३.३० ॥

शब्दैरुद्वेगशतेऽपि नैव स लभेत् ज्ञानं न तर्कभ्रमैः

मीमांसा द्रव्यतः (दृश्यतो) तथाद्रव्यपदं किं साङ्ख्यसङ्ख्या वद ।

योगायासपरम्परादिविहितैर्वेदान्तकान्तारके

श्राम्यन्भक्तिविवर्जितेन मनसा शम्भोः पदे मुक्तये ॥ ३.३१ ॥

किं गङ्गाया वा मकरे प्रयागस्नानेन वा योगमभङ्गियाद्यैः ।

यत्रार्थितं लिङ्गावरं शिवस्य तत्रैव सर्वार्थपरम्परा स्यात् ॥ ३.३२ ॥

श्रीशैवो हिमभूधरोऽरुणगिरिवृद्धाद्रिगोपर्वतौ

श्रीभङ्गेमसमाविहार भगवन्मृतं त्रिनेत्रो गिरिः ।

कैलासोत्तरदक्षिणौ च भगवान्यत्रार्थने शङ्करो लिङ्गे

सन्निहितो वसत्यनुदिनं शाङ्गस्य हृत्पङ्कजे ॥ ३.३३ ॥

तत्राविमुक्तं शशियूऽवासमोङ्कारकालञ्जर रुद्रकोटिम् ।

गङ्गाबुधेः सङ्गममम्बिकापतिप्रियं तु गोकर्णकसख्यजतटम् ॥ ३.३४ ॥

यत्राभ्यर्णगतं मलेशकरुणापूर्णां तु तूर्णं हृदा

लिङ्गं पूजितमध्यपास्तद्वुरितं तीर्थानि गङ्गाद्यः ।

पुण्याश्चाश्रमसङ्घका गिरिवरक्षेत्राणि शम्भोः पदं

भक्तियुक्तभजनेन मलेशे शक्तिवज्रगदितं परिभाति ॥ ३.३५ ॥

कर्मन्दिवृन्दा अपि वेदमौलि-

सिद्धान्तवाक्यकलनेऽपि भवन्ति मन्दाः ।

कामादिभङ्गदृष्टयाः सितभस्मपुण्ड्र-

रुद्राक्ष शङ्करसमर्चनतो विडीनाः ॥ ३.३६ ॥

डीना भवन्ति बहुधाप्यबुधा भवन्ति ।

मत्प्रेमवासभवनेषु विडीनवासाः ॥ ३.३७ ॥

अष्टभ्यामष्टमूर्तिर्निशि शशिवसे सोमयूतं तु मुक्त्यै

भूतायां भूतनाथं धृतभसिततनुर्वीतदोषे प्रदोषे ।

गव्यैः पञ्चामृताद्यैः कृत्वपरजसैर्बिल्वपत्रैश्च लिङ्गे

तुङ्गे शाङ्गेऽप्यसङ्गो भजति यतलृदा नक्तमुक्त्यैकभक्तः ॥ ३.३८ ॥

ज्ञानानुत्पत्तये तद्धरिविधिसमताबुद्धिरीशानमूर्तौ

भस्माक्षाधृतिरीशलिङ्गभजनाशून्यं तु दुर्मानसम् ।

शम्भोस्तीर्थमलत्सुतीर्थवरके निन्दावरे शाङ्करे (द्रोडेस्तदर्थेषु य)

श्रीमद्रुद्रजपाधद्रोडकरणाज्ज्ञानं न योत्पद्यते ॥ ३.३९ ॥

ऽशोऽर्षधियैकलिङ्गनियमादभ्यर्थनं भस्मधृक्

रुद्राक्षामल सारमन्त्रं सुमहापञ्चाक्षरे जापिनाम् ।

ऽशस्थाननिवासशाम्भवकथा भक्तिश्च सङ्कीर्तनं

भक्तस्थार्थनतो भवेत्सुमहाज्ञानं परं मुक्तिदम् ॥ ३.४० ॥

आद्यन्तयोर्थः प्राणवेन युक्तं श्रीरुद्रमन्त्रं

प्रजपत्यघघ्नं (प्रजपदेघघ्नम्) ।

तस्याङ्घ्रिरेणुं शिरसा वलन्ति ब्रह्माद्यः स्वाधनिवृत्तिकामाः ॥ ३.४१ ॥

अपूर्वाथर्वोक्तं श्रुतिशिरसि विज्ञानमनघं

महाभर्वाज्ञानप्रशमनकरं यो विरचयेत् ।

मुने लृत्यर्वाणाम् विशसनकरं सप्तमनुभिर्गतं

शीर्षण्यं यो विरचयति तस्येदमुदितम् ॥ ३.४२ ॥

गुरौ यस्य प्रेम श्रुतिशिरसि सूत्रार्थपटगं

मयि श्रद्धा वृद्धा भवति किल तस्यैष सुलभः ।

अनन्यो मार्गोऽयमकथितमिदम्व्यपि मुदा

यदा गोप्यो भुग्धे सुविहितमुनिष्वेव दिश वै ॥ ३.४३ ॥

स्कन्दः -

ऽति स्तुत्वा शम्भोः प्रमुदितमनास्त्वेष स ऋभुः

मुनिर्नत्वा देवन्नगमगपटीशस्य निलयम् ।

यतो गङ्गा तुङ्गा प्रपतति छिमाद्रेः शिपरतो

मुनीन्द्रेष्वालेहं तदपि शृणु विप्रोत्तम लृदा ॥ ३.४४ ॥

ऋभुः -

पतन्त्वशनयो मुहुर्गिरिवरैः समुद्रोर्वरा

भवत्वधरसम्प्लवा ग्रहगणैः सुरा यान्तवधः ।

भवज्जनिम पूजनान्मम मनो न यात्यन्यतः

शपामि प्रपद्ये प्रभोस्तव सरोरुढाभे हर ॥ ३.४५ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराभ्ये षष्ठंशे शिवऋभुसंवाद्ये

नाम तृतीयोऽध्यायः ॥

४. ऋभुनिदाघसंवाद्ये नाम चतुर्थोऽध्यायः

स्कन्दः -

हिमाद्रिशिखरे तत्र डेदारे संस्थितं ऋभुम् ।

डेदारेशं पूजयन्तं शाम्भवं मुनिसत्तमम् ।

भस्मरुद्राक्षसम्पन्नं निःस्पृहं मुनयोऽब्रुवन् ॥ ४.१ ॥

मुनयः -

पद्मोद्भवसुतश्रेष्ठ त्वया डैवासपर्वते ।

आराध्य देवमीशानं तस्मात्सूत्रश्रुतीरितम् ॥ ४.२ ॥

ज्ञानं लब्धं मुनिश्रेष्ठ त्वं नो ब्रूहि विमुक्तये ।

येन संसारवाराशेः समुत्तीर्णा भवामहे ॥ ४.३ ॥

सूतः -

ऋभुर्मुनीनां वयसा तुष्टः शिष्टान्समीक्ष्य तान् ।

अष्टमूर्तिपदध्याननिष्ठांस्तानभ्युवाच ह ॥ ४.४ ॥

ऋभुः -

नागोप्यं भवतामस्ति शाम्भवेषु मडात्मसु ।

त्रिनेत्रप्रेमसदनान्युष्मान्प्रेक्ष्य वदामि तत् ॥ ४.५ ॥

शाङ्करं सूत्रविज्ञानं श्रुतिशीर्षमडोदयम् ।

शृणुष्वं ब्रह्मविच्छ्रेष्ठाः शिवज्ञानमडोदयम् ॥ ४.६ ॥

येन तीर्णाः स्थ (तीर्णास्थ) संसाराच्छिवभक्त्या जितेन्द्रियाः ।

नमस्कृत्वा मडादेवं वक्ष्ये विज्ञानमैश्वरम् ॥ ४.७ ॥

ऋभुः -

विश्वस्य कारणमुमापतिरेव देवो विद्योतको जडजगत्प्रमदैकलेतुः ।

न तस्य कार्यं करणं भङ्गेशितुः स अथ तत्कारणमीश्वरो हरः ॥ ४.८ ॥

सूतः सायकसम्भवः समुद्विताः सूताननेभ्यो उयाः

नेत्रे ते रथिनो रथाङ्गयुगली युग्यान्तमृग्यो रथी ।

मौवीमूर्ध्नि रथः स्थितो रथवडश्चापं शरव्यं पुरः

योद्धुङ्केशयराः स अथ निभिलस्थाणोरणुः पातु वः ॥ ४.९ ॥ (नः)

निदाघमथ सम्बोध्य ततो ऋभुरुवाच उ ।

अध्यात्मनिर्णयं वक्ष्ये नास्ति कालत्रयेष्वपि ॥ ४.१० ॥

शिवोपदिष्टं साङ्ख्यं गुड्याद्गुड्यतरं सदा ।

अनात्मेति प्रसङ्गात्मा (प्रसङ्गाख्य) अनात्मेति मनोऽपि वा ।

अनात्मेति जगद्वापि नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.११ ॥

सर्वसङ्कल्पशून्यत्वात्सर्वाकारविवर्जनात् ।

केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.१२ ॥

चित्ताभावे चिन्तनीयो देहाभावे जरा य न ।

केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.१३ ॥

पादाभावाद्गतिर्नास्ति उस्ताभावात्स्थिरा य न ।

केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.१४ ॥

ब्रह्माभावाज्जगन्नास्ति तदभावे हरिर्न य ।

केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.१५ ॥

मृत्युर्नास्ति जराभावे लोकेददुःखाधिकम् ।

केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.१६ ॥

धर्मो नास्ति शुचिर्नास्ति सत्यन्नास्ति भयत्र य ।

केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.१७ ॥

अक्षरोऽप्यारणं नास्ति अक्षरत्यजडं मम (अक्षरं न य माण्डलम्) ।

केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.१८ ॥

गुरुश्चित्यपि नास्त्येव शिष्यो नास्तीति तत्त्वतः ।

केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.१९ ॥

अेकाभावात्र द्वितीयत्र द्वितीयात्र चैकता ।
 सत्यत्वमस्ति चेत्किञ्चिदसत्यत्वं य सम्भवेत् ॥ ४.२० ॥
 असत्यत्वं यद्वि भवेत्सत्यत्वं य घटिष्यति ।
 शुभं यद्यशुभं विद्धि अशुभं शुभमस्ति येत् ॥ ४.२१ ॥
 भयं यद्यभयं विद्धि अभयाद्भयमापतेत् ।
 केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.२२ ॥
 बद्धत्वमस्ति येन्मोक्षो बन्धाभावे न मोक्षता ।
 मरणं यद्वि जेज्जन्म जन्माभावे मृतिर्न य ॥ ४.२३ ॥
 त्वमित्यपि भवेज्याहं त्वं नो येदहमेव न ।
 एहं यद्वि तदेवापि तदभावे एहं न य ॥ ४.२४ ॥
 अस्ति चेदिति तन्नास्ति नास्ति येदस्ति किञ्च न ।
 कार्यं चेत्कारणं किञ्चित्कार्याभावे न कारणम् ॥ ४.२५ ॥
 द्वैतं यद्वि तदाऽद्वैतं द्वैताभावेऽद्वयं य न ।
 दृश्यं यद्वि दृग्गम्यस्ति दृश्याभावे दृगेव न ॥ ४.२६ ॥
 अन्तर्यद्वि बहिः सत्यमन्ताभावे बहिर्न य ।
 पूर्णात्वमस्ति चेत्किञ्चिदपूर्णात्वं प्रसज्यते ॥ ४.२७ ॥
 किञ्चिदस्तीति चेत्स्थिते सर्वं भवति शीघ्रतः ।
 यत्किञ्चिद्विभक्तिमपि क्वापि नास्ति येन्न प्रसज्यति ॥ ४.२८ ॥
 तस्मादेतत्कवचित्रास्ति त्वं नाहं वा एमे एहम् ।
 केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.२९ ॥
 नास्ति दृष्टान्तकं लोके नास्ति दार्ष्टान्तिकं क्वचित् ।
 केवलं ब्रह्मभावत्वान्नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४.३० ॥
 परं ब्रह्माहमस्मीति स्मरणस्य मनो न हि ।
 ब्रह्ममात्रं जगदिदं ब्रह्ममात्रत्वमप्य हि ॥ ४.३१ ॥
 चिन्मात्रं केवलं याहं नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ।
 एथात्मनिर्णयं प्रोक्तं (निर्णयः प्रोक्तः) भवते सर्वसङ्गुलम् ॥ ४.३२ ॥
 सकृच्छ्रवणमात्रेण ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ ४.३३ ॥

निदाघः- (ऋभुः-)

भगवन् (निदाघ) को भवान् को नु वद मे वदतां वर ।
यश्श्रुत्वा तत्क्षणाभ्युत्थेन्महासंसारसङ्घटात् ॥ ४.३४ ॥

ऋभुः-

अलमेव परं ब्रह्म अलमेव परं सुभम् ।
अलमेवालमेवालमलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.३५ ॥

अलं चैतन्यमेवास्मि दिव्यज्ञानात्मको ह्यलम् ।
सर्वाक्षरविहीनोऽस्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.३६ ॥

अलमर्थविहीनोऽस्मि धर्ममर्थविवर्जितः ।
सर्वानर्थविमुक्तोऽस्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.३७ ॥

नित्यशुद्धोऽस्मि बुद्धोऽस्मि नित्योऽस्यत्यन्तनिर्मलः ।
नित्यानदस्वरूपोऽस्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.३८ ॥

नित्यपूर्णस्वरूपोऽस्मि सख्येदानन्दमस्म्यलम् ।
केवलाद्वैतरूपोऽलमलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.३९ ॥

अनिर्देश्यस्वरूपोऽस्मि आदिहीनोऽस्यनन्तकः ।
अप्राकृतस्वरूपोऽस्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.४० ॥

स्वस्वसङ्कल्पहीनोऽलं सर्वाविद्याविवर्जितः ।
सर्वमस्मि तदेवास्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.४१ ॥

सर्वनामादिहीनोऽलं सर्वरूपविवर्जितः ।
सर्वसङ्गविहीनोऽस्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.४२ ॥

सर्ववाचां विधिश्चास्मि सर्ववेदावधिः परः ।
सर्वकालावधिश्चास्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.४३ ॥

सर्वरूपावधिश्चालं सर्वनामावधिः सुभम् ।
सर्वकल्पावधिश्चास्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.४४ ॥

अलमेव सुभं नान्यदलमेव चिदव्ययः ।
अलमेवास्मि सर्वत्र अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.४५ ॥

केवलं ब्रह्ममात्रात्मा केवलं शुद्धयिद्धनः ।
केवलाभ्युत्थोऽसरोऽस्मि अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ४.४६ ॥

डेवलं ज्ञानरूपोऽस्मि डेवलाकाररूपवान् ।
 डेवलात्यन्तसारोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ ४.४७ ॥
 सत्स्वरूपोऽस्मि डैवल्यस्वरूपोऽस्यलमेव छि ।
 अर्थानर्थविडीनोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ ४.४८ ॥
 अप्रमेयस्वरूपोऽस्मि अप्रतर्क्यस्वरूपवान् ।
 अप्रगृह्यस्वरूपोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ ४.४९ ॥
 अरसस्युतरूपोऽस्मि अनुतापविवर्जितः ।
 अनुस्यूतप्रकाशोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ ४.५० ॥
 सर्वकर्मविडीनोऽहं सर्वभेदविवर्जितः ।
 सर्वसन्देहविडीनोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ ४.५१ ॥
 अहम्भावविडीनोऽस्मि विडीनोऽस्मीति मे न य ।
 सर्वदा ब्रह्मरूपोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ ४.५२ ॥
 ब्रह्म ब्रह्मादिडीनोऽस्मि डेशवत्त्वादि न डवचित् ।
 शङ्करादिविडीनोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ ४.५३ ॥
 तूषणीमेवावभासोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ।
 डिञ्चित्रास्ति परो नास्ति डिञ्चिदस्मि परोऽस्मि य ॥ ४.५४ ॥
 न शरीरप्रकाशोऽस्मि जगद्भासकरो न य ।
 चिद्धनोऽस्मि चिदंशोऽस्मि सत्स्वरूपोऽस्मि सर्वदा ॥ ४.५५ ॥
 मुदा मुदितरूपोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ।
 न बालोऽस्मि न वृद्धोऽस्मि न युवाऽस्मि परात्परः ॥ ४.५६ ॥
 न य नानास्वरूपोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ।
 षं स्वानुभवं प्रोक्तं सर्वोपनिषदां परं रसम् ॥ ४.५७ ॥
 यो वा डो वा शृणोतीदं ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ ४.५८ ॥
 न स्थूलोऽप्यनणुर्न तेजमरुतामाकाशनीरक्षमा
 भूतान्तर्गतकोशकाशडृदयाधाकाशमात्राडमैः ।
 उद्ग्रन्थश्रुतिशास्त्रसूत्रकरणैः डिञ्चिज्ज्ञ सर्वज्ञता
 बुद्ध्या मोहितमायया श्रुतिशतैर्भो जानते शङ्करम् ॥ ४.५९ ॥
 ॥ षति श्री शिवरत्नस्थे शङ्कराख्ये षष्ठांशे ऋत्तुनिदाघसंवाडो

नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥

प. शिवेन कुमारोपदेशवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः

निदाघः -

अेवं स्थिते ऋभो को वै ब्रह्मभावाय कल्पते ।

तन्मे वद विशेषेण ज्ञानं शङ्करवाक्यजम् ॥ प.१ ॥

ऋभुः -

त्वमेव ब्रह्म अेवासि त्वमेव परमो गुरुः ।

त्वमेवाकाशरूपोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२ ॥

त्वमेव सर्वभावोऽसि त्वमेवार्थस्त्वमव्ययः ।

त्वं सर्वहीनस्त्वं साक्षी साक्षिहीनोऽसि सर्वदा ॥ प.३ ॥

कालस्त्वं सर्वहीनस्त्वं साक्षिहीनोऽसि सर्वदा ।

कालहीनोऽसि कालोऽसि सदा ब्रह्मासि सिद्धनः ।

सर्वतत्त्वस्वरूपोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.४ ॥

सत्योऽसि सिद्धोऽसि सनातनोऽसि मुक्तोऽसि मोक्षोऽसि सदाऽमृतोऽसि ।

देवोऽसि शान्तोऽसि निरामयोऽसि ब्रह्मासि पूर्णोऽसि परावरोऽसि ॥ प.५ ॥

समोऽसि सख्यासि सनातनोऽसि सत्यादिव्याज्यैः प्रतिपादितोऽसि ।

सर्वाङ्गहीनोऽसि सदास्थितोऽसि ब्रह्मासि

पूर्णोऽसि परावरोऽसि (परापरोऽसि) ॥ प.६ ॥

सर्वप्रपञ्चब्रह्मवर्जितोऽसि सर्वेषु भूतेषु सद्योदितोऽसि ।

सर्वत्र सङ्कल्पविवर्जितोऽसि ब्रह्मासि पूर्णोऽसि परावरोऽसि ॥ प.७ ॥

सर्वत्र सन्तोषसुभासनोऽसि सर्वत्र विद्वेषविवर्जितोऽसि ।

सर्वत्र कार्यादिविवर्जितोऽसि ब्रह्मासि पूर्णोऽसि परावरोऽसि ॥ प.८ ॥

सिद्धाकारस्वरूपोऽसि चिन्मात्रोऽसि निरङ्कुशः ।

आत्मन्येवावस्थितोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.९ ॥

आनन्दोऽसि परोऽसि त्वं सर्वशून्योऽसि निर्गुणः ।

अेक अेवाद्वितीयोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.१० ॥

सिद्धानन्दरूपोऽसि चिदानन्दोऽसि सर्वदा ।

परिपूर्णास्वतृपोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.११ ॥

तदसि त्वमसि झोऽसि सोऽसि जनासि वीक्ष्यसि ।

यिदसि ब्रह्मभूतोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.१२ ॥

अमृतोऽसि विभुश्चासि देवोऽसि त्वं मडानसि ।

यञ्चलोष्ठकलङ्घोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.१३ ॥

सर्वोऽसि सर्वलीनोऽसि शान्तोऽसि परमो ह्यसि ।

कारणं त्वं प्रशान्तोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.१४ ॥

सत्तामात्रस्वतृपोऽसि सत्तासामान्यको ह्यसि ।

नित्यशुद्धस्वतृपोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.१५ ॥

ऋषामात्रविहीनोऽसि अणुमात्रविवर्जितः ।

अस्तित्ववर्जितोऽसि त्वं नास्तित्वादिविवर्जितः ॥ प.१६ ॥

योऽसि सोऽसि मडान्तोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.१७ ॥

लक्ष्यलक्षणाहीनोऽसि त्रिन्मात्रोऽसि निरामयः ।

अप्पाउकेशो नित्यं त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.१८ ॥

सर्वाधारस्वतृपोऽसि सर्वतेजः स्वतृपकः ।

सर्वार्थभेदहीनोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.१९ ॥

ब्रह्मैव भेदशून्योऽसि विष्वक्त्यादिविवर्जितः ।

शिवोऽसि भेदहीनोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२० ॥

प्रज्ञानवाक्यहीनोऽसि स्वस्वतृपं प्रपश्यसि ।

स्वस्वतृपस्थितोऽसि त्वं त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२१ ॥

स्वस्वतृपावशेषोऽसि स्वस्वतृपो मतो ह्यसि ।

स्वानन्दसिन्धुमत्रोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२२ ॥

स्वात्मराज्ये त्वमेवासि स्वयमात्मानमो (स्वयमत्मतमो) ह्यसि ।

स्वयं पूर्णस्वतृपोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२३ ॥

स्वस्मिन्सुप्ते स्वयञ्चासि स्वस्मात्किञ्चिन्न पश्यसि ।

स्वात्मन्याकाशवद्भासि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२४ ॥

स्वस्वतृपान्न यलसि स्वस्वतृपान्न पश्यसि ।

स्वस्वद्वेषामृतोऽसि त्वं त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२५ ॥

स्वस्वद्वेषेण भासि त्वं स्वस्वद्वेषेण जृम्भसि ।

स्वस्वद्वेषादनन्योऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२६ ॥

स्वयं स्वयं सदाऽसि त्वं स्वयं सर्वत्र पश्यसि ।

स्वस्मिन्स्वयं स्वयं भुङ्क्ते त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ प.२७ ॥

सूतः -

तदा निधाधवयसा तुष्टो ऋभुरुवाच तम् ।

शिवप्रेमरसे पात्रं तं वीक्ष्याञ्जजनन्ः ॥ प.२८ ॥

ऋभुः -

कैलासे शङ्करः पुत्रं कदाचिदुपदिष्टवान् ।

तदेव ते प्रवक्ष्यामि सावधानमनाः शृणु ॥ प.२९ ॥

अयं प्रपञ्चो नास्त्येव नोत्पन्नो न स्वतः क्वचित् ।

यित्रप्रपञ्च एत्याहुर्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३० ॥

न प्रपञ्चो न यित्तादि नाड्डुारो न श्रुवकः ।

केवलं ब्रह्ममात्रत्वान्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३१ ॥

मायकार्यादिकं नास्ति मायाकार्यभयन्नखि ।

केवलं ब्रह्ममात्रत्वान्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३२ ॥

कर्ता नास्ति क्रिया नास्ति करणं नास्ति पुत्रक ।

केवलं ब्रह्ममात्रत्वान्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३३ ॥

येकं नास्ति द्वयं नास्ति मन्त्रतन्त्रादिकञ्च न ।

केवलं ब्रह्ममात्रत्वान्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३४ ॥

श्रवणं मननं नास्ति निदिध्यासनविभ्रमः ।

केवलं ब्रह्ममात्रत्वान्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३५ ॥

समाधिद्विविधं नास्ति मातृमानादि नास्ति खि ।

केवलं ब्रह्ममात्रत्वान्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३६ ॥

अज्ञानं यापि नास्त्येव अविवेककथा न य ।

केवलं ब्रह्ममात्रत्वान्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३७ ॥

अनुबन्धयतुष्कञ्च सम्बन्धत्रयमेव न ।

केवलं ब्रह्ममात्रत्वात्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३८ ॥
 भूतं भविष्यन्न क्वापि वर्तमानं न वै क्वचित् ।
 केवलं ब्रह्ममात्रत्वात्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.३९ ॥
 गङ्गा गया तथा सेतुप्रतं वा नान्यदस्ति हि ।
 केवलं ब्रह्ममात्रत्वात्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.४० ॥
 न भूमिर्न जलं वह्निर्न वायुर्न यं पं क्वचित् ।
 केवलं ब्रह्ममात्रत्वात्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.४१ ॥
 नैव देवा न दिक्पाला न पिता न गुरुः क्वचित् ।
 केवलं ब्रह्ममात्रत्वात्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ॥ प.४२ ॥
 न दूरं नान्तिकं नान्तं न मध्यं न क्वचित् स्थितिः ।
 नाद्वैतद्वैतसत्यत्वमसत्यं वा षट् न य ॥ प.४३ ॥
 न मोक्षोऽस्ति न बन्धोऽस्ति न वार्तावसरोऽस्ति हि ।
 क्वचिद्वा किञ्चिदेवं वा सदसद्वा सुभानि य ॥ प.४४ ॥
 द्रुद्धं वा तीर्थधर्मादि आत्मानात्मेति न क्वचित् ।
 न वृद्धिर्नोदयो मृत्युर्न गमागमविलम्बः ॥ प.४५ ॥
 षड् नास्ति परं नास्ति न गुरुर्न य शिष्यकः ।
 सदसन्नास्ति भूर्नास्ति कार्यं नास्ति कृतं य न ॥ प.४६ ॥
 जातिर्नास्ति गतिर्नास्ति वर्णो नास्ति न लौकिकम् ।
 शमादिषट्कं नास्त्येव नियमो वा यमोऽपि वा ॥ प.४७ ॥
 सर्वं मिथ्येति नास्त्येव ब्रह्म षट्येव नास्ति हि ।
 चिदित्येव हि नास्त्येव चिदुलं भाषणं न हि ॥ प.४८ ॥
 अलमित्येव नास्त्येव नित्योऽस्मीति य न क्वचित् ।
 केवलं ब्रह्ममात्रत्वात्नास्ति नास्त्येव सर्वथा ॥ प.४९ ॥
 वाया यद्दुष्यते किञ्चिन्मनसा मनुते य यत् ।
 बुद्ध्या निश्चीयते यस्य चित्तेन ज्ञायते हि यत् ॥ प.५० ॥
 योगेन युज्यते यस्य इन्द्रियाद्यैश्च यत्कृतम् ।
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिभ्य स्वप्नं वा न तुरीयकम् ॥ प.५१ ॥

सर्वं नास्तीति विज्ञेयं यद्गुपाधिविनिश्चितम् ।
स्नानाच्छुद्धिर्न हि क्वापि ध्यानाच्छुद्धिर्न हि क्वचित् ॥ प.पर ॥

गुणत्रयं नास्ति किञ्चिद्गुणत्रयमथापि वा ।
अेकद्वित्वपदं नास्ति न बहुभ्रमविभ्रमः ॥ प.पउ ॥

भ्रान्त्यभ्रान्ति य नास्त्येव किञ्चिन्नास्तीति निश्चिनु ।
केवलं भ्रममात्रत्वात्र किञ्चिदवशिष्यते ॥ प.प४ ॥

एदं शृणोति यः सम्यक्स भ्रम भवति स्वयम् ॥ प.पप ॥

--

ईश्वरः -

वाराश्यम्बुनि बुद्धुदा एव घनानन्दाम्बुधावप्युमा-
कान्तेऽनन्तजगद्गतं सुरनरं जातं य तिर्यङ् मुहुः ।
भूतं यापि भविष्यति प्रतिभवं मायामयं योर्मिजं
सम्यङ् मामनुपश्यतामनुभवैर्नास्त्येव तेषां भवः ॥ प.प६ ॥

उरं विज्ञातारं निभिलतनुकार्येषु करणं
न जानन्ते मोडाधमितकरणा अघ्यतितराम् ।

उमानाथाकारं लुदयदलरान्तर्गतसरा-
पयोजाते सास्वद्वभवभुजगनाशाऽऽजवरम् ॥ प.प७ ॥

॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठंशे ऋभुनिदाघसंवादे
शिवेन कुमारोपदेशवर्णनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥

६. प्रपञ्चस्य सख्यिन्मयत्वकथनं नाम षष्ठोऽध्यायः

ईश्वरः -

प्रतानि मिथ्या भुवनानि मिथ्या
भावादि मिथ्या भवनानि मिथ्या ।
भयं य मिथ्या भरण्णादि मिथ्या
भुक्तं य मिथ्या बहुबन्धमिथ्या ॥ ६.१ ॥

वेदाश्च मिथ्या वचनानि मिथ्या
वाक्यानि मिथ्या विविधानि मिथ्या ।
वित्तानि (विज्ञान) मिथ्या विद्यदादि मिथ्या

विधुश्च मिथ्या विषयादि मिथ्या ॥ ६.२ ॥

गुरुश्च मिथ्या गुणदोषमिथ्या

गुड्यं य मिथ्या गणना य मिथ्या ।

गतिश्च मिथ्या गमनं य मिथ्या

सर्वं य मिथ्या गदितं य मिथ्या ॥ ६.३ ॥

वेदशास्त्रपुराणं य कार्यं कारणाभीश्वरः ।

लोको भूतं जनं यैव सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ६.४ ॥

अन्यो भोक्षः सुभं दुःभं ध्यानं चित्तं सुरासुराः ।

गौणं मुभ्यं परं यान्यत्सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ६.५ ॥

वाया वदति यत्किञ्चित्सर्वं मिथ्या न संशयः ।

सङ्कल्पात्कल्पते यद्यन्मनसा चिन्त्यते य यत् ॥ ६.६ ॥

बुद्ध्या निश्चीयते किञ्चित्चित्तेन नीयते क्वचित् ।

प्रपञ्चे पञ्चते यद्यत्सर्वं मिथ्येति निश्चयः ॥ ६.७ ॥

श्रोत्रेण श्रूयते यद्यन्नेत्रेण य निरीक्ष्यते ।

नेत्रं श्रोत्रं गात्रमेव सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ६.८ ॥

धर्मित्येव निर्दिष्टमिदमित्येव कल्पितम् ।

यद्यद्भस्तु परिज्ञातं सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ६.९ ॥

कोऽहं किन्तदिदं सोऽहं अन्यो वाचयते नहि ।

यद्यत्सम्भाव्यते लोके सर्वं मिथ्येति निश्चयः ॥ ६.१० ॥

सर्वाभ्यास्यं सर्वगोप्यं सर्वकारणविभ्रमः ।

सर्वभूतेति वार्ता य मिथ्येति य विनिश्चयः ॥ ६.११ ॥

सर्वभेदप्रभेदो वा सर्वसङ्कल्पविभ्रमः ।

सर्वदोषप्रभेदश्च सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ६.१२ ॥

रक्षको विष्णुरित्यादि भ्रज्जमसृष्टेस्तु कारणम् ।

संखारे शिव इत्येवं सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ६.१३ ॥

स्नानं जपस्तपो डोमः स्वाध्यायो देवपूजनम् ।

मन्त्रो गोत्रं य सत्सङ्गः सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ६.१४ ॥

सर्वं मिथ्या जगन्मिथ्या भूतं भव्यं भवत्तथा ।

नास्ति नास्ति विभावेन सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ६.१५ ॥

चित्तभेदो जगद्भेदः अविद्यायाश्च सम्भवः ।

अनेककोटिब्रह्माण्डाः सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ६.१६ ॥

लोकत्रयेषु सद्भावो गुणदोषादिजृम्भाणाम् ।

सर्वदृशिः क्वचित् सः सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ६.१७ ॥

उत्कृष्टं यं निःकृष्टं यं उत्तमं मध्यमं यं तत् ।

ॐकारं चाप्यकारञ्च सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ६.१८ ॥

यद्यज्जगति दृश्येत यद्यज्जगति वीक्ष्यते ।

यद्यज्जगति वर्तेत सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ६.१९ ॥

येन केनाक्षरेणोक्तं येन केनापि सद्गतम् ।

येन केनापि नीतं तत्सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ६.२० ॥

येन केनापि गदितं येन केनापि मोदितम् ।

येन केनापि यं प्रोक्तं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ६.२१ ॥

येन केनापि यद्दत्तं येन केनापि यत्कृतम् ।

यत्र कुत्र जलस्नानं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ६.२२ ॥

यत्र यत्र शुभं कर्म यत्र यत्र यं द्रुष्टम् ।

यद्यत्करोषि सत्येन सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ॥ ६.२३ ॥

एतं सर्वमहं सर्वं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

यत्किञ्चित्प्रतिभातं यं सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ॥ ६.२४ ॥

ऋभुः -

पुनर्वक्ष्ये रहस्यानां रहस्यं परमाद्भुतम् ।

शङ्करेण कुमाराय प्रोक्तं कैलास पर्वते ॥ ६.२५ ॥

तन्मात्रं सर्वचिन्मात्रमण्डैकरसं सदा ।

अेकवर्जितचिन्मात्रं सर्वं चिन्मयमेव हि ॥ ६.२६ ॥

एतं यं सर्वं चिन्मात्रं सर्वं चिन्मयमेव हि ।

आत्माभासं यं चिन्मात्रं सर्वं

चिन्मयमेव हि (चिन्मात्रास्ति किञ्चन) ॥ ६.२७ ॥

सर्वलोकं यं चिन्मात्रं सर्वं चिन्मयमेव हि ।

त्वत्ता मत्ता य चिन्मात्रं चिन्मात्रान्नास्ति किञ्चन ॥ ६.२८ ॥

आकाशो भूर्जलं वायुरग्निर्ब्रह्मा हरिः शिवः ।

यत्किञ्चिदन्यत्किञ्चिच्च सर्वं चिन्मयमेव हि ॥ ६.२९ ॥

अप्पाण्डैकरसं सर्वं यद्यच्छिन्मात्रमेव हि ।

भूतं भव्यं य चिन्मात्रं सर्वं चिन्मयमेव हि ॥ ६.३० ॥

द्रव्यं कालश्च चिन्मात्रं ज्ञानं चिन्मयमेव य ।

ज्ञेयं ज्ञानं य चिन्मात्रं सर्वं चिन्मयमेव हि ॥ ६.३१ ॥

सम्भाषणं य चिन्मात्रं वाक्यं चिन्मात्रमेव हि ।

असख्यं सख्यं चिन्मात्रं सर्वं चिन्मयमेव हि ॥ ६.३२ ॥

आदिरन्तं य चिन्मात्रं अस्ति येच्छिन्मयं सदा ।

ब्रह्मा यद्यपि चिन्मात्रं विष्णुश्चिन्मात्रमेव हि ॥ ६.३३ ॥

रुद्रोऽपि देवाश्चिन्मात्रं अस्ति नरतिर्यक्तसुरासुरम् ।

गुरुशिष्यादि सन्मात्रं ज्ञानं चिन्मात्रमेव हि ॥ ६.३४ ॥

दृग्दृश्यं यापि चिन्मात्रं ज्ञाता ज्ञेयं ध्रुवाध्रुवम् ।

सर्वाश्चर्यं य चिन्मात्रं देहं चिन्मात्रमेव हि ॥ ६.३५ ॥

लिङ्गं यापि य चिन्मात्रं कारणं कार्यमेव य ।

भूर्ताभूर्तं य चिन्मात्रं पापपुण्यमथापि य ॥ ६.३६ ॥

द्वैताद्वैतं य चिन्मात्रं वेदवेदान्तमेव य ।

दिशोऽपि विदिशश्चैव चिन्मात्रं तस्य पालकाः ॥ ६.३७ ॥

चिन्मात्रं व्यवहारादि भूतं भव्यं भवत्तथा ।

चिन्मात्रं नामरूपं य भूतानि भुवनानि य ॥ ६.३८ ॥

चिन्मात्रं प्राणं अवेहं चिन्मात्रं सर्वमिन्द्रियम् ।

चिन्मात्रं पञ्चकोशादि चिन्मात्रानन्दमुच्यते ॥ ६.३९ ॥

नित्यानित्यं य चिन्मात्रं सर्वं चिन्मात्रमेव हि ।

चिन्मात्रं नास्ति नित्यं य चिन्मात्रं नास्ति सत्यकम् ॥ ६.४० ॥

चिन्मात्रमपि वैराग्यं चिन्मात्रकमिदं उच्यते ।

आधारादि हि चिन्मात्रं आधेयं य मुनीश्वर ॥ ६.४१ ॥

यस्य यावस्य चिन्मात्रं यस्य यावस्य दृश्यते ।
 यस्य यावस्य दूरस्थं सर्वं चिन्मात्रमेव हि ॥ ६.४२ ॥
 यस्य यावस्य भूतानि यस्य यावस्य वक्ष्यते ।
 यस्य यावस्य वेदोक्तं सर्वं चिन्मात्रमेव हि ॥ ६.४३ ॥
 चिन्मात्रं नास्ति बन्धं य चिन्मात्रं नास्ति मोक्षकम् ।
 चिन्मात्रमेव सन्मात्रं सत्यं सत्यं शिवं स्पृशे ॥ ६.४४ ॥
 सर्वं वेदत्रयप्रोक्तं सर्वं चिन्मात्रमेव हि ।

--

(ऋभुः) -
 शिवप्रोक्तं कुमाराय तदेतत्कथितं त्वयि ।
 यः शृणोति सद्गुह्यं ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ ६.४५ ॥

सूतः -

ईशावास्यादिमन्त्रैरुत्तरगानतनोः क्षेत्रवासार्थवाटैः
 तत्त्वित्पुगागारमध्यस्थितसुमददीशान लिङ्गेषु पूजा ।
 अकलेद्ये याभिषेको ??? ??? ??? दिग्वाससे वासदानं
 नो गन्धघ्राण्णानी रुपदृश्याद्विडीने गन्धपुष्पार्पणानि ॥ ६.४६ ॥

स्वभासे दीपदानं ??? सर्वभक्षे मधेशे
 नैवेद्यं नित्यतृप्ते सकलभुवनगे प्रकमो वा नमस्या ।
 कुर्या केनापि भावैर्मम निगमशिरोभावेव प्रमाणम् ॥ ६.४७ ॥

अविच्छिन्नैश्छिन्नैः परिकरवरैः पूजनधिया
 भङ्गन्त्यज्ञास्तदृक्षाः (तदृक्षाः) विधिविहितबुद्ध्यागतधियः ।
 तथापीशं भावैर्भजति भजतामात्मपदवीं
 ददातीशो विश्वं भ्रमयति गतज्ञांश्च कुरुते ॥ ६.४८ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराख्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 प्रपञ्चस्य सख्यिन्मयत्वकथनं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥

७. स्वात्मनिर्मुपाणं नाम सप्तमोऽध्यायः

ऋभुः -

अत्यद्भुतं प्रवक्ष्यामि सर्वलोकेषु दुर्लभम् ।

वेदशास्त्रमहासारे दुर्लभं दुर्लभं सदा ॥ ७.१ ॥
 अभाएउकैरसो मन्त्रमभाएउकैरसं क्लृप्तम् ।
 अभाएउकैरसो ज्ञुव अभाएउकैरसा क्रिया ॥ ७.२ ॥
 अभाएउकैरसा भूमिरभाएउकैरसं जलम् ।
 अभाएउकैरसो गन्ध अभाएउकैरसं वियत् ॥ ७.३ ॥
 अभाएउकैरसं शास्त्रं अभाएउकैरसं श्रुतिः ।
 अभाएउकैरसं ब्रह्म अभाएउकैरसं व्रतम् ॥ ७.४ ॥
 अभाएउकैरसो विष्णुरभाएउकैरसः शिवः ।
 अभाएउकैरसो ब्रह्मा अभाएउकैरसाः सुराः ॥ ७.५ ॥
 अभाएउकैरसं सर्वमभाएउकैरसः स्वयम् ।
 अभाएउकैरसश्चात्मा अभाएउकैरसो गुरुः ॥ ७.६ ॥
 अभाएउकैरसं वायमभाएउकैरसं मलः ।
 अभाएउकैरसं देह अभाएउकैरसं मनः ॥ ७.७ ॥
 अभाएउकैरसं चित्तं अभाएउकैरसं सुप्तम् ।
 अभाएउकैरसा विद्या अभाएउकैरसोऽव्ययः ॥ ७.८ ॥
 अभाएउकैरसं नित्यमभाएउकैरसः परः ।
 अभाएउकैरसात्किञ्चिदभाएउकैरसादलम् ॥ ७.९ ॥
 अभाएउकैरसं वास्ति अभाएउकैरसं न छि ।
 अभाएउकैरसादन्यतभाएउकैरसात्परः ॥ ७.१० ॥
 अभाएउकैरसात्स्थूलं अभाएउकैरसं जनः ।
 अभाएउकैरसं सूक्ष्ममभाएउकैरसं द्वयम् ॥ ७.११ ॥
 अभाएउकैरसं नास्ति अभाएउकैरसं बलम् ।
 अभाएउकैरसाद्विष्णुरभाएउकैरसादणुः ॥ ७.१२ ॥
 अभाएउकैरसं नास्ति अभाएउकैरसाद्भवान् ।
 अभाएउकैरसो ह्येव अभाएउकैरसादितम् ॥ ७.१३ ॥
 अभाएउकैरसात्ज्ञानं अभाएउकैरसात्स्थितम् ।
 अभाएउकैरसा लीला (लीना) अभाएउकैरसः पिता ॥ ७.१४ ॥

अभाएउैकरसा भक्ता अभाएउैकरसः पतिः ।
 अभाएउैकरसा माता अभाएउैकरसो विराट् ॥ ७.१५ ॥
 अभाएउैकरसं गात्रं अभाएउैकरसं शिरः ।
 अभाएउैकरसं द्वाणं अभाएउैकरसं भङ्गिः ॥ ७.१६ ॥
 अभाएउैकरसं पूर्णमभाएउैकरसामृतम् ।
 अभाएउैकरसं श्रोत्रमभाएउैकरसं गृहम् ॥ ७.१७ ॥
 अभाएउैकरसं गोप्यमभाएउैकरसः शिवः ।
 अभाएउैकरसं नाम अभाएउैकरसो रविः ॥ ७.१८ ॥
 अभाएउैकरसः सोमः अभाएउैकरसो गुरुः ।
 अभाएउैकरसः साक्षी अभाएउैकरसः सुहृत् ॥ ७.१९ ॥
 अभाएउैकरसो बन्धुरभाएउैकरसोऽस्म्यहम् ।
 अभाएउैकरसो राजा अभाएउैकरसं पुरम् ॥ ७.२० ॥
 अभाएउैकरसैश्वर्यं अभाएउैकरसं प्रभुः ।
 अभाएउैकरसो मन्त्र अभाएउैकरसो जपः ॥ ७.२१ ॥
 अभाएउैकरसं ध्यानमभाएउैकरसं पदम् ।
 अभाएउैकरसं ग्राह्यमभाएउैकरसं मङ्गलम् ॥ ७.२२ ॥
 अभाएउैकरसं ज्योतिरभाएउैकरसं परम् ।
 अभाएउैकरसं भोज्यमभाएउैकरसं उविः ॥ ७.२३ ॥
 अभाएउैकरसो लोमः अभाएउैकरसो जयः ।
 अभाएउैकरसः स्वर्गः अभाएउैकरसः स्वयम् ॥ ७.२४ ॥
 अभाएउैकरसाकारादन्यत्रास्ति नडि क्वचित् ।
 शृणु भूयो मङ्गलश्र्वर्यं नित्यानुभवसम्पदम् ॥ ७.२५ ॥
 दुर्लभं दुर्लभं लोके सर्वलोकेषु दुर्लभम् ।
 अहमस्मि परं यास्मि प्रभास्मि प्रभवोऽस्म्यहम् ॥ ७.२६ ॥
 सर्वरूपगुरुश्चास्मि सर्वरूपोऽस्मि सोऽस्म्यहम् ।
 अहमेवास्मि शुद्धोऽस्मि ऋद्धोऽस्मि परमोऽस्म्यहम् ॥ ७.२७ ॥
 अहमस्मि सदा झोऽस्मि सत्योऽस्मि विमलोऽस्म्यहम् ।
 विज्ञानोऽस्मि विशेषोऽस्मि साम्योऽस्मि सकलोऽस्म्यहम् ॥ ७.२८ ॥

शुद्धोऽस्मि शोकलीनोऽस्मि यैतन्योऽस्मि समोऽस्म्यडम् ।
 मानावमानलीनोऽस्मि निर्गुणोऽस्मि शिवोऽस्म्यडम् ॥ ७.२९ ॥
 द्वैताद्वैतविडीनोऽस्मि द्वन्द्वलीनोऽस्मि सोऽस्म्यडम् ।
 भावाभावविडीनोऽस्मि भाषाडीनोऽस्मि सोऽस्म्यडम् ॥ ७.३० ॥
 शून्याशून्यप्रभावोऽस्मि शोभनोऽस्मि मनोऽस्म्यडं (मडोऽस्म्यडं) ।
 तुल्यातुल्यविडीनोऽस्मि तुल्यभावोऽस्मि नास्म्यडम् ॥ ७.३१ ॥
 सदा सर्वविडीनोऽस्मि सात्त्विकोऽस्मि सदास्म्यडम् ।
 अेकसङ्ख्याविडीनोऽस्मि द्विसङ्ख्या नास्ति नास्म्यडम् ॥ ७.३२ ॥
 सदसद्भेदलीनोऽस्मि सङ्कल्परहितोऽस्म्यडम् ।
 नानात्मभेदलीनोऽस्मि यत्किञ्चिन्नास्ति सोऽस्म्यडम् ॥ ७.३३ ॥
 नाडमस्मि न यान्योऽस्मि देहादिरहितोऽस्म्यडम् ।
 आश्रयाश्रयलीनोऽस्मि आधाररहितोऽस्म्यडम् ॥ ७.३४ ॥
 बन्धमोक्षादिडीनोऽस्मि शुद्धब्रह्मादि सोऽस्म्यडम् ।
 चित्तादिसर्वडीनोऽस्मि परमोऽस्मि परोऽस्म्यडम् ॥ ७.३५ ॥
 सदा विचाररूपोऽस्मि निर्वियारोऽस्मि सोऽस्म्यडम् ।
 आकारादिस्वरूपोऽस्मि उकारोऽस्मि मुदोऽस्म्यडम् ॥ ७.३६ ॥
 ध्यानाध्यानविडीनोऽस्मि ध्येयडीनोऽस्मि सोऽस्म्यडम् ।
 पूर्णात्पूर्णाऽस्मि पूर्णाऽस्मि सर्वपूर्णाऽस्मि सोऽस्म्यडम् ॥ ७.३७ ॥
 सर्वातीतस्वरूपोऽस्मि परं ब्रह्मास्मि सोऽस्म्यडम् ।
 लक्ष्यलक्षणाडीनोऽस्मि लयडीनोऽस्मि सोऽस्म्यडम् ॥ ७.३८ ॥
 मातृमानविडीनोऽस्मि मेयडीनोऽस्मि सोऽस्म्यडम् ।
 अगतसर्वं य द्रष्टास्मि नेत्रादिरहितोऽस्म्यडम् ॥ ७.३९ ॥
 प्रवृद्धोऽस्मि प्रबुद्धोऽस्मि प्रसन्नोऽस्मि परोऽस्म्यडम् ।
 सर्वेन्द्रियविडीनोऽस्मि सर्वकर्मरहितोऽस्म्यडम् ॥ ७.४० ॥
 सर्ववेदान्ततृप्तोऽस्मि सर्वदा सुलभोऽस्म्यडम् ।
 मुदा मुदितशून्योऽस्मि सर्वभौनङ्गलोऽस्म्यडम् ॥ ७.४१ ॥
 नित्यचिन्मात्ररूपोऽस्मि सदसख्यिन्मयोऽस्म्यडम् ।

यत्किञ्चिदपि डीनोऽस्मि स्वल्पमप्यति नाहितम् ॥ ७.४२ ॥

लृद्यग्रन्थिडीनोऽस्मि लृद्ययाद्व्यापकोऽस्यलम् ।

षड्विकारविडीनोऽस्मि षट्कोशरहितोऽस्यलम् ॥ ७.४३ ॥

अरिषड्वर्गमुक्तोऽस्मि अन्तरादन्तरोऽस्यलम् ।

देशकालविडीनोऽस्मि द्विगम्भरमुभोऽस्यलम् ॥ ७.४४ ॥

नास्ति ङास्ति विमुक्तोऽस्मि नकाररहितोऽस्यलम् ।

सर्वशिन्मात्ररूपोऽस्मि सख्यिदानन्दमस्यलम् ॥ ७.४५ ॥

अभएडाकाररूपोऽस्मि अभएडाकारमस्यलम् ।

प्रपञ्चयित्तरूपोऽस्मि प्रपञ्चरहितोऽस्यलम् ॥ ७.४६ ॥

सर्वप्रकाररूपोऽस्मि सदृभावावर्जितोऽस्यलम् ।

कालत्रयविडीनोऽस्मि कामादिरहितोऽस्यलम् ॥ ७.४७ ॥

कायकायिविमुक्तोऽस्मि निर्गुणप्रभवोऽस्यलम् ।

मुक्तिडीनोऽस्मि मुक्तोऽस्मि मोक्षडीनोऽस्यलं सदा ॥ ७.४८ ॥

सत्यासत्यविडीनोऽस्मि सदा सन्मात्रमस्यलम् ।

गन्तव्यदेशडीनोऽस्मि गमनारहितोऽस्यलम् ॥ ७.४९ ॥

सर्वदा स्मररूपोऽस्मि शान्तोऽस्मि सुहितोऽस्यलम् ।

येवं स्वानुभवं प्रोक्तं अेतत्प्रकरणं मलत् ॥ ७.५० ॥

यः शृणोति सकृदपि ब्रह्मैव भवति स्वयम् ।

पिएडाएडसम्भवजगद्रतभएडनोद्यद्वेतएडशुएडनिभपीवरबाहुडएड ।

ब्रह्मोरुमुएडकलिताएडजवाडबाएड कोडएडभूधरधरं

भजतामभएडम् ॥ ७.५१ ॥

विश्वात्मन्यद्वितीये भगवति गिरिजानायके काशरूपे

नीरूपे विश्वरूपे गतदुरितधियः प्राप्नुवन्त्यात्मभावम् ।

अन्ये भेदधियः श्रुतिप्रकथितैर्वार्षाश्रमोत्थश्रमैः

तान्ताः शान्तिविवर्जिता विषयिणो दुःखं भजन्त्यन्वलम् ॥ ७.५२ ॥

॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराभ्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

स्वात्मनिरूपणं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥

८. प्रपञ्चशून्यत्व-सर्वनास्तित्वनिरूपणं नाम अष्टमोऽध्यायः

ऋभुः -

वक्ष्ये प्रपञ्चशून्यत्वं शशशुङ्गोऽसम्मितम् ।

दुर्लभं सर्वलोकेषु सावधानमनाः शृणु ॥ ८.१ ॥

एतं प्रपञ्चं यत्किञ्चिदः शृणोति य पश्यति ।

दृश्यरूपं य दृशुषं सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.२ ॥

भूमिरापोऽनलो वायुः भं मनो बुद्धिरेव च ।

अहङ्कारश्च तेजश्च सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.३ ॥

नाश जन्म य सत्यं य लोकं भुवनमाण्डलम् ।

पुण्यं पापं जयो मोहः सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.४ ॥

कामक्रोधौ लोभमोहौ मदमोहौ रतिर्धृतिः ।

गुरुशिष्योपदेशादि सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.५ ॥

अहं त्वं जगदित्यादि आदिरन्तिभमध्यमम् ।

भूतं भव्यं वर्तमानं सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.६ ॥

स्थूलदेहं सूक्ष्मदेहं कारणं कार्यमध्ययम् ।

दृश्यं य दर्शनं किञ्चित्सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.७ ॥

भोक्ता भोज्यं भोगरूपं लक्ष्यलक्षणमद्रयम् ।

शमो विचारः सन्तोषः सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.८ ॥

यमं य नियमं यैव प्राणायामादिभाषणम् ।

गमनं चलनं चित्तं सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.९ ॥

श्रोत्रं नेत्रं गात्रगोत्रं गुह्यं जाज्यं हरिः शिवः ।

आदिरन्तो मुमुक्षा य सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१० ॥

ज्ञानेन्द्रियं य तन्मात्रं कर्मेन्द्रियगणं य यत् ।

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादि सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.११ ॥

यतुर्विशतितत्त्वं य साधनानां यतुष्टयम् ।

सजातीयं विजातीयं सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१२ ॥

सर्वलोकं सर्वभूतं सर्वधर्मं सतत्वकम् ।

सर्वाविद्या सर्वविद्या सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१३ ॥

सर्ववर्णः सर्वजातिः सर्वक्षेत्रं च तीर्थकम् ।
सर्ववेदं सर्वशास्त्रं सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१४ ॥

सर्वबन्धं सर्वमोक्षं सर्वविज्ञानमीश्वरः ।
सर्वकालं (सर्ववाङ्मयं) सर्वबोध (सर्वबोध्मं)
सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१५ ॥

सर्वास्तित्वं सर्वकर्म सर्वसङ्गयुतिर्महान् ।
सर्वद्वैतमसद्भावं (सर्वद्वैतस्य सद्भावं)
सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१६ ॥

सर्ववेदान्तसिद्धान्तः सर्वशास्त्रार्थनिर्णयः ।
सर्वश्रुत्वसद्भावं सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१७ ॥

यद्यत्संवेद्यते किञ्चिद्यद्यज्जगति दृश्यते ।
यद्यच्छृणोति गुरुणा सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१८ ॥

यद्यद्दृष्यायति चित्ते यद्यद्यत्सङ्कुल्यते कुच्यति ।
बुद्ध्यन्निश्चीयते यच्च सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.१९ ॥

यद्यद्वाचा व्याकरोति यद्वाचा चार्थभाषणम् ।
यद्यत्सर्वेन्द्रियैर्भाव्यं सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.२० ॥

यद्यत्सन्त्यज्यते वस्तु यच्छृणोति च पश्यति ।
स्वकीयमन्यदीयं च सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.२१ ॥

सत्यत्वेन च यद्भाति वस्तुत्वेन रसेन च ।
यद्यत्सङ्कुल्यते चित्ते सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.२२ ॥

यद्यदात्मेति निर्णीतं यद्यन्नित्यमितं वयः ।
यद्यद्विचार्यते चित्ते सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.२३ ॥

शिवः संहरते नित्यं विष्णुः पाति जगत्त्रयम् ।
(शिवो रक्षति मां नित्यं)

अष्टा सृजति लोकान्वै सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.२४ ॥

श्रुव षत्यपि यद्यस्ति भाषयत्यपि भाषणम् ।
संसार षति या वार्ता सर्वं शशविषाणवत् ॥ ८.२५ ॥

यद्यदस्ति पुराणेषु यद्यद्देवेषु निर्णयः ।
सर्वोपनिषदां भावं सर्वं शशविष्णवाणवत् ॥ ८.२६ ॥

शशशृङ्गवदेवेदमुक्तं प्रकरणं तव ।
यः शृणोति रहस्यं वै ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ ८.२७ ॥

भूयः शृणु निदाघ त्वं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयम् ।
सुदुर्लभमिदं नृणां देवानामपि सत्तम ॥ ८.२८ ॥

छंदमित्यपि यद्रूपमहमित्यपि यत्पुनः ।
दृश्यते यत्तदेवेदं सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.२९ ॥

देहोऽयमिति सङ्कल्पस्तदेव भयमुच्यते ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३० ॥

देहोऽहमिति सङ्कल्पस्तदन्तःकरणं स्मृतम् ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३१ ॥

देहोऽहमिति सङ्कल्पः स हि संसार उच्यते ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३२ ॥

देहोऽहमिति सङ्कल्पस्तद्धनमिहोच्यते ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३३ ॥

देहोऽहमिति यजूज्ञानं तदेव नरकं स्मृतम् ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३४ ॥

देहोऽहमिति सङ्कल्पो जगत्सर्वमितीर्यते ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३५ ॥

देहोऽहमिति सङ्कल्पो लृष्टयग्रन्थिरीरितः ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३६ ॥

देहत्रयेऽपि भावं यत्तद्देहज्ञानमुच्यते ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३७ ॥

देहोऽहमिति यद्भावं सदसद्भावमेव य ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३८ ॥

देहोऽहमिति सङ्कल्पं (सङ्कल्पः) त्प्रपञ्चमिहोच्यते ।
कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.३९ ॥

दैहोऽलमिति सङ्कल्पस्तद्देवाज्ञानमुच्यते ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४० ॥
 दैहोऽलमिति या बुद्धिर्मलिना वासनोच्यते ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४१ ॥
 दैहोऽलमिति या बुद्धिः सत्यं श्रुतः स अथ सः ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४२ ॥
 दैहोऽलमिति सङ्कल्पो मलानरुदमीरितम् ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४३ ॥
 दैहोऽलमिति या बुद्धिर्मन अवेति निश्चितम् ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४४ ॥
 दैहोऽलमिति या बुद्धिः परिच्छिन्नमितीर्यते ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४५ ॥
 दैहोऽलमिति यज्ञज्ञानं सर्वं शोकं धृतीरितम् ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४६ ॥
 दैहोऽलमिति यज्ञज्ञानं संस्पर्शमिति कथ्यते ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४७ ॥
 दैहोऽलमिति या बुद्धिस्तद्देव मरणं स्मृतम् ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४८ ॥
 दैहोऽलमिति या बुद्धिस्तद्देवाशोभनं स्मृतम् ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.४९ ॥
 दैहोऽलमिति या बुद्धिर्महापापमिति स्मृतम् ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.५० ॥
 दैहोऽलमिति या बुद्धिः तुष्टा सैव हि चोच्यते ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.५१ ॥
 दैहोऽलमिति सङ्कल्पः सर्वदोषमिति स्मृतम् ।
 कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति केवलम् ॥ ८.५२ ॥
 दैहोऽलमिति सङ्कल्पस्तद्देव मलमुच्यते ।

कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति डेवलम् ॥ ८.५३ ॥

दोडोऽलमिति सङ्कल्पो मलत्संशयमुच्यते ।

कालत्रयेऽपि तन्नास्ति सर्वं ब्रह्मेति डेवलम् ॥ ८.५४ ॥

यत्किञ्चित्स्मरणं दुःखं यत्किञ्चित्स्मरणं जगत् ।

यत्किञ्चित्स्मरणं कामो यत्किञ्चित्स्मरणं मलम् ॥ ८.५५ ॥

यत्किञ्चित्स्मरणं पापं यत्किञ्चित्स्मरणं मनः ।

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं महारोगेति कथ्यते ॥ ८.५६ ॥

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं महामोडेति कथ्यते ।

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं तापत्रयमुदाहृतम् ॥ ८.५७ ॥

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं कामक्रोधं च कथ्यते ।

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं सम्बन्धो नेतरत्त्वयित् ॥ ८.५८ ॥

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं सर्वदुःखेति नेतरत् ।

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं जगत्सत्यत्वविलम्बम् ॥ ८.५९ ॥

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं महादोषं च नेतरत् ।

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं कालत्रयमुदीरितम् ॥ ८.६० ॥

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं नानारूपमुदीरितम् ।

यत्र यत्र य सङ्कल्पं तत्र तत्र मलजगत् ॥ ८.६१ ॥

यत्र यत्र य सङ्कल्पं तदेवासत्यमेव हि ।

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं तज्जगन्नास्ति संशयः ॥ ८.६२ ॥

यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पं तत्सर्वं नेति निश्चयः ।

मन एव जगत्सर्वं मन एव महाशुभः ॥ ८.६३ ॥

मन एव हि संसारो मन एव जगत्त्रयम् ।

मन एव महादुःखं मन एव जरादिकम् ॥ ८.६४ ॥

मन एव हि कालं य मन एव मलं सदा ।

मन एव हि सङ्कल्पो मन एव हि श्रुवः ॥ ८.६५ ॥

मन एवाशुचिर्नित्यं मन एवेन्द्रजालकम् ।

मन एव सदा मिथ्या मनो वन्द्याकुमारवत् ॥ ८.६६ ॥

मन अवे सदा नास्ति मन अवे जड सदा ।
मन अवे हि चित्तं य मनोऽलङ्कारमेव य ॥ ८.६७ ॥
मन अवे मलद्वन्द्वं मनोऽन्तःकरणं क्वचित् ।
मन अवे हि भूमिश्च मन अवे हि तोयकम् ॥ ८.६८ ॥
मन अवे हि तेजश्च मन अवे मरुन्मलान् ।
मन अवे हि याकाशो मन अवे हि शब्दकः ॥ ८.६९ ॥
मन अवे स्पर्शरूपं मन अवे हि रूपकम् ।
मन अवे रसाकारं मनो गन्धः प्रकीर्तितः ॥ ८.७० ॥
अन्नकोशं मनोरूपं प्राणकोशं मनोमयम् ।
मनोकोशं मनोरूपं विज्ञानं य मनोमयः ॥ ८.७१ ॥
मन अवेानन्दकोशं मनो जाग्रदवस्थितम् ।
मन अवे हि स्वप्नञ्च मन अवे सुषुप्तिकम् ॥ ८.७२ ॥
मन अवे हि देवादि मन अवे यमादयः ।
मन अवे हि यत्किञ्चिन्मन अवे मनोमयः ॥ ८.७३ ॥
मनोमयमिदं विश्वं मनोमयमिदं पुरम् ।
मनोमयमिदं भूतं मनोमयमिदं द्रव्यम् ॥ ८.७४ ॥
मनोमयमियं जातिर्भनोमयमयं गुणः ।
मनोमयमिदं दृश्यं मनोमयमिदं जडम् ॥ ८.७५ ॥
मनोमयमिदं यद्यन्मनो जिव इति स्थितम् ।
सङ्कल्पमात्रमज्ञानं भेदः सङ्कल्प अवे हि ॥ ८.७६ ॥
सङ्कल्पमात्रं विज्ञानं द्वन्द्वं सङ्कल्प अवे हि ।
सङ्कल्पमात्रकालं य देशं सङ्कल्पमेव हि ॥ ८.७७ ॥
सङ्कल्पमात्रो देवश्च प्राणः सङ्कल्पमात्रकः ।
सङ्कल्पमात्रं मननं सङ्कल्पं श्रवणं सदा ॥ ८.७८ ॥
सङ्कल्पमात्रं नरकं सङ्कल्पं स्वर्गं इत्यपि ।
सङ्कल्पमेव चिन्मात्रं सङ्कल्पं यात्मचिन्तनम् ॥ ८.७९ ॥
सङ्कल्पं वा मनाक्तत्त्वं ब्रह्मसङ्कल्पमेव हि ।
सङ्कल्प अवे यत्किञ्चित्तन्नास्त्येव कदाचन ॥ ८.८० ॥

નાસ્તિ નાસ્ત્યેવ સહુલ્યં નાસ્તિ નાસ્તિ જગત્રયમ્ ।
 નાસ્તિ નાસ્તિ ગુરુનાસ્તિ નાસ્તિ શિષ્યોઽપિ વસ્તુતઃ ॥ ૮.૮૧ ॥
 નાસ્તિ નાસ્તિ શરીરં ચ નાસ્તિ નાસ્તિ મનઃ ક્વચિત્ ।
 નાસ્તિ નાસ્ત્યેવ કિઞ્ચિદ્ધા નાસ્તિ નાસ્ત્યખિલં જગત્ ॥ ૮.૮૨ ॥

નાસ્તિ નાસ્ત્યેવ ભૂતં વા સર્વં નાસ્તિ ન સંશયઃ ।
 “” સર્વં નાસ્તિ “” પ્રકરણં મયોક્તં ચ નિદાઘ તે ।
 યઃ શૃણોતિ સહુદ્ધાપિ બ્રહ્મૈવ ભવતિ સ્વયમ્ ॥ ૮.૮૩ ॥

વેદાન્તૈરપિ ચન્દ્રશેખરપદામ્ભોજાનુરાગાદરા-
 દારોદારકુમારદારનિકરૈઃ પ્રાણૈર્વૈનૃજિઝતઃ ।
 ત્યાગાઘો મનસા સહૃત્શિવપદધ્યાનેન યત્પ્રાપ્યતે
 તન્નૈવાપ્યતિ શબ્દતર્કનિવહૈઃ શાન્તં મનસ્તદ્ભવેત્ ॥ ૮.૮૪ ॥

અશેષદૃશ્યોજિઝતદ્દુઝમયાનાં સહુલ્યવર્જેન સદાસ્થિતાનામ્ ।
 ન જાગ્રતઃ સ્વપ્નસુષુપ્તિભાવો ન જીવનં નો મરણં ચ ચિત્રમ્ ॥ ૮.૮૫ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીશિવરહસ્યે શહુરુખ્યે ષષ્ઠાંશે ઋભુનિદાઘસંવાદે
 પ્રપગ્ચશૂન્યત્વ-સર્વનાસ્તિત્વનિરૂપણં નામ અષ્ટમોઽધ્યાયઃ ॥

૯. અહમ્બ્રહ્માસ્મિપ્રકરણનિરૂપણં નામ નવમોઽધ્યાયઃ

નિદાઘ:-

કુત્ર વા ભવતા સ્નાનં ક્ષિયતે નિતરાં ગુરો ।
 સ્નાનમન્ત્રં સ્નાનકાલં તર્પણં ચ વદસ્વ મે ॥ ૯.૧ ॥

ઋભુ: -

આત્મસ્નાનં મહાસ્નાનં નિત્યસ્નાનં ન ચાન્યતઃ ।
 ઇદમેવ મહાસ્નાનં અહં બ્રહ્માસ્મિ નિશ્ચયઃ ॥ ૯.૨ ॥

પરબ્રહ્મસ્વરૂપોઽહં પરમાનન્દમસ્મ્યહમ્ ।
 ઇદમેવ મહાસ્નાનં અહં બ્રહ્મેતિ નિશ્ચયઃ ॥ ૯.૩ ॥

કેવલં જ્ઞાનરૂપોઽહં કેવલં પરમોઽસ્મ્યહમ્ ।
 કેવલં શાન્તરૂપોઽહં કેવલં નિર્મલોઽસ્મ્યહમ્ ॥ ૯.૪ ॥

केवलं नित्यरूपोऽलं केवलं शाश्वतोऽस्म्यलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.५ ॥
 केवलं सर्वरूपोऽलं अलन्त्यक्तोऽलमस्म्यलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.६ ॥
 सर्वलीनस्वरूपोऽलं विद्याकाशोऽलमस्म्यलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.७ ॥
 केवलं तुर्यरूपोऽस्मि तुर्यातीतोऽस्मि केवलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.८ ॥
 सदा यैतन्त्यरूपोऽस्मि सख्यिदानन्दमस्म्यलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.९ ॥
 केवलाकाररूपोऽस्मि शुद्धरूपोऽस्म्यलं सदा ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.१० ॥
 केवलं ज्ञानशुद्धोऽस्मि केवलोऽस्मि प्रियोऽस्म्यलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.११ ॥
 केवलं निर्विकल्पोऽस्मि स्वस्वरूपोऽलमस्मि ७ ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.१२ ॥
 सदा सत्सङ्गरूपोऽस्मि सर्वदा परमोऽस्म्यलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.१३ ॥
 सदा ल्येकस्वरूपोऽस्मि सदाऽनन्योऽस्म्यलं सुषुम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.१४ ॥
 अपरिच्छिन्नरूपोऽलं अनन्तानन्दमस्म्यलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.१५ ॥
 सत्यानन्दस्वरूपोऽलं चित्पदानन्दमस्म्यलम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.१६ ॥
 अनन्तानन्दरूपोऽलमवाज्मानसगोचरः ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.१७ ॥
 ब्रह्मानन्दस्वरूपोऽलं सत्यानन्दोऽस्म्यलं सदा ।
 एदमेव परं ब्रह्म अलं ब्रह्मास्मि केवलम् ॥ ८.१८ ॥

આત્મમાત્રસ્વરૂપોડસ્મિ આત્માનન્દમયોડસ્મ્યહમ્ ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૧૯ ॥

આત્મપ્રકાશરૂપોડસ્મિ આત્મજ્યોતિરસોડસ્મ્યહમ્ ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૦ ॥

આદિમધ્યાન્તહીનોડસ્મિ આકાશસદૃશોડસ્મ્યહમ્ ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૧ ॥

નિત્યસત્તાસ્વરૂપોડસ્મિ નિત્યમુક્તોડસ્મ્યહં સદા ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૨ ॥

નિત્યસમ્પૂર્ણરૂપોડસ્મિ નિત્યં નિર્મનસોડસ્મ્યહમ્ ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૩ ॥

નિત્યસત્તાસ્વરૂપોડસ્મિ નિત્યમુક્તોડસ્મ્યહં સદા ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૪ ॥

નિત્યશબ્દસ્વરૂપોડસ્મિ સર્વાતીતોડસ્મ્યહં સદા ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૫ ॥

રૂપાતીતસ્વરૂપોડસ્મિ વ્યોમરૂપોડસ્મ્યહં સદા ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૬ ॥

ભૂતાનન્દસ્વરૂપોડસ્મિ ભાષાનન્દોડસ્મ્યહં સદા ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૭ ॥

સર્વાધિજ્ઞાનરૂપોડસ્મિ સર્વદા ચિદ્દનોડસ્મ્યહમ્ ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૮ ॥

દેહભાવવિહીનોડહં ચિત્તહીનોડહમેવ હિ ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૨૯ ॥

દેહવૃત્તિવિહીનોડહં મન્ત્રૈવાહમહં સદા ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૩૦ ॥

સર્વદૃશ્યવિહીનોડસ્મિ દૃશ્યરૂપોડહમેવ હિ ।
ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્માસ્મિ કેવલમ્ ॥ ૯.૩૧ ॥

સર્વદા પૂર્ણરૂપોડસ્મિ નિત્યતૃપ્તોડસ્મ્યહં સદા ।

षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.३२ ॥
 षट् ब्रह्मैव सर्वस्य अहं चैतन्यमेव हि ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.३३ ॥
 अहमेवाहमेवास्मि नान्यत्किञ्चिच्च विद्यते ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.३४ ॥
 अहमेव महानात्मा अहमेव परायणम् ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.३५ ॥
 अहमेव महाशून्यमित्येवं मन्त्रमुत्तमम् ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.३६ ॥
 अहमेवान्यवद्भामि अहमेव शरीरवत् ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.३७ ॥
 अहं य शिष्यवद्भामि अहं लोकत्रयादिवत् ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.३८ ॥
 अहं कालत्रयातीतः अहं वेदैरुपासितः ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.३९ ॥
 अहं शास्त्रेषु निर्णीत अहं चित्ते व्यवस्थितः ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.४० ॥
 मत्त्यक्तं नास्ति किञ्चिद्वा मत्त्यक्तं पृथिवी यथा ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.४१ ॥
 मयातिरिक्तं तोयं वा षट्येवं मन्त्रमुत्तमम् ।
 षट्मेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मि देवलम् ॥ ९.४२ ॥
 अहं ब्रह्मास्मि शुद्धोऽस्मि नित्यशुद्धोऽस्म्यहं सदा ।
 निर्गुणोऽस्मि निरीहोऽस्मि षट्येवं मन्त्रमुत्तमम् ॥ ९.४३ ॥
 हरिब्रह्माद्विदुषोऽस्मि अतद्भेदोऽपि नास्म्यहम् ।
 देवलं ब्रह्ममात्रोऽस्मि देवलोऽस्म्यजयोऽस्म्यहम् ॥ ९.४४ ॥
 स्वयमेव स्वयम्भास्यं स्वयमेव हि नान्यतः ।
 स्वयमेवात्मनि स्वस्थः षट्येवं मन्त्रमुत्तमम् ॥ ९.४५ ॥

સ્વયમેવ સ્વયં ભુક્ષ્વ સ્વયમેવ સ્વયં રમે ।
 સ્વયમેવ સ્વયઞ્જ્યોતિઃ સ્વયમેવ સ્વયં રમે ॥ ૯.૪૬ ॥
 સ્વસ્થાત્મનિ સ્વયં રંસ્યે સ્વાત્મન્ચેવાવલોક્યે ।
 સ્વાત્મન્ચેવ સુખેનાસિ (સ્મ)ઇત્યેવં મન્ત્રમુત્તમમ્ ॥ ૯.૪૭ ॥
 સ્વચૈતન્ચે સ્વયં સ્થાસ્યે સ્વાત્મરાજ્યે સુખં રમે ।
 સ્વાત્મસિંહાસને તિષ્ઠે ઇત્યેવં મન્ત્રમુત્તમમ્ ॥ ૯.૪૮ ॥
 સ્વાત્મમન્ત્રં સદા પશ્યન્સ્વાત્મજ્ઞાનં સદાઽભ્યસન્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ સ્વાત્મપાપં વિનાશયેત્ ॥ ૯.૪૯ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રો દ્વૈતદોષં વિનાશયેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રો ભેદદુઃખં વિનાશયેત્ ॥ ૯.૫૦ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રશ્ચિન્તારોગં વિનાશયેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રો બુદ્ધિવ્યાધિં વિનાશયેત્ ॥ ૯.૫૧ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્ર આધિવ્યાધિં વિનાશયેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ સર્વલોકં વિનાશયેત્ ॥ ૯.૫૨ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ કામદોષં વિનાશયેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ ક્રોધદોષં વિનાશયેત્ ॥ ૯.૫૩ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રશ્ચિન્તાદોષં વિનાશયેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ સદુલ્લંચ વિનાશયેત્ ॥ ૯.૫૪ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ ઇદં દુઃખં વિનાશયેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ અવિવેકમલં દહેત્ ॥ ૯.૫૫ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ અજ્ઞાનધ્વંસમાચરેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ કોટિદોષં વિનાશયેત્ ॥ ૯.૫૬ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ સર્વતન્ત્રં વિનાશયેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રો દેહદોષં વિનાશયેત્ ॥ ૯.૫૭ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્રઃ દૃષ્ટાદૃષ્ટં વિનાશયેત્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્ર આત્મજ્ઞાનપ્રકાશકમ્ ॥ ૯.૫૮ ॥
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્ર આત્મલોકજયપ્રદમ્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મ્યહં મન્ત્ર અસત્યાદિ વિનાશકમ્ ॥ ૯.૫૯ ॥

આત્મનાડડત્મનિ તૃમોડહં ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૫ ॥

એકત્વસદ્બ્યાહીનોડસ્મિ અરૂપોડસ્યહમદ્વયઃ ।

નિત્યશુદ્ધસ્વરૂપોડહં ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૬ ॥

આકાશાદપિ સૂક્ષ્મોડહં અત્યન્તાભાવકોડસ્યહમ્ ।

સર્વપ્રકાશરૂપોડહં ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૭ ॥

પરબ્રહ્મસ્વરૂપોડહં પરાવરસુખોડસ્યહમ્ ।

સત્રામાત્રસ્વરૂપોડહં દૃગ્દૃશ્યાદિવિવર્જિતઃ ॥ ૧૦.૮ ॥

યત્કિંચિદપ્યહં નાસ્તિ તૂષણીં તૂષણીમિહાસ્યહમ્ ।

શુદ્ધમોક્ષસ્વરૂપોડહં ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૯ ॥

સર્વાનન્દસ્વરૂપોડહં જ્ઞાનાનન્દમહં સદા ।

વિજ્ઞાનમાત્રરૂપોડહં ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૦ ॥

બ્રહ્મમાત્રમિદં સર્વં નાસ્તિ નાન્યત્ર તે શપે ।

તદેવાહં ન સન્દેહઃ ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૧ ॥

ત્વમિત્યેતત્તદિત્યેતન્નાસ્તિ નાસ્તીહ કિંચન ।

શુદ્ધચૈતન્યમાત્રોડહં ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૨ ॥

અત્યન્તાભાવરૂપોડહમહમેવ પરાત્પરઃ ।

અહમેવ સુખં નાન્યદિત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૩ ॥

ઇદં હેમમયં કિંચિન્નાસ્તિ નાસ્ત્યેવ તે શપે ।

નિર્ગુણાનન્દરૂપોડહં ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૪ ॥

સાક્ષિવસ્તુવિહીનત્વાત્ સાક્ષિત્વં નાસ્તિ મે સદા ।

કેવલં બ્રહ્મભાવત્વાદિત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૫ ॥

અહમેવાવિશેષોડહમહમેવ હિ નામકમ્ ।

અહમેવ વિમોહં વૈ ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૬ ॥

ઇન્દ્રિયાભાવરૂપોડહં સર્વાભાવસ્વરૂપકમ્ ।

બન્ધમુક્તિવિહીનોડસ્મિ ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૭ ॥

સર્વાનન્દસ્વરૂપોડહં સર્વાનન્દધનોડસ્યહમ્ ।

નિત્યચૈતન્યમાત્રોડહં ઇત્યેવં બ્રહ્મતર્પણમ્ ॥ ૧૦.૧૮ ॥

वायामगोयश्चाळं वाऽमनो नास्ति किञ्चन ।
सिदानन्दमयश्चाळं धृत्येवं ब्रह्मतर्पणम् ॥ १०.१८ ॥
सर्वत्र पूर्णरूपोऽलं सर्वत्र सुभमस्यलम् ।
सर्वत्राशिन्यरूपोऽलं धृत्येवं ब्रह्मतर्पणम् ॥ १०.२० ॥
सर्वत्र तृप्तिरूपोऽलं सर्वानन्दमयोऽस्यलम् ।
सर्वशून्यस्वरूपोऽलं धृत्येवं ब्रह्मतर्पणम् ॥ १०.२१ ॥
सर्वदा मत्स्वरूपोऽलं परमानन्दवानलम् ।
अेक अेवाळमेवाळं धृत्येवं ब्रह्मतर्पणम् ॥ १०.२२ ॥
मुक्तोऽलं मोक्षरूपोऽलं सर्वमौनपरोऽस्यलम् ।
सर्वनिर्वाणरूपोऽलं धृत्येवं ब्रह्मतर्पणम् ॥ १०.२३ ॥
सर्वदा सत्स्वरूपोऽलं सर्वदा तुर्यवानलम् ।
तुर्यातीतस्वरूपोऽलं धृत्येवं ब्रह्मतर्पणम् ॥ १०.२४ ॥
सत्यविज्ञानमात्रोऽलं सन्मात्रानन्दवानलम् ।
निर्विकल्पस्वरूपोऽलं धृत्येवं ब्रह्मतर्पणम् ॥ १०.२५ ॥
सर्वदा ङ्यज्जुपोऽलं निरीडोऽलं निरञ्जनः ।
ब्रह्मविज्ञानरूपोऽलं धृत्येवं ब्रह्मतर्पणम् ॥ १०.२६ ॥
ब्रह्मतर्पणमेवोक्तं अेतत्प्रकराणं मया ।
यः शृणोति सङ्घ्रापि ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ १०.२७ ॥
नित्यलोमं प्रवक्ष्यामि सर्ववेदेषु दुर्लभम् ।
सर्वशास्त्रार्थमद्वैतं सावधानमनाः शृणु ॥ १०.२८ ॥
अळं ब्रह्मास्मि शुद्धोऽस्मि नित्योऽस्मि प्रभुरस्यलम् ।
ॐकारार्थस्वरूपोऽस्मि अेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.२९ ॥
परमात्मस्वरूपोऽस्मि परानन्दपरोऽस्यलम् ।
सिदानन्दस्वरूपोऽस्मि अेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३० ॥
नित्यानन्दस्वरूपोऽस्मि निष्कलकुमयो ङ्यलम् ।
सिदाकारस्वरूपोऽलं अेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३१ ॥
न ङि किञ्चित्स्वरूपोऽस्मि नाळमस्मि न सोऽस्यलम् ।
नित्यापारस्वरूपोऽस्मि अेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३२ ॥

निरंशोऽस्मि निराभासो न मनो नेन्द्रियोऽस्यडम् ।
 न बुद्धिर्न विकल्पोऽहं अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३३ ॥
 न देहादिस्वारुपोऽस्मि त्रयादिपरिवर्जितः ।
 न जात्रस्वप्नरुपोऽस्मि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३४ ॥
 श्रवाणं मननं नास्ति निदिध्यासनमेव हि ।
 स्वगतं य न मे किञ्चिदेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३५ ॥
 असत्यं हि मनःसत्ता असत्यं बुद्धिरुपकम् ।
 अलङ्कारमसद्विद्धि कालत्रयमसत् सदा ॥ १०.३६ ॥
 गुणत्रयमसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३७ ॥
 श्रुतं सर्वमसद्विद्धि वेदं सर्वमसत्सदा ।
 सर्वतत्त्वमसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३८ ॥
 नानारूपमसद्विद्धि नानावर्णमसत्सदा ।
 नानाजातिमसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.३९ ॥
 शास्त्रज्ञानमसद्विद्धि वेदज्ञानं तपोऽप्यसत् ।
 सर्वतीर्थमसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.४० ॥
 गुरुशिष्यमसद्विद्धि गुरोर्मन्त्रमसत्ततः ।
 यद्दृश्यं तदसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.४१ ॥
 सर्वान्भोगानसद्विद्धि यश्चिन्त्यं तदसत्सदा ।
 यद्दृश्यं तदसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.४२ ॥
 सर्वेन्द्रियमसद्विद्धि सर्वमन्त्रमसत्त्विति ।
 सर्वप्राणानसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.४३ ॥
 श्रुतं देवमसद्विद्धि परे ब्रह्मणि नैव हि ।
 मयि सर्वमसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.४४ ॥
 दृष्टं श्रुतमसद्विद्धि ओतं प्रोतमसन्मयि ।
 कार्याकार्यमसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.४५ ॥
 दृष्टप्राप्तिमसद्विद्धि सन्तोषमसदेव हि ।
 सर्वकर्माण्यसद्विद्धि अवेवं लोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.४६ ॥

सर्वासर्वमसद्विद्धि पूर्णापूर्णासत्परे ।
 सुभं दृग्भमसद्विद्धि अेवं ङोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.४७ ॥
 यथाधर्ममसद्विद्धि पुण्यापुण्यमसत्सदा ।
 लाभालाभमसद्विद्धि सदा (दानं) देहमसत्सदा ॥ १०.४८ ॥
 सदा जयमसद्विद्धि सदा गर्वमसत्सदा ।
 मनोमयमसद्विद्धि संशयं निश्चयं तथा ॥ १०.४९ ॥
 शब्दं सर्वमसद्विद्धि स्पर्शं सर्वमसत्सदा ।
 रूपं सर्वमसद्विद्धि रसं सर्वमसत्सदा ॥ १०.५० ॥
 गन्धं सर्वमसद्विद्धि ज्ञानं सर्वमसत्सदा ।
 भूतं लव्यमसद्विद्धि असत्प्रकृतिरुच्यते ॥ १०.५१ ॥
 असदेव सदा सर्वमसदेव लवोदृभवम् ।
 असदेव गुणं सर्वं अेवं ङोमं सुदुर्लभम् ॥ १०.५२ ॥
 शशशृङ्गवदेव त्वं शशशृङ्गवदस्म्यहम् ।
 शशशृङ्गवदेवेदं शशशृङ्गवदन्तरम् ॥ १०.५३ ॥
 एत्येवमात्मङोमाप्यमुक्तं प्रकरणां मया ।
 यः शृणोति सकृद्रापि ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ १०.५४ ॥
 स्कन्दः -
 यस्मिन्सञ्च विद्यैति विश्वमपिलं धोतन्ति सूर्येन्दवो
 विद्युद्बहिमरुद्राणाः सवरुणा भीता भजन्तीश्वरम् ।
 भूतञ्चापि भवत्यदृश्यमपिलं शम्भोः सुभांशं जगत्
 जातं यापि जनिष्यति प्रतिभवं देवासुरैर्निर्यपि (देवासुरैरीतितं) ।
 तन्नेडास्ति न किञ्चिदत्र भगवद्द्वयानात्र किञ्चित्प्रियम् ॥ १०.५५ ॥
 यः प्राणापानभेदैर्मननधिया धारणापञ्चकाद्यैः
 मध्ये विश्वजनस्य सन्नपि शिवो नो दृश्यते सूक्ष्मया ।
 भृष्टयादध्यातयापि श्रुतिवचनशतैर्देशिकोक्त्यैकसूक्त्या
 योगैर्भक्तिसमन्वितैः शिवतरो दृश्यो न यान्यतथा ॥ १०.५६ ॥
 ॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 ब्रह्मतर्पणात्मङोमाप्य प्रकरणाद्वयवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥

૧૧. જીવન્મુક્તપ્રકરણં નામ એકાદશોઽધ્યાયઃ

ઋભુઃ -

બ્રહ્મજ્ઞાનં પ્રવક્ષ્યામિ જીવન્મુક્તસ્ય લક્ષણમ્ ।

આત્માત્રેણ યસ્તિષ્ઠેત્સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૧ ॥

અહં બ્રહ્મવદેવદં (બ્રહ્મવદદેવ) મહાત્મા ન સંશયઃ ।

ચૈતન્યાત્મેતિ યસ્તિષ્ઠેત્સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૨ ॥

ચિદાત્માહં પરાત્માહં નિર્ગુણોઽહં પરાત્પરઃ ।

ઇત્યેવં નિશ્ચયો યસ્ય સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૩ ॥

દેહત્રયાતિરિક્તોઽહં બ્રહ્મ ચૈતન્યમસ્યહમ્ ।

બ્રહ્માહમિતિ યસ્યાન્તઃ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૪ ॥

આનન્દધનરૂપોઽસ્મિ પરાનન્દપરોઽસ્યહમ્ ।

યશ્ચિદેવં પરાનન્દં સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૫ ॥

યસ્ય દેહાદિકં નાસ્તિ યસ્ય બ્રહ્મેતિ નિશ્ચયઃ ।

પરમાનન્દપૂર્ણો યઃ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૬ ॥

યસ્ય કિંચિદહં નાસ્તિ ચિન્માત્રેણાવતિષ્ઠતે ।

પરાનન્દો મુદાનન્દઃ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૭ ॥

ચૈતન્યમાત્રં યસ્યાન્તશ્ચિન્માત્રૈકસ્વરૂપવાન્ ।

ન સ્મરત્યન્યકલનં (કલલં) સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૮ ॥

સર્વત્ર પરિપૂર્ણાત્મા સર્વત્ર કલનાત્મકઃ ।

સર્વત્ર નિત્યપૂર્ણાત્મા સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૯ ॥

પરમાત્મપરા નિત્યં પરમાત્મેતિ નિશ્ચિતઃ ।

આનન્દાકૃતિરવ્યક્તઃ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૧૦ ॥

શુદ્ધકૈવલ્યજીવાત્મા સર્વસાડ્ગવિવર્જિતઃ ।

નિત્યાનન્દપ્રસન્નાત્મા સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૧૧ ॥

એકરૂપઃ પ્રશાન્તાત્મા અન્યચિન્તાવિવર્જિતઃ ।

કિંચિદસ્તિત્વહીનો યઃ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૧૨ ॥

न मे चित्तं न मे बुद्धिर्नाडङ्कारो न येन्द्रियः ।
 केवलं ब्रह्ममात्रत्वात् स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.१३ ॥
 न मे दौषो न मे दैलो ने मे प्राणो न मे क्वचित् ।
 दृढनिश्चयवान्योऽन्तः स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.१४ ॥
 न मे माया न मे कामो न मे क्रोधोऽपरोऽस्म्यहम् ।
 न मे किञ्चिद्विदं वाऽपि स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.१५ ॥
 न मे दौषो न मे लिङ्गं न मे बन्धः क्वचिज्जगत् ।
 यस्तु नित्यं सदानन्दः स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.१६ ॥
 न मे श्रोत्रं न मे नासा न मे यक्षुर्न मे मनः ।
 न मे जिह्वेति यस्यान्तः स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.१७ ॥
 न मे दैलो न मे लिङ्गं न मे कारणमेव य ।
 न मे तुर्यमिति स्वस्थः स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.१८ ॥
 धृष्टं सर्वं न मे किञ्चिदयं सर्वं न मे क्वचित् ।
 ब्रह्ममात्रेण यस्तिष्ठेत्स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.१९ ॥
 न मे किञ्चिन्न मे कश्चिन्न मे कश्चित्क्वचिज्जगत् ।
 अहमेवेति यस्तिष्ठेत्स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.२० ॥
 न मे कालो न मे देशो न मे वस्तु न मे स्थितिः ।
 न मे स्नानं न मे प्रासः स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.२१ ॥
 न मे तीर्थं न मे सेवा न मे देवो न मे स्थलम् ।
 न क्वचिद्भेदलीनोऽयं स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.२२ ॥
 न मे बन्धं न मे जन्म न मे ज्ञानं न मे पदम् ।
 न मे वाक्यमिति स्वस्थः स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.२३ ॥
 न मे पुण्यं न मे पापं न मे कायं न मे शुभम् ।
 न मे दृश्यमिति ज्ञानी स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.२४ ॥
 न मे शब्दो न मे स्पर्शो न मे रूपां न मे रसः ।
 न मे ज्ञानं न मे ज्ञात्वा स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.२५ ॥
 न मे सर्वं न मे किञ्चिन्न मे ज्ञानं न मे क्वचित् ।
 न मे भावं न मे वस्तु स ज्ञानमुक्त उच्यते ॥ ११.२६ ॥

न मे भोक्ष्ये न मे द्वैतं न मे वेदो न मे विधिः ।
 न मे दूरमिति स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.२७ ॥
 न मे गुरुर्न मे शिष्यो न मे भोघो न मे परः ।
 न मे श्रेष्ठं क्वचिद्भस्तु स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.२८ ॥
 न मे ब्रह्मा न मे विषगुर्न मे रुद्रो न मे रविः ।
 न मे कर्म क्वचिद्भस्तु स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.२९ ॥
 न मे पृथ्वी न मे तोयं न मे तेजो न मे वियत् ।
 न मे कार्यमिति स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३० ॥
 न मे वार्ता न मे वाक्यं न मे गोत्रं न मे कुलम् ।
 न मे विद्येति यः स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३१ ॥
 न मे नादो न मे शब्दो न मे लक्ष्यं न मे भवः ।
 न मे ध्यानमिति स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३२ ॥
 न मे शीतं न मे योषणं न मे मोडो न मे जपः ।
 न मे सन्ध्येति यः स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३३ ॥
 न मे जपो न मे मन्त्रो न मे डोमो न मे निशा ।
 न मे सर्वमिति स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३४ ॥
 न मे भयं न मे यात्रं न मे तृषणा न मे क्षुधा ।
 न मे यात्मेति यः स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३५ ॥
 न मे पूर्वं न मे पश्चात् न मे शोर्ध्वं न मे दिशः ।
 न चित्तमिति स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३६ ॥
 न मे वक्तव्यमल्पं वा न मे श्रोतव्यमल्पपि ।
 न मे मन्तव्यमीषद्वा स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३७ ॥
 न मे भोक्तव्यमीषद्वा न मे ध्यातव्यमल्पपि ।
 न मे स्मर्तव्यमेवायं स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३८ ॥
 न मे भोगो न मे रोगो न मे योगो न मे लयः ।
 न मे सर्वमिति स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.३९ ॥
 न मेऽस्तित्वं न मे जातं न मे वृद्धं न मे क्षयः ।

अध्यारोपो न मे स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४० ॥

अध्यारोप्यं न मे किञ्चिदपवादो न मे क्वचित् ।

न मे किञ्चिदलं यत्तु स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४१ ॥

न मे शुद्धिर्न मे शुभ्रो न मे चैकं न मे भुङ् ।

न मे भूतं न मे कार्यं स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४२ ॥

न मे कोऽलं न मे येदं न मे नान्यं न मे स्वयम् ।

न मे कश्चिन्न मे स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४३ ॥

न मे मांसं न मे रक्तं न मे मेदो न मे शकृत् ।

न मे कृपा न मेऽस्तीति स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४४ ॥

न मे सर्वं न मे शुक्लं न मे नीलं न मे पृथक् ।

न मे स्वस्थः स्वयं यो वा स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४५ ॥

न मे तापं न मे लोभो न मे गौणं न मे यशः ।

न मे तत्त्वमिति स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४६ ॥

न मे भ्रान्तिर्न मे ज्ञानं न मे गुह्यं न मे कुलम् ।

न मे किञ्चिदिति ध्यायन्स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४७ ॥

न मे त्याज्यं न मे ग्राह्यं न मे लास्यं न मे लयः ।

न मे दैवमिति स्वस्थः स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४८ ॥

न मे व्रतं न मे ग्लानिः न मे शीघ्रं न मे सुभम् ।

न मे न्यूनं क्वचिद्भस्तु स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.४९ ॥

न मे ज्ञाता न मे ज्ञानं न मे ज्ञेयं न मे स्वयम् ।

न मे सर्वमिति ज्ञानी स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.५० ॥

न मे तुभ्यं न मे मलयं न मे त्वत्तो न मे त्वलम् ।

न मे गुरुर्न मे यस्तु स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.५१ ॥

न मे जडं न मे चैत्यं न मे ग्लानं न मे शुभम् ।

न मे न मेति यस्तिष्ठेत्स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.५२ ॥

न मे गोत्रं न मे सूत्रं न मे पात्रं न मे कृपा ।

न मे किञ्चिदिति ध्यायी स ज्वन्मुक्त उच्यते ॥ ११.५३ ॥

ન મે ચાત્મા ન મે નાત્મા ન મે સ્વર્ગં ન મે કૃલમ્ ।
 ન મે દૂષ્યં ક્વચિદ્વસ્તુ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૫૪ ॥
 ન મેડભ્યાસો ન મે વિદ્યા ન મે શાન્તિર્ન મે દમઃ ।
 ન મે પુરમિતિ જ્ઞાની સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૫૫ ॥
 ન મે શલ્યં ન મે શક્ટા ન મે સુપિર્ન મે મનઃ ।
 ન મે વિકલ્પ ઇત્યામઃ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૫૬ ॥
 ન મે જરા ન મે બાલ્યં ન મે યૌવનમણ્વપિ ।
 ન મે મૃતિર્ન મે ધ્વાન્તં સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૫૭ ॥
 ન મે લોકં ન મે ભોગં ન મે સર્વમિતિ સ્મૃતઃ ।
 ન મે મૌનમિતિ પ્રાપ્તં સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૫૮ ॥
 અહં બ્રહ્મ હ્યહં બ્રહ્મ હ્યહં બ્રહ્મેતિ નિશ્ચયઃ ।
 ચિદહં ચિદહં ચેતિ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૫૯ ॥
 બ્રહ્મૈવાહં ચિદેવાહં પરૈવાહં ન સંશયઃ ।
 સ્વયમેવ સ્વયં જ્યોતિઃ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૬૦ ॥
 સ્વયમેવ સ્વયં પશ્યેત્સ્વયમેવ સ્વયં સ્થિતઃ ।
 સ્વાત્મન્યેવ સ્વયં ભૂતઃ સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૬૧ ॥
 સ્વાત્માનન્દં સ્વયં ભુડુક્ષ્વે સ્વાત્મરાજ્યે સ્વયં વસે ।
 સ્વાત્મરાજ્યે સ્વયં પશ્યે સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૬૨ ॥
 સ્વયમેવાહમેકાગ્રઃ સ્વયમેવ સ્વયં પ્રભુઃ ।
 સ્વસ્વરૂપઃ સ્વયં પશ્યે સ જીવન્મુક્ત ઉચ્યતે ॥ ૧૧.૬૩ ॥
 જીવન્મુક્તિપ્રકરણં સર્વવેદેષુ દુર્લભમ્ ।
 યઃ શૃણોતિ સકૃદ્વાપિ બ્રહ્મૈવ ભવતિ સ્વયમ્ ॥ ૧૧.૬૪ ॥
 યે વેદવાદવિધિકલ્પિતભેદબુદ્ધ્યા
 પુણ્યાભિસન્ધિતધિયા પરિકર્શયન્તઃ ।
 દેહં સ્વકીયમતિદુઃખપરં પરાભિ-
 સ્તેષાં સુખાય ન તુ જાતુ તવેશ પાદાત્ ॥ ૧૧.૬૫ ॥
 કઃ સન્તરેત ભવસાગરમેતદુદ્ધ-
 ત્તરડ્ગસદૃશં જનિમૃત્યુરૂપમ્ ।

ऽशार्यनाविधिसुभोधितभेदलीन-

ज्ञानोद्गुपेन प्रतरेद्भवभावयुक्तः ॥ ११.६६ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराभ्ये षष्ठंशे ऋभुनिदाघसंवादे

जुवन्मुक्तप्रकरणं नाम अेकादशोऽध्यायः ॥

१२. देहमुक्तिप्रकरणावर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः

ऋभुः -

देहमुक्तिप्रकरणं निदाघ शृणु दुर्बलम् ।

त्यक्तात्यक्तं न स्मरति विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१ ॥

ब्रह्मरूपः प्रशान्तात्मा नान्यरूपः सदा सुप्ती ।

स्वस्थरूपो मलामौनी विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२ ॥

सर्वात्मा सर्वभूतात्मा शान्तात्मा मुक्तिवर्जितः ।

अेकात्मवर्जितः साक्षी विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३ ॥

लक्ष्यात्मा लालितात्माहं लीलात्मा स्वात्ममात्रकः ।

तूष्णीमात्मा स्वभावात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४ ॥

शुभ्रात्मा स्वयमात्माहं सर्वात्मा स्वात्ममात्रकः ।

अज्जत्मा यामृतात्मा हि विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५ ॥

आनन्दात्मा प्रियः स्वात्मा मोक्षात्मा कोऽपि निर्णयः ।

इत्येवमिति निधायी विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.६ ॥

ब्रह्मैवाहं शिदेवाहं अेकं वापि न चिन्त्यते ।

चिन्मात्रेणैव यस्तिष्ठेद्विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.७ ॥

निश्चयं य परित्यज्य अहं ब्रह्मेति निश्चयः ।

आनन्दभूरिदेहस्तु विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.८ ॥

सर्वमस्तीति नास्तीति निश्चयं त्यज्य तिष्ठति ।

अहं ब्रह्मास्मि नान्योऽस्मि विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.९ ॥

किञ्चित्कवित्कदाचिश्च आत्मानं न स्मरत्यसौ ।

स्वस्वभावेन यस्तिष्ठेद्विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१० ॥

अहमात्मा परो ह्यात्मा चिदात्माहं न चिन्त्यते ।

स्थास्यामीत्यपि यो युक्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.११ ॥

तूष्णीमेव स्थितस्तूष्णीं सर्वं तूष्णीं न किञ्चन ।

अहमर्थपरित्यक्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१२ ॥

परमात्मा गुणातीतः सर्वात्मापि न सम्मतः ।

सर्वभावात्मनात्मा यो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१३ ॥

कालभेदं देशभेदं वस्तुभेदं स्वभेदकम् ।

किञ्चिद्भेदं न यस्यास्ति विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१४ ॥

अहं त्वं तद्विदं सोऽयं किञ्चिद्वापि न विद्यते ।

अत्यन्तसुषुम्नात्त्रोऽहं विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१५ ॥

निर्गुणात्मा निरात्मा हि नित्यात्मा नित्यनिर्णयः ।

शून्यात्मा सूक्ष्मरूपो यो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१६ ॥

विश्वात्मा विश्वहीनात्मा कालात्मा काललेतुकः ।

देवात्मा देवहीनो यो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१७ ॥

मात्रात्मा मेयहीनात्मा मूढात्माऽनात्मवर्जितः ।

केवलात्मा परात्मा च विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१८ ॥

सर्वत्र जडहीनात्मा सर्वेषामन्तरात्मकः ।

सर्वेषामिति यस्तूक्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.१९ ॥

सर्वसङ्कल्पहीनेति सञ्चिदानन्दमात्रकः ।

स्थास्यामीति न यस्यान्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२० ॥

सर्वं नास्ति तदस्तीति चिन्मात्रोऽस्तीति सर्वदा ।

प्रबुद्धो नास्ति यस्यान्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२१ ॥

केवलं परमात्मा यः केवलं ज्ञानविग्रहः ।

सत्तामात्रस्वरूपो यो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२२ ॥

शुभ्रेश्वरेति चैत्येति वेदशास्त्रे त्वहं त्विति ।

ब्रह्मैवेति न यस्यान्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२३ ॥

ब्रह्मैव सर्वमेवाहं नान्यत्किञ्चिज्जगद्भवेत् ।

इत्येवं निश्चयो भावः विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२४ ॥

धृष्टं चैतन्यमेवेति अर्द्धं चैतन्यमेव हि ।
 धृष्टं निश्चयशून्यो यो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२५ ॥
 चैतन्यमात्रः संसिद्धः स्वात्मारामः सुभासनः ।
 सुभमात्रान्तरङ्गो यो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२६ ॥
 अपरिच्छिन्नरूपमा अणोरणुविनिर्मलः ।
 तुर्यातीतः परानन्दो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२७ ॥
 नामापि नास्ति सर्वात्मा न रूपो न च नास्तिकः ।
 परब्रह्मस्वरूपमा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२८ ॥
 तुर्यातीतः स्वतोऽतीतः अतोऽतीतः स सन्मयः ।
 अशुभाशुभशान्तात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.२९ ॥
 बन्धमुक्तिप्रशान्तात्मा सर्वात्मा यान्तरात्मकः ।
 प्रपञ्चात्मा परो ह्यात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३० ॥
 सर्वत्र परिपूर्णात्मा सर्वदा च परात्परः ।
 अन्तरात्मा ह्यनन्तात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३१ ॥
 अबोधबोधहीनात्मा अजडो जडवर्जितः ।
 अतत्त्वातत्त्वसर्वात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३२ ॥
 असमाधिसमाध्यन्तः अवक्ष्यावक्ष्यवर्जितः ।
 अभूतो भूत एवात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३३ ॥
 शिन्ध्यात्मा शिदाकाशश्चिदानन्दश्चिदम्बरः ।
 शिन्ध्यात्मा एवात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३४ ॥
 सख्यिदानन्दरूपमा सख्यिदानन्दविग्रहः ।
 सख्यिदानन्दपूर्णात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३५ ॥
 सदा ब्रह्ममयो नित्यं सदा स्वात्मनि निष्ठितः ।
 सदाऽभाण्डैकरूपमा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३६ ॥
 प्रज्ञानघन एवात्मा प्रज्ञानघनविग्रहः ।
 नित्यज्ञानपरानन्दो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३७ ॥
 यस्य देहः क्वचिन्नास्ति यस्य किञ्चिन्स्मृतिश्च न ।
 सदात्मा ह्यात्मनि स्वस्थो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३८ ॥

यस्य निर्वासनं चित्तं यस्य ब्रह्मात्मना स्थितिः ।
 योगात्मा योगयुक्तात्मा विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.३९ ॥
 चैतन्यमात्रं अवेति त्यक्तं सर्वमतिर्न हि ।
 गुणागुणविकारान्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४० ॥
 कालदेशादि नास्त्यन्तो न ग्राह्यो नास्मृतिः परः ।
 निश्चयं य परित्यक्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४१ ॥
 भूमानन्दापरानन्दो भोगानन्दविवर्जितः ।
 साक्षी य साक्षिणीनश्च विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४२ ॥
 सोऽपि कोऽपि न सो कोऽपि किञ्चित्किञ्चित् किञ्चन ।
 आत्मानात्मा सिदात्मा य सिदधिष्याद्यमेव य ॥ १२.४३ ॥
 यस्य प्रपञ्चश्चानात्मा ब्रह्माकारमपीड न ।
 स्वस्वरूपः स्वयञ्ज्योतिर्विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४४ ॥
 वायामगोचरानन्दः सर्वेन्द्रियविवर्जितः ।
 अतीतातीतभावो यो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४५ ॥
 चित्तवृत्तेरतीतो यश्चित्तवृत्तिर्न भासकः ।
 सर्ववृत्तिविहीनो यो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४६ ॥
 तस्मिन्काले विदेहो यो देहस्मरणवर्जितः ।
 न स्थूलो न कृशो वापि विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४७ ॥
 षष्णमात्रस्थितो यो वै सदा सर्वविवर्जितः ।
 ब्रह्ममात्रेण यस्तिष्ठेद्बिदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४८ ॥
 परं ब्रह्म परानन्दः परमात्मा परात्परः ।
 परैरदृष्टबाह्यान्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.४९ ॥
 शुद्धवेदान्तसारोऽयं शुद्धसत्त्वात्मनि स्थितः ।
 तद्भेदमपि यस्त्यक्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५० ॥
 ब्रह्मामृतरसास्वादो ब्रह्मामृतरसायनम् ।
 ब्रह्मामृतरसे मग्नो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५१ ॥
 ब्रह्मामृतरसाधारी ब्रह्मामृतरसः स्वयम् ।

अहामृतसे तृप्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५२ ॥
 अहमानन्दपरानन्दो अहमानन्दरसप्रभः ।
 अहमानन्दपरञ्जयोतिर्विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५३ ॥
 अहमानन्दरसानन्दो अहामृतनिरन्तरम् ।
 अहमानन्दः सदानन्दो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५४ ॥
 अहमानन्दानुभावो यो अहामृतशिवार्यनम् ।
 अहमानन्दरसप्रीतो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५५ ॥
 अहमानन्दरसोद्गाहो अहामृतकुटुम्भकः ।
 अहमानन्दजनैर्युक्तो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५६ ॥
 अहामृतवरे वासो अहमानन्दालये स्थितः ।
 अहामृतजपो यस्य विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५७ ॥
 अहमानन्दशरीरान्तो अहमानन्देन्द्रियः क्वचित् ।
 अहामृतमयी विद्या विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५८ ॥
 अहमानन्दमदोन्मत्तो अहामृतसम्भरः ।
 अहमात्मनि सदा स्वस्थो विदेहान्मुक्त एव सः ॥ १२.५९ ॥
 देहमुक्तिप्रकरणं सर्ववेदेषु दुर्लभम् ।
 मयोक्तं ते महायोगिन्येदेहः श्रवणाद्भवेत् ॥ १२.६० ॥
 स्कन्दः -
 अनाथ नाथ ते पदं भजाभ्युमासनाथ सन्निशीथनाथ
 मौलिसंस्फुटललाटसङ्गजस्फुलिङ्गदग्धमन्मथं
 प्रमथनाथ पाछि माम् ॥ १२.६१ ॥
 विभूतिभूषणात्र ते त्रिनेत्रमित्रतामियात्
 मनःसरोरुडं क्षाणं तथेक्षणेन मे सदा ।
 प्रबन्धसंसृतिभ्रमद्भ्रमज्जनौघसन्ततौ
 न वेद वेदमौलिरथापास्तदुःखसन्ततिम् ॥ १२.६२ ॥
 ॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराभ्ये षष्ठंशे ऋषुनिदाघसंवादे
 देहमुक्तिप्रकरणवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥

१३. सर्वमात्मप्रकरणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः

ऋभुः -

शृणुष्व दुर्लभं लोके सारात्सारतरं परम् ।

आत्मरूपमिदं सर्वमात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१ ॥

सर्वमात्मास्ति परमा परमात्मा परात्मकः ।

नित्यानन्दस्वरूपात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२ ॥

पूर्णांशुपो मङ्गनात्मा पूतात्मा शाश्वतात्मकः ।

निर्विकारस्वरूपात्मा निर्मलात्मा निरात्मकः ॥ १३.३ ॥

शान्ताशान्तस्वरूपात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ।

शुवात्मा परमात्मा छि चित्ताचित्तात्मसिन्धवः ।

ऐकात्मा ऐकरूपात्मा नैकात्मात्मविवर्जितः ॥ १३.४ ॥

मुक्तामुक्तस्वरूपात्मा मुक्तामुक्तविवर्जितः ।

भोक्षरूपस्वरूपात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५ ॥

द्वैताद्वैतस्वरूपात्मा द्वैताद्वैतविवर्जितः ।

सर्ववर्जितसर्वात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.६ ॥

मुद्गामुद्गस्वरूपात्मा भोक्षात्मा देवतात्मकः ।

सङ्कल्पडीनसारात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.७ ॥

निष्कलात्मा निर्मलात्मा बुद्ध्यत्मा पुरुषात्मकः ।

आनन्दात्मा व्यञ्जितात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.८ ॥

अगाद्यात्मा गाद्यात्मा य अमृतात्मा मृतान्तरः ।

भूतलव्यलविष्यात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.९ ॥

अम्बिलात्मानुमन्यात्मा (मानात्मा) मानात्मा भावभावनः ।

तुर्यरूपप्रसन्नात्मा आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१० ॥

नित्यं प्रत्यक्षरूपात्मा नित्यप्रत्यक्षनिर्णयः ।

अन्यडीनस्वभावात्मा आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.११ ॥

असङ्घीनस्वभावात्मा अन्यडीनः स्वयं प्रभुः ।

विद्याविद्यान्यशुद्धात्मा मानामानविडीनकः ॥ १३.१२ ॥

नित्यानित्यविडीनात्मा षडामुत्रकृत्वान्तरः ।

शमादिषट्कशून्यात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१३ ॥

मुमुक्षुत्वं य ङीनात्मा शब्दात्मा दमनात्मकः ।

नित्योपरतरुपात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१४ ॥

सर्वकालतितिक्षात्मा समाधानात्मनि स्थितः ।

शुद्धात्मा स्वात्मनि स्वात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१५ ॥

अत्रकोशविडीनात्मा प्राणकोशविवर्जितः ।

मनःकोशविडीनात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१६ ॥

विज्ञानकोशविडीनात्मा आनन्दादिविवर्जितः ।

पञ्चकोशविडीनात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१७ ॥

निर्विकल्पस्वरुपात्मा सविकल्पविवर्जितः ।

शब्दानुविद्धुडीनात्मा (शब्दानुविध्युडीनात्मा)

ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१८ ॥

स्थूलदेहविडीनात्मा सूक्ष्मदेहविवर्जितः ।

कारणादिविडीनात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.१९ ॥

दृश्यानुविद्धशून्यात्मा ज्यादिमध्यान्तवर्जितः ।

शान्ता समाधिशून्यात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२० ॥

प्रज्ञानवाक्यविडीनात्मा अहं ब्रह्मास्मिवर्जितः ।

तत्त्वमस्यादिविवाक्यात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२१ ॥

अयमात्मेत्यभावात्मा सर्वात्मा वाक्यवर्जितः ।

ओङ्कारात्मा गुणात्मा य ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२२ ॥

जाग्रद्धीनस्वरुपात्मा स्वप्रावस्थाविवर्जितः ।

आनन्दरूपपूर्णात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२३ ॥

भूतात्मा य भविष्यात्मा व्यक्षरात्मा त्रिदात्मकः ।

अनादिमध्यरुपात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२४ ॥

सर्वसङ्कल्पविडीनात्मा स्वच्छश्चिन्मात्रमक्षयः ।

ज्ञातृज्ञेयादिविडीनात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२५ ॥

अेकात्मा अेकविडीनात्मा द्वैताद्वैतविवर्जितः ।

स्वयमात्मा स्वभावात्मा ज्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२६ ॥

तुर्यात्मा नित्यमात्मा य यत्किञ्चिद्विद्विदमात्मकः ।
 भानात्मा (मानात्मा) माननीनात्मा ह्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२७ ॥
 वायावधिरनेकात्मा वाय्यानन्दात्मनन्दकः ।
 सर्वानीनात्मसर्वात्मा ह्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२८ ॥
 आत्मानमेव वीक्षस्व आत्मानं भावय स्वकम् ।
 स्वस्वात्मानं स्वयं भुङ्क्ष्व ह्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.२९ ॥
 स्वात्मानमेव सन्तुष्य आत्मानं स्वयमेव छि ।
 स्वस्वात्मानं स्वयं पश्येत्स्वमात्मानं स्वयं श्रुतम् ॥ १३.३० ॥
 स्वमात्मनि स्वयं तुभः स्वमात्मानं स्वयम्भरः ।
 स्वमात्मानं स्वयं भस्म ह्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.३१ ॥
 स्वमात्मानं स्वयं मोहं स्वमात्मानं स्वयं प्रियम् ।
 स्वमात्मानमेव मन्तव्यं ह्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.३२ ॥
 आत्मानमेव श्रोतव्यं आत्मानं श्रवणं भव ।
 आत्मानं कामयेन्नित्यमात्मानं नित्यमर्थय ॥ १३.३३ ॥
 आत्मानं श्लाघयेन्नित्यमात्मानं परिपालय ।
 आत्मानं कामयेन्नित्यमात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.३४ ॥
 आत्मैवेयमियं भूमिः आत्मैवेदमिदं जलम् ।
 आत्मैवेदमिदं ज्योतिरात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.३५ ॥
 आत्मैवायमयं वायुरात्मैवेदमिदं वियत् ।
 आत्मैवायमलङ्कृतः आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.३६ ॥
 आत्मैवेदमिदं चित्तं आत्मैवेदमिदं मनः ।
 आत्मैवेयमियं बुद्धिरात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.३७ ॥
 आत्मैवायमयं द्रुहः आत्मैवायमयं गुणः ।
 आत्मैवेदमिदं तत्त्वमात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.३८ ॥
 आत्मैवायमयं मन्त्रः आत्मैवायमयं जपः ।
 आत्मैवायमयं लोकः आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.३९ ॥
 आत्मैवायमयं शब्दः आत्मैवायमयं रसः ।

आत्मैवायमयं स्पर्शः आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.४० ॥

आत्मैवायमयं गन्धः आत्मैवायमयं शमः ।

आत्मैवेदमिदं द्रुष्यं आत्मैवेदमिदं सुभम् ॥ १३.४१ ॥

आत्मीयमेवेदं जगतात्मीयः स्वप्न एव हि ।

सुषुप्तं याप्यथात्मीयं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.४२ ॥

आत्मैव कार्यमात्मैव प्रायो ज्ञ्यात्मैवमद्भ्यम् ।

आत्मीयमेवमद्वैतं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.४३ ॥

आत्मीयमेवायं कोऽपि आत्मैवेदमिदं क्वचित् ।

आत्मैवायमयं लोकः आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.४४ ॥

आत्मैवेदमिदं दृश्यं आत्मैवायमयं जनः ।

आत्मैवेदमिदं सर्वं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.४५ ॥

आत्मैवायमयं शम्भुः आत्मैवेदमिदं जगत् ।

आत्मैवायमयं ब्रह्मा आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.४६ ॥

आत्मैवायमयं सूर्य आत्मैवेदमिदं जडम् ।

आत्मैवेदमिदं ध्यानमात्मैवेदमिदं क्लमम् ॥ १३.४७ ॥

आत्मैवायमयं योगः सर्वमात्ममयं जगत् ।

सर्वमात्ममयं भूतं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.४८ ॥

सर्वमात्ममयं भावि सर्वमात्ममयं गुरुः ।

सर्वमात्ममयं शिष्य आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.४९ ॥

सर्वमात्ममयं देवः सर्वमात्ममयं क्लमम् ।

सर्वमात्ममयं लक्ष्यं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५० ॥

सर्वमात्ममयं तीर्थं सर्वमात्ममयं स्वयम् ।

सर्वमात्ममयं मोक्षं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५१ ॥

सर्वमात्ममयं कामं सर्वमात्ममयं क्रिया ।

सर्वमात्ममयं क्रोधः आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५२ ॥

सर्वमात्ममयं विद्या सर्वमात्ममयं द्विशः ।

सर्वमात्ममयं लोभः आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५३ ॥

सर्वमात्ममयं मोक्षः सर्वमात्ममयं भयम् ।
 सर्वमात्ममयं चिन्ता आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५४ ॥
 सर्वमात्ममयं धैर्यं सर्वमात्ममयं ध्रुवम् ।
 सर्वमात्ममयं सत्यं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५५ ॥
 सर्वमात्ममयं भोधं सर्वमात्ममयं दृढम् ।
 सर्वमात्ममयं मेयं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५६ ॥
 सर्वमात्ममयं गुह्यं सर्वमात्ममयं शुभम् ।
 सर्वमात्ममयं शुद्धं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५७ ॥
 सर्वमात्ममयं सर्वं सत्यमात्मा सदात्मकः ।
 पूर्णमात्मा क्षयं यात्मा परमात्मा परात्परः ॥ १३.५८ ॥
 एतौऽप्यात्मा ततोऽप्यात्मा ह्यात्मैवात्मा ततस्ततः ।
 सर्वमात्ममयं सत्यं आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ १३.५९ ॥
 सर्वमात्मस्वरूपं छि दृश्यादृश्यं यरायरम् ।
 सर्वमात्ममयं श्रुत्वा मुक्तिमाप्नोति मानवः ॥ १३.६० ॥
 स्वतन्त्रशक्तिर्भगवानुमाधवो विचित्रकायात्मकज्ञातस्य ।
 सुकारणं कार्यपरम्पराभिः स एव मायाविततोऽव्ययात्मा ॥ १३.६१ ॥
 ॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋषुनिदाघसंवादे
 सर्वमात्मप्रकरणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥

१४. आत्मानन्दप्रकराणवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः

ऋषुः -
 शृणुष्व सर्वं ब्रह्मैव सत्यं सत्यं शिवं शपे ।
 निश्चयेनात्मयोगीन्द्र अन्यत्किञ्चिन्न किञ्चन ॥ १४.१ ॥
 अणुमात्रमसद्रूपं (अणुमात्रं स्वरूपं) अणुमात्रमिदं ध्रुवम् ।
 अणुमात्रशरीरं य अन्यत्किञ्चिन्न किञ्चन ॥ १४.२ ॥
 सर्वमात्मैव शुद्धात्मा सर्वं चिन्मात्रमद्भयम् ।
 नित्यनिर्मलशुद्धात्मा अन्यत्किञ्चिन्न किञ्चन ॥ १४.३ ॥
 अणुमात्रे विचिन्त्यात्मा सर्वं न ह्यणुमात्रकम् ।

अणुमात्रमसङ्ख्यो अन्यत्किञ्चित् किञ्चन ॥ १४.४ ॥

यैतन्यमात्रं सङ्ख्यं यैतन्यं परमं पदम् ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.५ ॥

यैतन्यमात्रमोङ्कारः यैतन्यं सङ्ख्यं स्वयम् ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.६ ॥

आनन्दश्चालमेवास्मि अलमेव चिदव्ययः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.७ ॥

अलमेव हि गुप्तात्मा अलमेव निरन्तरम् ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.८ ॥

अलमेव परं ब्रह्म अलमेव गुरोर्गुरुः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.९ ॥

अलमेवाभिलाषार अलमेव सुभात्सुभम् ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.१० ॥

अलमेव परं ज्योतिरलमेवाभिलात्मकः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.११ ॥

अलमेव हि तृप्तात्मा अलमेव हि निर्गुणः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.१२ ॥

अलमेव हि पूर्णात्मा अलमेव पुरातनः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.१३ ॥

अलमेव हि शान्तात्मा अलमेव हि शाश्वतः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.१४ ॥

अलमेव हि सर्वत्र अलमेव हि सुस्थिरः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.१५ ॥

अलमेव हि श्रुवात्मा अलमेव परात्परः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.१६ ॥

अलमेव हि वाक्यार्थो अलमेव हि शङ्करः ।

आनन्दं परमं मानं छदं दृश्यं न किञ्चन ॥ १४.१७ ॥

અહમેવ હિ દુર્લક્ષ્ય અહમેવ પ્રકાશકઃ ।

આનન્દં પરમં માનં ઇદં દૃશ્યં ન કિઞ્ચન ॥ ૧૪.૧૮ ॥

અહમેવાહમેવાહં અહમેવ સ્વયં સ્વયમ્ ।

અહમેવ પરાનન્દોઽહમેવ હિ ચિન્મયઃ ॥ ૧૪.૧૯ ॥

અહમેવ હિ શુદ્ધાત્મા અહમેવ હિ સન્મયઃ ।

અહમેવ હિ શૂન્યાત્મા અહમેવ હિ સર્વગઃ ॥ ૧૪.૨૦ ॥

અહમેવ હિ વેદાન્તઃ અહમેવ હિ ચિત્પરઃ ॥ ૧૪.૨૧ ॥

અહમેવ હિ ચિન્માત્રં અહમેવ હિ ચિન્મયઃ ।

અન્યન્ન (અહં ન) કિઞ્ચિઞ્ચિદ્ભૂપાદહં બાહ્યવિવર્જિતઃ ॥ ૧૪.૨૨ ॥

અહં ન કિઞ્ચિદ્બ્રહ્માત્મા અહં નાન્યદહં પરમ્ ।

નિત્યશુદ્ધવિમુક્તોઽહં નિત્યતૃપ્તો નિરગ્જનઃ ॥ ૧૪.૨૩ ॥

આનન્દં પરમાનન્દમન્યલ્કિઞ્ચિન્ન કિઞ્ચન ।

નાસ્તિ કિઞ્ચિન્નાસ્તિ કિઞ્ચિન્નાસ્તિ કિઞ્ચિત્પરાત્પરાત્ ॥ ૧૪.૨૪ ॥

આત્મૈવેદં જગત્સર્વમાત્મૈવેદં મનોભવમ્ ।

આત્મૈવેદં સુખં સર્વં આત્મૈવેદમિદં જગત્ ॥ ૧૪.૨૫ ॥

બ્રહ્મૈવ સર્વં ચિન્માત્રં અહં બ્રહ્મૈવ કેવલમ્ ।

આનન્દં પરમં માનં ઇદં દૃશ્યં ન કિઞ્ચન ॥ ૧૪.૨૬ ॥

દૃશ્યં સર્વં પરં બ્રહ્મ દૃશ્યં નાસ્ત્યેવ સર્વદા ।

બ્રહ્મૈવ સર્વસકુલ્યો બ્રહ્મૈવ ન પરં ક્વચિત્ ।

આનન્દં પરમં માનં ઇદં દૃશ્યં ન કિઞ્ચન ॥ ૧૪.૨૭ ॥

બ્રહ્મૈવ બ્રહ્મ ચિદ્રૂપં ચિદેવં ચિન્મયં જગત્ ।

અસદેવ જગત્સર્વં અસદેવ પ્રપચ્ચકમ્ ॥ ૧૪.૨૮ ॥

અસદેવાહમેવાસ્મિ અસદેવ ત્વમેવ હિ ।

અસદેવ મનોવૃત્તિરસદેવ ગુણાગુણૌ ॥ ૧૪.૨૯ ॥

અસદેવ મહી સર્વા અસદેવ જલં સદા ।

અસદેવ જગત્માનિ અસદેવ ચ તેજકમ્ ॥ ૧૪.૩૦ ॥

અસદેવ સદા વાયુરસદેવેદમિત્યપિ ।

અહકુારમસદ્બુદ્ધિર્બ્રહ્મૈવ જગતાં ગણઃ ॥ ૧૪.૩૧ ॥

असदेव सदा चित्तमात्मैवेदं न संशयः ।
 असदेवासुराः सर्वे असदेवेदश्वराकृतिः ॥ १४.३२ ॥
 असदेव सदा विश्वं असदेव सदा हरिः ।
 असदेव सदा ब्रह्मा तत्सृष्टिरसदेव हि ॥ १४.३३ ॥
 असदेव मडादेवः असदेव गणेश्वरः ।
 असदेव सदा योमा असत्स्कन्दो गणेश्वराः ॥ १४.३४ ॥
 असदेव सदा ज्जुव असदेव हि देडकम् ।
 असदेव सदा वेदा असदेहान्तमेव य ॥ १४.३५ ॥
 धर्मशास्त्रं पुराणं य असत्ये सत्यविभ्रमः ।
 असदेव हि सर्वं य असदेव परम्परा ॥ १४.३६ ॥
 असदेवेदमाद्यन्तमसदेव मुनीश्वराः ।
 असदेव सदा लोका लोकेषु अप्यसदेव हि ॥ १४.३७ ॥
 असदेव सुषुं दुःखं असदेव जयाजयौ ।
 असदेव परं बन्धमसन्मुक्तिरपि ध्रुवम् ॥ १४.३८ ॥
 असदेव मृतिर्जन्म असदेव जडाजडम् ।
 असदेव जगत्सर्वमसदेवात्मभावना ॥ १४.३९ ॥
 असदेव य रुपाणि असदेव पदं शुभम् ।
 असदेव सदा याडमसदेव त्वमेव हि ॥ १४.४० ॥
 असदेव हि सर्वत्र असदेव यलायलम् ।
 असद्य सडकलं भूतमसत्यं सडकलं हलम् ॥ १४.४१ ॥
 असत्यमभिलं विश्रमसत्यमभिलो गुणः ।
 असत्यमभिलं शेषमसत्यमभिलं जगत् (द्धयम्) ॥ १४.४२ ॥
 असत्यमभिलं पापं असत्यं श्रवणत्रयम् ।
 असत्यं य सजातीयविजातीयमसत्सदा ॥ १४.४३ ॥
 असत्यमधिकाराश्च अनित्या विषयाः सदा ।
 असदेव हि देवाद्या असदेव प्रयोजनम् ॥ १४.४४ ॥
 असदेव शमं नित्यं असदेव शमोऽनिशम् ।

असदेव असन्देहं (य सन्देहं) असद्युद्धं सुरासुरम् ॥ १४.४५ ॥

असदेवेशभावं यासदेवोपास्यमेव हि ।

असद्य कालदेशादि असत्क्षेत्रादिभावनम् ॥ १४.४६ ॥

तज्जन्मधर्माधर्मौ य असदेव विनिर्णयः ।

असद्य सर्वकर्माणि असदस्वपरत्नमः ॥ १४.४७ ॥

असद्य चित्तसद्भाव असद्य स्थूलदेहकम् ।

असद्य लिङ्गदेहं य सत्यं सत्यं शिवं शपे ॥ १४.४८ ॥

असत्यं स्वर्गनरकं असत्यं तद्भवं सुषुम् ।

असद्य ग्राहकं सर्वं असत्यं ग्राह्यरूपकम् ॥ १४.४९ ॥

असत्यं सत्यवद्भावं (सत्यवद्भानं) असत्यं ते शिवे शपे ।

असत्यं वर्तमानाभ्यं असत्यं भूतरूपकम् ॥ १४.५० ॥

असत्यं हि भविष्याभ्यं सत्यं सत्यं शिवे शपे ।

असत्पूर्वमसन्मध्यमसदन्तमिदं जगत् ॥ १४.५१ ॥

असदेव सदा प्रायं असदेव न संशयः ।

असदेव सदा ज्ञानमज्ञानज्ञेयमेव य ॥ १४.५२ ॥

असत्यं सर्वदा विश्वमसत्यं सर्वदा जडम् ।

असत्यं सर्वदा दृश्यं भाति तौ रज्जुशृङ्गवत् ॥ १४.५३ ॥

असत्यं सर्वदा भावः असत्यं कोशसम्भवम् ।

असत्यं सकलं मन्त्रं सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १४.५४ ॥

आत्मनोऽन्यज्जगन्नास्ति नास्त्यनात्ममिदं सदा ।

आत्मनोऽन्यन्मृषैवेदं सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १४.५५ ॥

आत्मनोऽन्यत्सुषुं नास्ति आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ।

आत्मनोऽन्या गतिर्नास्ति स्थितमात्मनि सर्वदा ॥ १४.५६ ॥

आत्मनोऽन्यत्र हि क्वापि आत्मनोऽन्यत्पुं न हि ।

आत्मनोऽन्यत्र किञ्चिद्य क्वचिदप्यात्मनो न हि ॥ १४.५७ ॥

आत्मानन्दप्रकरणमेतत्तेऽभिहितं मया ।

यः शृणोति सङ्घ्रिद्भ्रान्भ्रमैव भवति स्वयम् ॥ १४.५८ ॥

सङ्ख्यवशमात्रेण सधोभन्धविमुक्तिदम् ।
 अेतद्ग्रन्थार्थमात्रं वै गृणन् सर्वैर्विमुच्यते ॥ १४.५६ ॥

सूतः -

पूर्णा सत्यं मडेशं भज नियतदृढा योऽन्तरायैर्विडीनः
 सो नित्यो निर्विकल्पो भवति भुवि सदा ब्रह्मभूतो ऋतात्मा (यतात्मा) ।

विच्छिन्नग्रन्थिरीशे शिवविमलपदे विधते भासतेऽन्तः
 आरामोऽन्तर्भवति नियतं विश्वभूतो मृतश्च ॥ १४.६० ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 आत्मानन्दप्रकरणवर्णनं नाम यतुर्दशोऽध्यायः ॥

१५. ब्रह्मैव सर्वं प्रकरणानिर्मुपाणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः

ऋभुः -

मडारुद्रस्यं वक्ष्यामि गुड्याद्गुड्यतरं पुनः ।
 अत्यन्तदुर्लभं लोके सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १५.१ ॥

ब्रह्ममात्रमिदं सर्वं ब्रह्ममात्रमसन्नं हि ।
 ब्रह्ममात्रं श्रुतं सर्वं सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १५.२ ॥

ब्रह्ममात्रं मडायन्त्रं ब्रह्ममात्रं डियाडुलम् ।
 ब्रह्ममात्रं मडवाडयं सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १५.३ ॥

ब्रह्ममात्रं जगत्सर्वं ब्रह्ममात्रं जडाजडम् ।
 ब्रह्ममात्रं परं देडं सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १५.४ ॥

ब्रह्ममात्रं गुणं प्रोक्तं ब्रह्ममात्रमडं मडत् ।
 ब्रह्ममात्रं परं ब्रह्म सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १५.५ ॥

ब्रह्ममात्रमिदं वस्तु ब्रह्ममात्रं स य पुमान् ।
 ब्रह्ममात्रं य यत्किञ्चित्सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १५.६ ॥

ब्रह्ममात्रमनन्तात्मा ब्रह्ममात्रं परं सुभम् ।
 ब्रह्ममात्रं परं ज्ञानं सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १५.७ ॥

ब्रह्ममात्रं परं पारं ब्रह्ममात्रं पुरत्रयम् ।
 ब्रह्ममात्रमनेकत्वं सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १५.८ ॥

अहमैव डेवलं गन्धं अहमैव परमं पदम् ।
 अहमैव डेवलं द्वाणं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.८ ॥
 अहमैव डेवलं स्पर्शं शब्दं अहमैव डेवलम् ।
 अहमैव डेवलं रूपं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.१० ॥
 अहमैव डेवलं लोकं रसो अहमैव डेवलम् ।
 अहमैव डेवलं चित्तं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.११ ॥
 तत्पदं य सदा अहम् त्वं पदं अहम् अेव ङि ।
 असीत्येव पदं अहम् अहमैड्यं डेवलं
 सदा (सर्वं अहमैव डेवलं) ॥ १५.१२ ॥
 अहमैव डेवलं गुड्यं अहम् बाह्यं य डेवलम् ।
 अहमैव डेवलं नित्यं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.१३ ॥
 अहमैव तज्जलानीति जगदाधन्तयोः स्थितिः ।
 अहमैव जगदाधन्तं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.१४ ॥
 अहमैव यास्ति नास्तीति अहमैवाहं न संशयः ।
 अहमैव सर्वं यत्किञ्चित्सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.१५ ॥
 अहमैव जाग्रत्सर्वं ङि अहममात्रमहं परम् ।
 अहमैव सत्यमस्तित्वं अहमैव तुर्यमुच्यते ॥ १५.१६ ॥
 अहमैव सत्ता अहमैव अहमैव गुरुभावनम् ।
 अहमैव शिष्यसद्भावं मोक्षं अहमैव डेवलम् ॥ १५.१७ ॥
 पूर्वापरं य अहमैव पूर्णं अहम् सनातनम् ।
 अहमैव डेवलं साक्षात्सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.१८ ॥
 अहम् सञ्चित्सुभं अहम् पूर्णं अहम् सनातनम् ।
 अहमैव डेवलं साक्षात्सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.१९ ॥
 अहमैव डेवलं सञ्चित्सुभं अहमैव डेवलम् ।
 आनन्दं अहम् सर्वत्र प्रियरूपमवस्थितम् ॥ १५.२० ॥
 शुभवासनया जुवं शिववद्भाति सर्वदा ।
 पापवासनया जुवो नरकं भोजयवत् (भोक्तुमिच्छतीति) स्थितम् ॥ १५.२१ ॥
 अहमैवेन्द्रियवद्भानं अहमैव विषयादिवत् ।

अहमैव व्यवहारश्च सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.२२ ॥
 अहमैव सर्वमाननं अहमैव ज्ञानविग्रहम् ।
 अहमैव मायाकार्याण्यं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.२३ ॥
 अहमैव यज्ञसन्धानं अहमैव लुट्याम्बरम् ।
 अहमैव मोक्षसाराण्यं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.२४ ॥
 अहमैव शुद्धाशुद्धं य सर्वं अहमैव कारणम् ।
 अहमैव कार्यं भूलोकं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.२५ ॥
 अहमैव नित्यतृप्तात्मा अहमैव सकलं दिनम् ।
 अहमैव तूष्णीं भूतात्मा सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.२६ ॥
 अहमैव वेदसारार्थः अहमैव ध्यानगोचरम् ।
 अहमैव योगयोगाण्यं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.२७ ॥
 नानावृपत्वाद्अहम् उपाधित्वेन दृश्यते ।
 मायामात्रमिति ज्ञात्वा वस्तुतो नास्ति तत्त्वतः ॥ १५.२८ ॥
 अहमैव लोकवद्भाति अहमैव जनवत्तथा ।
 अहमैव वृपवद्भाति वस्तुतो नास्ति किञ्चन ॥ १५.२९ ॥
 अहमैव देवताकारं अहमैव मुनिमाण्डलम् ।
 अहमैव ध्यानवृषं य सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३० ॥
 अहमैव ज्ञानविज्ञानं अहमैव परमेश्वरः ।
 अहमैव शुद्धबुद्धात्मा सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३१ ॥
 अहमैव परमाननं अहमैव व्यापकं महत् ।
 अहमैव परमार्थं य सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३२ ॥
 अहमैव यज्ञवृषं य अहम् उच्यं य डेवलम् ।
 अहमैव ज्वलभूतात्मा सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३३ ॥
 अहमैव सकलं लोकं अहमैव गुरुशिष्यकम् ।
 अहमैव सर्वसिद्धिं य सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३४ ॥
 अहमैव सर्वमन्त्रं य अहमैव सकलं जपम् ।
 अहमैव सर्वकार्यं य सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३५ ॥

अहमैव सर्वशान्तत्वं अहमैव वृष्टयान्तरम् ।
 अहमैव सर्वकैवल्यं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३६ ॥
 अहमैवाक्षरभावञ्च अहमैवाक्षरलक्षणम् ।
 अहमैव अहमरूपञ्च सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३७ ॥
 अहमैव सत्यभवनं अहमैवाहं न संशयः ।
 अहमैव तत्पदार्थञ्च सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३८ ॥
 अहमैवाहम्पदार्थञ्च अहमैव परमेश्वरः ।
 अहमैव त्वम्पदार्थञ्च सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.३९ ॥
 अहमैव यद्यत्परमं अहमैवेति परायणम् ।
 अहमैव कलनाभावं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४० ॥
 अहम सर्वं न सन्देहो अहमैव त्वं सदाशिवः ।
 अहमैवेदं जगत्सर्वं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४१ ॥
 अहमैव सर्वसुलभं अहमैवात्मा स्वयं स्वयम् ।
 अहमैव सुभमात्रत्वात्सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४२ ॥
 अहमैव सर्वं अहमैव अहमणोऽन्यदसत्सदा ।
 अहमैव अहममात्रात्मा सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४३ ॥
 अहमैव सर्ववाङ्मयार्थः अहमैव परमं पदम् ।
 अहमैव सत्यासत्यं य सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४४ ॥
 अहमैवैकमनाद्यन्तं अहमैवैकं न संशयः ।
 अहमैवैकं चिदानन्दः सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४५ ॥
 अहमैवैकं सुभं नित्यं अहमैवैकं परायणम् ।
 अहमैवैकं परं अहम सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४६ ॥
 अहमैव चित्स्वयं स्वस्थं अहमैव गुणवर्जितम् ।
 अहमैवात्यन्तिकं सर्वं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४७ ॥
 अहमैव निर्मलं सर्वं अहमैव सुलभं सदा ।
 अहमैव सत्यं सत्यानां सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४८ ॥
 अहमैव सौम्यं सौम्यं य अहमैवाहं सुष्मात्मकम् ।
 अहमैव सर्वदा प्रोक्तं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.४९ ॥

अहमैवमभिलं अहम अहमैकं सर्वसाक्षिकम् ।
 अहमैव भूरिभवन् सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५० ॥
 अहमैव परिपूर्णात्मा अहमैवं सारमव्ययम् ।
 अहमैव कारणं मूलं अहमैवैकं परायणम् ॥ १५.५१ ॥
 अहमैव सर्वभूतात्मा अहमैव सुभविग्रहम् ।
 अहमैव नित्यतृप्तात्मा सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५२ ॥
 अहमैवाद्भैतमात्रात्मा अहमैवाकाशवत्प्रभुः ।
 अहमैव वृद्धानन्दः सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५३ ॥
 अहमणोऽन्यत्परं नास्ति अहमणोऽन्यज्जगत्त य ।
 अहमणोऽन्यदहं नाहं सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५४ ॥
 अहमैवान्यसुप्तं नास्ति अहमणोऽन्यत्कलं न हि ।
 अहमणोऽन्यत्तृणं नास्ति सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५५ ॥
 अहमणोऽन्यत्पदं मिथ्या अहमणोऽन्यन्न किञ्चन ।
 अहमणोऽन्यज्जगन्मिथ्या सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५६ ॥
 अहमणोऽन्यदहं मिथ्या अहममात्रोऽहमेव हि ।
 अहमणोऽन्यो गुरुर्नास्ति सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५७ ॥
 अहमणोऽन्यदसत्कार्यं अहमणोऽन्यदसद्द्रुपुः ।
 अहमणोऽन्यन्मनो नास्ति सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५८ ॥
 अहमणोऽन्यज्जगन्मिथ्या अहमणोऽन्यन्न किञ्चन ।
 अहमणोऽन्यन्न याहन्ता सर्वं अहमैव डेवलम् ॥ १५.५९ ॥
 अहमैव सर्वमित्येवं प्रोक्तं प्रकरणं मया ।
 यः पठेन्म्रावयेत्सद्यो अहमैव भवति स्वयम् ॥ १५.६० ॥
 अस्ति अहमेति वेदे षडमिदमभिलं वेद सो सद्भवेत् (वेदसारोद्भवेत्)
 सख्यासख्य जगत्तथा श्रुतिवयो अहमैव तज्जादिकम् ।
 यतो विद्यैवेदं परिलुठति मोहेन जगति ।
 अतो विद्यापादो (विद्याप्राप्तः) परिभवति अहमैव हि सदा ॥ १५.६१ ॥
 ॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठ्यांशे ऋभुनिदाघसंवादे

ब्रह्मैव सर्वं प्रकरानिर्गुणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥

१६. शिष्टेवत्वम्प्रकरावर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः

ऋभुः -

अत्यन्तं दुर्लभं वक्ष्ये वेदशास्त्रागमादिषु ।

शृण्वन्तु सावधानेन असद्वेव हि केवलम् ॥ १६.१ ॥

यत्किञ्चिद्दृश्यते लोके यत्किञ्चिद्भाषते सदा ।

यत्किञ्चिद्भुज्यते क्वापि तत्सर्वमसद्वेव हि ॥ १६.२ ॥

यद्यत्किञ्चिज्जपं वापि स्नानं वा जलमेव वा ।

आत्मनोऽन्यत्परं यद्यदसत्सर्वं न संशयः ॥ १६.३ ॥

शित्तकार्यं बुद्धिकार्यं मायाकार्यं तथैव हि ।

आत्मनोऽन्यत्परं किञ्चित्तत्सर्वमसद्वेव हि ॥ १६.४ ॥

अहन्तायाः परं गुणं धृष्टं सत्यमित्यपि ।

आत्मनोऽन्यत्परं किञ्चित्तत्सर्वमसद्वेव हि ॥ १६.५ ॥

नानात्वमेव गुणत्वं व्यवहारः क्वचित्क्वचित् ।

आत्मीयं येव सर्वत्र तत्सर्वमसद्वेव हि ॥ १६.६ ॥

तत्त्वमेदं जगद्भेदं सर्वभेदमसत्यकम् ।

धृष्टाभेदं जगद्भेदं तत्सर्वमसद्वेव हि ॥ १६.७ ॥

द्वैतभेदं त्रित्वभेदं जगद्भेदं मनोमयम् ।

अहम्भेदमिदम्भेदमसद्वेव हि केवलम् ॥ १६.८ ॥

(अहम्भेदमिदम्भेदं तत्सर्वमसद्वेव हि) ॥ १६.८ ॥

स्वप्नभेदं सुषुप्तिभेदं तुर्यभेदमभेदकम् ।

कर्तृभेदं कार्यभेदं गुणभेदं रसात्मकम् ।

विद्गुणभेदमिदम्भेदमसद्वेव हि केवलम् ॥ १६.९ ॥

आत्मभेदमसद्भेदं सद्भेदमसद्वेवपि ।

अत्यन्ताभावसद्भेदमसद्वेव हि केवलम् ॥ १६.१० ॥

अस्तित्वभेदं नास्तित्वभेदमभेदं भेदविभ्रमः ।

भ्रान्तिभेदं भ्रूतिभेदमसद्वेव हि केवलम् ॥ १६.११ ॥

पुनरन्यत्र सद्भेदमिदमन्यत्र वा लयम् ।

पुण्यभेदं पापभेदं असदेव हि केवलम् ॥ १६.१२ ॥

(पुण्यभेदं पापभेदं असद्भेदमनएवपि) ॥ १६.१२ ॥

सङ्कुल्यभेदं तद्भेदं सदा सर्वत्र भेदकम् ।

ज्ञानाज्ञानमयं सर्वं असदेव हि केवलम् ॥ १६.१३ ॥

ब्रह्मभेदं क्षत्रभेदं भूतभौतिकभेदकम् ।

उदम्भेदमउम्भेदं असदेव हि केवलम् ॥ १६.१४ ॥

वेदभेदं देवभेदं लोकानां भेदमीदृशम् ।

पञ्चाक्षरमसन्नित्यमसदेव हि केवलम् ॥ १६.१५ ॥

ज्ञानेन्द्रियमसन्नित्यं कर्मेन्द्रियमसत्सदा ।

असदेव य शब्दाप्यं असत्यं तत्फलं तथा ॥ १६.१६ ॥

असत्यं पञ्चभूताप्यमसत्यं पञ्चदेवताः ।

असत्यं पञ्चकोशाप्यमसदेव हि केवलम् ॥ १६.१७ ॥

असत्यं षड्विडारादि असत्यं षट्कमूर्मिणाम् ।

असत्यमरिषड्वर्गमसत्यं षट्तुस्तदा ॥ १६.१८ ॥ (तथा)

असत्यं द्वादशमासाः असत्यं वत्सरस्तथा ।

असत्यं षडवस्थाप्यं षट्कालमसदेव हि ॥ १६.१९ ॥

असत्यमेव षट्शास्त्रं असदेव हि केवलम् ।

असदेव सदा ज्ञानं असदेव हि केवलम् ॥ १६.२० ॥

अनुक्तमुक्तं नोक्तं य असदेव हि केवलम् ।

असत्प्रकराणं प्रोक्तं सर्ववेद्येषु दुर्लभम् ॥ १६.२१ ॥

भूयः शृणु त्वं योगीन्द्र साक्षान्मोक्षं ब्रवीम्यहम् ।

सन्मात्रमहमेवात्मा सञ्चिदानन्दे केवलम् ॥ १६.२२ ॥

सन्मयानन्दभूतात्मा चिन्मयानन्दसद्गुणः ।

चिन्मयानन्दसन्दीडचिदानन्दी हि केवलम् ॥ १६.२३ ॥

चिन्मात्रज्योतिरानन्दश्चिन्मात्रज्योतिर्विग्रहः ।

चिन्मात्रज्योतिरीशानः सर्वदानन्दकेवलम् ॥ १६.२४ ॥

शिन्मात्रज्योतिरभिलं शिन्मात्रज्योतिरस्यलुम् ।
 शिन्मात्रं सर्वमेवालुं सर्वं शिन्मात्रमेव लि ॥ १६.२५ ॥
 शिन्मात्रमेव चित्तं य शिन्मात्रं मोक्ष येव य ।
 शिन्मात्रमेव मननं शिन्मात्रं श्रवणं तथा ॥ १६.२६ ॥
 शिन्मात्रमलुमेवास्मि सर्वं शिन्मात्रमेव लि ।
 शिन्मात्रं निर्गुणं अलुम शिन्मात्रं सगुणं परम् ॥ १६.२७ ॥
 शिन्मात्रमलुमेव त्वं सर्वं शिन्मात्रमेव लि ।
 शिन्मात्रमेव लुदृयं शिन्मात्रं चिन्मयं सदा ॥ १६.२८ ॥
 शिदेव त्वं शिदेवालुं सर्वं शिन्मात्रमेव लि ।
 शिन्मात्रमेव शान्तत्वं शिन्मात्रं शान्तिलक्षाणाम् ॥ १६.२९ ॥
 शिन्मात्रमेव विज्ञानं शिन्मात्रं अलुम डेवलम् ।
 शिन्मात्रमेव सङ्गुलुपं शिन्मात्रं लुवनत्रयम् ॥ १६.३० ॥
 शिन्मात्रमेव सर्वत्र शिन्मात्रं व्यापडो गुरुः ।
 शिन्मात्रमेव शुद्धत्वं शिन्मात्रं अलुम डेवलम् ॥ १६.३१ ॥
 शिन्मात्रमेव चैतन्यं शिन्मात्रं भास्करादिकम् ।
 शिन्मात्रमेव सन्मात्रं शिन्मात्रं जगदेव लि ॥ १६.३२ ॥
 शिन्मात्रमेव सत्कर्म शिन्मात्रं नित्यमङ्गलम् ।
 शिन्मात्रमेव लि अलुम शिन्मात्रं उरिरेव लि ॥ १६.३३ ॥
 शिन्मात्रमेव मौनात्मा शिन्मात्रं सिद्धिरेव लि ।
 शिन्मात्रमेव जनितं शिन्मात्रं सुभमेव लि ॥ १६.३४ ॥
 शिन्मात्रमेव गगनं शिन्मात्रं पर्वतं जलम् ।
 शिन्मात्रमेव नक्षत्रं शिन्मात्रं मेघमेव लि ॥ १६.३५ ॥
 शिदेव देवताकारं शिदेव शिवपूजनम् ।
 शिन्मात्रमेव काठिन्यं शिन्मात्रं शीतलं जलम् ॥ १६.३६ ॥
 शिन्मात्रमेव मन्तव्यं शिन्मात्रं दृश्यभावनम् ।
 शिन्मात्रमेव सकलं शिन्मात्रं लुवनं पिता ॥ १६.३७ ॥
 शिन्मात्रमेव जननी शिन्मात्रात्रास्ति डिञ्चन ।
 शिन्मात्रमेव नयनं शिन्मात्रं श्रवणं सुभम् ॥ १६.३८ ॥

चिन्मात्रमेव करणं चिन्मात्रं कार्यभीक्ष्वरम् ।
 चिन्मात्रं चिन्मयं सत्यं चिन्मात्रं नास्ति नास्ति हि ॥ १६.३८ ॥
 चिन्मात्रमेव वेदान्तं चिन्मात्रं ब्रह्म निश्चयम् ।
 चिन्मात्रमेव सद्भावि चिन्मात्रं भाति नित्यशः ॥ १६.४० ॥
 चिदेव जगदाकारं चिदेव परमं पदम् ।
 चिदेव हि चिदाकारं चिदेव हि चिदव्ययः ॥ १६.४१ ॥
 चिदेव हि शिवाकारं चिदेव हि शिवविग्रहः ।
 चिदाकारमिदं सर्वं चिदाकारं सुभासुभम् ॥ १६.४२ ॥
 चिदेव हि जडाकारं चिदेव हि निरन्तरम् ।
 चिदेवकलनाकारं श्रुवाकारं चिदेव हि ॥ १६.४३ ॥
 चिदेव देवताकारं चिदेव शिवपूजनम् ।
 चिदेव त्वं चिदेवाहं सर्वं चिन्मात्रमेव हि ॥ १६.४४ ॥
 चिदेव परमाकारं चिदेव हि निरामयम् ।
 चिन्मात्रमेव सततं चिन्मात्रं हि परायणम् ॥ १६.४५ ॥
 चिन्मात्रमेव वैराग्यं चिन्मात्रं निर्गुणं सदा ।
 चिन्मात्रमेव सञ्चारं चिन्मात्रं मन्त्रतन्त्रकम् ॥ १६.४६ ॥
 चिदाकारमिदं विश्वं चिदाकारं जगत्त्रयम् ।
 चिदाकारमहङ्गुारं चिदाकारं परात्परम् ॥ १६.४७ ॥
 चिदाकारमिदं भेदं चिदाकारं तृणादिकम् ।
 चिदाकारं चिदाकाशं चिदाकारमङ्गुपकम् ॥ १६.४८ ॥
 चिदाकारं मलानन्दं चिदाकारं सुभात्सुभम् ।
 चिदाकारं सुभं भोज्यं चिदाकारं परं गुरुम् ॥ १६.४९ ॥
 चिदाकारमिदं विश्वं चिदाकारमिदं पुमान् ।
 चिदाकारमञ्जं शान्तं चिदाकारमनामयम् ॥ १६.५० ॥
 चिदाकारं परातीतं चिदाकारं चिदेव हि ।
 चिदाकारं चिदाकाशं चिदाकाशं शिवायते ॥ १६.५१ ॥
 चिदाकारं सदा चित्तं चिदाकारं सदाऽमृतम् ।

विद्याकारं विद्याकाशं तदा सर्वान्तरान्तरम् ॥ १६.५२ ॥

विद्याकारमिदं पूर्णं विद्याकारमिदं प्रियम् ।

विद्याकारमिदं सर्वं विद्याकारमहं सदा ॥ १६.५३ ॥

विद्याकारमिदं स्थानं विद्याकारं लुट्म्बरम् ।

विद्याभोधं विद्याकारं विद्याकाशं ततं सदा ॥ १६.५४ ॥

विद्याकारं सदा पूर्णं विद्याकारं महत्कलम् ।

विद्याकारं परं तत्त्वं विद्याकारं परं भवान् ॥ १६.५५ ॥

विद्याकारं सदाभोदं विद्याकारं सदा मृतम् ।

विद्याकारं परं ब्रह्म विदुं विदुं सदा ॥ १६.५६ ॥

विदुं विदुं चित्तं चित्तं स्वस्य न संशयः ।

विदेव जगदाकारं विदेव शिवशङ्करः ॥ १६.५७ ॥

विदेव गगनाकारं विदेव गणनायकम् ।

विदेव भुवनाकारं विदेव भवभावनम् ॥ १६.५८ ॥

विदेव लुट्याकारं विदेव लुट्येश्वरः ।

विदेव अमृताकारं विदेव चलनास्पष्टम् ॥ १६.५९ ॥

विदेवाहं विदेवाहं चिन्मयं चिन्मयं सदा ।

विदेव सत्यविश्वासं विदेव ब्रह्मभावनम् ॥ १६.६० ॥

विदेव परमं देवं विदेव लुट्यालयम् ।

विदेव सकलाकारं विदेव जनमाण्डलम् ॥ १६.६१ ॥

विदेव सर्वमानन्दं विदेव प्रियभाषणम् ।

विदेव त्वं विदेवाहं सर्वं चिन्मात्रमेव हि ॥ १६.६२ ॥

विदेव परमं ध्यानं विदेव परमर्षणम् ।

विदेव त्वं विदेवाहं सर्वं चिन्मयमेव हि ॥ १६.६३ ॥

विदेव त्वं प्रकरणं सर्ववेदेषु दुर्लभम् ।

सङ्कल्पवणमात्रेण ब्रह्मैव भवति ध्रुवम् ॥ १६.६४ ॥

यस्याभिध्यानयोगाज्जनिमृतिविवशाः शाश्वतं वृत्तिभिर्ये

मायामोहैर्विहीना लुट्टुदरभयजं छिद्यते ग्रन्थिजतम् ।

विश्वं विश्वाधिकरसं भवति भवतो दर्शनादात्मकामः

सो नित्यो निर्विकल्पो भवति भुवि सदा ब्रह्मभूतोऽन्तरात्मा ॥ १६.६५ ॥

॥ इति श्रीशिवरहस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

विद्येवत्वम्प्रकरणावर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥

१७. सर्वसिद्धान्तसङ्ग्रहप्रकरणां नाम सप्तदशोऽध्यायः

ऋभुः -

निदाघ शृणु गुह्यं मे सर्वसिद्धान्तसङ्ग्रहम् ।

द्वैताद्वैतमिदं शून्यं शान्तं ब्रह्मैव सर्वदा ॥ १७.१ ॥

अहमेव परं ब्रह्म अहमेव परात्परम् ।

द्वैताद्वैतमिदं शून्यं शान्तं ब्रह्मैव केवलम् ॥ १७.२ ॥

अहमेव हि शान्तात्मा अहमेव हि सर्वगः ।

अहमेव हि शुद्धात्मा अहमेव हि नित्यशः ॥ १७.३ ॥

अहमेव हि नानात्मा अहमेव हि निर्गुणः ।

अहमेव हि नित्यात्मा अहमेव हि कारणम् ॥ १७.४ ॥

अहमेव हि जगत्सर्वं धृष्टं यैवाहमेव हि ।

अहमेव हि मोदात्मा अहमेव हि मुक्तिदः ॥ १७.५ ॥

अहमेव हि चैतन्यं अहमेव हि चिन्मयः ।

अहमेव हि चैतन्यमहं सर्वान्तरः सदा ॥ १७.६ ॥

अहमेव हि भूतात्मा भौतिकं त्वहमेव हि ।

अहमेव त्वमेवाहमहमेवाहमेव हि ॥ १७.७ ॥

शुवात्मा त्वहमेवाहमहमेव परेश्वरः ।

अहमेव विभुर्नित्यमहमेव स्वयं सदा ॥ १७.८ ॥

अहमेवाक्षरं साक्षाहमेव हि मे प्रियम् ।

अहमेव सदा ब्रह्म अहमेव सदाऽव्ययः ॥ १७.९ ॥

अहमेवाहमेवात्रे (अहमेवाहमेकोऽयं) अहमेवान्तरान्तरः ।

अहमेव विद्याकाशमहमेवावभासकः ॥ १७.१० ॥

अहमेव सदा स्रष्टा अहमेव हि रक्षकः ।

अहमेव हि लीलात्मा अहमेव हि निश्चयः ॥ १७.११ ॥

અહમેવ સદા સાક્ષી ત્વમેવ ત્વં પુરાતનઃ ।
 ત્વમેવ હિ પરં બ્રહ્મ ત્વમેવ હિ નિરન્તરમ્ ॥ ૧૭.૧૨ ॥
 અહમેવાહમેવાહમહમેવ ત્વમેવ હિ ।
 અહમેવાદ્વયાકારઃ અહમેવ વિદેહકઃ ॥ ૧૭.૧૩ ॥
 અહમેવ મમાધારઃ અહમેવ સદાત્મકઃ ।
 અહમેવોપશાન્તાત્મા અહમેવ તિતિક્ષકઃ (વિવક્ષકઃ) ॥ ૧૭.૧૪ ॥
 અહમેવ સમાધાનં શ્રદ્ધા ચાપ્યહમેવ હિ ।
 અહમેવ મહાવ્યોમ અહમેવ કલાત્મકઃ ॥ ૧૭.૧૫ ॥
 અહમેવ હિ કામાન્તઃ અહમેવ સદાન્તરઃ ।
 અહમેવ પુરસ્તાચ્ચ અહં પશ્ચાદહં સદા ॥ ૧૭.૧૬ ॥
 અહમેવ હિ વિશ્વાત્મા અહમેવ હિ કેવલમ્ ।
 અહમેવ પરં બ્રહ્મ અહમેવ પરાત્પરઃ ॥ ૧૭.૧૭ ॥
 અહમેવ ચિદાનન્દઃ અહમેવ સુખાસુખમ્ ।
 અહમેવ ગુરુત્વં ચ અહમેવાચ્યુતઃ સદા ॥ ૧૭.૧૮ ॥
 અહમેવ હિ વેદાન્તઃ અહમેવ હિ ચિન્તનઃ ।
 દેહોઽહં શુદ્ધચૈતન્યઃ અહં સંશયવર્જિતઃ ॥ ૧૭.૧૯ ॥
 અહમેવ પરં જ્યોતિરહમેવ પરં પદમ્ ।
 અહમેવાવિનાશ્યાત્મા અહમેવ પુરાતનઃ ॥ ૧૭.૨૦ ॥
 અહં બ્રહ્મ ન સન્દેહઃ અહમેવ હિ નિષ્કલઃ ।
 અહં તુર્યો ન સન્દેહઃ અહમાત્મા ન સંશયઃ ॥ ૧૭.૨૧ ॥
 અહમિત્યપિ હીનોઽહમહં ભાવનવર્જિતઃ ।
 અહમેવ હિ ભાવાન્તા અહમેવ હિ શોભનમ્ ॥ ૧૭.૨૨ ॥
 અહમેવ ક્ષણાતીતઃ અહમેવ હિ મડ્ગલમ્ ।
 અહમેવાચ્યુતાનન્દઃ અહમેવ નિરન્તરમ્ ॥ ૧૭.૨૩ ॥
 અહમેવાપ્રમેયાત્મા અહં સહુલ્પવર્જિતઃ ।
 અહં બુદ્ધઃ પરન્ધામ અહં બુદ્ધિવિવર્જિતઃ ॥ ૧૭.૨૪ ॥
 અહમેવ સદા સત્યં અહમેવ સદાસુખમ્ ।

अलमेव सदा लभ्यं अलं सुलभकारणम् ॥ १७.२५ ॥
 अलं सुलभविज्ञानं दुर्लभो ज्ञानिनां सदा ।
 अलं चिन्मात्रं येवात्मा अलमेव हि चिद्धनः ॥ १७.२६ ॥
 अलमेव त्वमेवालं ब्रह्मैवालं न संशयः ।
 अलमात्मा न सन्देहः सर्वव्यापी न संशयः ॥ १७.२७ ॥
 अलमात्मा प्रियं सत्यं सत्यं सत्यं पुनः पुनः ।
 अलमात्माऽजरो व्यापी अलमेवात्मनो गुरुः ॥ १७.२८ ॥
 अलमेवामृतो मोक्षो अलमेव हि निश्चलः ।
 अलमेव हि नित्यात्मा अलं मुक्तो न संशयः ॥ १७.२९ ॥
 अलमेव सदा शुद्धः अलमेव हि निर्गुणः ।
 अलं प्रपञ्चलीनोऽलं अलं देहविवर्जितः ॥ १७.३० ॥
 अलं कामविहीनात्मा अलं मायाविवर्जितः ।
 अलं दोषप्रवृत्तात्मा अलं संसारवर्जितः ॥ १७.३१ ॥
 अलं सङ्कल्परहितो विकल्परहितः शिवः ।
 अलमेव हि तुर्यात्मा अलमेव हि निर्मलः ॥ १७.३२ ॥
 अलमेव सदा ज्योतिरुलमेव सदा प्रभुः ।
 अलमेव सदा ब्रह्म अलमेव सदा परः ॥ १७.३३ ॥
 अलमेव सदा ज्ञानमलमेव सदा मृदुः ।
 अलमेव हि चित्तं य अलं मानविवर्जितः ॥ १७.३४ ॥
 अलङ्कारश्च संसारमलङ्कारमसत्सदा ।
 अलमेव हि चिन्मात्रं मत्तोऽन्यत्रास्ति नास्ति हि ॥ १७.३५ ॥
 अलमेव हि मे सत्यं मत्तोऽन्यत्रास्ति किञ्चन ।
 मत्तोऽन्यत्तत्पदं नास्ति मत्तोऽन्यत्त्वत्पदं नहि ॥ १७.३६ ॥
 पुण्यमित्यपि न क्वापि पापमित्यपि नास्ति हि ।
 धर्मं भेदमयं भेदं सद्भेदमित्यपि ॥ १७.३७ ॥
 नास्ति नास्ति त्वया सत्यं सत्यं सत्यं पुनः पुनः ।
 नास्ति नास्ति सदा नास्ति सर्वं नास्तीति निश्चयः ॥ १७.३८ ॥

ઇદમેવ પરં બ્રહ્મ અહં બ્રહ્મ ત્વમેવ હિ ।
 કાલો બ્રહ્મ કલા બ્રહ્મ કાર્યં બ્રહ્મ ક્ષણં તદા ॥ ૧૭.૩૯ ॥
 સર્વં બ્રહ્માપ્યહં બ્રહ્મ બ્રહ્માસ્મીતિ ન સંશયઃ ।
 ચિત્તં બ્રહ્મ મનો બ્રહ્મ સત્યં બ્રહ્મ સદાઽસ્યહમ્ ॥ ૧૭.૪૦ ॥
 નિર્ગુણં બ્રહ્મ નિત્યં ચ નિરન્તરમહં પરઃ ।
 આદ્યન્તં બ્રહ્મ એવાહં આદ્યન્તં ચ નહિ ક્વચિત્ ॥ ૧૭.૪૧ ॥
 અહમિત્યપિ વાર્તાઽપિ સ્મરણં ભાષણં ન ચ ।
 સર્વં બ્રહ્મૈવ સન્દેહસ્ત્વમિત્યપિ ન હિ ક્વચિત્ ॥ ૧૭.૪૨ ॥
 વક્ત્રા નાસ્તિ ન સન્દેહઃ એષા ગીતા સુદુર્લભઃ ।
 સદ્યો મોક્ષપ્રદં હ્યેતત્સદ્યો મુક્તિં પ્રચચ્છતિ ॥ ૧૭.૪૩ ॥
 સદ્ય એવ પરં બ્રહ્મ પદં પ્રાપ્નોતિ નિશ્ચયઃ ।
 સકૃચ્છવણમાત્રેણ સદ્યો મુક્તિં પ્રચચ્છતિ ॥ ૧૭.૪૪ ॥
 એતત્તુ દુર્લભં લોકે ત્રૈલોક્યેઽપિ ચ દુર્લભમ્ ।
 અહં બ્રહ્મ ન સન્દેહ ઇત્યેવં ભાવયેદ્દૃઢમ્ ।
 તતઃ સર્વં પરિત્યજ્ય તૂષ્ણીં તિષ્ઠ યથાસુખમ્ ॥ ૧૭.૪૫ ॥
 સૂતઃ -
 ભુવનગગનમધ્યધ્યાનયોગાઙ્ગસઙ્ગે
 યમનિયમવિશેષૈર્ભસ્મરાગાઙ્ગસઙ્ગૈઃ ।
 સુખમુખભરિતાશાઃ કોશપાશાદ્વિહીના
 હૃદિ મુદિતપરાશાઃ શામ્ભવાઃ શમ્ભુવચ્ચ ॥ ૧૭.૪૬ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીશિવરહસ્યે શકુરાપ્યે ષષ્ઠાંશે ઋભુનિદાઘસંવાદે
 સર્વસિદ્ધાન્તસઙ્ગ્રહપ્રકરણં નામ સમદશોઽધ્યાયઃ ॥

૧૮. ઋભુનિદાઘસંવાદો નામ અષ્ટદશોધ્યાયઃ

ઋભુઃ -
 શૃણુ ભૂયઃ પરં તત્ત્વં સદ્યો મોક્ષપ્રદાયકમ્ ।
 સર્વં બ્રહ્મૈવ સતતં સર્વં શાન્તં ન સંશયઃ ॥ ૧૮.૧ ॥
 બ્રહ્માક્ષરમિદં સર્વં પરાકારમિદં નહિ ।

छदमित्यपि यदोषं वयमित्यपि भाषणम् ॥ १८.२ ॥

मत्तोऽन्यत्पावनं नास्ति मत्तोऽन्यत्सत्पदं न हि ।

मत्तोऽन्यद्धर्मरूपं वा मत्तोऽन्यदभिलं न य ॥ additional verse

यत्किञ्चित्समरणं नास्ति यत्किञ्चिद्द्वैध्यानमेव हि ।

यत्किञ्चिज्ज्ञानरूपं वा तत्सर्वं ब्रह्म एव हि ॥ १८.३ ॥

यत्किञ्चिद्ब्रह्मवाक्यं वा यत्किञ्चिद्देववाक्यकम् ।

यत्किञ्चिद्गुरुवाक्यं वा तत्सर्वं ब्रह्म एव हि ॥ १८.४ ॥

यत्किञ्चित्कल्मषं सत्यं यत्किञ्चित् प्रियभाषणम् ।

यत्किञ्चिन्मननं सत्ता तत्सर्वं ब्रह्म एव हि ॥ १८.५ ॥

यत्किञ्चिश्चरणं नित्यं यत्किञ्चिद्द्वैध्यानमश्रुते ।

यत्किञ्चिन्निश्चयं श्रद्धा तत्सर्वं ब्रह्म एव हि ॥ १८.६ ॥

यत्किञ्चिद्गुरुपदेशं (यत्किञ्चित्सद्गुरोर्वाक्यं) यत्किञ्चिद्गुरुचिन्तनम् ।

यत्किञ्चिद्योगमेदं वा तत्सर्वं ब्रह्म एव हि ॥ १८.७ ॥

सर्वं त्यज्य गुरुं त्यज्य सर्वं सन्त्यज्य नित्यशः ।

तूषणीमेवासनं ब्रह्म सुभमेव हि डेवलम् ॥ १८.८ ॥

सर्वं त्यक्त्वा सुभं नित्यं सर्वत्यागं सुभं मलत् ।

सर्वत्यागं परानन्दं सर्वत्यागं परं सुभम् ॥ १८.९ ॥

सर्वत्यागं मनस्त्यागः सर्वत्यागमलङ्कृतेः ।

सर्वत्यागं मलायागः सर्वत्यागं सुभं परम् ॥ १८.१० ॥

सर्वत्यागं मलामोक्षं चित्तत्यागं तदेव हि ।

चित्तमेव जगन्नित्यं चित्तमेव हि संसृतिः ॥ १८.११ ॥

चित्तमेव मलामाया चित्तमेव शरीरकम् ।

चित्तमेव लयं देहः चित्तमेव मनोमयम् ॥ १८.१२ ॥

चित्तमेव प्रपञ्चाप्यं चित्तमेव हि कल्मषम् ।

चित्तमेव जडं सर्वं चित्तमेवेन्द्रियादिकम् ॥ १८.१३ ॥

चित्तमेव सदा सत्यं चित्तमेव नहि क्वचित् ।

चित्तमेव मलाशास्त्रं चित्तमेव मनःप्रदम् ॥ १८.१४ ॥

ચિત્તમેવ સદા પાપં ચિત્તમેવ સદા મતમ્ ।
 ચિત્તમેવ હિ સર્વાખ્યં ચિત્તમેવ સદા જહિ (જયિ) ॥ ૧૮.૧૫ ॥

ચિત્તં નાસ્તીતિ ચિન્તા સ્થાદાત્મમાત્રં પ્રકાશતે ।
 ચિત્તમસ્તીતિ ચિન્તા ચેચ્ચિત્તત્વં સ્વયમેવ હિ ॥ ૧૮.૧૬ ॥

સ્વયમેવ હિ ચિત્તાખ્યં સ્વયં બ્રહ્મ ન સંશયઃ ।
 ચિત્તમેવ હિ સર્વાખ્યં ચિત્તં સર્વમિતિ સ્મૃતમ્ ॥ ૧૮.૧૭ ॥

બ્રહ્મૈવાહં સ્વયઞ્જ્યોતિર્બ્રહ્મૈવાહં ન સંશયઃ ।
 સર્વં બ્રહ્મ ન સન્દેહઃ સર્વં ચિજ્જ્યોતિરેવ હિ ॥ ૧૮.૧૮ ॥

અહં બ્રહ્મૈવ નિત્યાત્મા પૂર્ણાત્પૂર્ણતરં સદા ।
 અહં પૃથ્વ્યાદિસહિતં અહમેવ વિલક્ષણમ્ ॥ ૧૮.૧૯ ॥

અહં સૂક્ષ્મશરીરાન્તમહમેવ પુરાતનમ્ ।
 અહમેવ હિ માનાત્મા સર્વં બ્રહ્મૈવ કેવલમ્ ॥ ૧૮.૨૦ ॥

ચિદાકારો હ્યહં પૂર્ણશ્ચિદાકારમિદં જગત્ ।
 ચિદાકારં ચિદાકાશં ચિદાકાશમહં સદા ॥ ૧૮.૨૧ ॥

ચિદાકાશં ત્વમેવાસિ ચિદાકાશમહં સદા ।
 ચિદાકાશં ચિદેવેદં ચિદાકાશાન્ન કિચ્ચન ॥ ૧૮.૨૨ ॥

ચિદાકાશતતં સર્વં ચિદાકાશં પ્રકાશકમ્ ।
 ચિદાકારં મનોરૂપં ચિદાકાશં હિ ચિદ્ધનમ્ ॥ ૧૮.૨૩ ॥

ચિદાકાશં પરં બ્રહ્મ ચિદાકાશં ચ ચિન્મયઃ ।
 ચિદાકાશં શિવં સાક્ષાચ્ચિદાકાશમહં સદા ॥ ૧૮.૨૪ ॥

સચ્ચિદાનન્દરૂપોઽહં સચ્ચિદાનન્દશાશ્વતઃ ।
 સચ્ચિદાનન્દ સન્માત્રં સચ્ચિદાનન્દભાવનઃ ॥ ૧૮.૨૫ ॥

સચ્ચિદાનન્દપૂર્ણોઽહં સચ્ચિદાનન્દકારણમ્ ।
 સચ્ચિદાનન્દસન્દોહઃ સચ્ચિદાનન્દ ઈશ્વરઃ (હીનકઃ) ॥ ૧૮.૨૬ ॥

સચ્ચિદાનન્દનિત્યોઽહં સચ્ચિદાનન્દલક્ષણમ્ ।
 સચ્ચિદાનન્દમાત્રોઽહં સચ્ચિદાનન્દરૂપકઃ ॥ ૧૮.૨૭ ॥

આત્મૈવેદમિદં સર્વમાત્મૈવાહં ન સંશયઃ ।
 આત્મૈવાસ્મિ પરં સત્યમાત્મૈવ પરમં પદમ્ ॥ ૧૮.૨૮ ॥

आत्मैव जगदाकारं आत्मैव भुवनत्रयम् ।
 आत्मैव जगतां श्रेष्ठः आत्मैव हि मनोमयः ॥ १८.२९ ॥
 आत्मैव जगतां त्राता आत्मैव गुरुरात्मनः ।
 आत्मैव बहुधा भाति आत्मैवैकं परात्मनः ॥ १८.३० ॥
 आत्मैव परमं ब्रह्म आत्मैवाहं न संशयः ।
 आत्मैव परमं लोकं आत्मैव परमात्मनः ॥ १८.३१ ॥
 आत्मैव ज्ञानरूपात्मा आत्मैवेश्वरविग्रहः ।
 आत्मैव हरिरानन्दः आत्मैव स्वयमात्मनः ॥ १८.३२ ॥
 आत्मैवानन्दसन्दोह आत्मैवेदं सदा सुभम् ।
 आत्मैव नित्यशुद्धात्मा आत्मैव जगतः परः ॥ १८.३३ ॥
 आत्मैव पञ्चभूतात्मा आत्मैव ज्योतिरात्मनः ।
 आत्मैव सर्वदा नान्यदात्मैव परमोऽव्ययः ॥ १८.३४ ॥
 आत्मैव ज्ञातात्मभासात्मा आत्मैव विभुरव्ययः ।
 आत्मैव ब्रह्मविज्ञानं आत्मैवाहं त्वमेव हि ॥ १८.३५ ॥
 आत्मैव परमानन्द आत्मैवाहं जगन्मयः ।
 आत्मैवाहं जगद्भानं आत्मैवाहं न किञ्चन ॥ १८.३६ ॥
 आत्मैव ज्ञातात्मनः स्नानमात्मैव ज्ञातात्मनो जपः ।
 आत्मैव ज्ञातात्मनो मोक्षमात्मैवात्मप्रियः सदा ॥ १८.३७ ॥
 आत्मैव ज्ञातात्मनो नित्यो ज्ञातात्मैव गुणभासकः ।
 आत्मैव तुर्यरूपात्मा आत्मातीतस्ततः परः ॥ १८.३८ ॥
 आत्मैव नित्यपूर्णात्मा आत्मैवाहं न संशयः ।
 आत्मैव त्वमहं यात्मा सर्वमात्मैव डेवलम् ॥ १८.३९ ॥
 नित्योऽहं नित्यपूर्वोऽहं नित्योऽहं सर्वदा सदा ।
 आत्मैवाहं जगन्नान्यदमृतात्मा पुरातनः ॥ १८.४० ॥
 पुरातनोऽहं पुरुषोऽहमीशः परात्परोऽहं परमेश्वरोऽहम् ।
 भवप्रदोऽहं भवनाशनोऽहं सुभ्रप्रदोऽहं सुभ्ररूपमद्भयम् ॥ १८.४१ ॥
 आनन्दोऽहमशेषोऽहममृतोऽहं न संशयः ।

अजोऽलमात्मरूपोऽलमन्यत्रास्ति सदा प्रियः ॥ १८.४२ ॥
 ब्रह्मैवाहमिदं ब्रह्म सर्वं ब्रह्म सदाऽव्ययः ।
 सदा सर्वपदं नास्ति सर्वमेव सदा न हि ॥ १८.४३ ॥
 निर्गुणोऽलं निराधार अलं नास्तीति सर्वदा ।
 अनर्थमूलं नास्त्येव मायाकार्यं न किञ्चन ॥ १८.४४ ॥
 अविद्याविभवो नास्ति अलं ब्रह्म न संशयः ।
 सर्वं ब्रह्म सिद्धाकाशं तदेवालं न संशयः ॥ १८.४५ ॥
 तदेवालं स्वयं यालं परं यालं परेश्वरः ।
 विद्याधरोऽलमेवात्र विद्याविद्ये न किञ्चन ॥ १८.४६ ॥
 सिद्धं सिद्धं नित्यं तुर्योऽलं तुर्यकः परः ।
 ब्रह्मैव सर्वं ब्रह्मैव सर्वं ब्रह्म सदाऽस्यलम् ॥ १८.४७ ॥
 मत्तोऽन्यत्रापरे किञ्चिन्मतोऽन्यद्ब्रह्म य इवचित् ।
 मत्तोऽन्यत्परमं नास्ति मत्तोऽन्यच्चित्पदं नहि ॥ १८.४८ ॥
 मत्तोऽन्यत्सत्पदं नास्ति मत्तोऽन्यच्चित्पदं न मे ।
 मत्तोऽन्यद्भवनं नास्ति मत्तोऽन्यद्ब्रह्म एव न ॥ १८.४९ ॥
 मत्तोऽन्यत्कारणं नास्ति मत्तोऽन्यत्किञ्चिदप्यणु ।
 मत्तोऽन्यत्सत्त्वरूपं य मत्तोऽन्यश्शुद्धमेव न ॥ १८.५० ॥
 मत्तोऽन्यत्पावनं नास्ति मत्तोऽन्यत्तत्पदं न हि ।
 मत्तोऽन्यद्भ्रमरूपं वा मत्तोऽन्यदपिलं न य ॥ १८.५१ ॥
 मत्तोऽन्यदसदेवात्र मत्तोऽन्यन्मिथ्या एव हि ।
 मत्तोऽन्यद्भाति सर्वस्वं (सर्वस्य) मत्तोऽन्यच्छशशृङ्गवत् ॥ १८.५२ ॥
 मत्तोऽन्यद्भाति येन्मिथ्या मत्तोऽन्ययेन्द्रजालकम् ।
 मत्तोऽन्यत्संशयो (सद्दृशं) नास्ति मत्तोऽन्यत्कार्य
 कारणं (लक्षणम्) ॥ १८.५३ ॥
 ब्रह्ममात्रमिदं सर्वं सोऽलमस्मीति भावनम् ।
 सर्वमुक्तं भगवता एवमेवेति निश्चिनु ॥ १८.५४ ॥
 बहुनोक्तेन किं योगिनिश्चयं कुरु सर्वदा ।
 सद्गुणैश्चयमात्रेण ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ १८.५५ ॥

वननगभुवनं यच्छङ्कुरान्नान्यदस्ति

जगद्विदमसुराद्यं देवदेवः स अवेव ।

तनुमनगमनाद्यैः कोशकाशावकाशे

स भलु परशिवात्मा दृश्यते सूक्ष्मभुद्व्या ॥ १८.५६ ॥

यक्षुःश्रोत्रमनोऽसवश्च लृष्टि भादुद्व्यासितध्यान्तरात्

तस्मिन्नेव विलीयते गतिपरं यद्वासना वासिनी ।

चित्तं येतयते लृष्टिन्द्रियगणं वायां मनोदूरुगं

तं ब्रह्माभृतमेतदेव गिरिजाकान्तात्मना संज्ञितम् ॥ १८.५७ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कुराप्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

अष्टादशोऽध्यायः ॥

१८. ब्रह्मानन्दप्रकरणं नाम ऐकोनविंशोऽध्यायः

ऋभुः -

ब्रह्मानन्दं प्रवक्ष्यामि त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ।

यस्य श्रवणमात्रेण सदा मुक्तिमवाप्नुयात् (युक्तिमाप्नुयात्) ॥ १८.१ ॥

परमानन्दोऽलमेवात्मा सर्वदानन्दमेव हि ।

पूर्णांनन्दस्वरूपोऽलं चिदानन्दमयं जगत् ॥ १८.२ ॥

सदानन्तमनन्तोऽलं बोधानन्दमिदं जगत् ।

बुद्धानन्दस्वरूपोऽलं नित्यानन्दमिदं मनः ॥ १८.३ ॥

केवलानन्दमात्रोऽलं केवलज्ञानवानलम् ।

इति भावय यत्नेन प्रपञ्चोपशमाय वै ॥ १८.४ ॥

सदा सत्यं परं ज्योतिः सदा सत्याद्विलक्षणः ।

सदा सत्याद्विहीनात्मा सदा ज्योतिः प्रियोऽलम् ॥ १८.५ ॥

नास्ति मिथ्याप्रपञ्चात्मा नास्ति मिथ्या मनोमयः ।

नास्ति मिथ्याभिधानात्मा नास्ति चित्तं दुरात्मवान् ॥ १८.६ ॥

नास्ति मूढतरो लोके नास्ति मूढतमो नरः ।

अलमेव परं ब्रह्म अलमेव स्वयं सदा ॥ १८.७ ॥

ઇદં પરં ચ નાસ્ત્યેવ અહમેવ હિ કેવલમ્ ।
 અહં બ્રહ્માસ્મિ શુદ્ધોઽસ્મિ સર્વં બ્રહ્મૈવ કેવલમ્ ॥ ૧૯.૮ ॥
 જગત્સર્વં સદા નાસ્તિ ચિત્તમેવ જગન્મયમ્ ।
 ચિત્તમેવ પ્રપચ્યાખ્યં ચિત્તમેવ શરીરકમ્ ॥ ૧૯.૯ ॥
 ચિત્તમેવ મહાદોષં ચિત્તમેવ હિ બાલકઃ ।
 ચિત્તમેવ મહાત્માઽયં ચિત્તમેવ મહાનસત્ ॥ ૧૯.૧૦ ॥
 ચિત્તમેવ હિ મિથ્યાત્મા ચિત્તં શશવિષાણવત્ ।
 ચિત્તં નાસ્તિ સદા સત્યં ચિત્તં વન્ધ્યાકુમારવત્ ॥ ૧૯.૧૧ ॥
 ચિત્તં શૂન્યં ન સન્દેહો બ્રહ્મૈવ સકલં જગત્ ।
 અહમેવ હિ ચૈતન્યં અહમેવ હિ નિર્ગુણમ્ ॥ ૧૯.૧૨ ॥
 મન એવ હિ સંસારં મન એવ હિ માણ્ડલમ્ ।
 મન એવ હિ બન્ધત્યં મન એવ હિ પાતકમ્ ॥ ૧૯.૧૩ ॥
 મન એવ મહદુઃખં મન એવ શરીરકમ્ ।
 મન એવ પ્રપચ્યાખ્યં મન એવ કલેવરમ્ ॥ ૧૯.૧૪ ॥
 મન એવ મહાસત્ત્વં મન એવ ચતુર્ભુજઃ ।
 મન એવ હરિઃ સાક્ષાન્મન એવ શિવઃ સ્મૃતઃ ॥ ૧૯.૧૫ ॥
 મન એવેન્દ્રજાલાખ્યં મનઃ સહુલ્યમાત્રકમ્ ।
 મન એવ મહાપાપં મન એવ દુરાત્મવાન્ ॥ ૧૯.૧૬ ॥
 મન એવ હિ સર્વાખ્યં મન એવ મહદ્ભયમ્ ।
 મન એવ પરં બ્રહ્મ મન એવ હિ કેવલમ્ ॥ ૧૯.૧૭ ॥
 મન એવ ચિદાકારં મન એવ મનાયતે ।
 ચિદેવ હિ પરં રૂપં ચિદેવ હિ પરં પદમ્ ॥ ૧૯.૧૮ ॥
 પરં બ્રહ્માહમેવાદ્યં પરં બ્રહ્માહમેવ હિ ।
 અહમેવ હિ તૃપ્તાત્મા અહમાનન્દવિગ્રહઃ ॥ ૧૯.૧૯ ॥
 અહં બુદ્ધિઃ પ્રવૃદ્ધાત્મા નિત્યં નિશ્ચલનિર્મલઃ ।
 અહમેવ હિ શાન્તાત્મા અહમાદ્યન્તવર્જિતઃ ॥ ૧૯.૨૦ ॥
 અહમેવ પ્રકાશાત્મા અહં બ્રહ્મૈવ કેવલમ્ ।
 અહં નિત્યો ન સન્દેહ અહં બુદ્ધિઃ પ્રિયઃ સદા (બુદ્ધિપ્રિયઃ સદા) ॥ ૧૯.૨૧ ॥

अलमेवलमेवैकः अलमेवलमिलामृतः ।
 अलमेव स्वयं सिद्धः अलमेवलनुमोदकः ॥ १८.२२ ॥
 अलमेव त्वमेवालं सर्वात्मा सर्ववर्जितः ।
 अलमेव परं ब्रह्म अलमेव परात्परः ॥ १८.२३ ॥
 अलङ्कारं न मे दुःखं न मे दौषं न मे सुखम् ।
 न मे बुद्धिर्न मे चित्तं न मे देहो न मेन्द्रियम् ॥ १८.२४ ॥
 न मे गोत्रं न मे नेत्रं न मे पात्रं न मे तृणम् ।
 न मे जपो न मे मन्त्रो न मे लोको न मे सुदृत् ॥ १८.२५ ॥
 न मे बन्धुर्न मे शत्रुर्न मे माता न मे पिता ।
 न मे भोज्यं न मे भोक्ता न मे वृत्तिर्न मे कुलम् ॥ १८.२६ ॥
 न मे जातिर्न मे वर्णः न मे श्रोत्रं न मे क्वचित् ।
 न मे बाह्यं न मे बुद्धिः स्थानं वापि न मे वयः ॥ १८.२७ ॥
 न मे तत्त्वं न मे लोको न मे शान्तिर्न मे कुलम् ।
 न मे कोपो न मे कामः केवलं ब्रह्ममात्रतः ॥ १८.२८ ॥
 केवलं ब्रह्ममात्रत्वात् केवलं स्वयमेव हि ।
 न मे रागो न मे लोभो न मे स्तोत्रं न मे स्मृतिः ॥ १८.२९ ॥
 न मे मोहो न मे तृषणा न मे स्नेहो न मे गुणः ।
 न मे कोशं न मे बाह्यं न मे यौवनवार्धकम् ॥ १८.३० ॥
 सर्वं ब्रह्मैकवृत्त्वादेकं ब्रह्मेति निश्चितम् ।
 ब्रह्मणोऽन्यत्परं नास्ति ब्रह्मणोऽन्यन्न किञ्चन ॥ १८.३१ ॥
 ब्रह्मणोऽन्यद्विदं नास्ति ब्रह्मणोऽन्यद्विदं न हि ।
 आत्मनोऽन्यत्सदा नास्ति आत्मैवालं न संशयः ॥ १८.३२ ॥
 आत्मनोऽन्यत्सुखं नास्ति आत्मनोऽन्यदहं न य ।
 ग्राह्यग्राहकलीनोऽहं त्यागत्याज्यविवर्जितः ॥ १८.३३ ॥
 न त्याज्यं न य मे ग्राह्यं न बन्धो न य भुक्तिर्न (भुक्तिर्दम्) ।
 न मे लोकं न मे लीनं न श्रेष्ठं नापि दूषणम् ॥ १८.३४ ॥
 न मे बलं न यज्ञालो न मे विप्राद्विवर्णकम् ।

न मे पानं न मे ह्रस्वं न मे क्षीणं न मे बलम् ॥ १८.३५ ॥

न मे शक्तिर्न मे भुक्तिर्न मे दैवं न मे पृथक् ।

अहं ब्रह्मैकमात्रत्वान्नित्यत्वान्यत्र किञ्चन ॥ १८.३६ ॥

न मतं न य मे मिथ्या न मे सत्यं वपुः क्वचित् ।

अहमित्यपि नास्त्येव ब्रह्म इत्यपि नाम वा ॥ १८.३७ ॥

यद्यद्यत्प्रपञ्चोऽस्ति यद्यद्यद्गुरोर्वयः ।

तत्सर्वं ब्रह्म अत्रैवाहं तत्सर्वं चिन्मयं मतम् ॥ १८.३८ ॥

चिन्मयं चिन्मयं ब्रह्म सन्मयं सन्मयं सदा ।

स्वयमेव स्वयं ब्रह्म स्वयमेव स्वयं परः ॥ १८.३९ ॥

स्वयमेव स्वयं भोक्षः स्वयमेव निरन्तरः ।

स्वयमेव हि विज्ञानं स्वयमेव हि नास्त्यकम् ॥ १८.४० ॥

स्वयमेव सदासारः स्वयमेव स्वयं परः ।

स्वयमेव हि शून्यात्मा स्वयमेव मनोहरः ॥ १८.४१ ॥

तूष्णीमेवासनं स्नानं तूष्णीमेवासनं जपः ।

तूष्णीमेवासनं पूजा तूष्णीमेवासनं परः ॥ १८.४२ ॥

विचार्य मनसा नित्यमहं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

अहं ब्रह्म न सन्देहः अत्रैवं तूष्णींस्थितिर्जपः ॥ १८.४३ ॥

सर्वं ब्रह्मैव नास्त्यन्यत्सर्वं ज्ञानमयं तपः ।

स्वयमेव हि नास्त्येव सर्वातीतस्वरूपवान् ॥ १८.४४ ॥

वायातीतस्वरूपोऽहं वाया जध्यमनर्थकम् ।

मानसः परमार्थोऽयं अतद्भेदमहं न मे ॥ १८.४५ ॥

कुण्डलं सर्वभूतादि कुण्डलं सर्वसङ्ग्रहम् ।

असत्यं सर्वदा लोकमसत्यं सकलं जगत् ॥ १८.४६ ॥

असत्यमन्यदस्तित्वमसत्यं नास्ति भाषणम् ।

असत्याकारमस्तित्वं ब्रह्ममात्रं सदा स्वयम् ॥ १८.४७ ॥

असत्यं वेदवेदाङ्गं असत्यं शास्त्रनिश्चयः ।

असत्यं श्रवणं ह्येतदसत्यं मननं य तत् ॥ १८.४८ ॥

असत्यं यं निदिध्यासः सजातीयमसत्यकम् ।

विजातीयमसत्प्रोक्तं सत्यं सत्यं न संशयः ।

सर्वं ब्रह्म सदा ब्रह्म ओकं ब्रह्म चिदव्ययम् ॥ १८.४८ ॥

येतोविलासजनितं डिल विश्वमेत-

द्विश्वाधिकस्य कृपया परिपूर्णाभास्यात् ।

नास्त्यन्यतः श्रुतिशिरोत्थितवाक्यमोघ-

शास्त्रानुसारिकरणैर्भवते विमुक्त्यै ॥ १८.५० ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

ब्रह्मानन्दप्रकरणं नाम ऐकोनविंशोऽध्यायः ॥

२०. आत्मवैभवप्रकरणं नाम विंशोऽध्यायः

ऋभुः -

शृणु केवलमत्यन्तं रुद्रस्यं परमाद्भुतम् ।

इति गुह्यतरं सद्यो भोक्षप्रदमिदं सदा ॥ २०.१ ॥

सुलभं ब्रह्मविज्ञानं सुलभं शुभमुत्तमम् ।

सुलभं ब्रह्मनिष्ठानां सुलभं सर्वभोधकम् ॥ २०.२ ॥

सुलभं कृतकृत्यानां सुलभं स्वयमात्मनः ।

सुलभं कारणाभावं सुलभं ब्रह्मणि स्थितम् ॥ २०.३ ॥

सुलभं चित्तहीनानां स्वयं तस्य स्वयं स्वयम् ।

स्वयं संसारहीनानां चित्तं संसारमुच्यते ॥ २०.४ ॥

सृष्ट्वैदं न संसारः ब्रह्मैवेदं मनो न यः ।

ब्रह्मैवेदं भयं नास्ति ब्रह्मैवेदं न किञ्चन ॥ २०.५ ॥

ब्रह्मैवेदमसत्सर्वं ब्रह्मैवेदं परायणम् ।

ब्रह्मैवेदं शरीराणां ब्रह्मैवेदं तृणं न यः ॥ २०.६ ॥

ब्रह्मैवास्मि न चान्योऽस्मि ब्रह्मैवेदं जगन्न यः ।

ब्रह्मैवेदं वियत्रास्ति ब्रह्मैवेदं क्रिया न यः ॥ २०.७ ॥

ब्रह्मैवेदं मलात्मानं ब्रह्मैवेदं प्रियं सदा ।

ब्रह्मैवेदं जगन्त्रान्तो ब्रह्मैवाहुं भयं न हि ॥ २०.८ ॥

ब्रह्मैवाहं सदायित्तं ब्रह्मैवाहमिदं न हि ।
 ब्रह्मैवाहं तु यन्मिथ्या ब्रह्मैवाहमियं ब्रह्मा ॥ २०.८ ॥
 ब्रह्मैव सर्वसिद्धान्तो ब्रह्मैव मनसास्पदम् ।
 ब्रह्मैव सर्वभवनं ब्रह्मैव मुनिमाण्डलम् ॥ २०.१० ॥
 ब्रह्मैवाहं तु नास्त्यन्यद्ब्रह्मैव गुरुपूजनम् ।
 ब्रह्मैव नान्यत्किञ्चित्तु ब्रह्मैव सकलं सदा ॥ २०.११ ॥
 ब्रह्मैव त्रिगुणाकारं ब्रह्मैव हरिर्गुणकम् ।
 ब्रह्माणोऽन्यत्पदं नास्ति ब्रह्माणोऽन्यत्क्षणं न मे ॥ २०.१२ ॥
 ब्रह्मैवाहं नान्यवातां ब्रह्मैवाहं न य श्रुतम् ।
 ब्रह्मैवाहं समं नास्ति सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ २०.१३ ॥
 ब्रह्मैवाहं न मे भोगो ब्रह्मैवाहं न मे पृथक् ।
 ब्रह्मैवाहं सतं नास्ति ब्रह्मैव ब्रह्मगुणकः ॥ २०.१४ ॥
 ब्रह्मैव सर्वदा भाति ब्रह्मैव सुभमुत्तमम् ।
 ब्रह्मैव नानाकारत्वात्ब्रह्मैवाहं प्रियं महत् ॥ २०.१५ ॥
 ब्रह्मैव ब्रह्मणः पूज्यं ब्रह्मैव ब्रह्मणो गुरुः ।
 ब्रह्मैव ब्रह्ममाता तु ब्रह्मैवाहं पिता सुतः ॥ २०.१६ ॥
 ब्रह्मैव ब्रह्म देवं य ब्रह्मैव ब्रह्म तज्जयः ।
 ब्रह्मैव ध्यानगुपात्मा ब्रह्मैव ब्रह्मणो गुणः ॥ २०.१७ ॥
 आत्मैव सर्वनित्यात्मा आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ।
 आत्मैव सततं ह्यात्मा आत्मैव गुरुरात्मनः ॥ २०.१८ ॥
 आत्मज्योतिरुत्तमभूतमात्मैवास्ति सदा स्वयम् ।
 स्वयं तत्त्वमसि ब्रह्म स्वयं त्वामि प्रकाशकः ॥ २०.१९ ॥
 स्वयं श्रुत्वसंशान्तिः स्वयमीश्वरगुपवान् ।
 स्वयं ब्रह्म परं ब्रह्म स्वयं केवलमव्ययम् ॥ २०.२० ॥
 स्वयं नाशं य सिद्धान्तं स्वयमात्मा प्रकाशकः ।
 स्वयं प्रकाशगुपात्मा स्वयमत्यन्तनिर्मलः ॥ २०.२१ ॥
 स्वयमेव हि नित्यात्मा स्वयं शुद्धः प्रियाप्रियः ।
 स्वयमेव स्वयं छन्दः स्वयं देहादिवर्जितः ॥ २०.२२ ॥

स्वयं द्रोषविडीनात्मा स्वयमाकाशवत्स्थितः ।
 अयं येदं य नास्त्येव अयं भेदविवर्जितः ॥ २०.२३ ॥
 ब्रह्मैव चित्तवद्भाति ब्रह्मैव शिववत् सदा ।
 ब्रह्मैव बुद्धिवद्भाति ब्रह्मैव शिववत् सदा ॥ २०.२४ ॥
 ब्रह्मैव शशवद्भाति ब्रह्मैव स्थूलवत्स्वयम् ।
 ब्रह्मैव सततं नान्यत्ब्रह्मैव गुरुरात्मनः ॥ २०.२५ ॥
 आत्मज्योतिरुदं भूतमहं नास्ति सदा स्वयम् ।
 स्वयमेव परं ब्रह्म स्वयमेव विद्विष्यथः ॥ २०.२६ ॥
 स्वयमेव स्वयं ज्योतिः स्वयं सर्वत्र भासते ।
 स्वयं ब्रह्म स्वयं देहः स्वयं पूर्णः परः पुमान् ॥ २०.२७ ॥
 स्वयं तत्त्वमसि ब्रह्म स्वयं भाति प्रकाशकः ।
 स्वयं श्रुत्वसंशान्तः स्वयमीश्वररूपवान् ॥ २०.२८ ॥
 स्वयमेव परं ब्रह्म स्वयं केवलमव्ययः ।
 स्वयं राक्षान्तसिद्धान्तः स्वयमात्मा प्रकाशकः ॥ २०.२९ ॥
 स्वयं प्रकाशरूपात्मा स्वयमत्यन्तनिर्मलः ।
 स्वयमेव हि नित्यात्मा स्वयं शुद्धः प्रियाप्रियः ॥ २०.३० ॥
 स्वयमेव स्वयं स्वस्थः स्वयं देहविवर्जितः ।
 स्वयं द्रोषविडीनात्मा स्वयमाकाशवत्स्थितः ॥ २०.३१ ॥
 अभासः परिपूर्णाडमभासपूरणः ।
 अभासानन्दे अवाडमपरिच्छिन्नविग्रहः ॥ २०.३२ ॥
 एति निश्चित्य पूर्णात्मा ब्रह्मैव न पृथक्स्वयम् ।
 अहमेव हि नित्यात्मा अहमेव हि शाश्वतः ॥ २०.३३ ॥
 अहमेव हि तद्ब्रह्म ब्रह्मैवाहं जगत्प्रभुः ।
 ब्रह्मैवाहं निराभासो ब्रह्मैवाहं निरामयः ॥ २०.३४ ॥
 ब्रह्मैवाहं विद्याकाशो ब्रह्मैवाहं निरन्तरः ।
 ब्रह्मैवाहं मलानन्दो ब्रह्मैवाहं सदात्मवान् ॥ २०.३५ ॥
 ब्रह्मैवाहमनन्तात्मा ब्रह्मैवाहं सुषं परम् ।

ब्रह्मैवाहं मडाभौनी सर्ववृत्तान्तवर्जितः ॥ २०.३६ ॥
 ब्रह्मैवाहमिदं मिथ्या ब्रह्मैवाहं जगन्न लि ।
 ब्रह्मैवाहं न देहोऽस्मि ब्रह्मैवाहं मडाद्वयः ॥ २०.३७ ॥
 ब्रह्मैव चित्तवद्भाति ब्रह्मैव शिववत्सदा ।
 ब्रह्मैव बुद्धिवद्भाति ब्रह्मैव हृलवत्स्वयम् ॥ २०.३८ ॥
 ब्रह्मैव मूर्तिवद्भाति तद्ब्रह्मासि न संशयः ।
 ब्रह्मैव कालवद्भाति ब्रह्मैव सकलादिवत् ॥ २०.३९ ॥
 ब्रह्मैव भूतिवद्भाति ब्रह्मैव जडवत्स्वयम् ।
 ब्रह्मैवोद्भूतवत्सर्वं ब्रह्मैवोद्भूतरूपवत् ॥ २०.४० ॥
 ब्रह्मैव नादवद्ब्रह्म नास्ति भेदो न चाद्वयम् ।
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं ब्रह्माणोऽन्यत्र किञ्चन ॥ २०.४१ ॥
 ब्रह्मैव सर्वमात्मैव ब्रह्माणोऽन्यत्र किञ्चन ।
 सर्वं मिथ्या जगन्मिथ्या दृश्यत्वाद्दृष्टवत् सदा ॥ २०.४२ ॥
 ब्रह्मैवाहं न सन्देहश्चिन्मात्रत्वाद्दहं सदा ।
 ब्रह्मैव शुद्धरूपत्वाद्गूढरूपत्वात्स्वयं महत् ॥ २०.४३ ॥
 अहमेव परं ब्रह्म अहमेव परात्परः ।
 अहमेव मनोतीत अहमेव जगत्परः ॥ २०.४४ ॥
 अहमेव हि नित्यात्मा अहं मिथ्या स्वभावतः ।
 आनन्दोऽहं निराधारो ब्रह्मैव न य किञ्चन ॥ २०.४५ ॥
 नान्यत्किञ्चिदहं ब्रह्म नान्यत्किञ्चिच्चिदव्ययः ।
 आत्मनोऽन्यत्परं तुच्छमात्मनोऽन्यदहं नहि ॥ २०.४६ ॥
 आत्मनोऽन्यत्र मे देहः आत्मैवाहं न मे मलम् ।
 आत्मन्येवात्मना चित्तमात्मैवाहं न तत्पृथक् ॥ २०.४७ ॥
 आत्मैवाहमहं शून्यमात्मैवाहं सदा न मे ।
 आत्मैवाहं गुणो नास्ति आत्मैव न पृथक्कवचित् ॥ २०.४८ ॥
 अत्यन्ताभाव एव त्वं अत्यन्ताभावमीदृशम् ।
 अत्यन्ताभाव एवेदमत्यन्ताभावमवपि ॥ २०.४९ ॥

आत्मैवाहं परं ब्रह्म सर्वं मिथ्या जगत्त्रयम् ।
 अहमेव परं ब्रह्म अहमेव परो गुरुः ॥ २०.५० ॥
 श्रुत्वात्वं सदासत्यं शिवसद्भावमीदृशम् ।
 विष्णुवद्भावनात्प्रान्तिः सर्वं शशविषाणवत् ॥ २०.५१ ॥
 अहमेव सदा पूर्णं अहमेव निरन्तरम् ।
 नित्यतृप्तो निराकारो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ २०.५२ ॥
 अहमेव परानन्द अहमेव क्षणान्तिकः ।
 अहमेव त्वमेवाहं त्वं याहं नास्ति नास्ति हि ॥ २०.५३ ॥
 वायामगोचरोऽहं वै वाङ्मनो नास्ति कल्पितम् ।
 अहं ब्रह्मैव सर्वात्मा अहं ब्रह्मैव निर्मलः ॥ २०.५४ ॥
 अहं ब्रह्मैव चिन्मात्रं अहं ब्रह्मैव नित्यशः ।
 एहं य सर्वदा नास्ति अहमेव सदा स्थिरः ॥ २०.५५ ॥
 एहं सुभ्रमहं ब्रह्म एहं सुभ्रमहं जडम् ।
 एहं ब्रह्म न सन्देहः सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥ २०.५६ ॥
 एत्यात्मवैभवं प्रोक्तं सर्वलोकेषु दुर्लभम् ।
 सङ्कष्टप्रणामात्रेण ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ २०.५७ ॥
 शान्तिदान्तिपरमा भवतान्ताः स्वान्तमान्तमनिशं शशिकान्तम् ।
 अन्तकान्तकमहो कलयन्तो वेदमौलिवयनैः किल शान्ताः ॥ २०.५८ ॥
 ॥ एति श्रीशिवरहस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 आत्मवैभवप्रकरणां नाम विंशोऽध्यायः ॥

२१. सर्वप्रपञ्चउत्थत्वप्रकरणावर्णनं नाम ऐकविंशोऽध्यायः

ऋभुः -
 मडारहस्यं वक्ष्यामि वेदान्तेषु य गोपितम् ।
 यस्य श्रवणमात्रेण ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ २१.१ ॥
 सख्येदानन्दमात्रोऽहं सर्वं सख्यिन्मयं ततम् ।
 तदेव ब्रह्म सम्पश्यत्ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ २१.२ ॥
 अहं ब्रह्म एहं ब्रह्म नाना ब्रह्म न संशयः ।

सत्यं ब्रह्म सदा ब्रह्माप्यहं ब्रह्मैव देवलम् ॥ २१.३ ॥

गुरुर्ब्रह्म गुणो ब्रह्म सर्वं ब्रह्मपरोऽस्यहम् ।

नान्तं ब्रह्म अहं ब्रह्म सर्वं ब्रह्मापरोऽस्यहम् ॥ २१.४ ॥

वेदवेद्यं परं ब्रह्म विद्या ब्रह्म विशेषतः ।

आत्मा ब्रह्म अहं ब्रह्म आद्यन्तं ब्रह्म सोऽस्यहम् ॥ २१.५ ॥

सत्यं ब्रह्म सदा ब्रह्म अन्यत्रास्ति सदा परम् ।

अहं ब्रह्म त्वहं नास्ति अहङ्कारपरं नहि ॥ २१.६ ॥

अहं ब्रह्म धेहं नास्ति अयमात्मा महांसदा ।

वेदान्तवेद्यो ब्रह्मात्मा अपरं शशशङ्खगवत् ॥ २१.७ ॥

भूतं नास्ति भविष्यं न ब्रह्मैव स्थिरतां गतः ।

चिन्मयोऽहं जडं तुच्छं चिन्मात्रं देहनाशनम् ॥ २१.८ ॥

चित्तं किञ्चित्कवचिष्यापि चित्तं दूरोऽहमात्मकः (हरोऽहमात्मकः) ।

सत्यं ज्ञानमनन्तं यन्नानृतं जडदुःखकम् ॥ २१.९ ॥

आत्मा सत्यमनन्तात्मा देहमेव न संशयः ।

वार्ताप्यसंश्रुतं तन्न अहमेव महोमहः ॥ २१.१० ॥

अेकसङ्ख्याप्यसद्ब्रह्म सत्यमेव सदाऽप्यहम् ।

सर्वमेवमसत्यं य उत्यन्नत्वात्परत्सदा ॥ २१.११ ॥

सर्वावयवहीनोऽपि नित्यत्वात्परमो ऽहम् ।

सर्वं दृश्यं न मे किञ्चित्चिन्मयत्वाद्द्रव्याम्यहम् ॥ २१.१२ ॥

आग्रहं य न मे किञ्चित्चिन्मयत्वाद्द्रव्याम्यहम् ।

धेहमित्यपि निर्देशो न क्वचिन्न क्वचित्सदा ॥ २१.१३ ॥

निर्गुणब्रह्म अेवाहं सुगुरोरुपदेशतः ।

विज्ञानं सगुणो (सगुणो) ब्रह्म अहं विज्ञानविग्रहः ॥ २१.१४ ॥

निर्गुणोऽस्मि निरंशोऽस्मि भवोऽस्मि भरणोऽस्यहम् ।

देवोऽस्मि द्रव्यपूजार्थोऽस्मि शुद्धोऽस्मि रक्षितोऽस्यहम् ॥ २१.१५ ॥

रसोऽस्मि रसहीनोऽस्मि तुर्योऽस्मि शुभभावनः ।

कामोऽस्मि (कार्योऽस्मि) कार्यहीनोऽस्मि नित्यनिर्भलविग्रहः ॥ २१.१६ ॥

आचारङ्गलडीनोऽस्मि अहं ब्रह्मास्मि डेवलम् ।
 एतं सर्वं परं ब्रह्म अयमात्मा न विस्मयः ॥ २१.१७ ॥
 पूर्णार्णवस्वप्नात्मा नित्यं सर्वात्मविग्रहः ।
 परमानन्दतत्त्वात्मा परिच्छिन्नं न हि ड्वयित् ॥ २१.१८ ॥
 ओकात्मा निर्मलाकार अहमेवेति भावय ।
 अहम्भावनया युक्त अहम्भावेन संयुतः ॥ २१.१९ ॥
 शान्तं भावय सर्वात्मा शाश्वतत्वं (शाश्वत्यन्तं) मनोमलः ।
 देहोऽहमिति सन्त्यज्य ब्रह्माहमिति निश्चिनु ॥ २१.२० ॥
 ब्रह्मैवाहं ब्रह्ममात्रं ब्रह्मणोऽन्यत्र डिञ्चन ।
 एतं नाहमिहं नाहमिहं नाहं सदा स्मर ॥ २१.२१ ॥
 अहं सोऽहमहं सोऽहमहं ब्रह्मेति भावय ।
 चिदहं चिदहं ब्रह्म चिदहं चिदहं वद ॥ २१.२२ ॥
 नेहं नेहं सदा नेहं न त्वं नाहं य भावय ।
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहः सर्वं वेहं न डिञ्चन ॥ २१.२३ ॥
 सर्वं शब्दार्थभवनं सर्वलोकभयत्र य ।
 सर्वतीर्थं न सत्यं हि सर्वदेवालयं न हि ॥ २१.२४ ॥
 सर्वथैतन्ममात्रत्वात् सर्वं नाम सदा न हि ।
 सर्वरूपं परित्यज्य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ २१.२५ ॥
 ब्रह्मैव सर्वं तत्सत्यं प्रपञ्चं प्रकृतिर्नहि ।
 प्राकृतं स्मरणं त्यज्य ब्रह्मस्मरणमाहुर ॥ २१.२६ ॥
 ततस्तदपि सन्त्यज्य निजरूपे स्थिरो भव ।
 स्थिररूपं परित्यज्य आत्ममात्रं भवत्यसौ ॥ २१.२७ ॥
 त्यागत्वमपि सन्त्यज्य भेदमात्रं सदा त्यज ।
 स्वयं निजं समावृत्य स्वयमेव स्वयं भज ॥ २१.२८ ॥
 एहमित्यङ्गुलीदृष्टमिहमस्तमयेतनम् ।
 एहं वाङ्मयं य वाङ्मयेन वायाऽपि परिवेदनम् ॥ २१.२९ ॥
 सर्वभावं (सर्वभ्रान्तिं) न सन्देहः सर्वं नास्ति न संशयः ।
 सर्वं तुच्छं न सन्देहः सर्वं माया न संशयः ॥ २१.३० ॥

त्वं ब्रह्माहं न सन्देहो ब्रह्मैवेहं न संशयः ।
 सर्वं चित्तं न सन्देहः सर्वं ब्रह्म न संशयः ॥ २१.३१ ॥
 ब्रह्मान्यद्भाति चेन्मिथ्या सर्वं मिथ्या परावरा ।
 न देहं पञ्चभूतं वा न चित्तं भ्रान्तिमात्रकम् ॥ २१.३२ ॥
 न यद्बुद्धीन्द्रियाभावो न मुक्तिर्ब्रह्ममात्रकम् ।
 निमिषं च न शङ्कापि न सङ्कल्पं तदस्ति चेत् ॥ २१.३३ ॥
 अहङ्कारमसद्विद्धि अबिमानं तदस्ति चेत् ।
 न चित्तस्मरणं तच्चैत्र सन्देहो जरा यदिति ॥ २१.३४ ॥
 प्राणो दीयते शास्ति घ्राणो यदित्थं गन्धकम् ।
 यक्ष्णुर्यदित्थं भूतस्य श्रोत्रं श्रवणभावनम् ॥ २१.३५ ॥
 त्वगस्ति चेत्स्पर्शसत्ता जिह्वा येद्रससङ्ग्रहः ।
 श्रोत्रोऽस्ति येज्जिवनं य पादश्चेत्पादधारणम् ॥ २१.३६ ॥
 उस्तौ यदिति द्विधासत्ता अष्टा चेत्सृष्टिसम्भवः ।
 रक्ष्यं येद्रक्षको विष्णुर्ब्रह्मं येद्ब्रह्मक्षकः शिवः ॥ २१.३७ ॥
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहः सर्वं ब्रह्मैव देवलम् ।
 पूज्यं चेत्पूजनं यास्ति भास्यं येद्भासकः शिवः ॥ २१.३८ ॥
 सर्वं मिथ्या न सन्देहः सर्वं चिन्मात्रमेव हि ।
 अस्ति चेत्कारणं सत्यं कार्यं यैव भविष्यति ॥ २१.३९ ॥
 नास्ति येन्नास्ति लीनोऽहं ब्रह्मैवाहं परायणम् ।
 अत्यन्तदुःखमेतद्धि अत्यन्तसुखमव्ययम् ॥ २१.४० ॥
 अत्यन्तं जन्ममात्रं य अत्यन्तं रणसम्भवम् ।
 अत्यन्तं मलिनं सर्वमत्यन्तं निर्मलं परम् ॥ २१.४१ ॥
 अत्यन्तं कल्पनं दृष्टं अत्यन्तं निर्मलं त्वहम् ।
 अत्यन्तं सर्वदा दौषमत्यन्तं सर्वदा गुणम् ॥ २१.४२ ॥
 अत्यन्तं सर्वदा शुभ्रमत्यन्तं सर्वदा मलम् ।
 अत्यन्तं सर्वदा यादमत्यन्तं सर्वदा धम् ॥ २१.४३ ॥
 अत्यन्तं सर्वदा ब्रह्म अत्यन्तं सर्वदा जगत् ।

अेतावदुक्तमभयमलं भेदं न किञ्चन ॥ २१.४४ ॥
 सदसद्वापि नास्त्येव सदसद्वापि वाक्यकम् ।
 नास्ति नास्ति न सन्देहो ब्रह्मैवाहुं न संशयः ॥ २१.४५ ॥
 कारणां कार्यरूपं वा सर्वं नास्ति न संशयः ।
 कर्ता भोक्ता क्रिया वापि न भोज्यं भोगतृप्तता ॥ २१.४६ ॥
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहः सर्वशब्दो न वास्तवम् ।
 भूतं भविष्यं वार्तं तु कार्यं वा नास्ति सर्वदा ॥ २१.४७ ॥
 सदसद्भेद्यभेदं वा न गुणा गुणभाग्निः ।
 निर्मलं वा मलं वापि नास्ति नास्ति न किञ्चन ॥ २१.४८ ॥
 भाष्यं वा भाषणं वाऽपि नास्ति नास्ति न किञ्चन ।
 प्रबलं दुर्बलं वापि अहं य त्वं य वा क्वचित् ॥ २१.४९ ॥
 ग्राह्यं य ग्राहकं वापि उपेक्ष्यं नात्मनः क्वचित् ।
 तीर्थं वा स्नानरूपं वा देवो वा देवपूजनम् ॥ २१.५० ॥
 जन्म वा मरणं हेतुर्नास्ति नास्ति न किञ्चन ।
 सत्यं वा सत्यरूपं वा नास्ति नास्ति न किञ्चन ॥ २१.५१ ॥
 मातरः पितरो वापि देहो वा नास्ति किञ्चन ।
 दृग्रूपं दृश्यरूपं वा नास्ति नास्तीह किञ्चन ॥ २१.५२ ॥
 मायाकार्यं य माया वा नास्ति नास्तीह किञ्चन ।
 ज्ञानं वा ज्ञानभेदो वा नास्ति नास्तीह किञ्चन ॥ २१.५३ ॥
 सर्वप्रपञ्चयेत्यत्वं प्रोक्तं प्रकरणं य ते ।
 यः शृणोति सद्ब्रह्मपि आत्माकारं प्रपद्यते ॥ २१.५४ ॥
 स्कन्दः -
 माया सा त्रिगुणा गणाधिपगुरोरेणाङ्क्यूडामणोः
 पादाभ्भोजसमर्थनेन विलयं यात्येव नास्त्यन्यथा ।
 विद्या लुधतमा सुविद्युदिव सा भात्येव लुत्पङ्कजे
 यस्यानल्पतपोभिरुग्रकरणादृक्तस्य मुक्तिः स्थिरा ॥ २१.५५ ॥
 ॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 सर्वप्रपञ्चयेत्यत्वप्रकरणवार्णनं नाम अेकविंशोऽध्यायः ॥

૨૨. નામરૂપનિષેધપ્રકરણં નામ દ્વાવિંશોઽધ્યાયઃ

ઋભુઃ -

વદ્યે બ્રહ્મમયં સર્વં નાસ્તિ સર્વં જગન્મુષા ।

અહં બ્રહ્મ ન મે ચિન્તા અહં બ્રહ્મ ન મે જડમ્ ॥ ૨૨.૧ ॥

અહં બ્રહ્મ ન મે દોષઃ અહં બ્રહ્મ ન મે કૃલમ્ ।

અહં બ્રહ્મ ન મે વાર્તા અહં બ્રહ્મ ન મે દ્વયમ્ ॥ ૨૨.૨ ॥

અહં બ્રહ્મ ન મે નિત્યમહં બ્રહ્મ ન મે ગતિઃ ।

અહં બ્રહ્મ ન મે માતા અહં બ્રહ્મ ન મે પિતા ॥ ૨૨.૩ ॥

અહં બ્રહ્મ ન મે સોઽયમહં વૈશ્વાનરો ન હિ ।

અહં બ્રહ્મ ચિદાકાશમહં બ્રહ્મ ન સંશયઃ ॥ ૨૨.૪ ॥

સર્વાન્તરોઽહં પૂર્ણાત્મા સર્વાન્તરમનોઽન્તરઃ ।

અહમેવ શરીરાન્તરહમેવ સ્થિરઃ સદા ॥ ૨૨.૫ ॥

એવં વિજ્ઞાનવાન્મુક્ત એવં જ્ઞાનં સુદુર્લભમ્ ।

અનેકશતસાહસ્રોષ્ઠેક એવ વિવેકવાન્ ॥ ૨૨.૬ ॥

તસ્ય દર્શનમાત્રેણ પિતરસ્તુમિમાગતાઃ ।

જ્ઞાનિનો દર્શનં પુણ્યં સર્વતીર્થાવગાહનમ્ ॥ ૨૨.૭ ॥

જ્ઞાનિનઃ ચાર્યનેનૈવ જીવન્મુક્તો ભવેન્નરઃ ।

જ્ઞાનિનો ભોજને દાને સદ્યો મુક્તો ભવેન્નરઃ ॥ ૨૨.૮ ॥

અહં બ્રહ્મ ન સન્દેહઃ અહમેવ ગુરુઃ પરઃ ।

અહં શાન્તોઽસ્મિ શુદ્ધોઽસ્મિ અહમેવ ગુણાન્તરઃ ॥ ૨૨.૯ ॥

ગુણાતીતો જનાતીતઃ પરાતીતો મનઃ પરઃ ।

પરતઃ પરતોઽતીતો બુદ્ધ્યાતીતો રસાત્પરઃ ॥ ૨૨.૧૦ ॥

ભાવાતીતો મનાતીતો વેદાતીતો વિદઃ પરઃ ।

શરીરાદૈશ્ચ પરતો જાત્રત્સ્વપ્નસુષુપ્તિઃ ॥ ૨૨.૧૧ ॥

અવ્યક્તાત્પરતોઽતીત ઇત્યેવં જ્ઞાનનિશ્ચયઃ ।

ક્વચિદેતત્પરિત્યજ્ય સર્વં સન્ત્યજ્ય મૂકવત્ ॥ ૨૨.૧૨ ॥

તૂષર્ણી બ્રહ્મ પરં બ્રહ્મ શાશ્વતબ્રહ્મવાન્સ્વયમ્ ।

ज्ञानिनो मडिमा डिञ्चिदणुमात्रमपि स्कुटम् ॥ २२.१३ ॥

डरिणापि डरेणापि ड्रुमणापि सुरैरपि ।

न शक्यते वर्णयितुं कल्पकोटिशतैरपि ॥ २२.१४ ॥

अडं ड्रुमेति विज्ञानं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ।

विवेकिनं मडात्मानं ड्रुममात्रेणावस्थितम् ॥ २२.१५ ॥

द्रष्टुं च भाषितुं वापि दुर्लभं पादसेवनम् ।

कदाचित्पादतीर्थेन स्नातश्चेद्द्रुम अवे सः ॥ २२.१६ ॥

सर्वं मिथ्या न सन्देशः सर्वं ड्रुमैव डेवलम् ।

अेतत्प्रकरणं प्रोक्तं सर्वसिद्धान्तसङ्गडः ॥ २२.१७ ॥

दुर्लभं यः पठेद्दृमकृत्या ड्रुम सम्पद्यते नरः ।

वक्ष्ये ड्रुममयं सर्वं नान्यत्सर्वं जगन्मृषा ॥ २२.१८ ॥

ड्रुमैव जगदाकारं ड्रुमैव परमं पदम् ।

अडमेव परं ड्रुम अडमित्यपि वर्जितः ॥ २२.१९ ॥

सर्ववर्जितमिन्मात्रं सर्ववर्जितयेतनः ।

सर्ववर्जितशान्तात्मा सर्वमङ्गलविग्राडः ॥ २२.२० ॥

अडं ड्रुम परं ड्रुम असन्नेदं न मे न मे ।

न मे भूतं भविष्यथ्य न मे वर्णं न संशयः ॥ २२.२१ ॥

ड्रुमैवाडं न मे तुथं अडं ड्रुम परं तपः ।

ड्रुमरूपमिदं सर्वं ड्रुमरूपमनामयम् ॥ २२.२२ ॥

ड्रुमैव भाति भेदेन ड्रुमैव न परः परः ।

आत्मैव द्वैतवद्भाति आत्मैव परमं पदम् ॥ २२.२३ ॥

ड्रुमैवं भेदरडितं भेदमेव मडदृमयम् ।

आत्मैवाडं निर्मलोडडमात्मैव भुवनत्रयम् ॥ २२.२४ ॥

आत्मैव नान्यत्सर्वत्र सर्वं ड्रुमैव नान्यकः ।

अडमेव सदा भामि (भाति) ड्रुमैवास्मि परोडस्यडम् ॥ २२.२५ ॥

निर्मलोडस्मि परं ड्रुम डार्याडार्यविवर्जितः ।

सदा शुद्धैकरूपोडस्मि सदा चैतन्यमात्रकः ॥ २२.२६ ॥

निश्चयोऽस्मि परं ब्रह्म सत्योऽस्मि सकलोऽस्म्यहम् ।
 अक्षरोऽस्मि परं ब्रह्म शिवोऽस्मि शिखरोऽस्म्यहम् ॥ २२.२७ ॥
 समरूपोऽस्मि शान्तोऽस्मि तत्परोऽस्मि विद्वय्ययः ।
 सदा ब्रह्म हि नित्योऽस्मि सदा चिन्मात्रलक्षणः ॥ २२.२८ ॥
 सदाऽपार्श्वैकरूपोऽस्मि सदामानविवर्जितः ।
 सदा शुद्धैकरूपोऽस्मि सदा यैतन्यमात्रकः ॥ २२.२९ ॥
 सदा सन्मान(समान)रूपोऽस्मि सदा सत्ताप्रकाशकः ।
 सदा सिद्धान्तरूपोऽस्मि सदा पावनमङ्गलः ॥ २२.३० ॥
 अेवं निश्चितवान्मुक्तः अेवं नित्यपरो वरः ।
 अेवं भावनया युक्तः परं ब्रह्मैव सर्वदा ॥ २२.३१ ॥
 अेवं ब्रह्मात्मवांज्ञानी ब्रह्माहमिति निश्चयः ।
 स अेव पुरुषो लोके ब्रह्माहमिति निश्चितः ॥ २२.३२ ॥
 स अेव पुरुषो ज्ञानी श्रुवन्मुक्तः स आत्मवान् ।
 ब्रह्मैवाहं मछानात्मा सख्यिदानन्विग्रहः ॥ २२.३३ ॥
 नाहं श्रुवो न मे भेदो नाहं चिन्ता न मे मनः ।
 नाहं मांसं न मेऽस्थीनि नाहङ्कारकलेवरः ॥ २२.३४ ॥
 न प्रमाता न मेयं वा नाहं सर्वं परोऽस्म्यहम् ।
 सर्वविज्ञानरूपोऽस्मि नाहं सर्वं कदायन ॥ २२.३५ ॥
 नाहं मृतो जन्मान्यो न चिन्मात्रोऽस्मि नास्म्यहम् ।
 न वाय्योऽहं न मुक्तोऽहं न बुद्धोऽहं कदायन ॥ २२.३६ ॥
 न शून्योऽहं न मूढोऽहं न सर्वोऽहं परोऽस्म्यहम् ।
 सर्वदा ब्रह्ममात्रोऽहं न रसोऽहं सदाशिवः ॥ २२.३७ ॥
 न घ्राणोऽहं न गन्धोऽहं न चिह्नोऽयं न मे प्रियः ।
 नाहं श्रुवो रसो नाहं वरुणो न य गोवकः ॥ २२.३८ ॥
 ब्रह्मैवाहं न सन्धेहो नामरूपं न किञ्चन ।
 न श्रोत्रोऽहं न शब्दोऽहं न दृशोऽहं न साक्षिकः ॥ २२.३९ ॥
 नाहं न त्वं न य स्वर्गो नाहं वायुर्न साक्षिकः ।
 पायुर्नाहं विसर्गो न न मृत्युर्न य साक्षिकः ॥ २२.४० ॥

गुह्यं नाहं न यानन्दो न प्रजापतिदेवता ।
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहः सर्वं ब्रह्मैव देवत्वम् ॥ २२.४१ ॥
 नाहं मनो न सङ्कल्पो न चन्द्रो न य साक्षिकः ।
 नाहं ब्रह्मदीन्द्रियो ब्रह्मा नाहं निश्चयरूपवान् ॥ २२.४२ ॥
 नाहङ्कारमहं रुद्रो नाभिमानो न साक्षिकः ।
 शित्तं नाहं वासुदेवो धाराणा नायभीश्वरः ॥ २२.४३ ॥
 नाहं विश्वो न जाग्रद्वा स्थूलदेहो न मे क्वचित् ।
 न प्रातिभासिको जिवो न याहं व्यावहारिकः ॥ २२.४४ ॥
 न पारमार्थिको देवो नाहमन्नमयो जडः ।
 न प्राणमयकोशोऽहं न मनोमयकोशवान् ॥ २२.४५ ॥
 न विज्ञानमयः कोशो नानन्दमयकोशवान् ।
 ब्रह्मैवाहं न सन्देहो नामरूपे न किञ्चन ॥ २२.४६ ॥
 अेतावदुक्त्या सकलं नामरूपद्रयात्मकम् ।
 सर्वं क्षणेन विस्मृत्य काष्ठलोष्टादिवत्यजेत् ॥ २२.४७ ॥
 अेतत्सर्वमसन्नित्यं सदा वन्ध्याकुमारवत् ।
 शशशृङ्गवदेवेदं नरशृङ्गवदेवतत् ॥ २२.४८ ॥
 आकाशपुष्पसदृशं यथा मरुमरीचिका ।
 गन्धर्वनगरं यद्ब्रह्मिन्द्रजालवदेव हि ॥ २२.४९ ॥
 असत्यमेव सततं पञ्चरूपकमिष्यते ।
 शिष्योपदेशकालो हि द्वैतं न परमार्थतः ॥ २२.५० ॥
 माता मृते रोदनाय द्रव्यं दत्त्वाऽऽह्वयेज्जानान् ।
 तेषां रोदनमात्रं यत्केवलं द्रव्यपञ्चकम् ॥ २२.५१ ॥
 तदद्वैतं मया प्रोक्तं सर्वं विस्मृत्य कुप्यवत् ।
 अहं ब्रह्मेति निश्चित्य अहमेवेति भावय ॥ २२.५२ ॥
 अहमेव सुषं येति अहमेव न यापरः ।
 अहं चिन्मात्रमेवेति ब्रह्मैवेति विनिश्चिनु ॥ २२.५३ ॥
 अहं निर्मलशुद्धेति अहं जिवविलक्षणः ।

અહં બ્રહ્મૈવ સર્વાત્મા અહમિત્યવભાસકઃ ॥ ૨૨.૫૪ ॥

અહમેવ હિ ચિન્માત્રમહમેવ હિ નિર્ગુણઃ ।

સર્વાન્તર્યામ્યહં બ્રહ્મ ચિન્માત્રોઽહં સદાશિવઃ ॥ ૨૨.૫૫ ॥

નિત્યમ્ડગલરૂપાત્મા નિત્યમોક્ષમયઃ પુમાન્ ।

એવં નિશ્ચિત્ય સતતં સ્વાત્માનં સ્વયમાસ્થિતઃ ॥ ૨૨.૫૬ ॥

બ્રહ્મૈવાહં ન સન્દેહો નામરૂપે ન કિચ્ચન ।

એતદ્રૂપપ્રકરણં સર્વવેદેષુ દુર્લભમ્ ।

યઃ શૃણોતિ સકૃદ્વાપિ બ્રહ્મૈવ ભવતિ સ્વયમ્ ॥ ૨૨.૫૭ ॥

તં વેદાદિવચોભિરીડિતમહાયાગૈશ્ચ ભોગૈર્વ્રતૈ-

ર્દનૈશ્ચાનશનૈર્યમાદિનિયમૈસ્તં વિદ્ધિષન્તે દ્વિજાઃ ।

તસ્થાનડગરિપોરતીવ સુમહાહૃદ્યં હિ વિડ્ગાર્ચનં

તેનૈવાશુ વિનાશ્ય મોહમખિલં જ્ઞાનં દદાતીશ્ચરઃ ॥ ૨૨.૫૮ ॥

॥ ઇતિ શ્રીશિવરહસ્યે શકુરાખ્યે ષષ્ઠાંશે ઋભુનિદાઘસંવાદે

નામરૂપનિષેધપ્રકરણં નામ દ્વાવિંશોઽધ્યાયઃ ॥

૨૩. રહસ્યોપદેશપ્રકરણં નામ ત્રયોવિંશોઽધ્યાયઃ

ઋભુઃ -

નિદાઘ શૃણુ વક્ષ્યામિ સર્વલોકેષુ દુર્લભમ્ ।

ઇદં બ્રહ્મ પરં બ્રહ્મ સચ્ચિદાનન્દ એવ હિ ॥ ૨૩.૧ ॥

નાનાવિધજનં લોકં નાના કારણકાર્યકમ્ ।

બ્રહ્મૈવાન્યદસત્સર્વં સચ્ચિદાનન્દ એવ હિ ॥ ૨૩.૨ ॥

અહં બ્રહ્મ સદા બ્રહ્મ અસ્મિ બ્રહ્માહમેવ હિ ।

કાલો બ્રહ્મ ક્ષણો બ્રહ્મ અહં બ્રહ્મ ન સંશયઃ ॥ ૨૩.૩ ॥

વેદો બ્રહ્મ પરં બ્રહ્મ સત્યં બ્રહ્મ પરાત્પરઃ ।

હંસો બ્રહ્મ હરિર્બ્રહ્મ શિવો બ્રહ્મ ચિદવ્યયઃ ॥ ૨૩.૪ ॥

સર્વોપનિષદો બ્રહ્મ સામ્યં બ્રહ્મ સમોઽસ્યહમ્ ।

અજો બ્રહ્મ રસો બ્રહ્મ વિયદ્બ્રહ્મ પરાત્પરઃ ॥ ૨૩.૫ ॥

ત્રુટિર્બ્રહ્મ મનો બ્રહ્મ વ્યષ્ટિર્બ્રહ્મ સદામુદઃ ।

षट् अक्षरं परं अक्षरं तत्त्वं अक्षरं सदा जपः ॥ २३.६ ॥
 अकारो अक्षरं अवाहमुकारोऽहं न संशयः ।
 मकारअक्षरमात्रोऽहं मन्त्रअक्षरमनुः परम् ॥ २३.७ ॥
 शिकारअक्षरमात्रोऽहं वाकारं अक्षरं डेवलम् ।
 यकारं अक्षरं नित्यं य पञ्चाक्षरमहं परम् ॥ २३.८ ॥
 रेयकं अक्षरं सद्अक्षरं पूरकं अक्षरं सर्वतः ।
 कुम्भकं अक्षरं सर्वोऽहं धारणं अक्षरं सर्वतः ॥ २३.९ ॥
 अक्षरैव नान्यत्तत्सर्वं सखिदानन्दं अक्षरं अक्षरं ।
 अक्षरं यं निश्चितो मुक्तः सद्यः अक्षरं न संशयः ॥ २३.१० ॥
 डेयिदेव मडामूढाः द्वैतमेवं वदन्ति अक्षरं ।
 न सम्भाष्याः सदानर्था नमस्कारे न योग्यता ॥ २३.११ ॥
 मूढा मूढतरास्तुच्छास्तथा मूढतमाः परे ।
 अक्षरं न सन्ति मे नित्यं अहंविज्ञानमात्रतः ॥ २३.१२ ॥
 सर्वं चिन्मात्ररूपत्वादानन्दत्वात्त्र मे भयम् ।
 अहमित्यपि नास्त्येव परमित्यपि न क्वचित् ॥ २३.१३ ॥
 अक्षरैव नान्यत्तत्सर्वं सखिदानन्दं अक्षरं अक्षरं ।
 कालातीतं सुष्मातीतं सर्वातीतमतीतकम् ॥ २३.१४ ॥
 नित्यातीतमनित्यानाममितं अक्षरं डेवलम् ।
 अक्षरैव नान्यत्तत्सर्वं सखिदानन्दमात्रकम् ॥ २३.१५ ॥
 द्वैतसत्यत्वबुद्धिश्च द्वैतबुद्ध्या न तत्स्मर ।
 सर्वं अक्षरैव नान्योऽस्ति सर्वं अक्षरैव डेवलम् ॥ २३.१६ ॥
 बुद्ध्यातीतं मनोऽतीतं वेदातीतमतः परम् ।
 आत्मातीतं जनातीतं शुवातीतं यं निर्गुणम् ॥ २३.१७ ॥
 काष्ठातीतं कलातीतं नाट्यातीतं परं सुष्मम् ।
 अक्षरमात्रेण सम्पश्यन्अक्षरमात्रपरो भव ॥ २३.१८ ॥
 अक्षरमात्रपरो नित्यं चिन्मात्रोऽहं न संशयः ।
 ज्योतिरानन्दमात्रोऽहं निजानन्दमात्रकः ॥ २३.१९ ॥

शून्यानन्दात्ममात्रोऽलं चिन्मात्रोऽलमिति स्मर ।
 सत्तामात्रोऽलमेवात्र सदा कालगुणान्तरः ॥ २३.२० ॥
 नित्यसन्मात्ररूपोऽलं शुद्धानन्दात्ममात्रकम् ।
 प्रपञ्चलीनरूपोऽलं सखिदानन्दमात्रकः ॥ २३.२१ ॥
 निश्चयानन्दमात्रोऽलं केवलानन्दमात्रकः ।
 परमानन्दमात्रोऽलं पूर्णानन्दोऽलमेव हि ॥ २३.२२ ॥
 द्वैतस्यमात्रसिद्धोऽलं साम्राज्यपदलक्षणम् ।
 धृत्येवं निश्चयं कुर्वन्सदा त्रिषु यथासुभम् ॥ २३.२३ ॥
 दृढनिश्चयरूपात्मा दृढनिश्चयसन्मयः ।
 दृढनिश्चयशान्तात्मा दृढनिश्चयमानसः ॥ २३.२४ ॥
 दृढनिश्चयपूर्णात्मा दृढनिश्चयनिर्मलः ।
 दृढनिश्चयशुवात्मा दृढनिश्चयमङ्गलः ॥ २३.२५ ॥
 दृढनिश्चयशुवात्मा संशयं नाशमेष्यति ।
 दृढनिश्चयमेवात्र ब्रह्मज्ञानस्य लक्षणम् ॥ २३.२६ ॥
 दृढनिश्चयमेवात्र वाक्यज्ञानस्य लक्षणम् ।
 दृढनिश्चयमेवात्र कारणं मोक्षसम्पदः ॥ २३.२७ ॥
 अवेमेव सदा कार्यं ब्रह्मैवालमिति स्थिरम् ।
 ब्रह्मैवालं न सन्देहः सखिदानन्द अवे हि ॥ २३.२८ ॥
 आत्मानन्दस्वरूपोऽलं नान्यदस्तीति भावय ।
 ततस्तदपि सन्त्यज्य अेक अवे स्थिरो भव ॥ २३.२९ ॥
 ततस्तदपि सन्त्यज्य निर्गुणो भव सर्वदा ।
 निर्गुणत्वं य सन्त्यज्य वायातीतो भवेत्ततः ॥ २३.३० ॥
 वायातीतं य सन्त्यज्य चिन्मात्रत्वपरो भव ।
 आत्मातीतं य सन्त्यज्य ब्रह्ममात्रपरो भव ॥ २३.३१ ॥
 चिन्मात्रत्वञ्च सन्त्यज्य सर्वतूष्णीम्परो भव ।
 सर्वतूष्णीम्य सन्त्यज्य मडातूष्णीम्परो भव ॥ २३.३२ ॥
 मडातूष्णीञ्च सन्त्यज्य चित्ततूष्णीं समाश्रय ।
 चित्ततूष्णीञ्च सन्त्यज्य श्रुवतूष्णीं समाहर ॥ २३.३३ ॥

श्रुवतूष्णीम्परित्यज्य श्रुवशून्यपरो भव ।
 शून्यत्यागम्परित्यज्य यथा तिष्ठ तथासि भो ॥ २३.३४ ॥
 तिष्ठत्वमपि सन्त्यज्य अवाङ्मनसगोचरः (अवाङ्मानसगोचरः) ।
 ततः परं न वक्तव्यं ततः पश्येन्न (पश्यान्न) किञ्चन ॥ २३.३५ ॥
 नो येत्सर्वपरित्यागो ब्रह्मैवाहमितीर्य ।
 सदा स्मरन्सदा चिन्त्यं सदा भावय निर्गुणम् ॥ २३.३६ ॥
 सदा तिष्ठस्व तत्त्वज्ञ सदा ज्ञानी सदा परः ।
 सदानन्दः सदातीतः सदादोषविवर्जितः ॥ २३.३७ ॥
 सदा शान्तः सदा तुमः सदा ज्योतिः सदा रसः ।
 सदा नित्यः सदा शुद्धः सदा बुद्धः सदा लयः ॥ २३.३८ ॥
 सदा ब्रह्म सदा मोक्षः सदानन्दः सदा परः ।
 सदा स्वयं सदा शून्यः सदा मौनी सदा शिवः ॥ २३.३९ ॥
 सदा सर्वं सदा मित्रः सदा स्नानं सदा जपः ।
 सदा सर्वं य विस्मृत्य सदा भौनं परित्यज ॥ २३.४० ॥
 दैवाभिमानं सन्त्यज्य चित्तसत्तां परित्यज ।
 आत्मैवाहं स्वयं याहं षट्येवं सर्वदा भव ॥ २३.४१ ॥
 अयं स्थिते त्वं मुक्तोऽसि न तु कार्या विचारणा ।
 ब्रह्मैव सर्वं यत्किञ्चित्सखिदानन्द अयं हि ॥ २३.४२ ॥
 अहं ब्रह्म अहं ब्रह्म त्वं ब्रह्मासि निरन्तरः ।
 प्रज्ञानं ब्रह्म अवासि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ २३.४३ ॥
 दृढनिश्चयमेव त्वं कुरु कल्याणमात्मनः ।
 मनसो भूषणं ब्रह्म मनसो भूषणं परः ॥ २३.४४ ॥
 मनसो भूषणं कर्ता ब्रह्मैवाहमवेक्षतः ।
 ब्रह्मैव सखिदानन्दः सखिदानन्दविग्रहः ॥ २३.४५ ॥
 सखिदानन्दमपिलं सखिदानन्द अयं हि ।
 सखिदानन्दश्रुवात्मा सखिदानन्दविग्रहः ॥ २३.४६ ॥
 सखिदानन्दमद्वैतं सखिदानन्दशङ्करः ।

सख्यिदानन्दविज्ञानं सख्यिदानन्दभोजनः ॥ २३.४७ ॥
 सख्यिदानन्दपूर्णात्मा सख्यिदानन्दकारणः ।
 सख्यिदानन्दलीलात्मा सख्यिदानन्दशेवधिः ॥ २३.४८ ॥
 सख्यिदानन्दसर्वाङ्गः सख्यिदानन्दथन्दनः ।
 सख्यिदानन्दसिद्धान्तः सख्यिदानन्दवेदकः ॥ २३.४९ ॥
 सख्यिदानन्दशास्त्रार्थः सख्यिदानन्दवाचकः ।
 सख्यिदानन्दलोमश्च सख्यिदानन्दराज्यकः ॥ २३.५० ॥
 सख्यिदानन्दपूर्णात्मा सख्यिदानन्दपूर्णाङ्कः ।
 सख्यिदानन्दसन्मात्रं मूढेषु पठितं य यत् ॥ २३.५१ ॥
 शुद्धं मूढेषु यद्दत्तं सुबद्धं मार्ग्याशिला ।
 विषयासक्तचित्तेषु न सम्भाष्यं विवेकिना ॥ २३.५२ ॥
 सकृच्छ्रवणमात्रेण ब्रह्मैव भवति स्वयम् ।
 छच्छा येद्यदि नारीणां मुष्णं ब्राह्मणं येव हि ॥ २३.५३ ॥
 सर्वं यैतन्यमात्रत्वात्स्त्रीभेदं य न विद्यते ।
 वेदशास्त्रेण युक्तोऽपि ज्ञानाभावाद्द्विजोऽद्विजः ॥ २३.५४ ॥
 ब्रह्मैव तन्तुना तेन बद्धास्ते मुक्तिचिन्तकाः ।
 सर्वमुक्तं भगवता रुद्रस्यं शङ्करेण हि ॥ २३.५५ ॥
 सोमापीऽपदाम्बुजार्चनकृत्वैर्भुक्त्यै भवान्मानसं
 नान्यदोगपथा श्रुतिश्रवणतः किं कर्मभिर्भूयते ।
 युक्त्या शिक्षितमानसानुभवतोऽप्यशमाप्यसङ्गो वयां
 किं ग्राह्यं भवतीन्द्रियार्थरहितानन्दैकसान्द्रः शिवः ॥ २३.५६ ॥
 ॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराख्ये षष्ठ्यांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 रुद्रस्थोपदेशप्रकरणं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥

२४. अहं ब्रह्मप्रकरणनिरुपाणं नाम यतुर्विशोऽध्यायः

ऋभुः -

पुनः पुनः परं वक्ष्ये आत्मनोऽन्यदसत्स्वतः ।
 असतो वचनं नास्ति सतो नास्ति सदा स्थिते ॥ २४.१ ॥

ब्रह्माभ्यास परस्थां (रुद्रस्थं य) वक्ष्ये निर्णयमात्मनः ।
तस्यापि सकृदेवाहं वक्ष्ये मङ्गलपूर्वकम् ॥ २४.२ ॥

सर्वं ब्रह्माहमेवास्मि चिन्मात्रो नास्ति डिञ्चन ।
अहमेव परं ब्रह्म अहमेव विद्यात्मकम् ॥ २४.३ ॥

अहं ममेति नास्त्येव अहं ज्ञानीति नास्ति य ।
शुद्धोऽहं ब्रह्मरूपोऽहमानन्दोऽहमजो नरः (नजः) ॥ २४.४ ॥

देवोऽहं दिव्यभानोऽहं तुर्योऽहं भवभाव्यहम् ।
अहोऽहोऽहमशेषोऽहमन्तराहन्तरोऽहम्यहम् ॥ २४.५ ॥

अमरोऽहमजस्रोऽहमत्यन्तपरमोऽहम्यहम् ।
परापरस्वरूपोऽहं नित्यानित्यरसोऽहम्यहम् ॥ २४.६ ॥

गुणागुणविहीनोऽहं तुर्यातुर्यरसोऽहम्यहम् ।
शान्ताशान्तविहीनोऽहं ज्ञानाज्ञानरसोऽहम्यहम् ॥ २४.७ ॥

कालाकालविहीनोऽहमात्मानात्मविवर्जितः ।
लब्धालब्धादिहीनोऽहं सर्वशून्योऽहमव्ययः ॥ २४.८ ॥

अहमेवाहमेवाहमनन्तरनिरन्तरम् ।
शाश्वतोऽहमलक्ष्योऽहमात्मा न परिपूर्णातः ॥ २४.९ ॥

धत्यादिशब्दमुक्तोऽहं धत्याद्यं य न यास्यहम् ।
धत्यादिविषयमुक्तोऽहं सर्ववर्जितदुर्जयः ॥ २४.१० ॥

निरन्तरोऽहं भूतोऽहं भव्योऽहं भववर्जितः ।
लक्ष्यलक्षणाहीनोऽहं कार्यहीनोऽहमाशुगः ॥ २४.११ ॥

व्योमादिरूपहीनोऽहं व्योमरूपोऽहमच्युतः ।
अन्तरान्तरभावोऽहमन्तरान्तरवर्जितः ॥ २४.१२ ॥

सर्वसिद्धान्तरूपोऽहं सर्वदोषविवर्जितः ।
न कदाचन मुक्तोऽहं न ब्रह्मोऽहं कदाचन ॥ २४.१३ ॥

अेवमेव सदा कृत्वा ब्रह्मैवाहमिति स्मर ।
अेतावदेव मात्रं तु मुक्तो भवतु निश्चयः ॥ २४.१४ ॥

चिन्मात्रोऽहं शिवोऽहं वै शुभमात्रमहं सदा ।
सदाकारोऽहं मुक्तोऽहं सदा वायामगोचरः ॥ २४.१५ ॥

सर्वदा परिपूर्णेऽहं वेद्योपाधिविवर्जितः ।
 चित्तकार्यविहीनोऽहं चित्तमस्तीति मे न हि ॥ २४.१६ ॥
 यत्किञ्चिदपि नास्त्येव नास्त्येव प्रियभाषणम् ।
 आत्मप्रियमनात्मा हि धर्मं मे वस्तुतो न हि ॥ २४.१७ ॥
 धर्मं द्युभिमिदं सौम्यमिदं भाति अहं न हि ।
 सर्ववर्जितरूपोऽहं सर्ववर्जितचेतनः ॥ २४.१८ ॥
 अनिर्वाच्यमनिर्वाच्यं परं ब्रह्म रसोऽस्यहम् ।
 अहं ब्रह्म न सन्देह अहमेव परात्परः ॥ २४.१९ ॥
 अहं चैतन्यभूतात्मा देहो नास्ति कदाचन ।
 विद्महेऽहं य नास्त्येव कारणं देहमेव न ॥ २४.२० ॥
 अहं त्यक्त्वा परं याहं अहं ब्रह्मस्वरूपतः ।
 कामाद्विवर्जितोऽतीतः कालभेदपरात्परः ॥ २४.२१ ॥
 ब्रह्मैवेदं न संवेद्यं नाहं भावं न या नहि ।
 सर्वसंशयसंशान्तो ब्रह्मैवाहमिति स्थितिः ॥ २४.२२ ॥
 निश्चयं य न मे किञ्चिच्चिन्ताभावात्सदाऽक्षरः ।
 चिदहं चिदहं ब्रह्म चिदहं चिदहं सदा ॥ २४.२३ ॥
 अहं भावनया युक्तस्त्यक्तशङ्कुः सुभीभव ।
 सर्वसङ्गं परित्यज्य आत्मैक्यैवं भवान्-वहम् ॥ २४.२४ ॥
 सङ्गं नाम प्रवक्ष्येऽहं ब्रह्माहमिति निश्चयः ।
 सत्योऽहं परमात्माऽहं स्वयमेव स्वयं स्वयम् ॥ २४.२५ ॥
 नाहं देहो न य प्राणो न हृद्भ्रो न य निर्मलः ।
 अेष अहं हि सत्सङ्गः अेष अहं हि निर्मलः ॥ २४.२६ ॥
 मलसङ्गे (मलसङ्गो) मलद्ब्रह्मभावनं परमं पदम् ।
 अहं शान्तप्रभावोऽहं अहं ब्रह्म न संशयः ॥ २४.२७ ॥
 अहं त्यक्तस्वरूपोऽहं अहं चिन्ताद्विवर्जितः ।
 अेष अहं हि सत्सङ्गः अेष नित्यं भवान्-वहम् ॥ २४.२८ ॥
 सर्वसङ्कुल्पहीनोऽहं सर्ववृत्तिविवर्जितः ।

अमृतोऽहमजो नित्यं मृतिभीतिरतीतिकः ॥ २४.२९ ॥
 सर्वकल्याणरूपोऽहं सर्वदा प्रियरूपवान् ।
 समलाङ्गो मलातीतः सर्वदाहं सदानुगः ॥ २४.३० ॥
 अपरिच्छिन्नसन्मात्रं सत्यज्ञानस्वरूपवान् ।
 नादान्तरोऽहं नाहोऽहं नामरूपविवर्जितः ॥ २४.३१ ॥
 अत्यन्ताभिन्नहीनोऽहमाहिमध्यान्तवर्जितः ।
 अहं नित्यं दृढाभ्यास अहं स्वानुभवेन च ॥ २४.३२ ॥
 अहमेव हि नित्यात्मभावनेन सुधी भव ।
 अहमात्मा सुखं प्राप्नः पुनर्जन्म न सम्भवेत् ॥ २४.३३ ॥
 सद्यो मुक्तो भवेद्ब्रह्माकारेण परितिष्ठति ।
 आत्माकारमिदं विश्वमात्माकारमहं महत् ॥ २४.३४ ॥
 आत्मैव नान्यद्भूतं वा आत्मैव मन अहं हि ।
 आत्मैव चित्तवद्भाति आत्मैव स्मृतिवत्त्वयित् ॥ २४.३५ ॥
 आत्मैव वृत्तिवद्भाति (वृत्तिमद्भाति) आत्मैव क्रोधवत्सदा ।
 आत्मैव श्रवणं तद्द्रष्टात्मैव मननं च तत् ॥ २४.३६ ॥
 आत्मैवोपक्रमं नित्यमुपसंसारमात्मवत् ।
 आत्मैवाभ्यां समं नित्यमात्मैवापूर्वताङ्गलम् ॥ २४.३७ ॥
 अर्थवादवदात्मा हि परमात्मोपपत्ति हि ।
 षष्ठा प्रारभ्यवद्ब्रह्म (प्रारभ्यवद्ब्रह्म)
 षष्ठ्यामारभ्यवत्परः ॥ २४.३८ ॥
 परेच्छारभ्यवद्ब्रह्मा षष्ठाशक्तिश्चिदेव हि ।
 अनिच्छाशक्तिरात्मैव परेच्छाशक्तिरव्ययः ॥ २४.३९ ॥
 परमात्मैवाधिकारो विषयं परमात्मनः ।
 सम्बन्धं परमात्मैव प्रयोजनं परात्मकम् ॥ २४.४० ॥
 ब्रह्मैव परमं सद्गुणं कर्मजं ब्रह्म सद्गुणम् ।
 ब्रह्मैव भ्रान्तिजं भाति द्वन्द्वं ब्रह्मैव नान्यतः ॥ २४.४१ ॥
 सर्वं ब्रह्मेति निश्चित्य सद्य अहं विमोक्षयम् ।
 सविकल्पसमाधिस्थं निर्विकल्पसमाधि हि ॥ २४.४२ ॥

शब्दानुविद्धं ब्रह्मैव ब्रह्म दृश्यानुविद्धकम् ।
 ब्रह्मैवादिस्माधिश्च तन्मध्यमसमाधिकम् ॥ २४.४३ ॥
 ब्रह्मैव निश्चयं शून्यं तद्दुक्तमसमाधिकम् ।
 देहाभिमानरहितं तद्द्वैराग्यसमाधिकम् ॥ २४.४४ ॥
 ऐतद्भावनया शान्तं शुवन्मुक्तसमाधिकः ।
 अत्यन्तं सर्वशान्तत्वं देहो मुक्तसमाधिकम् ॥ २४.४५ ॥
 ऐतदभ्यासिनां प्रोक्तं सर्वं यैतत्समन्वितम् ।
 सर्वं विस्मृत्य विस्मृत्य त्यक्त्वा त्यक्त्वा पुनः पुनः ॥ २४.४६ ॥
 सर्ववृत्तिं य शून्येन स्थास्यामीति विमुच्यते ।
 न स्थास्यामीति विस्मृत्य भास्यामीति (स्थात्यामिति) य विस्मर ॥ २४.४७ ॥
 यैतन्योऽहमिति त्यक्त्वा सन्मात्रोऽहमिति त्यज ।
 त्यजनं य परित्यज्य भावनं य परित्यज ॥ २४.४८ ॥
 सर्वं त्यक्त्वा मनः क्षिप्रं स्मरणं य परित्यज ।
 स्मरणं किञ्चिदेवात्र मलासंसारसागरम् ॥ २४.४९ ॥
 स्मरणं किञ्चिदेवात्र मलाद्गुह्यं भवेत्तदा ।
 मलादोषं भवं बन्धं चित्तजन्म शतं मनः ॥ २४.५० ॥
 प्रारब्धं हृद्यग्रन्थि ब्रह्मलत्यादि पातकम् ।
 स्मरणं यैवमेवेत्तु बन्धमोक्षस्य कारणम् ॥ २४.५१ ॥
 अहं ब्रह्मप्रकरणं सर्वदुःखविनाशकम् ।
 सर्वप्रपञ्चशमनं सद्यो मोक्षप्रदं सदा ।
 ऐतच्छ्रवणमात्रेण ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ २४.५२ ॥
 भक्त्या पद्मदलाक्षपूजितपदध्यानानुवृत्त्या मनः
 स्वान्तान्तपथप्रयारविधुरं मुक्त्यै भवेन्मानसम् ।
 सङ्कल्पोज्जितमेतदल्पसुमलाशीलो दयाभोनिधौ
 कश्चिन्स्याच्छिवभक्तधुर्यसुमलाशान्तः शिवप्रेमतः ॥ २४.५३ ॥
 ॥ ४३ श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 अहं ब्रह्मप्रकरणानिर्गुणं नाम यत्तुर्विशोऽध्यायः ॥

२५. ब्रह्मज्ञानसर्वरूपत्वनिर्गुणप्रकरणं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः

ऋभुः -

वक्ष्ये प्रसिद्धमात्मानं सर्वलोकप्रकाशकम् ।

सर्वाकारं सदा सिद्धं सर्वत्र निभितं भवत् ॥ २५.१ ॥

तद्ब्रह्मालं न सन्देह इति निश्चित्य तिष्ठ भोः ।

चिदेवालं चिदेवालं चित्रं येदलमेव हि ॥ २५.२ ॥

वायावधिश्च देवोऽलं चिदेव मनसः परः ।

चिदेवालं परं ब्रह्म चिदेव सकलं पदम् ॥ २५.३ ॥

स्थूलदेहं चिदेवेदं सूक्ष्मदेहं चिदेव हि ।

चिदेव करणं सोऽलं कायमेव चिदेव हि ॥ २५.४ ॥

अभ्युदाकारवृत्तिश्च उत्तमाधममध्यमाः ।

देहलीनश्चिदेवालं सूक्ष्मदेहश्चिदेव हि ॥ २५.५ ॥

चिदेव कारणं सोऽलं बुद्धिनीनश्चिदेव हि ।

भावनीनश्चिदेवालं दोषनीनश्चिदेव हि ॥ २५.६ ॥

अस्तित्वं ब्रह्म नास्त्येव नास्ति ब्रह्मेति नास्ति हि ।

(अस्ति ब्रह्ममैव मस्त्येव नास्ति ब्रह्मेति नास्ति हि ।)

अस्ति नास्तीति नास्त्येव अलमेव चिदेव हि ॥ २५.७ ॥

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव साकारं नास्ति नास्ति हि ।

यत्किञ्चिदपि नास्त्येव अलमेव चिदेव हि ॥ २५.८ ॥

अन्वयव्यतिरेकं य आदिमध्यान्तदृषणम् ।

सर्वं चिन्मात्ररूपत्वादलमेव चिदेव हि ॥ २५.९ ॥

सर्वापरं य सदसत्कार्यकारणकर्तृकम् ।

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अलमेव हि केवलम् ॥ २५.१० ॥

अशुद्धं शुद्धमद्वैतं द्वैतमेकमनेककम् ।

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अलमेव हि केवलम् ॥ २५.११ ॥

असत्यसत्यमद्वन्द्वं (असत्यं सत्यमद्वैतं) द्वन्द्वं य परतः परम् ।

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अलमेव हि केवलम् ॥ २५.१२ ॥

भूतं भविष्यं वर्तं च मोडामोडौ समासमौ ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.१३ ॥
 क्षणं लवं नृटिर्ब्रह्मत्वम्पदं तत्पदं तथा ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.१४ ॥
 त्वम्पदं तत्पदं वापि अैक्यं च ड्यडमेव छि ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.१५ ॥
 आनन्दं परमानन्दं सर्वानन्दं निजं भडत् ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.१६ ॥
 अडं ब्रह्म षडं ब्रह्म डं ब्रह्म ड्यक्षरं परम् ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.१७ ॥
 विष्णुरेव परं ब्रह्म शिवो ब्रह्माडमेव छि ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.१८ ॥
 श्रीत्रं ब्रह्म परं ब्रह्म शब्दं ब्रह्म पदं शुभम् ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.१९ ॥
 स्पृशो ब्रह्म पदं त्वड्य त्वड्य ब्रह्म परस्परम् ।
 (स्पृशो ब्रह्म पदं त्वं च त्वं च ब्रह्म त्वड्येति ।)
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.२० ॥
 परं वृषं यक्षुर्भिरैव तत्रैव योज्यताम् ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.२१ ॥
 ब्रह्मैव सर्वं सततं सख्चिदानन्दमात्रकम् ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.२२ ॥
 चिन्मयानन्दमात्रोऽडं षडं विश्वमिदं सदा ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.२३ ॥
 ब्रह्मैव सर्वं यत्किञ्चित्तद्ब्रह्माडं न संशयः ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.२४ ॥
 वाया यत्प्रोच्यते नाम मनसा मनुते तु यत् ।
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अडमेव छि डेवलम् ॥ २५.२५ ॥
 कारणो कल्पिते यद्यत्तूष्णीं वा स्थीयते सदा ।

शरीरेण तु यद्भुङ्क्ते धन्द्रियैस्तु भाव्यते ।

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अहमेव हि डेवलम् ॥ २५.२६ ॥

वेदे यत्कर्म वेदोक्तं शास्त्रं शास्त्रोक्तनिर्णयम् ।

गुरुपदेशसिद्धान्तं शुद्धाशुद्धविभासकम् ॥ २५.२७ ॥

कामादिकलनं ब्रह्म देवादिकलनं पृथक् ।

शुभयुक्तेति कलनं विदेहो मुक्तिकल्पनम् ॥ २५.२८ ॥

ब्रह्म धृत्यपि सङ्कल्पं ब्रह्मविद्भरकल्पनम् ।

वरीयानिति सङ्कल्पं वरिष्ठ इति कल्पनम् ॥ २५.२९ ॥

(कनीयानिति सङ्कल्पं गरीयानिति कल्पनम्) ॥ २५.२९ ॥

ब्रह्माहमिति सङ्कल्पं चिदहं येति कल्पनम् ।

महाविद्येति सङ्कल्पं महामायेति कल्पनम् ॥ २५.३० ॥

महाशून्येति सङ्कल्पं महाचिन्तेति कल्पनम् ।

महालोकेति सङ्कल्पं महासत्येति कल्पनम् ॥ २५.३१ ॥

महाशुभेति सङ्कल्पं महाशुभं च कल्पनम् ।

सर्वसङ्कल्पकं चित्तं सर्वसङ्कल्पकं मनः ॥ २५.३२ ॥

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव सर्वं ब्रह्मैव डेवलम् ।

सर्वं द्वैतं मनोरुपं सर्वं दृग्भं मनोमयम् ॥ २५.३३ ॥

चिदेवाहं न सन्देहः चिदेवेहं जगत्त्रयम् ।

यत्किञ्चिद्भाषणं वापि यत्किञ्चिन्मनसो जपम् ।

यत्किञ्चिन्मानसं कर्म सर्वं ब्रह्मैव डेवलम् ॥ २५.३४ ॥

सर्वं नास्तीति सन्मन्त्रं शुभब्रह्मस्वरुपकम् ।

ब्रह्मैव सर्वमित्येवं मन्त्रञ्चैवोत्तमोत्तमम् ॥ २५.३५ ॥

अनुक्तमन्त्रं सन्मन्त्रं वृत्तिशून्यं परं महत् ।

सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पं तदेव परमं पदम् ॥ २५.३६ ॥

सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पं महादेवेति कीर्तनम् ।

सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पं शिवपूजासम्भ्रमत् ॥ २५.३७ ॥

सर्वं ब्रह्मेत्यनुभवः सर्वाकारो न संशयः ।

सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पं सर्वत्यागमितीरितम् ॥ २५.३८ ॥

सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पं भावाभावविनाशनम् ।
 सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पं मडादेवेति निश्चयः ॥ २५.३९ ॥
 सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पं कालसत्ताविनिर्मुक्तः (मुक्तिः) ।
 सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पः देहसत्ता विमुक्तिः ॥ २५.४० ॥
 सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पः सख्यिदानन्दरूपकः ।
 सर्वोऽहं ब्रह्ममात्रैव सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ २५.४१ ॥
 षट्मित्येव यत्किञ्चित्तद्ब्रह्मैव न संशयः ।
 भ्रान्तिश्च नरकं दुःखं स्वर्गभ्रान्तिरितीरिता ॥ २५.४२ ॥
 ब्रह्मा विष्णुरिति भ्रान्तिर्भ्रान्तिश्च शिवरूपकम् ।
 विराट्स्वराट् तथा संराट्सूत्रात्मा भ्रान्तिरेव य ॥ २५.४३ ॥
 देवाश्च देवकार्याणि सूर्यायन्द्रमसोर्गतिः ।
 भुनयो मनवः सिद्धा भ्रान्तिरेव न संशयः ॥ २५.४४ ॥
 सर्वदेवासुरा भ्रान्तिस्तेषां युद्धादि जन्म य ।
 विष्णोर्जन्मावताराणि यरितं शान्तिरेव हि ॥ २५.४५ ॥
 ब्रह्मणः सृष्टिः कृत्यानि रुद्रस्य यरितानि य ।
 सर्वभ्रान्तिसमायुक्तं भ्रान्त्या लोकाश्चतुर्दश ॥ २५.४६ ॥
 वार्णाश्रमविभागश्च भ्रान्तिरेव न संशयः ।
 ब्रह्मविष्णुवीशरुद्राणामुपासा भ्रान्तिरेव य ॥ २५.४७ ॥
 तत्रापि यन्त्रमन्त्राभ्यां भ्रान्तिरेव न संशयः ।
 वायामगोयरं ब्रह्म सर्वं ब्रह्ममयं य हि ॥ २५.४८ ॥
 सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अहमेव यिदेव हि ।
 अयं वद त्वं तिष्ठ त्वं सद्यो मुक्तो भविष्यसि ॥ २५.४९ ॥
 अेतावदुक्तं यत्किञ्चित्त्रास्त्येव न संशयः ।
 अेवं यदान्तरं क्षिप्रं ब्रह्मैव दृढनिश्चयम् ॥ २५.५० ॥
 दृढनिश्चयमेवात्र प्रथमं कारणं भवेत् ।
 निश्चयः भवत्ययं पश्चात्स्वयमेव भविष्यति ॥ २५.५१ ॥
 आर्तं यच्छिवपादतोऽन्यदितरं तज्जगद्विशब्दात्मकं

येतोवृत्तिपरं पराप्रमुदितं षड्भावसिद्धं जगत् ।
 भूताक्षादिमनोवयोभिरनघे सान्द्रे मलेशे घने
 सिन्धौ सैन्यवभ्रण्डवज्जगद्विदं लीयेत वृत्युञ्जितम् ॥ २५.५२ ॥
 ॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 ब्रह्मणस्सर्वरूपत्वनिर्गुणप्रकरणं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

२६. ज्ञानामृतमनोमयप्रकरणवर्णनं नाम षड्विंशोऽध्यायः

ऋभुः -
 वक्ष्ये सञ्चित्परानन्दं स्वभावं सर्वदा सुभम् ।
 सर्वविद्यपुराणानां सारात्सारतरं स्वयम् ॥ २६.१ ॥
 न भेदं यद्द्वयं द्वन्द्वं न भेदं भेदवर्जितम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म ज्ञानाश्रयमनामयम् ॥ २६.२ ॥
 न क्वचिन्नात अेवालं नाक्षरं न परात्परम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म ज्ञानाश्रयमनामयम् ॥ २६.३ ॥
 न भङ्गिर्नान्तरं नाहं न सङ्कल्पो न विग्रहः ।
 एदमेव परं ब्रह्म ज्ञानाश्रयमनामयम् ॥ २६.४ ॥
 न सत्यं य परित्यज्य न वार्ता नार्थदूषणम् ।
 एदमेव परं ब्रह्म ज्ञानाश्रयमनामयम् ॥ २६.५ ॥
 न गुणो गुणिवोऽयं वा न मनोवृत्तिनिश्चयः ।
 न जपं न परिस्थिन्नं न व्यापकमसत्कलम् ॥ २६.६ ॥
 न गुरुर्न य शिष्यो वा न स्थिरं न शुभाशुभम् ।
 नैकं नान्यं न मोक्षो न य अन्धकम् ॥ २६.७ ॥
 अहं पदार्थस्तत्पदं वा नेन्द्रियं विषयादिकम् ।
 न संशयं न तुच्छं वा न निश्चयं न वा कृतम् ॥ २६.८ ॥
 न शान्तिरूपमद्वैतं न योर्ध्वं न य नीचकम् ।
 न लक्षाणां न दृग्भाङ्गं न सृष्टं न य यञ्चलम् ॥ २६.९ ॥
 न शरीरं न लिङ्गं वा न कारणमकारणम् ।
 न दृष्टं नान्तिकं नाहं न गूढं न परं पदम् ॥ २६.१० ॥

न सञ्चितं य नागामि न सत्यं य त्वमालकम् ।
 नाज्ञानं न य विज्ञानं न मूढो न य विज्ञवान् (विवेकवान्) ॥ २६.११ ॥
 न नीयं नरकं नान्तं न मुक्तिर्न य पावनम् ।
 न तृष्णा न य विधात्वं नाळं तत्त्वं न देवता ॥ २६.१२ ॥
 न शुभाशुभसङ्घेतो न मृत्युर्न य ज्वनम् ।
 न तृप्तिर्न य भोज्यं वा न भाण्डैकरसोऽद्रयम् ॥ २६.१३ ॥
 न सङ्घुल्यं न प्रपञ्चं न जागरणराजकम् ।
 न किञ्चित्समतादोषो न तुर्यगणना भ्रमः ॥ २६.१४ ॥
 न सर्वं समलं नेष्टं न नीतिर्न य पूजनम् ।
 न प्रपञ्चं न भङ्गना नान्यभाषणसङ्गमः ॥ २६.१५ ॥
 न सत्सङ्गमसत्सङ्गः न भ्रम न विचारणाम् ।
 नाभ्यासं न य वक्ता य न स्नानं न य तीर्थकम् ॥ २६.१६ ॥
 न पुण्यं न य वा पापं न क्रिया दोषकारणम् ।
 न याध्यात्मं नाधिभूतं न दैवतमसम्भवम् ॥ २६.१७ ॥
 न जन्ममरणो क्वापि जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिकम् ।
 न भूलोकं न पातालं न जयापजयाजयौ ॥ २६.१८ ॥
 न छीनं न य वा भीतिर्न रतिर्न मृतिस्त्वर ।
 अचिन्त्यं नापराध्यात्मा निगमागमविभ्रमः ॥ २६.१९ ॥
 न सात्त्विकं राजसं य न तामसगुणाधिकम् ।
 न शैवं न य वेदान्तं न स्वाद्यं तत्र मानसम् ॥ २६.२० ॥
 न बन्धो न य मोक्षो वा न वाङ्मयं अक्षयलक्षणम् ।
 न स्त्रीरूपं न पुमभावः न षण्डो न स्थिरः पदम् ॥ २६.२१ ॥
 न भूषणं न दूषणं न स्तोत्रं न स्तुतिर्न छि ।
 न लौकिकं वैदिकं न शास्त्रं न य शासनम् ॥ २६.२२ ॥
 न पानं न कृशं नेदं न मोदं न मदाभयम् ।
 न भावनमभावो वा न कुलं नामरूपकम् ॥ २६.२३ ॥
 नोत्कृष्टं य निकृष्टं य न श्रेयोऽश्रेय एव छि ।
 निर्मलत्वं मलोत्सर्गो न ज्यो न मनोदमः ॥ २६.२४ ॥

न शान्तिकलना नागं न शान्तिर्न शमो दमः ।
 न डीडा न य भावाङ्गं न विकारं न दौषकम् ॥ २६.२५ ॥
 न यत्किञ्चिन्न यत्राळं न मायाभ्या न मायिका ।
 यत्किञ्चिन्न य धर्मादि न धर्मपरिपीडनम् ॥ २६.२६ ॥
 न यौवनं न बाल्यं वा न जराभरण्णादिकम् ।
 न बन्धुर्न य वाडबन्धुर्न मित्रं न य सोदरः ॥ २६.२७ ॥
 नापि सर्वं न यादिकिञ्चिन्न विशिष्यो न केशवः ।
 न शिवो नाष्टदिकपालो न विश्वो न य तैजसः ॥ २६.२८ ॥
 न प्राज्ञो हि न तुर्यो वा न ब्रह्मक्षत्रविद्वरः ।
 षडमेव परं ब्रह्म ज्ञानामृतमनामयम् ॥ २६.२९ ॥
 न पुनर्भावि पश्चाद्वा न पुनर्भवसम्भवः ।
 न कालकलना नाळं न सम्भाषणकारणम् ॥ २६.३० ॥
 न योर्ध्वमन्तःकरणं न य चिन्मात्रभाषणम् ।
 न ब्रह्माडमिति द्वैतं न चिन्मात्रमिति द्वयम् ॥ २६.३१ ॥
 नात्रकोशं न य प्राणामनोमयमकोशकम् ।
 न विज्ञानमयः कोशः न यानन्दमयः पृथक् ॥ २६.३२ ॥
 न बोधरूपं बोध्यं वा बोधकं नात्र यद्ब्रह्मः ।
 न बाध्यं बाधकं मिथ्या त्रिपुटीज्ञाननिर्णयः ॥ २६.३३ ॥
 न प्रमाता प्रमाणं वा न प्रमेयं क्वलोदयम् ।
 षडमेव परं ब्रह्म ज्ञानामृतमनोमयम् ॥ २६.३४ ॥
 न गुढ्यं न प्रकाशं वा न मडत्वं न याणुता ।
 न प्रपञ्चो विद्यमानं न प्रपञ्चः कदाचन ॥ २६.३५ ॥
 नान्तःकरणसंसारो न मनो जगतां ब्रह्मः ।
 न चित्तरूपसंसारो बुद्धिपूर्व प्रपञ्चकम् ॥ २६.३६ ॥
 न ज्वररूपसंसारो वासनारूपसंसृतिः ।
 न विङ्गमेदसंसारो नाज्ञानमयसंस्मृतिः (संसृतिः) ॥ २६.३७ ॥
 न वेदरूपसंसारो न शास्त्रागमसंसृतिः ।

नान्यदस्तीति संसारमन्यदस्तीति भेदकम् ॥ २६.३८ ॥
 न भेदाभेदकलनं न दौषादौषकल्पनम् ।
 न शान्ताशान्तसंसारं न गुणागुणसंसृतिः ॥ २६.३९ ॥
 न स्त्रीलिङ्गं न पुलिङ्गं न नपुंसकसंसृतिः ।
 न स्थावरं न जङ्गमं य न द्रुपं न सुभं क्वचित् ॥ २६.४० ॥
 न शिष्टाशिष्टरूपं वा न योग्यायोग्यनिश्चयः ।
 न द्वैतवृत्तिरूपं वा साक्षिवृत्तित्वलक्षणात् ॥ २६.४१ ॥
 अप्पाडाकारवृत्तित्वमप्युडैकरसं सुभम् ।
 देहोऽलमिति या वृत्तिर्ब्रह्माहमिति शब्दकम् ॥ २६.४२ ॥
 अप्पाडनिश्चया वृत्तिर्नाप्युडैकरसं मलत् ।
 न सर्ववृत्तिभवनं सर्ववृत्तिविनाशकम् ॥ २६.४३ ॥
 सर्ववृत्त्यनुसन्धानं सर्ववृत्तिविमोचनम् ।
 सर्ववृत्तिविनाशान्तं सर्ववृत्तिविशून्यकम् ॥ २६.४४ ॥
 न सर्ववृत्तिसाहस्रं क्षणक्षणाविनाशनम् ।
 न सर्ववृत्तिसाक्षित्वं न य ब्रह्मात्मभावनम् ॥ २६.४५ ॥
 न जगन्न मनो नान्तो न कार्यकलनं क्वचित् ।
 न दूषणं भूषणं वा न निरङ्कुशलक्षणात् ॥ २६.४६ ॥
 न य धर्मात्मनो लिङ्गं गुणशालित्वलक्षणात् ।
 न समाधिकलिङ्गं वा न प्रारब्धं प्रबन्धकम् ॥ २६.४७ ॥
 ब्रह्मवित्तं आत्मसत्यो न परः स्वप्नलक्षणात् ।
 (न ब्रह्मचित्त आत्मन्यो न परः स्वप्नलक्षणात् ।)
 न य वर्थपरो रोधो वरिष्ठो नार्थतत्परः ॥ २६.४८ ॥
 आत्मज्ञानविहीनो यो मलापातकिरेव सः ।
 अेतावज्ज्ञानहीनो यो मलारोगी स अेव हि ॥ २६.४९ ॥
 अहं ब्रह्म न सन्देह अप्पाडैकरसात्मकः ।
 ब्रह्मैव सर्वमेवेति निश्चयानुभवात्मकः ॥ २६.५० ॥
 सधो मुक्तो न सन्देहः सधेः प्रज्ञानविग्रहः ।
 स अेव ज्ञानवाल्मीके स अेव परमेश्वरः ॥ २६.५१ ॥

धृष्टमेव परं ब्रह्म ज्ञानामृतमनोमयम् ।
 ऐतत्प्रकरणं यस्तु शृणुते ब्रह्म एव सः ॥ २६.५२ ॥
 अकृत्वं न बहुत्वमप्यणुमल्लकार्यं न वै कारणं
 विश्वं विश्वपतित्वमप्यरसकं नो गन्धरूपं सदा ।
 अर्द्धं मुक्तमनुत्तमोत्तममलानन्दैकमोदं सदा
 भूमानन्दसदाशिवं जनिजरारोगाद्यसङ्गं मलः ॥ २६.५३ ॥
 ॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराख्ये षष्ठांशे ऋषुनिर्वाणसंवादे
 ज्ञानामृतमनोमयप्रकरणवर्णनं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥

२७. आनन्दरूपत्वनिर्मुक्तप्रकरणं नाम सप्तविंशोऽध्यायः

ऋषुः -
 वक्ष्ये प्रकरणं सत्यं ब्रह्मानन्दमनोमयम् ।
 कार्यकारणनिर्मुक्तं नित्यानन्दमयं त्विदम् ॥ २७.१ ॥
 अक्षयानन्द एवाहमात्मानन्दप्रकाशकम् ।
 ज्ञानानन्दस्वरूपोऽहं लक्ष्यानन्दमयं सदा ॥ २७.२ ॥
 विषयानन्दशून्योऽहं मिथ्यानन्दप्रकाशकः ।
 वृत्तिशून्यसुखात्माहं वृत्तिशून्यसुखात्परम् ॥ २७.३ ॥
 (वृत्तिशून्यं सुखात्माहं वृत्तिहीनं सुखात्परम्) ॥ २७.३ ॥
 ज्ञानानन्दप्रकाशात्मा आत्मानन्दरसोऽस्म्यहम् ।
 आत्मानन्दविहीनोऽहं नास्त्यानन्दात्मविग्रहः ॥ २७.४ ॥
 कार्यानन्दविहीनोऽहं कार्यानन्दकलात्मकः ।
 गुणानन्दविहीनोऽहं गुणानन्दस्वरूपवान् ॥ २७.५ ॥
 गुणानन्दस्वरूपोऽहं कृत्यानन्दमलानन्दम् ।
 ज्ञेयानन्दविहीनोऽहं गोप्यानन्दविवर्जितः ॥ २७.६ ॥
 सदानन्दस्वरूपोऽहं मुदानन्दनिजात्मकः ।
 लोकानन्दो मलानन्दो लोकातीतमलानयम् ॥ २७.७ ॥
 भेदानन्दश्चिदानन्दः सुखानन्दोऽहमद्वयः ।

ક્રિયાનન્દોડક્ષ્યાનન્દો વૃત્યાનન્દવિવર્જિતઃ ॥ ૨૭.૮ ॥
 સર્વાનન્દોડક્ષ્યાનન્દશ્ચિદાનન્દોડહમવ્યયઃ ।
 સત્યાનન્દઃ પરાનન્દઃ સદ્યોનન્દઃ પરાત્પરઃ ॥ ૨૭.૯ ॥
 વાક્યાનન્દમહાનન્દઃ શિવાનન્દોડહમદ્વયઃ ।
 શિવાનન્દોત્તરાનન્દ આદ્યાનન્દવિવર્જિતઃ ॥ ૨૭.૧૦ ॥
 અમલાત્મા પરાનન્દશ્ચિદાનન્દોડહમદ્વયઃ ।
 વૃત્યાનન્દપરાનન્દો વિદ્યાતીતો હિ નિર્મલઃ ॥ ૨૭.૧૧ ॥
 કારણાતીત આનન્દશ્ચિદાનન્દોડહમદ્વયઃ ।
 સર્વાનન્દઃ પરાનન્દો બ્રહ્માનન્દાત્માભાવનઃ ॥ ૨૭.૧૨ ॥
 જીવાનન્દો લયાનન્દશ્ચિદાનન્દસ્વરૂપવાન્ ।
 શુદ્ધાનન્દસ્વરૂપાત્મા બુદ્ધ્યાનન્દો મનોમયઃ ॥ ૨૭.૧૩ ॥
 શબ્દાનન્દો મહાનન્દશ્ચિદાનન્દોડહમદ્વયઃ ।
 આનન્દાનન્દશૂન્યાત્મા ભેદાનન્દવિશૂન્યકઃ ॥ ૨૭.૧૪ ॥
 દ્વૈતાનન્દપ્રભાવાત્મા ચિદાનન્દોડહમદ્વયઃ ।
 એવમાદિમહાનન્દ અહમેવેતિ ભાવય ॥ ૨૭.૧૫ ॥
 શાન્તાનન્દોડહમેવેતિ ચિદાનન્દપ્રભાસ્વરઃ ।
 એકાનન્દપરાનન્દ એક એવ ચિદવ્યયઃ ॥ ૨૭.૧૬ ॥
 એક એવ મહાનાત્મા એકસદ્ગુણ્યાવિવર્જિતઃ ।
 એકતત્ત્વમહાનન્દસ્તત્ત્વભેદવિવર્જિતઃ ॥ ૨૭.૧૭ ॥
 વિજિતાનન્દહીનોડહં નિર્જિતાનન્દહીનકઃ ।
 હીનાનન્દપ્રશાન્તોડહં શાન્તોડહમિતિ શાન્તકઃ ॥ ૨૭.૧૮ ॥
 મમતાનન્દશાન્તોડહમહમાદિપ્રકાશકમ્ ।
 સર્વદા દેહશાન્તોડહં શાન્તોડહમિતિ વર્જિતઃ ॥ ૨૭.૧૯ ॥
 બ્રહ્મૈવાહં ન સંસારી ઇત્યેવમિતિ શાન્તકઃ ।
 અન્તરાદન્તરોડહં વૈ અન્તરાદન્તરાન્તરઃ ॥ ૨૭.૨૦ ॥
 એક એવ મહાનન્દ એક એવાહમક્ષરઃ ।
 એક એવાક્ષરં બ્રહ્મ એક એવાક્ષરોડક્ષરઃ ॥ ૨૭.૨૧ ॥

अेक अेव मडानात्मा अेक अेव मनोडरः ।
 अेक अेवाद्भयोडडं वै अेक अेव न यापरः ॥ २७.२२ ॥
 अेक अेव न भूरादृि अेक अेव न बुद्ध्यः ।
 अेक अेव प्रशान्तोडडं अेक अेव सुभात्मकः ॥ २७.२३ ॥
 अेक अेव न कामात्मा अेक अेव न डोपकम् ।
 अेक अेव न लोभात्मा अेक अेव न मोडकः ॥ २७.२४ ॥
 अेक अेव मडो नाडं अेक अेव न मे रसः ।
 अेक अेव न चित्तात्मा अेक अेव न यान्यकः ॥ २७.२५ ॥
 अेक अेव न सत्तात्मा अेक अेव जरामरः ।
 अेक अेव डि पूरार्तात्मा अेक अेव डि निश्चलः ॥ २७.२६ ॥
 अेक अेव मडानन्द अेक अेवाडमेकवान् ।
 डेडोडडमिति डीनोडडं शान्तोडडमिति शाश्वतः ॥ २७.२७ ॥
 शिवोडडमिति शान्तोडडं आत्मैवाडमिति डमः (आत्मैवाडमित्यड्वियः) ।
 शुवोडडमिति शान्तोडडं नित्यशुद्धलृटन्तरः ॥ २७.२८ ॥
 अेवं भावय निःशङ्कुं सधो मुक्तस्त्वमद्भये ।
 अेवमादृि सुशब्दं वा नित्यं पठतु निश्चलः ॥ २७.२९ ॥
 (जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारारुष्ये तरण्यसि)
 कालस्वभावो नियतैश्च भूतैः जगद्विजायेत इति श्रुतीरितम् ।
 तद्वै मृषा स्याज्जगतो जडत्वतः इच्छाभवं
 चैतदधेश्वरस्य ॥ २७.३० ॥
 ॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराख्ये षष्ठंशे ऋभुनिदाघसंवादे
 आनन्दरूपत्वनिर्गुणप्रकरणं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥

२८. आत्मवैलक्षण्यप्रकरणं नाम अष्टाविंशोऽध्यायः

ऋभुः -
 ब्रह्मैवाडं चिदेवाडं निर्मलोडडं निरन्तरः ।
 शुद्धस्वरूप अेवाडं नित्यरूपः परोऽस्यडडम् ॥ २८.१ ॥
 नित्यनिर्मलरूपोडडं नित्यचैतन्यविग्रहः ।

આધન્તરૂપહીનોડહમાધન્તદ્વૈતહીનકઃ ॥ ૨૮.૨ ॥
 અજસ્રસુખરૂપોડહં અજસ્રાનન્દરૂપવાન્ ।
 અહમેવાદિનિર્મુક્તઃ અહં કારણવર્જિતઃ ॥ ૨૮.૩ ॥
 અહમેવ પરં બ્રહ્મ અહમેવાહમેવ હિ ।
 ઇત્યેવં ભાવયન્નિત્યં સુખમાત્મનિ નિર્મલઃ ॥ ૨૮.૪ ॥
 સુખં તિષ્ઠ સુખં તિષ્ઠ સુચિરં સુખમાવહ ।
 સર્વવેદમનન્યસ્ત્વં સર્વદા નાસ્તિ કલ્પનમ્ ॥ ૨૮.૫ ॥
 સર્વદા નાસ્તિ ચિત્તાખ્યં સર્વદા નાસ્તિ સંસૃતિઃ ।
 સર્વદા નાસ્તિ નાસ્ત્યેવ સર્વદા જગદેવ ન ॥ ૨૮.૬ ॥
 જગત્પ્રસડ્ગો નાસ્ત્યેવ દેહવાર્તા કુતસ્તતઃ ।
 બ્રહ્મૈવ સર્વચિન્માત્રમહમેવ હિ કેવલમ્ ॥ ૨૮.૭ ॥
 ચિત્તમિત્યપિ નાસ્ત્યેવ ચિત્તમસ્તિ હિ નાસ્તિ હિ ।
 અસ્તિત્વભાવના નિષ્ઠા જગદસ્તિત્વવાઙ્મૃષા ॥ ૨૮.૮ ॥
 અસ્તિત્વવક્ત્રા વાર્તા હિ જગદસ્તીતિ ભાવના ।
 સ્વાત્મનોડન્યજજગદ્રક્ષા દેહોડહમિતિ નિશ્ચિતઃ ॥ ૨૮.૯ ॥
 મહાચણ્ડાલ એવાસૌ મહાવિપ્રોડપિ નિશ્ચયઃ ।
 તસ્માદિતિ જગન્નેતિ ચિત્તં વા બુદ્ધિરેવ ચ ॥ ૨૮.૧૦ ॥
 નાસ્તિ નાસ્તીતિ સહસા નિશ્ચયં કુરુ નિર્મલઃ ।
 દૃશ્યં નાસ્ત્યેવ નાસ્ત્યેવ નાસ્તિ નાસ્તીતિ ભાવય ॥ ૨૮.૧૧ ॥
 અહમેવ પરં બ્રહ્મ અહમેવ હિ નિષ્કલઃ ।
 અહમેવ ન સન્દેહઃ અહમેવ સુખાત્સુખમ્ ॥ ૨૮.૧૨ ॥
 અહમેવ હિ દિવ્યાત્મા અહમેવ હિ કેવલઃ ।
 વાયામગોચરોડહં વૈ અહમેવ ન ચાપરઃ ॥ ૨૮.૧૩ ॥
 અહમેવ હિ સર્વાત્મા અહમેવ સદા પ્રિયઃ ।
 અહમેવ હિ ભાવાત્મા અહં વૃત્તિવિવર્જિતઃ ॥ ૨૮.૧૪ ॥
 અહમેવાપરિચ્છિન્ન અહમેવ નિરન્તરઃ ।
 અહમેવ હિ નિશ્ચિન્ત અહમેવ હિ સદ્ગુરુઃ ॥ ૨૮.૧૫ ॥

अलमेव सदा साक्षी अलमेवालमेव छि ।
 नाळं गुभो न वाऽगुभो न प्रकाशात्मकः सदा ॥ २८.१६ ॥
 नाळं जडो न चिन्मात्रः क्वचिच्छिच्छित्तदस्ति छि ।
 नाळं प्राणो जडत्वं तदत्यन्तं सर्वदा भ्रमः ॥ २८.१७ ॥
 अलमत्यन्तमानन्द अलमत्यन्तनिर्मलः ।
 अलमत्यन्तवेदात्मा अलमत्यन्तशाङ्कुरः ॥ २८.१८ ॥
 अलमित्यपि मे किञ्चिदलमित्यपि न स्मृतिः ।
 सर्वलीनोऽलमेवात्रे सर्वलीनः सुभाच्छुभात् ॥ २८.१९ ॥
 परात्परतरं ब्रह्म परात्परतरः पुमान् ।
 परात्परतरोऽलं वै सर्वस्यात्परतः परः ॥ २८.२० ॥
 सर्वदेलविडीनोऽलं सर्वकर्मविवर्जितः ।
 सर्वमन्त्रः प्रशान्तात्मा सर्वान्तःकरणात् परः ॥ २८.२१ ॥
 सर्वस्तोत्रविडीनोऽलं सर्वदेलप्रकाशकः ।
 सर्वस्नानविडीनात्मा ऐकमग्नोऽलमद्वयः ॥ २८.२२ ॥
 आत्मतीर्थे ज्यात्मजले आत्मानन्दमनोडरे ।
 आत्मैवालमिति ज्ञात्वा आत्मारामोवसाम्यलम् ॥ २८.२३ ॥
 आत्मैव भोजनं ज्यात्मा तृप्तिरात्मसुभात्मकः ।
 आत्मैव ज्यात्मनो ज्यात्मा आत्मैव परमो ज्यलम् ॥ २८.२४ ॥
 अलमात्माऽलमात्माऽलमलमात्मा न लौकिकः ।
 सर्वात्माळं सदात्माळं नित्यात्माळं गुणान्तरः ॥ २८.२५ ॥
 अवे नित्यं भावयित्वा सदा भावय सिद्धये ।
 सिद्धं तिष्ठति चिन्मात्रो निश्चयं मात्रमेव सा ।
 निश्चयं य लयं याति स्वयमेव सुधी भव ॥ २८.२६ ॥
 शाष्माद्विभिश्च श्रुतयो ज्यनन्ता-
 स्वामेकमेव भगवन्बहुधा वदन्ति ।
 विष्णुवन्द्रधातृरविसूवनलानिलाद्वि
 भूतात्मनाथ गणनाथललाम शम्भो ॥ २८.२७ ॥
 ॥ छति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठंशे ऋभुनिदाधसंवादे

आत्मवैलक्षण्यप्रकरणं नाम अष्टाविंशोऽध्यायः ॥

२८. तन्मयभावोपदेशप्रकरणं नाम अेकोनत्रिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

अत्यन्तं तन्मयं वक्ष्ये दुर्लभं योगिनामपि ।

वेदशास्त्रेषु देवेषु रुद्रस्यमतिदुर्लभम् ॥ २८.१ ॥

यः परं ब्रह्म सर्वात्मा सञ्चिदानन्दविग्रहः ।

सर्वात्मा परमात्मा हि तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.२ ॥

आत्मरूपमिदं सर्वमाद्यन्तरहितोऽजयः ।

कार्याकार्यमिदं नास्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.३ ॥

यत्र द्वैतमयं नास्ति यत्राद्वैतप्रबोधनम् ।

शान्ताशान्तद्वयं नास्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४ ॥

यत्र सङ्कल्पकं नास्ति यत्र भ्रान्तिर्न विद्यते ।

तदेव हि मतिर्नास्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५ ॥

यत्र ब्रह्मणि नास्त्येव यत्र भावि विकल्पनम् ।

यत्र सर्वं जगन्नास्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.६ ॥

यत्र भावमभावं वा मनोभ्रान्ति विकल्पनम् ।

यत्र भ्रान्तेर्न वार्ता वा तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.७ ॥

(यत्र वार्ता न वार्ता वा तन्मयो भव सर्वदा) ॥ २८.७ ॥

यत्र नास्ति सुभं नास्ति देहोऽलमिति रूपकम् ।

सर्वसङ्कल्पनिर्मुक्तं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.८ ॥

यत्र ब्रह्म विना भावो यत्र दोषो न विद्यते ।

यत्र द्वन्द्वमयं नास्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.९ ॥

यत्र वाक्कायकार्यं वा यत्र कल्पो लयं गतः ।

यत्र प्रपञ्चं नोत्पन्नं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१० ॥

यत्र माया प्रकाशो न माया कार्यं न किञ्चन ।

यत्र दृश्यमदृश्यं वा तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.११ ॥

विद्वान्विधापि नास्त्येव यत्र पक्षविपक्षकौ ।
 न यत्र द्रोषादोषौ वा तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१२ ॥
 यत्र विषगुत्वभेदो न यत्र ब्रह्मा न विद्यते ।
 यत्र शङ्करभेदो न तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१३ ॥
 न यत्र सदसदभेदो न यत्र कलनापदम् ।
 न यत्र ज्वकलना तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१४ ॥
 न यत्र शङ्करध्यानं न यत्र परमं पदम् ।
 न यत्र कलनाकारं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१५ ॥
 न यत्राणुर्भुत्त्वं यत्र सन्तोषकल्पनम् ।
 यत्र प्रपञ्चमाभासं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१६ ॥
 न यत्र देहकलनं न यत्र छि कुतूहलम् ।
 न यत्र चित्तकलनं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१७ ॥
 न यत्र बुद्धिविज्ञानं न यत्रात्मा मनोमयः ।
 न यत्र कामकलनं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१८ ॥
 न यत्र मोक्षविश्रान्तिर्यत्र बन्धत्ववि(नि)ग्रहः ।
 न यत्र शाश्वतं ज्ञानं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.१९ ॥
 न यत्र कालकलनं यत्र दुःखत्वभावनम् ।
 न यत्र देहकलनं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.२० ॥
 न यत्र ज्ववैराग्यं यत्र शास्त्रविकल्पनम् ।
 यत्राहमहमात्मत्वं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.२१ ॥
 न यत्र ज्वन्मुक्तिर्वा यत्र देहविमोचनम् ।
 यत्र सङ्कल्पितं कार्यं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.२२ ॥
 न यत्र भूतकलनं यत्रान्यत्वप्रभावनम् ।
 न यत्र ज्वभेदो वा तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.२३ ॥
 यत्रानन्दपदं ब्रह्म यत्रानन्दपदं सुभम् ।
 यत्रानन्दगुणं नित्यं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.२४ ॥
 न यत्र वस्तुप्रभवं न यत्रापञ्चयोजयः ।
 न यत्र वाङ्मयकथनं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.२५ ॥

न यत्रात्मविद्याराङ्गं न यत्र श्रवणकुलम् ।
 न यत्र य मडानन्दं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.२६ ॥
 न यत्र छि सजातीयं विजातीयं न यत्र छि ।
 न यत्र स्वगतं भेदं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.२७ ॥
 न यत्र नरको घोरो न यत्र स्वर्गसम्पदः ।
 न यत्र ब्रह्मलोको वा तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.२८ ॥
 न यत्र विष्णुसायुज्यं यत्र कैलासपर्वतः ।
 ब्रह्माण्डमण्डलं यत्र तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.२९ ॥
 न यत्र भूषणं यत्र दूषणं वा न विद्यते ।
 न यत्र समता दोषं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३० ॥
 न यत्र मनसा भावो न यत्र सविकल्पनम् ।
 न यत्रानुभवं दृष्टं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३१ ॥
 यत्र पापभयं नास्ति पञ्चपापादपि क्वचित् ।
 न यत्र सङ्गदोषं वा तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३२ ॥
 यत्र तापत्रयं नास्ति यत्र जुवत्रयं क्वचित् ।
 यत्र विश्वविकल्पाप्यं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३३ ॥
 न यत्र बोधमुत्पन्नं न यत्र जगतां भ्रमः ।
 न यत्र करणाकारं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३४ ॥
 न यत्र छि मनो राज्ञ्यं यत्रैव परमं सुषमम् ।
 यत्र वै शाश्वतं स्थानं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३५ ॥
 यत्र वै कारणं शान्तं यत्रैव सकलं सुषमम् ।
 यद्गत्वा न निवर्तन्ते तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३६ ॥
 यज्ञज्ञात्वा मुख्यते सर्वं यज्ञज्ञात्वाऽन्यत्र विद्यते ।
 यज्ञज्ञात्वा नान्यविज्ञानं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३७ ॥
 यत्रैव दोषं नोत्पन्नं यत्रैव स्थाननिश्चलः ।
 यत्रैव जुवसङ्घातः तन्मयो भव सर्वदा ॥ २९.३८ ॥
 यत्रैव नित्यतृप्तात्मा यत्रैवानन्दनिश्चलम् ।

यत्रैव निश्चलं शान्तं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.३८ ॥
 यत्रैव सर्वसौख्यं वा यत्रैव सन्निरुपप्लवम् ।
 यत्रैव निश्चयाकारं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४० ॥
 न यत्रालं न यत्र त्वं न यत्र त्वं स्वयं स्वयम् ।
 यत्रैव निश्चयं शान्तं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४१ ॥
 यत्रैव मोदते नित्यं यत्रैव सुप्भमेधते ।
 यत्र द्युभयन्नास्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४२ ॥
 यत्रैव चिन्मयाकारं यत्रैवानन्दसागरः ।
 यत्रैव परमं साक्षात्तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४३ ॥
 यत्रैव स्वयमेवात्र स्वयमेव तदेव हि ।
 स्वस्वात्मनोऽतमेदोऽस्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४४ ॥
 यत्रैव परमानन्दं स्वयमेव सुप्भं परम् ।
 यत्रैवाभेदकलनं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४५ ॥
 न यत्र याणुमात्रं वा न यत्र मनसो मलम् ।
 न यत्र य ददाभ्येव तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४६ ॥
 यत्र चित्तं मृतं देहं मनो मरणमात्मनः ।
 यत्र स्मृतिर्लयं याति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४७ ॥
 यत्रैवालं मृतो नूनं यत्र कामो लयं गतः ।
 यत्रैव परमानन्दं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४८ ॥
 यत्र देवास्त्रयो लीनं यत्र देहाद्यो मृताः ।
 न यत्र व्यवहारोऽस्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.४९ ॥
 यत्र मग्गो निरायासो यत्र मग्गो न पश्यति ।
 यत्र मग्गो न जन्मादिस्तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५० ॥
 यत्र मग्गो न याभाति यत्र जाअत्र विद्यते ।
 यत्रैव मोडमरणं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५१ ॥
 यत्रैव कालमरणं यत्र योगो लयं गतः ।
 यत्र सत्सङ्गतिर्नष्टा तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५२ ॥

(additional shloka)

—
यत्र विघ्नातिमरणं यत्र विश्वं लयं गतम् ।

यत्र भ्रान्ति निवृत्तत्वं तन्मयो भव सर्वदा ॥

यत्र प्राणदयो नष्टा यत्र देहास्यो मृताः ।

यत्र मानावमानं न तन्मयो भव सर्वदा ॥

—
यत्रैव ब्रह्मणो वृषं यत्रैवानन्दमात्रकम् ।

यत्रैव परमानन्दं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५३ ॥

यत्र विश्वं क्वचिन्नास्ति यत्र नास्ति ततो जगत् ।

यत्रान्तःकरणं नास्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५४ ॥

यत्रैव सुभमात्रं य यत्रैवानन्दमात्रकम् ।

यत्रैव परमानन्दं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५५ ॥

यत्र सन्मात्रयैतन्यं यत्र चिन्मात्रमात्रकम् ।

यत्रानन्दमयं भाति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५६ ॥

यत्र साक्षात्परं ब्रह्म यत्र साक्षात्स्वयं परम् ।

यत्र शान्तं परं लक्ष्यं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५७ ॥

यत्र साक्षादभेदार्थं यत्र साक्षात्परायणम् ।

यत्र नाशादिकं नास्ति तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५८ ॥

यत्र साक्षात्स्वयं मात्रं यत्र साक्षात्स्वयं जयम् ।

यत्र साक्षान्महानात्मा तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.५९ ॥

यत्र साक्षात्परं तत्त्वं यत्र साक्षात्स्वयं महत् ।

यत्र साक्षात्तु विज्ञानं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.६० ॥

यत्र साक्षाद्गुणातीतं यत्र साक्षाद्धि निर्मलम् ।

यत्र साक्षात्सदाशुद्धं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.६१ ॥

यत्र साक्षान्महानात्मा यत्र साक्षात्सुभात्सुभम् ।

यत्रैव ज्ञानविज्ञानं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.६२ ॥

यत्रैव हि स्वयं ज्योतिर्यत्रैव स्वयमद्भयम् ।

यत्रैव परमानन्दं तन्मयो भव सर्वदा ॥ २८.६३ ॥

अेवं तन्मयभावोक्तं अेवं नित्यशानित्यशः ।

ब्रह्माहं सखिदानन्दं अभाएडोऽहं सदा सुभम् ॥ २८.६४ ॥

विज्ञानं ब्रह्ममात्रोऽहं स शान्तं परमोऽस्यहम् ।

खिदहं खित्तडीनोऽहं नाहं सोऽहं भवाम्यहम् ॥ २८.६५ ॥

तदहं खिदहं सोऽहं निर्मलोऽहमहं परम् ।

परोऽहं परमोऽहं वै सर्वं त्यज्य सुभीभव ॥ २८.६६ ॥

ॐ सर्वं खित्तशेषं शुद्धत्वकमलीकृतम् ।

(ॐ सर्वं खित्तशेषं शुद्धत्वं य मलत्वकम् ।)

अेवं सर्वं परित्यज्य विस्मृत्वा शुद्धकाष्ठवत् ॥ २८.६७ ॥

प्रेतवद्देहं सन्त्यज्य काष्ठवल्लोष्ठवत्सदा ।

स्मराणं य परित्यज्य ब्रह्ममात्रपरो भव ॥ २८.६८ ॥

अेतत्प्रकराणं यस्तु शृणोति सकृदस्ति वा ।

महापातकयुक्तोऽपि सर्वं त्यक्त्वा परं गतः ॥ २८.६९ ॥

अऽग्नावबद्धाभिरुपासनाभिर्वदन्ति वेदाः किल त्वामसऽगम् ।

समस्तलृत्तोशविशेषसऽगं भूमानमात्मानमभाएडुपम् ॥ २८.७० ॥

॥ ॐ श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

तन्मयभावोपदेशप्रकराणं नाम अेकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥

३०. ब्रह्मैकऋपत्वनिऋपाणप्रकराणं नाम त्रिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

वक्ष्ये परं ब्रह्ममात्रं जगत्सन्त्यागपूर्वकम् ।

सकृच्छ्रवणमात्रेण ब्रह्मभावं परं लभेत् ॥ ३०.१ ॥

ब्रह्म ब्रह्मपरं मात्रं निर्गुणं नित्यनिर्मलम् ।

शाश्वतं सममत्यन्तं ब्रह्मणोऽन्यत्र विद्यते ॥ ३०.२ ॥

अहं सत्यः परानन्दः शुद्धो नित्यो निरञ्जनः ।

सर्वं ब्रह्म न सन्देहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥ ३०.३ ॥

अभाएडैकरसैवास्मि परिपूर्णाऽस्मि सर्वदा ।

ब्रह्मैव सर्वं नान्योऽस्ति सर्वं ब्रह्म न संशयः ॥ ३०.४ ॥

सर्वदा डेवलात्माडं सर्वं ब्रह्मेति नित्यशः ।

आनन्दरूपमेवाडं नान्यत्किञ्चिन्न शाश्वतम् ॥ ३०.५ ॥

शुद्धानन्दस्वरूपोऽडं शुद्धविज्ञानमात्मनः ।

ऐकाकारस्वरूपोऽडं नैकसत्ताविवर्जितः ॥ ३०.६ ॥

अन्तरज्ञानशुद्धोऽडमडमेव परायणम् ।

सर्वं ब्रह्म न सन्देडस्तद्ब्रह्माडं न संशयः ॥ ३०.७ ॥

अनेकतत्त्वडीनोऽडं ऐकत्वं य न विद्यते ।

(अडमेकत्त्वडीनोऽडं ऐकत्वं य न विद्यते ।)

सर्वं ब्रह्म न सन्देडस्तद्ब्रह्माडं न संशयः ॥ ३०.८ ॥

सर्वप्रकाररूपोऽस्मि सर्वं ँत्यपि वर्जितः ।

सर्वं ब्रह्म न सन्देडस्तद्ब्रह्माडं न संशयः ॥ ३०.९ ॥

निर्मलज्ञानरूपोऽडमडमेव न विद्यते ।

शुद्धब्रह्मस्वरूपोऽडं विशुद्धपदवर्जितः ॥ ३०.१० ॥

नित्यानन्दस्वरूपोऽडं ज्ञानानन्दमडं सदा ।

सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरोऽडं वै सूक्ष्म ँत्याडिवर्जितः ॥ ३०.११ ॥

अभाडानन्दमात्रोऽडं अभाडानन्दविग्रहः ।

सदाऽमृतस्वरूपोऽडं सदा डैवल्यविग्रहः ॥ ३०.१२ ॥

ब्रह्मानन्दमिडं सर्वं नास्ति नास्ति कदाचन ।

जुवत्वधर्मडीनोऽडमीश्वरत्वविवर्जितः ॥ ३०.१३ ॥

वेदशास्त्रस्वरूपोऽडं शास्त्रस्मरणकारणम् ।

जगत्कारणकार्यं य ब्रह्मविष्णुमडेश्वराः ॥ ३०.१४ ॥

वाच्यवाचकमेडं य स्थूलसूक्ष्मशरीरकम् ।

जाग्रत्स्वप्नसुषुमाधप्राज्ञतैजसविश्रकाः ॥ ३०.१५ ॥

सर्वशास्त्रस्वरूपोऽडं सर्वानन्दमडं सदा ।

अतीतनामरूपार्थं अतीतः सर्वकल्पनात् ॥ ३०.१६ ॥

द्वैताद्वैतं सुभं दुःभं लाभालाभौ जयाजयौ ।

सर्वं ब्रह्म न सन्देडस्तद्ब्रह्माडं न संशयः ॥ ३०.१७ ॥

सात्त्विङ्कं राजसं भेदं संशयं लृष्टयं कृलम् ।
 दृग्दृष्टे सर्वद्रष्टा य भूतभौतिकदैवतम् ॥ ३०.१८ ॥
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ।
 तुर्यरूपमहं साक्षाज्ज्ञानरूपमहं सदा ॥ ३०.१९ ॥
 अज्ञानं यैव नास्त्येव तत्कार्यं कुत्र विद्यते ।
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥ ३०.२० ॥
 शित्तवृत्तिविलासं य बुद्धीनामपि नास्ति हि ।
 देहसङ्कल्पलीनोऽहं बुद्धिसङ्कल्पकल्पना ॥ ३०.२१ ॥
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ।
 बुद्धिनिश्चयरूपोऽहं निश्चयं य गलत्यहो ॥ ३०.२२ ॥
 अहङ्कारं बहुविधं देहोऽहमिति भावनम् ।
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥ ३०.२३ ॥
 ब्रह्माहमपि काणोऽहं अधिरोऽहं परोऽस्यहम् ।
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥ ३०.२४ ॥
 देहोऽहमिति तादात्म्यं देहस्य परमात्मनः ।
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥ ३०.२५ ॥
 सर्वोऽहमिति तादात्म्यं सर्वस्य परमात्मनः ।
 एति भावय यत्नेन ब्रह्मैवाहमिति प्रभो (स्थितम्) ॥ ३०.२६ ॥
 दृढनिश्चयमेवेदं सत्यं सत्यमहं परम् ।
 दृढनिश्चयमेवात्र सदुरोर्वाङ्मयनिश्चयम् ॥ ३०.२७ ॥
 दृढनिश्चयसाम्राज्ये तिष्ठ तिष्ठ सदा परः ।
 अहमेव परं ब्रह्म आत्मानन्दप्रकाशकः ॥ ३०.२८ ॥
 शिवपूजा शिवश्चाहं विष्णुर्विष्णुप्रपूजनम् ।
 यद्यत्संवेद्यते किञ्चित्यद्यन्निश्चीयते क्वचित् ॥ ३०.२९ ॥
 तदेव त्वं त्वमेवाहं एत्येवं नास्ति किञ्चन ।
 एदं शित्तमिदं दृश्यं एत्येवमिति नास्ति हि ॥ ३०.३० ॥
 सदसद्भावशेषोऽपि तत्तद्भेदं न विद्यते ।

સુખરૂપમિદં સર્વં સુખરૂપમિદં ન ચ ॥ ૩૦.૩૧ ॥

લક્ષ્મભેદં સકુદ્ભેદં સર્વભેદં ન વિદ્યતે ।

બ્રહ્માનન્દો ન સન્દેહસ્તદ્બ્રહ્માહં ન સંશયઃ ॥ ૩૦.૩૨ ॥

બ્રહ્મભેદં તુર્યભેદં જીવભેદમભેદકમ્ ।

ઇદમેવ હિ નોત્પન્નં સર્વદા નાસ્તિ કિંચન ॥ ૩૦.૩૩ ॥

સ દેવમિતિ નિર્દેશો નાસ્તિ નાસ્ત્યેવ સર્વદા ।

અસ્તિ ચેત્કિલ વક્તવ્યં નાસ્તિ ચેત્કથમુચ્યતે ॥ ૩૦.૩૪ ॥

પરં વિશેષમેવેતિ નાસ્તિ કિંચિત્સદા મયિ ।

ચગ્ચલં મનશ્ચૈવ નાસ્તિ નાસ્તિ ન સંશયઃ ॥ ૩૦.૩૫ ॥

એવમેવ સદાપૂર્ણો નિરીહસ્તિષ્ટ શાન્તધીઃ ।

સર્વં બ્રહ્માસ્મિ પૂર્ણોઽસ્મિ એવં ચ ન કદાચન ॥ ૩૦.૩૬ ॥

આનન્દોઽહં વશિષ્ઠોઽહં બ્રહ્માસ્મીત્યપિ નાસ્તિ હિ ।

બ્રહ્માનન્દમહાનન્દમાત્માનન્દમખણ્ડિતમ્ ॥ ૩૦.૩૭ ॥

ઇદં પરમહન્તા ચ સર્વદા નાસ્તિ કિંચન ।

ઇદં સર્વમિતિ ખ્યાતિ (ખ્યાતિરનિન્દન્તિતિ) આનન્દં નેતિ નો ભ્રમઃ ॥ ૩૦.૩૮ ॥

સર્વં બ્રહ્મ ન સન્દેહસ્તદ્બ્રહ્માહં ન સંશયઃ ।

લક્ષ્યલક્ષણભાવં ચ દૃશ્યદર્શનદૃશ્યતા ॥ ૩૦.૩૯ ॥

અત્યન્તાભાવમેવેતિ સર્વદાનુભવં મહત્ ।

સર્વં બ્રહ્મ ન સન્દેહસ્તદ્બ્રહ્માહં ન સંશયઃ ॥ ૩૦.૪૦ ॥

ગુહ્યં મન્ત્રં ગુણં શાસ્ત્રં સત્યં શ્રોત્રં કલેવરમ્ ।

મરણં જનનં કાર્યં કારણં પાવનં શુભમ્ ॥ ૩૦.૪૧ ॥

કામક્રોધો લોભમોહો મદો માત્સર્યમેવ હિ ।

દ્વૈતદોષં ભયં શોકં સર્વં નાસ્ત્યેવ સર્વદા ॥ ૩૦.૪૨ ॥

ઇદં નાસ્ત્યેવ નાસ્ત્યેવ નાસ્ત્યેવ સકલં સુખમ્ ।

ઇદં બ્રહ્મેતિ મનનમહં બ્રહ્મેતિ ચિન્તનમ્ ॥ ૩૦.૪૩ ॥

અહં બ્રહ્મેતિ મનનં ત્વં બ્રહ્મત્વવિનાશનમ્ ।

સત્યત્વં બ્રહ્મવિજ્ઞાનં અસત્યત્વં ન બાધ્યતે ॥ ૩૦.૪૪ ॥

अेक अेव परो ज्यात्मा अेकत्वश्रान्तिवर्जितः ।
 सर्वं ब्रह्म सदा ब्रह्म तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥ ३०.४५ ॥
 ज्वरुपा ज्वरभावा ज्वरशब्दत्रयं न हि ।
 षशरुपं येशभावं षशशब्दं य कल्पितम् ॥ ३०.४६ ॥
 नाक्षरं न य सर्वं वा न पदं वाय्यवाचकम् ।
 दृढयं मन्त्रतन्त्रं य चित्तं बुद्धिर्न किञ्चन ॥ ३०.४७ ॥
 मूढो ज्ञानी विवेकी वा शुद्धु इत्यपि नास्ति हि ।
 निश्चयं प्रणवं तारं आत्मायं गुरुशिष्यकम् ॥ ३०.४८ ॥
 तूष्णीं तूष्णीं मडातूष्णीं मौनं वा मौनभावनम् ।
 प्रकाशनं प्रकाशं य आत्मानात्मविवेचनम् ॥ ३०.४९ ॥
 ध्यानयोगं राजयोगं भोगमष्टाङ्गलक्षणम् ।
 सर्वं ब्रह्म न सन्नेहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥ ३०.५० ॥
 अस्तित्वभाषणं यापि नास्तित्वस्य य भाषणम् ।
 पञ्चाशद्द्वर्षरुपोऽहं यतुःषष्टिकलात्मकः ॥ ३०.५१ ॥
 सर्वं ब्रह्म न सन्नेहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ।
 ब्रह्मैवाहं प्रसन्नात्मा ब्रह्मैवाहं चिदव्ययः ॥ ३०.५२ ॥
 शास्त्रज्ञानविदूरोऽहं वेदज्ञानविदूरकः ।
 उक्तं सर्वं परं ब्रह्म नास्ति सन्नेहलेशतः ॥ ३०.५३ ॥
 सर्वं ब्रह्म न सन्नेहस्तद्ब्रह्माहं न संशयः ।
 ब्रह्मैवाहं प्रसन्नात्मा ब्रह्मैवाहं चिदव्ययः ॥ ३०.५४ ॥
 इत्येवं ब्रह्मतन्मात्रं तत्र तुभ्यं प्रियं ततः ।
 यस्तु बुद्ध्येत सततं सर्वं ब्रह्म न संशयः ।
 नित्यं शृण्वन्ति ये मर्त्यास्ते चिन्मात्रमयामलाः ॥ ३०.५५ ॥
 सन्नेहसन्नेहकरोऽर्यकास्वडैः करादिसन्नेहजगद्विकारिभिः ।
 यो वीतमोहं न करोति दृर्दुर्दं विदुःमुक्तिं शिवदृक्प्रभावतः ॥ ३०.५६ ॥
 ॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराख्ये षष्ठ्यांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 ब्रह्मैकरुपत्वनिर्गुणप्रकरणं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥

३१. मडावाड्यार्थनिरुपाणप्रकरणं नाम ऐकत्रिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

वक्ष्ये रहस्यमत्यन्तं साक्षाद्ब्रह्मप्रकाशकम् ।

सर्वोपनिषदामर्थं सर्वलोकेषु दुर्लभम् ॥ ३१.१ ॥

प्रज्ञानं ब्रह्म निश्चित्य पदद्वयसमन्वितम् ।

मडावाड्यं यतुर्वाड्यं ऋग्यजुःसामसम्भवम् ॥ ३१.२ ॥

मम प्रज्ञैव ब्रह्मालं ज्ञानमात्रमिदं जगत् ।

ज्ञानमेव जगत्सर्वं ज्ञानादन्यन्न विद्यते ॥ ३१.३ ॥

ज्ञानस्थानन्तरं सर्वं दृश्यते ज्ञानरूपतः ।

ज्ञानस्य ब्रह्मणश्चापि भमेव पृथङ् न हि ॥ ३१.४ ॥

शुभः प्रज्ञानशब्दस्य ब्रह्मशब्दस्य येश्वरः ।

शैश्वर्यमस्मीत्यभ्युपार्थमभ्युपैकरसं ततम् ॥ ३१.५ ॥

अभ्युपैकारवृत्तिस्तु शुभन्मुक्तिरितीरितम् ।

अभ्युपैकरसं वस्तु विदेहो मुक्तिरुच्यते ॥ ३१.६ ॥

ब्रह्मैवालं न संसारी सख्यिदानन्दमस्यलम् ।

निर्गुणोऽलं निरेशोऽलं परमानन्दवानलम् ॥ ३१.७ ॥

नित्योऽलं निर्विकल्पोऽलं खिदलं खिदलं सदा ।

अभ्युपैकारवृत्त्याप्यं चित्तं ब्रह्मात्मना स्थितम् ॥ ३१.८ ॥

लवणं तोयमात्रेण यथैकत्वमभ्युपैतम् ।

अभ्युपैकरसं वक्ष्ये विदेहो मुक्तिरक्षणात् ॥ ३१.९ ॥

प्रज्ञापदं परित्यज्य ब्रह्मैव पदमेव हि ।

अलमस्मि मडानस्मि सिद्धोऽस्मीति परित्यजन् ॥ ३१.१० ॥

स्मरणं य परित्यज्य भावनं चित्तकर्तृकम् ।

सर्वमन्तः परित्यज्य सर्वशून्यं परिस्थितिः (परास्थितिः) ॥ ३१.११ ॥

तूष्णीं स्थितिं य सन्त्यज्य ततो मौनविकल्पनम् ।

यत्तच्छित्तं विकल्पांशं मनसा कल्पितं जगत् ॥ ३१.१२ ॥

देहोऽलमित्यलङ्कारं द्वैतवृत्तिरितीरितम् ।

सर्वं साक्षिरलं ब्रह्म एत्येवं दृढनिश्चयम् ॥ ३१.१३ ॥

सर्वदाऽसंशयं ब्रह्म साक्षिवृत्तिरितीरितम् ।
 द्वैतवृत्तिः साक्षवृत्तिरभाषाकाऽरवृत्तिकम् ॥ ३१.१४ ॥
 अभाष्यैकरसं येति लोके वृत्तित्रयं भवेत् ।
 प्रथमे निश्चिते द्वैते द्वितीये साक्षिसंशयः ॥ ३१.१५ ॥
 तृतीये पदभागे हि दृढनिश्चयमीरितम् ।
 अेतत्रयार्थं संशोध्य तं परित्यज्य निश्चिनु ॥ ३१.१६ ॥
 अभाष्यैकरसाकारो नित्यं तन्मयतां व्रज ।
 अब्यासवाक्यमेतत्तु सदाऽब्यासस्य कारणम् ॥ ३१.१७ ॥
 मननस्य परं वाक्यं योऽयं यन्मनवृक्षवत् ।
 युक्तिभिश्चिन्तनं वृत्तं पदत्रयमुदाहृतम् ॥ ३१.१८ ॥
 अहं पदस्य श्रुवोऽर्थं षष्ठो ब्रह्मपदस्य हि ।
 अस्मीति पदभागस्य अभाषाकाऽरवृत्तिकम् ॥ ३१.१९ ॥
 पदत्रयं परित्यज्य विचार्य मनसा सह ।
 अभाष्यैकरसं प्राप्य विदेहो मुक्तिवक्ष्णाम् ॥ ३१.२० ॥
 अहं ब्रह्मास्मि चिन्मात्रं सच्चिदानन्दविग्रहः ।
 अहं ब्रह्मास्मि वाक्यस्य श्रवणानन्तरं सदा ॥ ३१.२१ ॥
 अहं ब्रह्मास्मि नित्योऽस्मि शान्तोऽस्मि परमोऽस्यहम् ।
 निर्गुणोऽहं निरीहोऽहं निरंशोऽस्मि (निर्यशोऽस्मि) सदा स्मृतः ॥ ३१.२२ ॥
 आत्मैवास्मि न सन्देहः अभाष्यैकरसोऽस्यहम् ।
 अहं निरन्तरं तज्ज्ञो भावयेत्परमात्मनि ॥ ३१.२३ ॥
 यथा यानुभवं वाक्यं तस्मादनुभवेत्सदा ।
 आरम्भाच्च द्वितीयात्तु स्मृतमब्यासवाक्यतः ॥ ३१.२४ ॥
 तृतीयान्तत्त्वमस्येति वाक्यसामान्यनिर्णयम् ।
 (तृतीयान्तत्त्वमस्येति वाक्यसामान्यनिर्णयम् ।)
 तत्पदं त्वम्पदं त्वस्य पदत्रयमुदाहृतम् ॥ ३१.२५ ॥
 तत्पदस्येश्वरो ऽर्थो श्रुवोऽर्थस्त्वम्पदस्य हि ।
 अैक्यस्यापि पदस्यार्थमभाष्यैकरसं पदम् ॥ ३१.२६ ॥

(अैक्यम्भावपदस्यार्थमभाएउैकरसं पदम्) ॥ ३१.२६ ॥

द्वैतवृत्तिः साक्षवृत्तिरभाएडाकारवृत्तिकः ।

अभाएउं सख्येदानन्दं तत्त्वमेवासि निश्चयः ॥ ३१.२७ ॥

त्वं अज्मासि न सन्देहस्तत्वमेवासि सिद्व्ययः ।

त्वमेव सख्येदानन्दस्तत्वमेवाभाएउनिश्चयः ॥ ३१.२८ ॥

धत्येवमुक्तो गुरुणा स अेव परमो गुरुः ।

अहं अज्मेति निश्चित्य सख्यिष्यः (सख्यिष्यं) परमात्मवान् ॥ ३१.२९ ॥

नान्यो गुरुर्नान्यशिष्यस्त्वं अज्मासि गुरुः परः ।

सर्वमन्त्रोपदेष्टारो गुरुवः स गुरुः परः ॥ ३१.३० ॥

त्वं अज्मासीति वक्तारं गुरुदेवेति निश्चिनु ।

तथा तत्त्वमसि अज्म त्वमेवासि य सद्गुरुः ॥ ३१.३१ ॥

सद्गुरोर्वचने यस्तु निश्चयं तत्त्वनिश्चयम् ।

करोति सततम्मुक्तेर्नात्र कार्या विचारणा ॥ ३१.३२ ॥

महावाक्यं गुरोर्वाक्यं तत्त्वमस्याद्विवाक्यकम् ।

शृणोतु (शृणोति) श्रवणं चित्तं नान्यश्चवणमुच्यते ॥ ३१.३३ ॥

सर्ववेदान्तवाक्यानामद्वैते अज्मणि स्थितिः ।

धत्येवं य गुरोर्वक्त्राश्चुतं अज्मेति तश्चवः ॥ ३१.३४ ॥

गुरोर्नान्यो मन्त्रवादी अेक अेव हि सद्गुरुः ।

त्वं अज्मासीति येनोक्तं अेष अेव हि सद्गुरुः ॥ ३१.३५ ॥

वेदान्तश्रवणं चैतन्नान्यश्चवणमीरितम् ।

युक्तिमिश्चिन्तनं चैव मननं परिकथ्यते ॥ ३१.३६ ॥

अेवं यन्मनवृक्षोऽपि श्रुतोऽपि परिशोध्यते ।

त्वं अज्मासीति योक्तोऽपि संशयं परिपश्यति ॥ ३१.३७ ॥

संशोध्य निश्चिनोत्येवमात्मानं परिशोध्यते ।

युक्तिर्नाम वदाम्यत्र देहोनाहं विनाशतः ॥ ३१.३८ ॥

स्थूलदेहं सूक्ष्मदेहं स्थूलसूक्ष्मं य कारणम् ।

त्रयं यतुर्थे नास्तीति सर्वं चिन्मात्रमेव हि ॥ ३१.३९ ॥

अेतत्सर्वं जडत्वाख्य दृश्यत्वाद्भटवन्नडि ।
 अलं यैतन्ममेवात्र दृग्रूपत्वाल्लयं न छि ॥ ३१.४० ॥
 सत्यं ज्ञानमनन्तं यदात्मनः सलज्जा गुणः ।
 अन्ततं जडदुःखादि जगतः प्रथितो गुणः ॥ ३१.४१ ॥
 तस्मादलं ब्रह्म अेव ष्टं सर्वमसत्यकम् ।
 अेवं य मननं नित्यं करोति ब्रह्मवित्तमः ॥ ३१.४२ ॥
 वक्ष्ये निदिध्यासनं य उभयत्यागलक्षणम् ।
 त्वं ब्रह्मासीति श्रवणं मननं याडमेव छि ॥ ३१.४३ ॥
 अेतत्यागं निदिध्यासं सजातीयत्वभावनम् ।
 विजातीयपरित्यागं स्वगतत्वविभावनम् ॥ ३१.४४ ॥
 सर्वत्यागं परित्यज्य तुरीयत्वं य वर्जनम् ।
 ब्रह्मयिन्मात्रसारत्वं साक्षात्कारं प्रयक्षते ॥ ३१.४५ ॥
 उपदेशे मडावाक्यमस्त्विति निर्णयः ।
 तथैवानुभवं वाक्यमलं ब्रह्मास्मि निर्णयः ॥ ३१.४६ ॥
 प्रज्ञानं ब्रह्मवाक्योत्थमभ्यासार्थमितीरितम् ।
 अयमात्मेति वाक्योत्थदर्शनं वाक्यमीरितम् ॥ ३१.४७ ॥
 अयमेकपदं यैक आत्मेति ब्रह्म य त्रयम् ।
 अयम्पदस्य ज्वोडर्थ आत्मनो ष्चरः परः ॥ ३१.४८ ॥
 तथा ब्रह्मपदस्यार्थ अभाडाकारवृत्तिकम् ।
 अभाडैकरसं सर्वं पदत्रयलयं गतम् ॥ ३१.४९ ॥
 अभाडैकरसो ज्यात्मा नित्यशुद्धविमुक्तकः ।
 तदेव सर्वमुद्भूतं भविष्यति न संशयः ॥ ३१.५० ॥
 अभाडैकरसो देव अयमेकमुदीरितम् ।
 आत्मेति पदमेकस्य ब्रह्मेति पदमेककम् ॥ ३१.५१ ॥
 अयं पदस्य ज्वोडर्थ आत्मेतीश्वर ष्ठरितः ।
 अस्थार्थोडस्मीत्यभाडार्थमभाडैकरसं पदम् ॥ ३१.५२ ॥
 द्वैतवृत्तिः साक्षिवृत्तिरभाडाकारवृत्तिकम् ।
 अभाडैकरसं पश्चात्सोडसमस्मीति भावय ॥ ३१.५३ ॥

ઇત્યેવં ચ ચતુર્વાક્યતાત્પર્યાર્થ સમીરિતમ્ ।
ઉપાધિસહિતં વાક્યં કેવલં લક્ષ્યમીરિતમ્ ॥ ૩૧.૫૪ ॥

કિઞ્ચિજ્ઞાત્વાદિ જીવસ્ય સર્વજ્ઞાત્વાદિ ચેશ્વરઃ ।
જીવોડપરો સચૈતન્યમીશ્વરોડહં પરોક્ષકઃ ॥ ૩૧.૫૫ ॥

(જીવાપરોક્ષચૈતન્યમીશ્વરોડહં પરોક્ષકઃ) ॥ ૩૧.૫૫ ॥

સર્વશૂન્યમિતિ ત્યાજ્યં બ્રહ્માસ્મીતિ વિનિશ્ચયઃ ।
અહં બ્રહ્મ ન સન્દેહઃ સચ્ચિદાનન્દવિગ્રહઃ ॥ ૩૧.૫૬ ॥

અહમૈક્યં પરં ગત્વા સ્વસ્વભાવો ભવોત્તમ ।
એતત્સર્વં મહામિથ્યા નાસ્તિ નાસ્તિ ન સંશયઃ ॥ ૩૧.૫૭ ॥

સર્વં નાસ્તિ ન સન્દેહઃ સર્વં બ્રહ્મ ન સંશયઃ ।
એકાકારમખાણ્ડાર્થં તદેવાહં ન સંશયઃ ।
બ્રહ્મેદં વિતતાકારં તદ્બ્રહ્માહં ન સંશયઃ ॥ ૩૧.૫૮ ॥

સૂતઃ -
ભવોદ્ભવમુખોદ્ભવં ભવહરાધહૃદ્યં ભુવિ
પ્રકૃષ્ટરસભાવતઃ પ્રથિતબોધબુદ્ધ્યં ભવ ।
ભજન્તિ ભસિતાડ્ગકા ભરિતમોદભારાદરા
ભુજડ્ગવરભૂષણં ભુવનમધ્યવૃન્દાવનમ્ ॥ ૩૧.૫૯ ॥

॥ ઇતિ શ્રીશિવરહસ્યે શકુરાખ્યે ષષ્ઠાંશે ઋભુનિદાઘસંવાદે
મહાવાક્યાર્થનિરૂપણપ્રકરણં નામ એકત્રિંશોડધ્યાયઃ ॥

૩૨. સર્વમિથ્યાત્વનિરૂપણપ્રકરણં નામ દ્વાત્રિંશોડધ્યાયઃ

ઋભુઃ -
વક્ષ્યે પુનરસત્યાગં બ્રહ્મનિશ્ચયમેવ ચ ।
યસ્ય શ્રવણમાત્રેણ સદ્ધો મુક્તો ભવેન્નરઃ ॥ ૩૨.૧ ॥

ચિત્તસત્તા મનઃસત્તા બ્રહ્મસત્તાડન્યથા સ્થિતા ।
સર્વં મિથ્યા ન સન્દેહો બ્રહ્મૈવાહં ન સંશયઃ ॥ ૩૨.૨ ॥

દેહસત્તા વિડ્ગસત્તા ભાવસત્તાડક્ષરા સ્થિતા ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.३ ॥

दृश्यं च दर्शनं दृष्टा (द्रष्टा) कर्ता कारयिता क्रिया ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.४ ॥

अेकं द्वित्वं पृथग्भावं अस्ति नास्तीति निर्णयः ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.५ ॥

शास्त्रभेदं वेदभेदं मुक्तीनां भेदभावनम् ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.६ ॥

जातिभेदं वर्णभेदं शुद्धाशुद्धविनिर्णयः ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.७ ॥

अभाषाकारवृत्तिश्च अभाषुडैकरसं परम् ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.८ ॥

परापरविकल्पश्च पुण्यपापविकल्पनम् ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.९ ॥

कल्पनाकल्पनाद्वैतं मनोकल्पनभावनम् ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१० ॥

सिद्धं साध्यं साधनं च नाशनं (शासनं) ब्रह्मभावनम् ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.११ ॥

आत्मज्ञानं मनोधर्मं मनोऽभावे कुतो भवेत् ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१२ ॥

अज्ञानं च मनोधर्मस्तदभावे च तद्भुतः ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१३ ॥

शमो धर्मो मनोधर्मस्तदभावे च तद्भुतः ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१४ ॥

बन्धमोक्षौ मनोधर्मौ तदभावे कुतो भवेत् ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१५ ॥

सर्वं मिथ्या जगन्मिथ्या देहो मिथ्या जडत्वतः ।

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१६ ॥

ब्रह्मलोकः सदा मिथ्या बुद्धिरूपं तदेव हि ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१७ ॥
 विष्णुलोकः सदा मिथ्या शिवमेव हि सर्वदा ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१८ ॥
 रुद्रलोकः सदा मिथ्या अलङ्कारस्वरूपतः ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.१९ ॥
 यन्द्रलोकः सदा मिथ्या मनोरूपविकल्पनम् ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२० ॥
 दिशो लोकः सदा मिथ्या श्रोत्रशब्दसमन्वितः ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२१ ॥
 सूर्यलोकः सदा मिथ्या नेत्ररूपसमन्वितः ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२२ ॥
 वरुणस्य सदा लोको जिह्वारससमन्वितः ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२३ ॥
 त्वयो लोकः सदा मिथ्या वायोः स्पर्शसमन्वितः ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२४ ॥
 अश्विनोर्घ्राणलोकश्च गन्धद्वैतसमन्वितः ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२५ ॥
 अग्नेर्लोकः सदा मिथ्या वागेव वचनेन तत् ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२६ ॥
 इन्द्रलोकः सदा मिथ्या पाणिपादेन संयुतः ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२७ ॥
 उपेन्द्रस्य मङ्गल्लोको गमनेन पदं युतम् ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२८ ॥
 मृत्युरेव सदा नास्ति पायुरेव विसर्गकम् ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.२९ ॥
 प्रजापतेर्मङ्गल्लोको गुह्यमानन्दसंयुतम् ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.३० ॥

सर्वं मिथ्या न सन्देहः सर्वमात्मेति निश्चितम् ।
 तितिक्षोश्च समाधानं श्रद्धा याचार्यभाषणो ॥ ३२.३१ ॥
 मुमुक्षुत्वं च भोक्षश्च भोक्षार्थे मम श्रुवने ।
 यतुःसाधनसम्पन्नः सोऽधिकारीति निश्चयः ॥ ३२.३२ ॥
 श्रुवन्नमैक्यसद्भावं वियद्ब्रह्मेति निश्चयः ।
 वेदान्तब्रह्मणो बोध्यं बोधकं बन्धमुच्यते ॥ ३२.३३ ॥
 सर्वज्ञाननिर्वृत्तिश्चेदानन्दावामिदं कृलम् ।
 एत्येवमादिभिः शब्दैः प्रोक्तं सर्वमसत्सदा ॥ ३२.३४ ॥
 सर्वशब्दार्थरूपं च निश्चयं भावनं तथा ।
 ब्रह्ममात्रं परं सत्यमन्यत्सर्वमसत्सदा ॥ ३२.३५ ॥
 अनेकशब्दश्रवणमनेकार्थविचारणम् ।
 सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ३२.३६ ॥
 नानुध्यायाद्ब्रह्मशब्दान् एत्युक्त्वा ह मडानसौ ।
 ब्रह्मोपदेशकाले तु सर्वं योक्तं न संशयः ॥ ३२.३७ ॥
 ब्रह्मैवाहमिदं द्वैतं चित्तसत्ताविभावनम् ।
 चिन्मात्रोऽहमिदं द्वैतं श्रुवन्नमैति भावनम् ॥ ३२.३८ ॥
 अहं चिन्मात्रमन्त्रं वा कार्यकारणचिन्तनम् ।
 अक्षयानन्तविज्ञानमभएऽकरसाद्भयम् ॥ ३२.३९ ॥
 परं ब्रह्म एहं ब्रह्म शान्तं ब्रह्म स्वयं जगत् ।
 अन्तरिन्द्रियविज्ञानं बाह्येन्द्रियनिरोधनम् ॥ ३२.४० ॥
 सर्वोपदेशकालं च साम्यं शेषं मडोद्यम् ।
 भूमिरापोऽनलो वायुः पं मनो बुद्धिरेव च ॥ ३२.४१ ॥
 कारणं कार्यभेदं च शास्त्रमार्गैककल्पनम् ।
 अहं ब्रह्म एहं ब्रह्म सर्वं ब्रह्मेति शब्दतः ॥ ३२.४२ ॥
 सत्यरूपं क्वचिन्नास्ति सत्यं नाम कदा नहि ।
 संशयं च विपर्यासं सङ्कल्पः कारणं ब्रह्मः ॥ ३२.४३ ॥
 आत्मनोऽन्यत्क्वचिन्नास्ति सर्वं मिथ्या न संशयः ।

महतां ल्यधते मन्त्री मेधाशुद्धिशुभाशुभम् ॥ ३२.४४ ॥

(महत्त्वं दधते मन्त्री मेधाशुद्धिं शुभाशुभम्) ॥ ३२.४४ ॥

देशभेदं वस्तुभेदं न य यैतन्धभेदकम् ।

आत्मनोऽन्यत्पृथग्भावमात्मनोऽन्यन्निरुपायम् ॥ ३२.४५ ॥

आत्मनोऽन्यन्नामरूपमात्मनोऽन्यच्छुभाशुभम् ।

आत्मनोऽन्यद्रस्तुसत्ता आत्मनोऽन्यज्जगत्त्रयम् ॥ ३२.४६ ॥

आत्मनोऽन्यत्सुषुं दृग्भमात्मनोऽन्यद्विचिन्तनम् ।

आत्मनोऽन्यत्प्रपञ्चं वा आत्मनोऽन्यज्जयाजयौ ॥ ३२.४७ ॥

आत्मनोऽन्यदेवपूजा आत्मनोऽन्यच्छिवार्थनम् ।

आत्मनोऽन्यन्महाध्यानमात्मनोऽन्यत्कलाकर्मम् ॥ ३२.४८ ॥

सर्वं मिथ्या न सन्देहो ब्रह्म सर्वं न संशयः ।

सर्वमुक्तं भगवता निदिध्यासस्तु (निजाध्यासस्तु) सर्वदा ॥ ३२.४९ ॥

सकृच्छ्रवणमात्रेण लृट्यग्रन्थिरन्तिमम् ।

कर्मनाशं य मूढानां महतां मुक्तिरेव हि ॥ ३२.५० ॥

अनेककोटिजनपातकं भस्मसाद्भवेत् ।

सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सर्वं विनश्यति ।

सद्यो मुक्तिर्न सन्देहो नास्ति मङ्गलमङ्गलम् ॥ ३२.५१ ॥

क्य भेदभावदर्शनं न यैव शोकमोहलृ-

त्प्रपश्यतां श्रुते शिष्याविशेषमैक्यभावात् ।

यतो भवेज्जगाद् तं मडेश येन जिवितं

यदन्तराऽविशत्सदा यथोर्णनाभतन्तुवत् ॥ ३२.५२ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

सर्वमिथ्यात्वनिरुपायप्रकरणं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥

३३. सख्येदानन्दरूपताप्रकरणं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

वक्ष्ये परं ब्रह्ममात्रमनुत्पन्नमिदं जगत् ।

सत्पदानन्दमात्रोऽहमनुत्पन्नमिदं जगत् ॥ ३३.१ ॥

आत्मैवाडं परं ब्रह्म नान्यत् संसारदृष्टयः ।
 सत्पदानन्दमात्रोऽडमनुत्पन्नमिदं जगत् ॥ 33.2 ॥
 सत्पदानन्दमात्रोऽडं चित्पदानन्दविग्रहम् ।
 अडमेवाडमेवैकमडमेव परात्परः ॥ 33.3 ॥
 सख्यिदानन्दमेवैकमडं ब्रह्मैव डेवलम् ।
 अडमस्मि सदा भामि अवं रुपं कुतोऽप्यसत् ॥ 33.4 ॥
 त्वमित्येवं परं ब्रह्म चिन्मयानन्दरूपवान् ।
 विद्याकारं विद्याकाशं विदेव परमं सुभम् ॥ 33.5 ॥
 आत्मैवाडमसन्नाडं कूटस्थोऽडं गुरुः परः ।
 काडं नास्ति जगन्नास्ति कल्मषत्वानुभावनम् ॥ 33.6 ॥
 अडमेव परं ब्रह्म अडमेव सदाशिवः ।
 शुद्धयैतन्य अेवाडं शुद्धसत्वानुभावनः ॥ 33.7 ॥
 अद्वयानन्दमात्रोऽडमव्यथोऽडं मडानडम् ।
 सर्वं ब्रह्मैव सततं सर्वं ब्रह्मैव निर्मलः ॥ 33.8 ॥
 सर्वं ब्रह्मैव नान्योऽस्ति सर्वं ब्रह्मैव येतनः ।
 सर्वप्रकाशरूपोऽडं सर्वप्रियमनो ह्यडम् ॥ 33.9 ॥
 अेकान्तैकप्रकाशोऽडं सिद्धासिद्धविवर्जितः ।
 सर्वान्तर्यामिरूपोऽडं सर्वसाक्षित्वलक्षणम् ॥ 33.10 ॥
 शमो विचारसन्तोषरूपोऽडमिति निश्चयः ।
 परमात्मा परं ज्योतिः परं परविवर्जितः ॥ 33.11 ॥
 परिपूर्णास्वरूपोऽडं परमात्माऽडमव्युतः ।
 सर्ववेदस्वरूपोऽडं सर्वशास्त्रस्य निर्णयः ॥ 33.12 ॥
 (सर्वदा सत्स्वरूपोऽडं सर्वशास्त्रस्य निर्णयः) ॥ 33.12 ॥
 लोकानन्दस्वरूपोऽडं मुष्यानन्दस्य निर्णयः ।
 सर्वं ब्रह्मैव भूर्नास्ति सर्वं ब्रह्मैव कारणम् ॥ 33.13 ॥
 सर्वं ब्रह्मैव नाकार्यं सर्वं ब्रह्म स्वयं वरः ।
 नित्याक्षरोऽडं नित्योऽडं सर्वकल्याणकारकम् ॥ 33.14 ॥

सत्यज्ञानप्रकाशोऽहं मुष्यविज्ञानविग्रहः ।
तुर्थातुर्थप्रकाशोऽहं सिद्धासिद्धादिवर्जितः ॥ ३३.१५ ॥
सर्वं ब्रह्मैव सततं सर्वं ब्रह्म निरन्तरम् ।
सर्वं ब्रह्म चिदाकाशं नित्यब्रह्म निरञ्जनम् ॥ ३३.१६ ॥
सर्वं ब्रह्म गुणातीतं सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ।
सर्वं ब्रह्मैव धृत्येवं निश्चयं कुरु सर्वदा ॥ ३३.१७ ॥
ब्रह्मैव सर्वमित्येवं सर्वदा दृढनिश्चयः ।
सर्वं ब्रह्मैव धृत्येवं निश्चयित्वा सुधी भव ॥ ३३.१८ ॥
सर्वं ब्रह्मैव सततं भावाभावौ चिदेव हि ।
द्वैताद्वैतविवादोऽयं नास्ति नास्ति न संशयः ॥ ३३.१९ ॥
सर्वविज्ञानमात्रोऽहं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः ।
गुड्याद्गुड्यतरं सोऽहं गुणातीतोऽहमद्रयः ॥ ३३.२० ॥
अन्यव्यतिरेकं य कार्याकार्यं विशोधय ।
सखिदानन्दरूपोऽहमनुत्पन्नमिदं जगत् ॥ ३३.२१ ॥
ब्रह्मैव सर्वमेवेदं चिदाकाशमिदं जगत् ।
ब्रह्मैव परमानन्दं आकाशसदृशं विभु ॥ ३३.२२ ॥
ब्रह्मैव सखिदानन्दं सदा वायामगोरम् ।
ब्रह्मैव सर्वमेवेदमस्ति नास्तीति केचन ॥ ३३.२३ ॥
आनन्दभावना किञ्चित्सदसन्मात्रं येव हि ।
ब्रह्मैव सर्वमेवेदं सदा सन्मात्रमेव हि ॥ ३३.२४ ॥
ब्रह्मैव सर्वमेवेदं चिद्वनानन्दविग्रहम् ।
ब्रह्मैव सख्य सत्यं य सनातनमहं महत् ॥ ३३.२५ ॥
ब्रह्मैव सखिदानन्दं ओतप्रोतेव तिष्ठति ।
ब्रह्मैव सखिदानन्दं सर्वाकारं सनातनम् ॥ ३३.२६ ॥
ब्रह्मैव सखिदानन्दं परमानन्दमव्ययम् ।
ब्रह्मैव सखिदानन्दं मायातीतं निरञ्जनम् ॥ ३३.२७ ॥
ब्रह्मैव सखिदानन्दं सत्तामात्रं सुष्वात्सुषुम् ।
ब्रह्मैव सखिदानन्दं चिन्मात्रैकस्वरूपकम् ॥ ३३.२८ ॥

ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं सर्वभेदविवर्जितम् ।
 सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव नानाकारमिव स्थितम् ॥ ३३.२९ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं कर्ता यावसरोऽस्ति हि ।
 सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव परं ज्योतिः स्वरूपकम् ॥ ३३.३० ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं नित्यनिश्चलमव्ययम् ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं वायावधिरसावयम् ॥ ३३.३१ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं स्वयमेव स्वयं सदा ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं न करोति न तिष्ठति ॥ ३३.३२ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं न गच्छति न तिष्ठति ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं ब्रह्मणोऽन्यत्र किञ्चन ॥ ३३.३३ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं न शुक्लं न य कृष्णकम् ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं सर्वाधिष्ठानमव्ययम् ॥ ३३.३४ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं न तूष्णीं न विभाषणम् ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं सत्त्वं नाहं न किञ्चन ॥ ३३.३५ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं परात्परमनुद्भवम् ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं तत्त्वातीतं मलोत्सवम् ॥ ३३.३६ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं परमाकाशमाततम् ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं सर्वदा गुरुरूपकम् ॥ ३३.३७ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं सदा निर्मलविग्रहम् ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं शुद्ध्यैतन्यमाततम् ॥ ३३.३८ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं स्वप्रकाशात्मरूपकम् ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं निश्चयं यात्मकारणम् ॥ ३३.३९ ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं स्वयमेव प्रकाशते ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं नानाकारं इति स्थितम् ॥ ३३.४० ॥
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं भ्रान्ताधिष्ठानरूपकम् ।
 ब्रह्मैव सख्चिदानन्दं सर्वं नास्ति न मे स्थितम् ॥ ३३.४१ ॥
 वायामगोचरं ब्रह्म सख्चिदानन्दविग्रहम् ।

सख्चिदानन्दरूपोऽलमनुत्पन्नमिदं जगत् ॥ ३३.४२ ॥

ब्रह्मैवेदं सदा सत्यं नित्यमुक्तं निरञ्जनम् ।

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव ओकमेव सदा सुभम् ॥ ३३.४३ ॥

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव पूर्णार्त्पूर्णातरं मडत् ।

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव सर्वव्यापकमीश्वरम् ॥ ३३.४४ ॥

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव नामरूपप्रभास्वरम् ।

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव अनन्तानन्दनिर्मलम् ॥ ३३.४५ ॥

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव परमानन्ददायकम् ।

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव सन्मात्रं सद्यसत्परम् ॥ ३३.४६ ॥

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव सर्वेषां परमव्ययम् ।

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव मोक्षरूपं शुभाशुभम् ॥ ३३.४७ ॥

सख्चिदानन्दं ब्रह्मैव परिच्छिन्नं न हि क्वचित् ।

ब्रह्मैव सर्वमेवेदं शुद्धबुद्धमवेपकम् ॥ ३३.४८ ॥

सख्चिदानन्दरूपोऽलमनुत्पन्नमिदं जगत् ।

येतत्प्रकराणां सत्यं सद्योमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३३.४९ ॥

सर्वदुःखक्षयकरं सर्वविज्ञानदायकम् ।

नित्यानन्दकरं सत्यं शान्तिदान्तिप्रदायकम् ॥ ३३.५० ॥

यस्त्वन्तकान्तकमलेश्वरपादपद्म-

लोलम्भसप्रभलुटा परिशीलकश्च ।

वृन्दारवृन्दविनतामलदिव्यपादो

भावो भवोद्भवकृपावशातो भवेथ्य ॥ ३३.५१ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

सख्चिदानन्दरूपताप्रकराणां नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥

३४. दृष्टान्तैर्ब्रह्मसाधनप्रकराणां नाम यतुस्त्रिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

शृङ्गुष्व ब्रह्म विज्ञानमद्भुतम्वतिदुर्लभम् ।

येकैकश्रवणेनैव कैवल्यं परमश्रुते ॥ ३४.१ ॥

सत्यं सत्यं जगन्नास्ति सङ्कल्पकलनादिकम् ।
नित्यानन्दमयं ब्रह्मविज्ञानं सर्वदा स्वयम् ॥ ३४.२ ॥
आनन्दमय्यं शान्तमेकरूपमनामयम् ।
चित्तप्रपञ्चं नैवास्ति नास्ति कार्यं च तत्त्वतः ॥ ३४.३ ॥
प्रपञ्चभावना नास्ति दृश्यरूपं न दिव्यम् ।
असत्यरूपं सङ्कल्पं तत्कार्यं च जगन्न हि ॥ ३४.४ ॥
सर्वमित्येव नास्त्येव कालमित्येवमीश्वरः ।
वन्ध्याकुमारे भीतिश्च तदधीनमिदं जगत् ॥ ३४.५ ॥
गन्धर्वनगरे शृङ्गे मद्ये दृश्यते जगत् ।
भृगतृषणाजलं पीत्वा तृप्तिश्चेदस्त्वदं जगत् ॥ ३४.६ ॥
नगे शृङ्गे न बाणेन नष्टं पुरुषमस्त्वदम् ।
गन्धर्वनगरे सत्ये जगद्भवतु सर्वदा ॥ ३४.७ ॥
गगने नीलमासिन्धौ जगत्सत्यं भविष्यति ।
शुक्तिकारजतं सत्यं भूषणं त्रिजगद्भवेत् ॥ ३४.८ ॥
रज्जुसर्पेण नष्टश्चेन्नरो भवति संसृतिः ।
जातिरूपेण बाणेन ज्वालाग्रौ नाशिते सति ॥ ३४.९ ॥
रम्भास्तम्भेन काष्ठेन पाकसिद्धिर्जगद्भवेत् ।
नित्यानन्दमयं ब्रह्म केवलं सर्वदा स्वयम् ॥ ३४.१० ॥
सद्यः कुमारिकासुपैः पाके सिद्धे जगद्भवेत् ।
नित्यानन्दमयं ब्रह्म केवलं सर्वदा स्वयम् ॥ ३४.११ ॥
मिथ्याटव्यां वायसात्रं अस्ति येज्जगद्भवेत् ।
भूलारोपणमन्त्रस्य प्रीतिश्चेद्भाषणं जगत् ॥ ३४.१२ ॥
मासात्पूर्वं मृतो मर्त्यं आगतश्चेज्जगद्भवेत् ।
तच्छं क्षीरस्वरूपं चेत्किञ्चित्किञ्चिज्जगद्भवेत् ॥ ३४.१३ ॥
गोस्तनाद्दुद्भवं क्षीरं पुनरारोहणं जगत् ।
भूरजस्थान्दमुत्पन्नं जगद्भवतु सर्वदा ॥ ३४.१४ ॥
कुर्मरोम्णा गजे बद्धे जगदस्तु मदीत्कटे ।
मृणालतन्तुना मेरुश्चलितश्चेज्जगद्भवेत् ॥ ३४.१५ ॥

તરંગમાલયા સિન્ધુઃ બદ્ધશ્વેદસ્તિવદં જગત્ ।
 જ્વાલાગ્નિમણ્ડલે પદ્મં વૃહ્દં ચેત્તજજગદ્ભવેત્ ॥ ૩૪.૧૬ ॥
 મહચ્છૈલેન્દ્રનિલયં સમભવશ્ચેદિદં ભવેત્ ।
 નિત્યાનન્દમયં બ્રહ્મ કેવલં સર્વદા સ્વયમ્ ॥ ૩૪.૧૭ ॥
 મીન આગત્ય પદ્માક્ષે સ્થિતશ્વેદસ્તિવદં જગત્ ।
 નિગીર્ણશ્વેદ્ભડ્ગસૂનુઃ મેરુપુચ્છવદસ્તિવદમ્ ॥ ૩૪.૧૮ ॥
 મશકેનાશિતે સિંહે હતે ભવતુ કલ્પનમ્ ।
 અણુકોટરવિસ્તીર્ણૈ ત્રૈલોક્યે ચેજજગદ્ભવેત્ ॥ ૩૪.૧૯ ॥
 સ્વપ્ને તિષ્ઠતિ યદ્વસ્તુ જાગરે ચેજજગદ્ભવેત્ ।
 નદીવેગો નિશ્ચલશ્ચેજજગદ્ભવતુ સર્વદા ॥ ૩૪.૨૦ ॥
 જાત્યન્ધૈ રત્નવિષયઃ સુણાતશ્ચેજજગદ્ભવેત્ ।
 ચન્દ્રસૂર્યાદિકં ત્યજ્વા રાહુશ્ચેત્ દૃશ્યતે જગત્ ॥ ૩૪.૨૧ ॥
 ભ્રષ્ટબીજેન ઉત્પન્ને વૃહ્દિશ્ચેચ્ચિત્તસમભવઃ ।
 મહાદરિદ્રૈરાઢ્યાનાં સુખે જ્ઞાતે જગદ્ભવેત્ ॥ ૩૪.૨૨ ॥
 દુગ્ધં દુગ્ધગતક્ષીરં પુનરારોહણં પુનઃ ।
 કેવલં દર્પણે નાસ્તિ પ્રતિબિમ્બં તદા જગત્ ॥ ૩૪.૨૩ ॥
 યથા શૂન્યગતં વ્યોમ પ્રતિબિમ્બેન વૈ જગત્ ।
 અજકુક્ષૌ ગજો નાસ્તિ આત્મકુક્ષૌ જગન્ન હિ ॥ ૩૪.૨૪ ॥
 યથા તાન્ને સમુત્પન્ને તથા બ્રહ્મમયં જગત્ ।
 કાર્પાસકેડગ્નિદગ્ધેન ભસ્મ નાસ્તિ તથા જગત્ ॥ ૩૪.૨૫ ॥
 પરં બ્રહ્મ પરં જ્યોતિઃ પરસ્તાત્પરતઃ પરઃ ।
 સર્વદા ભેદકલનં દ્વૈતાદ્વૈતં ન વિદ્યતે ॥ ૩૪.૨૬ ॥
 ચિત્તવૃત્તિર્જગદ્ગુપ્તં અસ્તિ ચેત્કિલ નાશનમ્ ।
 મનઃસહુલ્યકં બન્ધ અસ્તિ ચેદ્બ્રહ્મભાવના ॥ ૩૪.૨૭ ॥
 અવિદ્યા કાર્યદેહાદિ અસ્તિ ચેદ્વૈતભાવનમ્ ।
 ચિત્તમેવ મહારોગો વ્યાપ્તશ્વેદ્બ્રહ્મભેષજમ્ ॥ ૩૪.૨૮ ॥
 અહં શત્રુર્યદિ ભવેદહં બ્રહ્મૈવ ભાવનમ્ ।

द्रेडोऽलमिति दुःखं येदृभ्रज्जालमिति निश्चिनु ॥ ३४.२९ ॥

संशयश्च पिशाचश्चेदृभ्रज्जालमात्रेण नाशय ।

द्वैतभूताविष्टरेण अद्वैतं भस्म आश्रय ॥ ३४.३० ॥

अनात्मत्वपिशाचश्चेदात्ममन्त्रेण बन्धय ।

नित्यानन्दमयं ब्रह्म केवलं सर्वदा स्वयम् ॥ ३४.३१ ॥

यतुःषष्टिकदृष्टान्तैरेवं ब्रह्मैव साधितम् ।

यः शृणोति नरो नित्यं स मुक्तो नात्र संशयः ॥ ३४.३२ ॥

कृतार्थं एव सततं नात्र कार्या विचारणा ॥ ३४.३३ ॥

मनोवयोविदूरगं त्वरूपगन्धवर्जितं

लुप्तर्भकोऽसन्ततं विजानतां मुटे सदा ।

सदाप्रकाशदृष्टवत्प्रभाविताससद्युति

प्रकाशं मलेश्वर त्वदीयपादपङ्कजम् ॥ ३४.३४ ॥

॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठ्यांशे ऋभुनिदाघसंवादे

दृष्टान्तैर्ब्रह्मसाधनप्रकरणं नाम यतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥

३५. ब्रह्मभावनोपदेशप्रकरणं नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

निदाघ शृणु गुड्यं मे सद्यो मुक्तिप्रदं नृणाम् ।

आत्मैव नान्यदेवेदं परमात्माऽलक्षतः ॥ ३५.१ ॥

अलमेव परं ब्रह्म सखिदानन्दविग्रहः ।

अलमस्मि मलानस्मि शिवोऽस्मि परमोऽस्यलम् ॥ ३५.२ ॥

अदृश्यं परमं ब्रह्म नान्यदस्ति स्वभावतः ।

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अलं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ३५.३ ॥

शान्तं ब्रह्म परं यास्मि सर्वदा नित्यनिर्मलः ।

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव अलं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ३५.४ ॥

सर्वसङ्कल्पमुक्तोऽस्मि सर्वसन्तोषवर्जितः ।

कालकर्मजगद्द्वैतद्रष्टृदर्शनविग्रहः ॥ ३५.५ ॥

आनन्दोऽस्मि सदानन्दकेवलो जगतां प्रियम् ।

समरूपोऽस्मि नित्योऽस्मि भूतभव्यमजो जयः ॥ ३५.६ ॥

चिन्मात्रोऽस्मि सदा भुक्तो ज्वो बन्धो न विद्यते ।

श्रवणं षड्विधं (द्विविधं) विद्गं नैवास्ति जगदीदृशम् ॥ ३५.७ ॥

चित्तसंसारहीनोऽस्मि चिन्मात्रत्वं जगत्सदा ।

चित्तमेव छितं देह अवियारः परो रिपुः ॥ ३५.८ ॥

अवियारो जगद्गुणमवियारो मलद्भवम् ।

सद्योऽस्मि सर्वदा तृप्तः परिपूर्णः परो मलान् ॥ ३५.९ ॥

नित्यशुद्धोऽस्मि बुद्धोऽस्मि विद्याकाशोऽस्मि येतनः ।

आत्मैव नान्यदेवेदं परमात्माऽऽत्मक्षतः ॥ ३५.१० ॥

सर्वदोषविहीनोऽस्मि सर्वत्र विततोऽस्यत्वं ।

वायातीतस्वरूपोऽस्मि परमात्माऽऽत्मक्षतः ॥ ३५.११ ॥

चित्रातीतं परं द्रव्यं सन्तोषः समभावम् ।

अन्तर्भङ्गिरनाधन्तं सर्वभेदविनिर्णयम् ॥ ३५.१२ ॥

अलङ्कारं बलं सर्वं कामं क्रोधं परिग्रहम् ।

ब्रह्मेन्द्रोविषणुर्वरुणो भावाभावविनिश्चयः ॥ ३५.१३ ॥

ज्वसत्ता जगत्सत्ता मायासत्ता न किञ्चन ।

गुरुशिष्यादिभेदं य कार्याकार्यविनिश्चयः ॥ ३५.१४ ॥

त्वं ब्रह्मासीति वक्ता य अहं ब्रह्मास्मि सम्भवः (सवर्गः) ।

सर्ववेदान्तविज्ञानं सर्वान्नायवियाराणाम् ॥ ३५.१५ ॥

एतं पदार्थसद्भावमहं रूपेण सम्भवम् ।

वेदवेदान्तसिद्धान्तजगद्भेदं न विद्यते ॥ ३५.१६ ॥

सर्वं ब्रह्म न सन्देहः सर्वमित्येव नास्ति छि ।

केवलं ब्रह्मशान्तात्मा अहमेव निरन्तरम् ॥ ३५.१७ ॥

शुभाशुभविभेदं य दोषादोषं य मे न छि ।

चित्तसत्ता जगत्सत्ता बुद्धिवृत्तिविजृम्भणम् ॥ ३५.१८ ॥

ब्रह्मैव सर्वदा नान्यत्सत्यं सत्यं निजं पदम् ।

आत्माकारमिदं द्वैतं मिथ्यैव (आत्मैव) न परः पुमान् ॥ ३५.१९ ॥

संख्येदानन्दमात्रोऽलं सर्वं डेवलमव्ययम् ।
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिवः ॥ ३५.२० ॥
मनो जगदलं भेदं चित्तवृत्तिजगद्भवम् ।
सर्वानन्दमलानन्दमात्मानन्दमनन्तकम् ॥ ३५.२१ ॥
अत्यन्तस्वल्पमल्पं वा प्रपञ्चं नास्ति डिञ्चन ।
प्रपञ्चमिति शब्दो वा स्मरणं वा न विद्यते ॥ ३५.२२ ॥
अन्तरस्थाप्रपञ्चं वा क्वचिन्नास्ति क्वचिद्बुद्धिः ।
यत्किञ्चिदेवं तूष्णीं वा यथ्य किञ्चित्सदा क्व वा ॥ ३५.२३ ॥
येन केन यदा किञ्चिद्यस्य कस्य न डिञ्चन ।
शुद्धं मलिनरुपं वा ब्रह्मवाक्यमबोधकम् ॥ ३५.२४ ॥
ईदृषं तादृषं वेति न किञ्चिद्भक्तुमर्हति ।
ब्रह्मैव सर्वं सततं ब्रह्मैव सकलं मनः ॥ ३५.२५ ॥
आनन्दं परमानन्दं नित्यानन्दं सदाऽद्वयम् ।
सर्वं ब्रह्ममयं दसत्यं नेल नानस्ति डिञ्चन ।
चिन्मात्रमेव सततं नास्ति नास्ति परोऽस्म्यलम् ॥ ३५.२६ ॥
प्रपञ्चं सर्वदा नास्ति प्रपञ्चं चित्रमेव य ।
चित्तमेव छि संसारं नान्यत्संसारमेव छि ॥ ३५.२७ ॥
मन एव छि संसारो देहोऽलमिति रुपकम् ।
सङ्कल्पमेव संसारं तन्नाशेऽसौ विनश्यति ॥ ३५.२८ ॥
सङ्कल्पमेव जननं तन्नाशेऽसौ विनश्यति ।
सङ्कल्पमेव दारिद्यं तन्नाशेऽसौ विनश्यति ॥ ३५.२९ ॥
सङ्कल्पमेव मननं तन्नाशेऽसौ विनश्यति ।
आत्मैव नान्यदेवेदं परमात्माऽलमक्षतः ॥ ३५.३० ॥
नित्यमात्ममयं बोधमलमेव सदा मलान् ।
आत्मैव नान्यदेवेदं परमात्माऽलमक्षतः ॥ ३५.३१ ॥
इत्येवं भावयेन्नित्यं क्षिप्रं मुक्तो भविष्यति ।
त्वमेव ब्रह्मरूपोऽसि त्वमेव ब्रह्मविग्रहः ॥ ३५.३२ ॥
एवं य परमानन्दं ध्यात्वा ध्यात्वा सुभीभव ।

સુખમાત્રં જગત્સર્વં પ્રિયમાત્રં પ્રપચ્ચકમ્ ॥ ૩૫.૩૩ ॥

જડમાત્રમયં લોકં બ્રહ્મમાત્રમયં સદા ।

બ્રહ્મૈવ નાન્યદેવેદં પરમાત્માડહમવ્યયઃ ॥ ૩૫.૩૪ ॥

એક એવ સદા એષ એક એવ નિરન્તરમ્ ।

એક એવ પરં બ્રહ્મ એક એવ ચિદવ્યયઃ ॥ ૩૫.૩૫ ॥

એક એવ ગુણાતીત એક એવ સુખાવહઃ ।

એક એવ મહાનાત્મા એક એવ નિરન્તરમ્ ॥ ૩૫.૩૬ ॥

એક એવ ચિદાકાર એક એવાત્મનિર્ણયઃ ।

બ્રહ્મૈવ નાન્યદેવેદં પરમાત્માડહમક્ષતઃ ॥ ૩૫.૩૭ ॥

પરમાત્માહમન્યન્ન પરમાનન્દમન્દિરમ્ ।

ઇત્યેવં ભાવચન્નિત્યં સદા ચિન્મય એવ હિ ॥ ૩૫.૩૮ ॥

સૂતઃ -

વિરિચ્ચિવચ્ચનાતતપ્રપચ્ચપચ્ચબાણભિ-

ત્સુકાચ્ચનાદ્વિધારિણાં કુલુચ્ચનાં પતિં ભજે ।

અકિચ્ચનેડપિ સિચ્ચકે જલેન લિડ્ગમસ્તકે

વિમુચ્ચતિ ક્ષણાદઘં ન કિચ્ચિદન્ન શિષ્યતે ॥ ૩૫.૩૯ ॥

॥ ઇતિ શ્રીશિવરહસ્યે શકુરાખ્યે ષષ્ઠાંશે ઋભુનિદાઘસંવાદે

બ્રહ્મભાવનોપદેશપ્રકરણં નામ પચ્ચત્રિંશોડધ્યાયઃ ॥

૩૬. બ્રહ્મભાવનોપદેશપ્રકરણં નામ ષટ્ત્રિંશોડધ્યાયઃ

ઋભુઃ -

શ્ુણુ વક્ષ્યામિ વિપ્રેન્દ્ર સર્વં બ્રહ્મૈવ નિર્ણયમ્ ।

યસ્ય શ્રવણમાત્રેણ સઘો મુક્તિમવાપ્નુયાત્ ॥ ૩૬.૧ ॥

ઇદમેવ સદા નાસ્તિ હ્યહમેવ હિ કેવલમ્ ।

આત્મૈવ સર્વદા નાસ્તિ આત્મૈવ સુખલક્ષણમ્ ॥ ૩૬.૨ ॥

આત્મૈવ પરમં તત્ત્વમાત્મૈવ જગતાં ગણઃ ।

આત્મૈવ ગગનાકારમાત્મૈવ ચ નિરન્તરમ્ ॥ ૩૬.૩ ॥

આત્મૈવ સત્યં બ્રહ્મૈવ આત્મૈવ ગુરુલક્ષણમ્ ।

आत्मैव चिन्मयं नित्यमात्मैवाक्षरमव्ययम् ॥ ३६.४ ॥
 आत्मैव सिद्धरूपं वा आत्मैवात्मा न संशयः ।
 आत्मैवजगदाकारं आत्मैवात्मा स्वयं स्वयम् ॥ ३६.५ ॥
 आत्मैव शान्तिफलनमात्मैव मनसा वियत् ।
 आत्मैव सर्वं यद्विद्यिद्यात्मैव परमं पदम् ॥ ३६.६ ॥
 आत्मैव भुवनाकारमात्मैव प्रियमव्ययम् ।
 आत्मैवान्यत्र य इवापि आत्मैवान्यं मनोभयम् ॥ ३६.७ ॥
 आत्मैव सर्वविज्ञानमात्मैव परमं धनम् ।
 आत्मैव भूतरूपं वा आत्मैव भ्रमणं मडत् ॥ ३६.८ ॥
 आत्मैव नित्यशुद्धं वा आत्मैव गुरुरात्मनः ।
 आत्मैव ज्ञात्मनः शिष्य आत्मैव लयमात्मनि ॥ ३६.९ ॥
 आत्मैव ज्ञात्मनो ध्यानमात्मैव गतिरात्मनः ।
 आत्मैव ज्ञात्मनो लोम आत्मैव ज्ञात्मनो जपः ॥ ३६.१० ॥
 आत्मैव तृप्तिरात्मैव आत्मनोऽन्यत्र किञ्चन ।
 आत्मैव ज्ञात्मनो मूलमात्मैव ज्ञात्मनो प्रतम् ॥ ३६.११ ॥
 आत्मज्ञानं प्रतं नित्यमात्मज्ञानं परं सुषुप्तम् ।
 आत्मज्ञानं परानन्दमात्मज्ञानं परायणम् ॥ ३६.१२ ॥
 आत्मज्ञानं परं ब्रह्म आत्मज्ञानं मडाप्रतम् ।
 आत्मज्ञानं स्वयं वेद्यमात्मज्ञानं मडाधनम् ॥ ३६.१३ ॥
 आत्मज्ञानं परं ब्रह्म आत्मज्ञानं मडत्सुषुप्तम् ।
 आत्मज्ञानं मडानात्मा आत्मज्ञानं जनास्पदम् ॥ ३६.१४ ॥
 आत्मज्ञानं मडातीर्थमात्मज्ञानं जयप्रदम् ।
 आत्मज्ञानं परं ब्रह्म आत्मज्ञानं यरायरम् ॥ ३६.१५ ॥
 आत्मज्ञानं परं शास्त्रमात्मज्ञानमनूपमम् ।
 आत्मज्ञानं परो योग आत्मज्ञानं परा गतिः ॥ ३६.१६ ॥
 आत्मज्ञानं परं ब्रह्म ष्टयेवं दृढनिश्चयः ।
 आत्मज्ञानं मनोनाशः आत्मज्ञानं परो गुरुः ॥ ३६.१७ ॥

आत्मज्ञानं चित्तनाश आत्मज्ञानं विमुक्तिदम् ।
 आत्मज्ञानं भयनाशमात्मज्ञानं सुभावदम् ॥ ३६.१८ ॥
 आत्मज्ञानं मडातेज आत्मज्ञानं मडाशुभम् ।
 आत्मज्ञानं सतां रुपमात्मज्ञानं सतां प्रियम् ॥ ३६.१९ ॥
 आत्मज्ञानं सतां भोक्षमात्मज्ञानं विवेकजम् ।
 आत्मज्ञानं परो धर्म आत्मज्ञानं सदा जपः ॥ ३६.२० ॥
 आत्मज्ञानस्य सदृशमात्मविज्ञानमेव हि ।
 आत्मज्ञानेन सदृशं न भूतं न भविष्यति ॥ ३६.२१ ॥
 आत्मज्ञानं परो मन्त्र आत्मज्ञानं परं तपः ।
 आत्मज्ञानं हरिः साक्षादात्मज्ञानं शिवः परः ॥ ३६.२२ ॥
 आत्मज्ञानं परो धाता आत्मज्ञानं स्वसम्मतम् ।
 आत्मज्ञानं स्वयं पुण्यमात्मज्ञानं विशोधनम् ॥ ३६.२३ ॥
 आत्मज्ञानं मडातीर्थमात्मज्ञानं शमादिकम् ।
 आत्मज्ञानं प्रियं मन्त्रमात्मज्ञानं स्वपावनम् ॥ ३६.२४ ॥
 आत्मज्ञानं य किन्नाम अलं ब्रह्मेति निश्चयः ।
 अलं ब्रह्मेति विश्वासमात्मज्ञानं मडोदयम् ॥ ३६.२५ ॥
 अलं ब्रह्मास्मि नित्योऽस्मि सिद्धोऽस्मीति विभावनम् ।
 आनन्दोऽलं परानन्दं शुद्धोऽलं नित्यमव्ययः ॥ ३६.२६ ॥
 सिदाकाशस्वरूपोऽस्मि सञ्चिदानन्दशाश्वतम् ।
 निर्विकारोऽस्मि शान्तोऽलं सर्वतोऽलं निरन्तरः ॥ ३६.२७ ॥
 सर्वदा सुप्ररूपोऽस्मि सर्वदोषविवर्जितः ।
 सर्वसङ्कल्पहीनोऽस्मि सर्वदा स्वयमस्यदम् ॥ ३६.२८ ॥
 सर्वं ब्रह्मेत्यनुभवं विना शब्दं पठ स्वयम् ।
 कोट्यश्वमेधे यत्पुण्यं क्षणात्तत्पुण्यमाप्नुयात् ॥ ३६.२९ ॥
 अलं ब्रह्मेति निश्चित्य मेरुदानकृलं लभेत् ।
 ब्रह्मैवालमिति स्थित्वा सर्वभूदानमप्याणु ॥ ३६.३० ॥
 ब्रह्मैवालमिति स्थित्वा कोटिशो दानमप्याणु ।
 ब्रह्मैवालमिति स्थित्वा सर्वानन्दं तृणायते ॥ ३६.३१ ॥

ब्रह्मैव सर्वमित्येव भावितस्य क्वलं स्वयम् ।
 ब्रह्मैवाहमिति स्थित्वा समानं ब्रह्म अवे हि ॥ ३६.३२ ॥
 तस्मात्स्वप्नेऽपि नित्यं य सर्वं सन्त्यज्य यत्नतः ।
 अहं ब्रह्म न सन्देहः अहमेव गतिर्भम ॥ ३६.३३ ॥
 अहमेव सदा नान्यदहमेव सदा गुरुः ।
 अहमेव परो ह्यात्मा अहमेव न थापरः ॥ ३६.३४ ॥
 अहमेव गुरुः शिष्यः अहमेवेति निश्चिनु ।
 एहमित्येव निर्देशः परिच्छिन्नो जगन्न हि ॥ ३६.३५ ॥
 न भूमिर्न जलं नाग्निर्न वायुर्न य षं तथा ।
 सर्वं यैतन्यमात्रत्वान्नान्यत्किञ्चन विद्यते ॥ ३६.३६ ॥
 एत्येवं भावनपरो देहमुक्तः सुधीभव ।
 अहमात्मा एहं नास्ति सर्वं यैतन्यमात्रतः ॥ ३६.३७ ॥
 अहमेव हि पूर्णात्मा आनन्दाब्धिरनामयः ।
 एहमेव सदा नास्ति जडत्वाहसदेव हि ।
 एहं ब्रह्म सदा ब्रह्म एहं नेति सुधी भव ॥ ३६.३८ ॥
 तुरङ्गशृङ्गसन्निभा श्रुतिपरोयना
 विशेषकामवासना विनिश्चितात्मवृत्तितः ।
 नराः सुरा मुनीश्वरा असङ्गसङ्गमप्युमापति
 न ते भजन्ति डेयन ॥ ३६.३९ ॥
 ॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराभ्ये षष्ठंशे ऋभुनिदाघसंवादे
 ब्रह्मभावनोपदेशप्रकरणं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥

३७. सर्वसिद्धान्तप्रकरणं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः

ऋभुः -
 निदाघ शृणु वक्ष्यामि रुद्रस्यं परमद्भुतम् ।
 श्वोडैकश्रवाणेनैव सद्यो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३७.१ ॥
 एहं दृष्टं परं ब्रह्म दृश्यवद्भाति चित्ततः ।

सर्वं चैतन्यमात्रत्वान्नान्यत्किञ्चन विद्यते ॥ ३७.२ ॥
 एतमेव हि नास्त्येव अयमित्यपि नास्ति हि ।
 ऐक्येवाप्यणुर्वापि नास्ति नास्ति न संशयः ॥ ३७.३ ॥
 व्यवहारमिदं क्वापि वार्तामात्रमपि क्व वा ।
 बन्धरूपं बन्धवार्ता बन्धकार्यं परं य वा ॥ ३७.४ ॥
 सन्मात्रकार्यं सन्मात्रमहं ब्रह्मेति निश्चयम् ।
 द्रुमं सुषुं वा बोधो वा साधकं साध्यनिर्णयः ॥ ३७.५ ॥
 आत्मेति परमात्मेति शुवात्मेति पृथङ् न हि ।
 दैहोऽहमिति मूर्तोऽहं ज्ञानविज्ञानवानहम् ॥ ३७.६ ॥
 कार्यकारणरूपोऽहमन्तःकरणकार्यकम् ।
 ऐक्यमित्येकमात्रं वा नास्ति नास्तीति भावय ॥ ३७.७ ॥
 सर्वसङ्कल्पमात्रेति सर्वं ब्रह्मेति वा जगत् ।
 तत्त्वज्ञानं परं ब्रह्म ओङ्कारार्थं सुषुं जपम् ॥ ३७.८ ॥
 द्वैताद्वैतं सदाद्वैतं तथा मानावमानकम् ।
 सर्वं चैतन्यमात्रत्वान्नान्यत्किञ्चन विद्यते ॥ ३७.९ ॥
 आत्मानन्दमहं ब्रह्म प्रज्ञानं ब्रह्म अथ हि ।
 एतं रूपमहं रूपं प्रियाप्रियविचारणम् ॥ ३७.१० ॥
 यद्यत्सम्भाव्यते लोके यद्यत्साधनकल्पनम् ।
 यद्यन्तरहितं ब्रह्मभावनं चित्तनिर्मितम् ॥ ३७.११ ॥
 स्थूलदेहोऽहमेवात्र सूक्ष्मदेहोऽहमेव हि ।
 बुद्ध्युर्भेदं मनोभेदं अलङ्कारं जडं य तत् ॥ ३७.१२ ॥
 सर्वं चैतन्यमात्रत्वान्नान्यत्किञ्चन विद्यते ।
 श्रवणं मननं चैव साक्षात्कारविचारणम् ॥ ३७.१३ ॥
 आत्मैवाहं परं चैव नाहं मोहमयं स्वयम् ।
 ब्रह्मैव सर्वमेवेदं ब्रह्मैव परमं पदम् ॥ ३७.१४ ॥
 ब्रह्मैव कारणं कार्यं ब्रह्मैव जगतां जयः ।
 ब्रह्मैव सर्वं चैतन्यं ब्रह्मैव मनसायते ॥ ३७.१५ ॥

ब्रह्मैव ज्ववदृभाति ब्रह्मैव य उरीयते ।
 ब्रह्मैव शिववदृभाति ब्रह्मैव प्रियमात्मनः ॥ ३७.१६ ॥
 ब्रह्मैव शान्तिवदृभाति ब्रह्मणोऽन्यत्र किञ्चन ।
 नाहं न थायं नैवान्यत्रोत्पन्नं न परात्परम् ॥ ३७.१७ ॥
 न येदं न य शास्त्रार्थं न मीमांसं न योदृभवम् ।
 न लक्षाणं न वेदादि नापि चित्तं न मे मनः ॥ ३७.१८ ॥
 न मे नायं नेदमिदं न बुद्धिनिश्चयं सदा ।
 कदाचिदपि नास्त्येव सत्यं सत्यं न किञ्चन ॥ ३७.१९ ॥
 नैकमात्रं न थायं वा नान्तरं न बहिर्न हि ।
 षषण्मात्रं य न द्वैतं न जन्यं न य दृश्यकम् ॥ ३७.२० ॥
 न भावनं न स्मरणं न विस्मरणमप्यपि ।
 न कालदेशकलनं न सङ्कल्पं न वेदनम् ॥ ३७.२१ ॥
 न विज्ञानं न देहान्यं न वेदोऽहं न संसृतिः ।
 न मे दुःखं न मे भोक्षं न गतिर्न य दुर्गतिः ॥ ३७.२२ ॥
 नात्मा नाहं न ज्वोऽहं न कूटस्थो न जायते ।
 न देहोऽहं न य श्रोत्रं न त्वगिन्द्रियदेवता ॥ ३७.२३ ॥
 सर्वं यैतन्यमात्रत्वात्सर्वं नास्त्येव सर्वदा ।
 अभ्युदाकाररूपत्वात्सर्वं नास्त्येव सर्वदा ॥ ३७.२४ ॥
 दुःखारस्यावकाशो वा दुःखारजनं य वा ।
 नास्त्येव नास्ति नास्त्येव नास्ति नास्ति कदाचन ॥ ३७.२५ ॥
 अन्यत्पदार्थमल्पं वा अन्यदेवान्यभाषणम् ।
 आत्मनोऽन्यदसत्यं वा सत्यं वा भ्रान्तिरेव य ॥ ३७.२६ ॥
 नास्त्येव नास्ति नास्त्येव नास्ति शब्दोऽपि नास्ति हि ।
 सर्वं यैतन्यमात्रत्वात्सर्वं नास्त्येव सर्वदा ॥ ३७.२७ ॥
 सर्वं ब्रह्म न सन्देहो ब्रह्मैवाहं न संशयः ।
 वाक्यं य वाचकं सर्वं वक्ता य त्रिपुटीद्वयम् ॥ ३७.२८ ॥
 ज्ञाता ज्ञानं ज्ञेयमेदं मातृमानमिति प्रियम् ।
 यद्यच्छास्त्रेषु निर्णीतं यद्यद्वेदेषु निश्चितम् ॥ ३७.२९ ॥

पशुपशुमतीतं य अतीतोऽडमवेदनम् ।
 गुरुगुरुपटेशश्च गुरुं वक्ष्ये न कस्यचित् ॥ ३७.३० ॥
 गुरुरुपा गुरुश्रद्धा सदा नास्ति गुरुः स्वयम् ।
 आत्मैव गुरुरात्मैव अन्याभावात् संशयः ॥ ३७.३१ ॥
 आत्मनः शुभमात्मैव अन्याभावात् संशयः ।
 आत्मनो मोहमात्मैव आत्मनोऽस्ति न डिञ्चन ॥ ३७.३२ ॥
 आत्मनः सुभमात्मैव अन्यत्रास्ति न संशयः ।
 आत्मन्येवात्मनः शक्तिः आत्मन्येवात्मनः प्रियम् ॥ ३७.३३ ॥
 आत्मन्येवात्मनः स्नानं आत्मन्येवात्मनो रतिः ।
 आत्मज्ञानं परं श्रेयः आत्मज्ञानं सुदुर्लभम् ॥ ३७.३४ ॥
 आत्मज्ञानं परं ब्रह्म आत्मज्ञानं सुष्मात्सुष्मम् ।
 आत्मज्ञानात्परं नास्ति आत्मज्ञानात्स्मृतिर्न हि ॥ ३७.३५ ॥
 ब्रह्मैवात्मा न सन्देह आत्मैव ब्रह्मणः स्वयम् ।
 स्वयमेव हि सर्वत्र स्वयमेव हि चिन्मयः ॥ ३७.३६ ॥
 स्वयमेव चिदाकाशः स्वयमेव निरन्तरम् ।
 स्वयमेव य नानात्मा स्वयमेव य नापरः ॥ ३७.३७ ॥
 स्वयमेव गुणातीतः स्वयमेव मलत्सुष्मम् ।
 स्वयमेव हि शान्तात्मा स्वयमेव हि निष्कलः ॥ ३७.३८ ॥
 स्वयमेव चिदानन्दः स्वयमेव मलत्प्रभुः ।
 स्वयमेव सदा साक्षी स्वयमेव सदाशिवः ॥ ३७.३९ ॥
 स्वयमेव हरिः साक्षात्स्वयमेव प्रजापतिः ।
 स्वयमेव परं ब्रह्म ब्रह्म एव स्वयं सदा ॥ ३७.४० ॥
 सर्वं ब्रह्म स्वयं ब्रह्म स्वयं ब्रह्म न संशयः ।
 दृढनिश्चयमेव त्वं सर्वथा कुरु सर्वदा ॥ ३७.४१ ॥
 विचारयन्स्वयं ब्रह्म ब्रह्ममात्रं स्वयं भवेत् ।
 ऐतदेव परं ब्रह्म अहं ब्रह्मेति निश्चयः ॥ ३७.४२ ॥
 अेष एव परो भोक्ष अहं ब्रह्मेति निश्चयः ।

अेष अेव इतार्थां लि अेष अेव सुषं सदा ॥ ३७.४३ ॥
 अेतदेव सदा ज्ञानं स्वयं अ्रह्म स्वयं मडत् ।
 अलं अ्रह्म अेतदेव सदा ज्ञानं स्वयं मडत् ॥ ३७.४४ ॥
 अलं अ्रह्म अेतदेव स्वभावं सततं निजम् ।
 अलं अ्रह्म अेतदेव सदानित्यं स्वयं सदा ॥ ३७.४५ ॥
 अलं अ्रह्म अेतदेव अन्धनाशं न संशयः ।
 अलं अ्रह्म अेतदेव सर्वसिद्धान्तनिश्चयम् ॥ ३७.४६ ॥
 अेष वेदान्तसिद्धान्त अलं अ्रह्म न संशयः ।
 सर्वोपनिषदाभर्थः सर्वानन्दमयं जगत् ॥ ३७.४७ ॥
 मडावाङ्मस्य सिद्धान्त अलं अ्रह्मेति निश्चयः ।
 साक्षाच्छिवस्य सिद्धान्त अलं अ्रह्मेति निश्चयः ॥ ३७.४८ ॥
 नारायणस्य सिद्धान्त अलं अ्रह्मेति निश्चयः ।
 यतुर्भुजस्य सिद्धान्त अलं अ्रह्मेति निश्चयः ॥ ३७.४९ ॥
 ऋषीणां लृद्यं अ्येतदेवानामुपदेशकम् ।
 सर्वदेशिकसिद्धान्त अलं अ्रह्मेति निश्चयः ॥ ३७.५० ॥
 यथ्य यावथ्य भूतानां मडोपदेश अेव तत् ।
 अलं अ्रह्म मडामोक्षं परं यैतदलं स्वयम् ॥ ३७.५१ ॥
 अलं यानुभवं यैतन्मडागोप्यमिदं य तत् ।
 अलं अ्रह्म अेतदेव सदाज्ञानं स्वयं मडत् ॥ ३७.५२ ॥
 मडाप्रकाशमेवैतत् अलं अ्रह्म अेव तत् ।
 अेतदेव मडामन्त्रं अेतदेव मडाजपः ॥ ३७.५३ ॥
 अेतदेव मडास्नानमलं अ्रह्मेति निश्चयः ।
 अेतदेव मडातीर्थमलं अ्रह्मेति निश्चयः ॥ ३७.५४ ॥
 अेतदेव मडागङ्गा अलं अ्रह्मेति निश्चयः ।
 अेष अेव परो धर्म अलं अ्रह्मेति निश्चयः ॥ ३७.५५ ॥
 अेष अेव मडाकाश अलं अ्रह्मेति निश्चयः ।
 अेतदेव लि विज्ञानमलं अ्रह्मास्मि डेवलम् ।
 सर्वसिद्धान्तमेवैतदलं अ्रह्मेति निश्चयः ॥ ३७.५६ ॥

સવ્યાસવ્યતયાધવજ્ઞાહૃદયા ગોપોદહાર્યઃ સ્ત્રિયઃ

પશ્યન્ત્યમ્બુજમિત્રમાણ્ડલગતં શમ્ભું હિરણ્યાત્મકમ્ ।

સર્વત્ર પ્રસૂતૈઃ કરૈર્જગદિદં પુષ્પાતિ મુષ્ણન્ધનૈઃ

દૃષ્ટં ચૌષધિજાલમમ્બુનિકરૈર્વિશ્વોત્થધૂતં હરઃ ॥ ૩૭.૫૭ ॥

॥ ઇતિ શ્રીશિવરહસ્યે શકુરાખ્યે ષષ્ટાંશે ઋભુનિદાઘસંવાદે

સર્વસિદ્ધાન્તપ્રકરણં નામ સમત્રિંશોઽધ્યાયઃ ॥

૩૮. પ્રપગ્ચશૂન્યત્વપ્રકરણં નામ અષ્ટત્રિંશોઽધ્યાયઃ

ઋભુઃ -

વક્ષ્યે અત્યદ્ભૂતં વ્યક્તં સચ્ચિદાનન્દમાત્રકમ્ ।

સર્વપ્રપગ્ચશૂન્યત્વં સર્વમાત્મેતિ નિશ્ચિતમ્ ॥ ૩૮.૧ ॥

આત્મરૂપપ્રપગ્ચં વા આત્મરૂપપ્રપગ્ચકમ્ ।

સર્વપ્રપગ્ચં નાસ્ત્યેવ સર્વં બ્રહ્મેતિ નિશ્ચિતમ્ ॥ ૩૮.૨ ॥

નિત્યાનુભવમાનન્દં નિત્યં બ્રહ્મેતિ ભાવનમ્ ।

ચિત્તરૂપપ્રપગ્ચં વા ચિત્તસંસારમેવ વા ॥ ૩૮.૩ ॥

ઇદમસ્તીતિ સત્તાત્વમહમસ્તીતિ વા જગત્ ।

સ્વાન્તઃકરણદોષં વા સ્વાન્તઃકરણકાર્યકમ્ ॥ ૩૮.૪ ॥

સ્વસ્ય જીવભ્રમઃ કશ્ચિત્સ્વસ્ય નાશં સ્વજન્મના ।

ઇશ્વરઃ કશ્ચિદસ્તીતિ જીવોઽહમિતિ વૈ જગત્ ॥ ૩૮.૫ ॥

માયાસત્તા મહાસત્તા ચિત્તસત્તા જગન્મયમ્ ।

યદ્યચ્ચ દૃશ્યતે શાસ્ત્રૈર્યદ્યદ્દેદે ચ ભાષણમ્ ॥ ૩૮.૬ ॥

એકમિત્યેવ નિર્દેશં દ્વૈતમિત્યેવ ભાષણમ્ ।

શિવોઽસ્મીતિ ભ્રમઃ કશ્ચિદ્બ્રહ્માસ્મીતિ વિભ્રમઃ ॥ ૩૮.૭ ॥

વિષ્ણુરસ્મીતિ વિભ્રાન્તિર્જગદસ્તી(સ્મી)તિ વિભ્રમઃ ।

ઇષદસ્તીતિ વા ભેદં ઇષદસ્તીતિ વા દ્વયમ્ ॥ ૩૮.૮ ॥

સર્વમસ્તીતિ નાસ્તીતિ સર્વં બ્રહ્મેતિ નિશ્ચયમ્ ।

આત્મધ્યાનપ્રપગ્ચં વા સ્મરણાદિપ્રપગ્ચકમ્ ॥ ૩૮.૯ ॥

द्युभरुप्रप्रपञ्चं वा सुभरुप्रप्रपञ्चकम् ।
 द्वैताद्वैतप्रपञ्चं वा सत्यासत्यप्रपञ्चकम् ॥ ३८.१० ॥
 जाग्रत्प्रपञ्चमेवापि तथा स्वप्नप्रपञ्चकम् ।
 सुमिज्ञानप्रपञ्चं वा तुर्यज्ञानप्रपञ्चकम् ॥ ३८.११ ॥
 वेदज्ञानप्रपञ्चं वा शास्त्रज्ञानप्रपञ्चकम् ।
 पापबुद्धिप्रपञ्चं वा पुण्यभेदप्रपञ्चकम् ॥ ३८.१२ ॥
 ज्ञानरुप्रप्रपञ्चं वा निर्गुणज्ञानप्रपञ्चकम् ।
 गुणागुणप्रपञ्चं वा दौषादौषविनिर्णयम् ॥ ३८.१३ ॥
 सत्यासत्यविचारं वा यथायथविचारणम् ।
 ओक आत्मेति सद्भावं मुष्य आत्मेति भावनम् ॥ ३८.१४ ॥
 सर्वप्रपञ्चं नास्त्येव सर्वं ब्रह्मेति निश्चयम् ।
 द्वैताद्वैतसमुद्भेदं नास्ति नास्तीति भाषणम् ॥ ३८.१५ ॥
 असत्यं जगदेवेति सत्यं ब्रह्मेति निश्चयम् ।
 कार्यरूपं कारणं च नानाभेदविजृम्भणम् ॥ ३८.१६ ॥
 सर्वमन्त्रप्रदातारं दूरे दूरे तथा तथा ।
 सर्वं सन्त्यज्य सततं स्वात्मन्येव स्थिरो भव ॥ ३८.१७ ॥
 मौनभावं मौनकार्यं मौनयोगं मनःप्रियम् ।
 पञ्चाक्षरोपदेष्टारं तथा याष्टाक्षरप्रदम् ॥ ३८.१८ ॥
 यद्यधद्वेदशास्त्रं यद्यद्भेदो गुरोऽपि वा ।
 सर्वदा सर्वलोकेषु सर्वसङ्ख्यकल्पनम् ॥ ३८.१९ ॥
 सर्ववाक्यप्रपञ्चं हि सर्वचित्तप्रपञ्चकम् ।
 सर्वाकारविकल्पं च सर्वकारणकल्पनम् ॥ ३८.२० ॥
 सर्वदोषप्रपञ्चं च सुभद्रुःखप्रपञ्चकम् ।
 सडाद्वैतमुपाद्वेयं ब्राह्म्यं त्याज्यं च भाषणम् ॥ ३८.२१ ॥
 विचार्यं जन्ममरणं वासनाचित्तरूपकम् ।
 कामक्रोधं लोभमोहं सर्वदम्भं च लुङ्घतिम् ॥ ३८.२२ ॥
 त्रैलोक्यसम्भवं द्वैतं ब्रह्मेन्द्रवरुणादिकम् ।
 ज्ञानेन्द्रियं च शब्दादि द्विवाच्यकार्द्वैतवतम् ॥ ३८.२३ ॥

कर्मेन्द्रियादिसद्भावं विषयं देवतागणम् ।
 अन्तःकरणवृत्तिं च विषयं याधिदैवतम् ॥ ३८.२४ ॥
 चित्तवृत्तिं विभेदं च बुद्धिवृत्तिनिरूपणम् ।
 मायामात्रमिदं द्वैतं सदसत्तादिनिर्णयम् ॥ ३८.२५ ॥
 किञ्चिद्द्वैतं बहुद्वैतं श्रुतद्वैतं सदा ज्यसत् ।
 जगद्गुणवृत्तिभेदं च गुरुशिष्यत्वनिर्णयम् ॥ ३८.२६ ॥
 गोपनभूतत्वदार्थस्य त्वम्पदार्थस्य मेलनम् ।
 तथा यासिपदार्थस्य औक्त्यबुद्ध्यनुभावनम् ॥ ३८.२७ ॥
 भेदेषु भेदाभेदं च नान्यत्किञ्चिच्च विद्यते ।
 अतत्प्रपञ्चं नास्त्येव सर्वं ब्रह्मैति निश्चयः ॥ ३८.२८ ॥
 सर्वं चैतन्यमात्रत्वात्केवलं ब्रह्म अथ सः ।
 आत्माकारमिदं सर्वमात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ ३८.२९ ॥
 तुर्यातीतं ब्रह्मणोऽन्यत्सात्यासत्यं न विद्यते ।
 सर्वं त्यक्त्वा तु सततं स्वात्मन्येव स्थिरो भव ॥ ३८.३० ॥
 चित्तं कालं वस्तुभेदं सङ्ख्यं भावनं स्वयम् ।
 सर्वं सन्त्यज्य सततं सर्वं ब्रह्मैव भावय ॥ ३८.३१ ॥
 यद्दृष्टेदपरं शास्त्रं यद्दृष्टेदपरं मनः ।
 सर्वं सन्त्यज्य सततं स्वात्मन्येव स्थिरो भव ॥ ३८.३२ ॥
 मनः कल्पितकल्पं वा आत्माकल्पनविलभम् ।
 अलङ्कारपरिच्छेदं देहोऽलं देहभावनम् ॥ ३८.३३ ॥
 सर्वं सन्त्यज्य सततमात्मन्येव स्थिरो भव ।
 प्रपञ्चस्य च सद्भावं प्रपञ्चोद्भवमन्यकम् ॥ ३८.३४ ॥
 बन्धसद्भावकलनं मोक्षसद्भावभाषणम् ।
 देवताभावसद्भावं देवपूजाविनिर्णयम् ॥ ३८.३५ ॥
 पञ्चाक्षरेति यद्द्वैतमष्टाक्षरस्य दैवतम् ।
 प्राणादिपञ्चकास्तित्वमुपप्राणाद्विपञ्चकम् ॥ ३८.३६ ॥
 पृथिवीभूतभेदं च गुणा यत्सुषुप्तनादिकम् ।

वेदान्तशास्त्रसिद्धान्तं शैवागमनमेव च ॥ ३८.३७ ॥
 लौकिकं वास्तवं दोषं प्रवृत्तिं च निवृत्तिकम् ।
 सर्वं सन्त्यज्य सततमात्मन्येव स्थिरो भव ॥ ३८.३८ ॥
 आत्मज्ञानसुप्तं ब्रह्म अनात्मज्ञानदूषणम् ।
 रेयकं पूरकं कुम्भं षडाधारविशोधनम् ॥ ३८.३९ ॥
 द्वैतवृत्तिश्च देहोऽहं साक्षिवृत्तिश्चिदंशकम् ।
 अपाङ्गाकारवृत्तिश्च अपाङ्गाकारसम्मतम् ॥ ३८.४० ॥
 अनन्तानुभवं यापि अहं ब्रह्मेति निश्चयम् ।
 उत्तमं मध्यमं यापि तथा यैवाधमाधमम् ॥ ३८.४१ ॥
 दूषणं भूषणं यैव सर्ववस्तुविनिन्दनम् ।
 अहं ब्रह्म षट् ब्रह्म सर्वं ब्रह्मैव तत्त्वतः ॥ ३८.४२ ॥
 अहं ब्रह्मास्मि मुग्धोऽस्मि वृद्धोऽस्मि सदसत्परः ।
 वैश्वानरो विराट्स्थूलप्रपञ्चमिति भावनम् ॥ ३८.४३ ॥
 आनन्दस्फुरणोनाहं परापरविवर्जितः ।
 नित्यानन्दमयं ब्रह्म सस्थिदानन्दविग्रहः ॥ ३८.४४ ॥
 दृग्रूपं दृश्यरूपं च मलासत्तास्वरूपकम् ।
 कैवल्यं सर्वनिधनं सर्वभूतान्तरं गतम् ॥ ३८.४५ ॥
 भूतभव्यं भविष्यच्च वर्तमानमसत् सदा ।
 कालभावं देहभावं सत्यासत्यविनिर्णयम् ॥ ३८.४६ ॥
 प्रज्ञानधनं अवाहं शान्ताशान्तं निरञ्जनम् ।
 प्रपञ्चवार्तास्मरणं द्वैताद्वैतविभावनम् ॥ ३८.४७ ॥
 शिवागमसमाचारं वेदान्तश्रवणं पदम् ।
 अहं ब्रह्मास्मि शुद्धोऽस्मि चिन्मात्रोऽस्मि सदाशिवः ॥ ३८.४८ ॥
 सर्वं ब्रह्मेति सन्त्यज्य स्वात्मन्येव स्थिरो भव ।
 अहं ब्रह्म न सन्देहं षट् ब्रह्म न संशयः ॥ ३८.४९ ॥
 स्थूलदेहं सूक्ष्मदेहं कारणं देहमेव च ।
 अवेदं ज्ञातुं च सततं ब्रह्मैवेदं क्षणं क्षणं ॥ ३८.५० ॥

शिवो ह्यात्मा शिवो ज्ञुवः शिवो ब्रह्म न संशयः ।
 अेतत्प्रकराणं यस्तु सकृद्वा सर्वदापि वा ॥ ३८.५१ ॥

पठेद्वा शृणुयाद्वापि स य मुक्तो न संशयः ।
 निमिषं निमिषार्धं वा श्रुत्वैतब्रह्मभाऽभवेत् ॥ ३८.५२ ॥

लोकालोकजगत्स्थितिप्रविलयप्रोद्भावनसत्तात्मिका
 लीतिः शङ्करनामरूपमस्कृष्ट्याकुर्वते केवलम् ।
 सत्यासत्यनिरङ्कुशश्रुतिवयोवीथीभिरामृश्यते
 यस्त्वेतत्सद्वितीव तत्त्ववयनैर्मांस्यतेऽयं शिवः ॥ ३८.५३ ॥

॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 प्रपञ्चशून्यत्वप्रकराणं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥

३८. सर्वलयप्रकराणं नाम ऐकोनयत्वारिंशोऽध्यायः

ऋभुः -
 परं ब्रह्म प्रवक्ष्यामि निर्विकल्पं निराभयम् ।
 तदेवाहं न सन्देहः सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ३८.१ ॥

चिन्मात्रममलं शान्तं सख्यिदानन्दविग्रहम् ।
 आनन्दं परमानन्दं निर्विकल्पं निरञ्जनम् ॥ ३८.२ ॥

गुणातीतं जनातीतमवस्थातीतमव्ययम् ।
 अेवं भावय चैतन्यमहं ब्रह्मास्मि सोऽस्म्यहम् ॥ ३८.३ ॥

सर्वातीतस्वरूपोऽस्मि सर्वशब्दार्थवर्जितः ।
 सत्योऽहं सर्वहन्ताहं शुद्धोऽहं परमोऽस्म्यहम् ॥ ३८.४ ॥

अज्ञोऽहं शान्तरूपोऽहं अशरीरोऽहमान्तरः ।
 सर्वहीनोऽहमेवाहं स्वयमेव स्वयं महः ॥ ३८.५ ॥

आत्मैवाहं परात्माहं ब्रह्मैवाहं शिवोऽस्म्यहम् ।
 चित्तहीनस्वरूपोऽहं बुद्धिहीनोऽहमस्म्यहम् ॥ ३८.६ ॥

व्यापकोऽहमहं साक्षी ब्रह्माहमिति निश्चयः ।
 निष्प्रपञ्चगज्जडो निष्प्रपञ्चाश्रवाहनः ॥ ३८.७ ॥

निष्प्रपञ्चमहाराज्यो निष्प्रपञ्चायुधादिमान् ।

निष्प्रपञ्चमलावेदो निष्प्रपञ्चात्मभावनः ॥ ३९.८ ॥

निष्प्रपञ्चमलानिद्रो निष्प्रपञ्चस्वभावकः ।

निष्प्रपञ्चस्तु श्रुवात्मा निष्प्रपञ्चकलेवरः ॥ ३९.९ ॥

निष्प्रपञ्चपरीवारो निष्प्रपञ्चोत्सवो भवः ।

निष्प्रपञ्चस्तु कल्याणो निष्प्रपञ्चस्तु दर्पाणः ॥ ३९.१० ॥

निष्प्रपञ्चरथाऽढो निष्प्रपञ्चविचारणाम् ।

निष्प्रपञ्चगुणान्तस्थो निष्प्रपञ्चप्रदीपकम् ॥ ३९.११ ॥

निष्प्रपञ्चप्रपूर्णात्मा निष्प्रपञ्चोऽश्मिर्दनः ।

चित्तमेव प्रपञ्चो हि चित्तमेव जगत्त्रयम् ॥ ३९.१२ ॥

चित्तमेव मलाभोऽश्चित्तमेव हि संसृतिः ।

चित्तमेव मलापापं चित्तमेव हि पुण्यकम् ॥ ३९.१३ ॥

चित्तमेव मलाबन्धश्चित्तमेव विभोक्षकम् ।

ब्रह्मभावनया चित्तं नाशमेति न संशयः ॥ ३९.१४ ॥

ब्रह्मभावनया दुःखं नाशमेति न संशयः ।

ब्रह्मभावनया द्वैतं नाशमेति न संशयः ॥ ३९.१५ ॥

ब्रह्मभावनया कामः नाशमेति न संशयः ।

ब्रह्मभावनया क्रोधः नाशमेति न संशयः ॥ ३९.१६ ॥

ब्रह्मभावनया लोभः नाशमेति न संशयः ।

ब्रह्मभावनया अन्धियः नाशमेति न संशयः ॥ ३९.१७ ॥

ब्रह्मभावनया सर्वं ब्रह्मभावनया मद्यः ।

ब्रह्मभावनया पूजा नाशमेति न संशयः ॥ ३९.१८ ॥

ब्रह्मभावनया ध्यानं नाशमेति न संशयः ।

ब्रह्मभावनया स्नानं नाशमेति न संशयः ॥ ३९.१९ ॥

ब्रह्मभावनया मन्त्रो नाशमेति न संशयः ।

ब्रह्मभावनया पापं नाशमेति न संशयः ॥ ३९.२० ॥

ब्रह्मभावनया पुण्यं नाशमेति न संशयः ।

ब्रह्मभावनया द्रोषो नाशमेति न संशयः ॥ ३९.२१ ॥

ब्रह्मभावनया भ्रान्तिः नाशमेति न संशयः ।
 ब्रह्मभावनया दृश्यं नाशमेति न संशयः ॥ ३८.२२ ॥
 ब्रह्मभावनया सङ्गो नाशमेति न संशयः ।
 ब्रह्मभावनया तेजो नाशमेति न संशयः ॥ ३८.२३ ॥
 ब्रह्मभावनया प्रज्ञा नाशमेति न संशयः ।
 ब्रह्मभावनया सत्ता नाशमेति न संशयः ॥ ३८.२४ ॥
 ब्रह्मभावनया भीतिः नाशमेति न संशयः ।
 ब्रह्मभावनया वेदः नाशमेति न संशयः ॥ ३८.२५ ॥
 ब्रह्मभावनया शास्त्रं नाशमेति न संशयः ।
 ब्रह्मभावनया निद्रा नाशमेति न संशयः ॥ ३८.२६ ॥
 ब्रह्मभावनया कर्म नाशमेति न संशयः ।
 ब्रह्मभावनया तुर्यं नाशमेति न संशयः ॥ ३८.२७ ॥
 ब्रह्मभावनया द्वन्द्वं नाशमेति न संशयः ।
 ब्रह्मभावनया पृथ्थेदलं ब्रह्मेति निश्चयम् ॥ ३८.२८ ॥
 निश्चयं यापि सन्त्यज्य स्वस्वरूपान्तरासनम् ।
 अलं ब्रह्म परं ब्रह्म सिद्ब्रह्म ब्रह्ममात्रकम् ॥ ३८.२९ ॥
 ज्ञानमेव परं ब्रह्म ज्ञानमेव परं पदम् ।
 द्रिवि ब्रह्म द्रिशो ब्रह्म मनो ब्रह्म अलं स्वयम् ॥ ३८.३० ॥
 डिञ्चिद्ब्रह्म ब्रह्म तत्त्वं तत्त्वं ब्रह्म तदेव हि ।
 अजो ब्रह्म शुभं ब्रह्म आदिब्रह्म अवीमि तम् ॥ ३८.३१ ॥
 अलं ब्रह्म उविर्ब्रह्म कार्यब्रह्म त्वलं सदा ।
 नादो ब्रह्म नदं ब्रह्म तत्त्वं ब्रह्म य नित्यशः ॥ ३८.३२ ॥
 अेतद्ब्रह्म शिष्या ब्रह्म तद्ब्रह्म ब्रह्म शाश्वतम् ।
 निजं ब्रह्म स्वतो ब्रह्म नित्यं ब्रह्म त्वमेव हि ॥ ३८.३३ ॥
 सुभं ब्रह्म प्रियं ब्रह्म मित्रं ब्रह्म सदाभूतम् ।
 गुड्यं ब्रह्म गुरुर्ब्रह्म ऋतं ब्रह्म प्रकाशकम् ॥ ३८.३४ ॥
 सत्यं ब्रह्म समं ब्रह्म सारं ब्रह्म निरञ्जनम् ।
 अेकं ब्रह्म उरिर्ब्रह्म शिवो ब्रह्म न संशयः ॥ ३८.३५ ॥

एदं ब्रह्म स्वयं ब्रह्म लोकं ब्रह्म सदा परः ।
आत्मब्रह्म परं ब्रह्म आत्मब्रह्म निरन्तरः ॥ ३९.३६ ॥

अेकं ब्रह्म चिरं ब्रह्म सर्वं ब्रह्मात्मकं जगत् ।
ब्रह्मैव ब्रह्म सद्ब्रह्म तत्परं ब्रह्म अेव हि ॥ ३९.३७ ॥

सिद्ब्रह्म शाश्वतं ब्रह्म ज्ञेयं ब्रह्म न यापरः ।
अडमेव हि सद्ब्रह्म अडमेव हि निर्गुणम् ॥ ३९.३८ ॥

अडमेव हि नित्यात्मा अेवं भावय सुप्रत ।
अडमेव हि शास्त्रार्थं षति निश्चित्य सर्वदा ॥ ३९.३९ ॥

आत्मैव नान्यद्भेदोऽस्ति सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ।
आत्मैवाडमडं यात्मा अनात्मा नास्ति नास्ति हि ॥ ३९.४० ॥

(आत्मैव स्फुरते लोके जगदेतश्चराचरम्) ॥ ३९.४० ॥

विश्वं वस्तुतया विभाति लृद्ये भूढात्मनां बोधतो-
ऽप्यज्ञानं न निवर्तते श्रुतिशिरोवार्तानुवृत्त्याऽपि य ।
विश्वेशस्य समर्थनेन सुमडाविऽगार्थनाड्भस्मधु-
कुद्राक्षामलधारणेन भगवद्दधानेन भात्यात्मवत् ॥ ३९.४१ ॥

॥ षति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराप्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
सर्वलयप्रकरणं नाम अेकोनयत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४०. चित्तवृत्तिनिरोधप्रकरणं नाम यत्वारिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

सर्वसारात्सारतरं ततः सारतरान्तरम् ।
षडमन्तिमत्यन्तं शृणु प्रकरणं मुदा ॥ ४०.१ ॥

ब्रह्मैव सर्वमेवेदं ब्रह्मैवान्यन्न डिऽयन ।
निश्चयं दृढमाश्रित्य सर्वत्र सुभमास्य ङ ॥ ४०.२ ॥

ब्रह्मैव सर्वभुवनं भुवनं नाम सन्त्यज ।
अडं ब्रह्मेति निश्चित्य अडं भावं परित्यज ॥ ४०.३ ॥

सर्वमेवं लयं याति स्वयमेव पतत्रिवत् ।

स्वयमेव लयं याति सुमलस्तस्थपद्मवत् ॥ ४०.४ ॥

न त्वं नाहं न प्रपञ्चः सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ।

न भूतं न य कार्यं य सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ४०.५ ॥

न दैवं न य कार्याणि न देवं नेन्द्रियाणि य ।

न जाग्रन्न य वा स्वप्नो न सुषुप्तिर्न तुर्यकम् ॥ ४०.६ ॥

एतं प्रपञ्चं नास्त्येव सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

सर्वं मिथ्या सदा मिथ्या सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.७ ॥

सदा ब्रह्मविचारं य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

तथा द्वैतप्रतीतिश्च सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.८ ॥

सदाहं भावद्वयं य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

नित्यानित्यविवेकं य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.९ ॥

भावामावप्रतीतिं य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

गुणदोषविभागं य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१० ॥

कालाकालविभागं य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

अहं श्रुतेत्यनुभवं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.११ ॥

अहं मुक्तोऽस्म्यनुभवं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

सर्वं ब्रह्मेति कलनं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१२ ॥

सर्वं नास्तीति वार्ता य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

देवतान्तरसत्ताकं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१३ ॥

देवतान्तरपूजा य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

देहोऽहमिति सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१४ ॥

ब्रह्माहमिति सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

गुरुशिष्यादि सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१५ ॥

तुल्यातुल्यादि सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

वेदशास्त्रादि सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१६ ॥

चित्तसत्तादि सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

बुद्धिनिश्चयसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१७ ॥

मनोविकल्पसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
अलङ्कारादि सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१८ ॥
पञ्चभूतादिसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
शब्दादिसत्तासङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.१९ ॥
दृग्गतादिदिसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
कर्मन्द्रियादिसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.२० ॥
वचनादानसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
मुनीन्द्रोपेन्द्रसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.२१ ॥
मनोबुद्ध्युदिसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
सङ्कल्पाध्यास इत्यादि सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.२२ ॥
रुद्रक्षेत्रादि सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
प्राणादिदशसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.२३ ॥
माया विद्या देवज्जवाः सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
स्थूलव्यष्टादिसङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.२४ ॥
सूक्ष्मव्यष्टिसमष्ट्यादि सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
व्यष्ट्यज्ञानादि सङ्कल्पं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.२५ ॥
विश्ववैश्वानरत्वं य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
तैजसप्राज्ञमेदं य सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.२६ ॥
वाय्यार्थं यापि लक्ष्यार्थं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ।
जडल्लक्षणाया नैक्यं अजडल्लक्षणा ध्रुवम् ॥ ४०.२७ ॥
भागत्यागेन नित्यैक्यं सर्वं ब्रह्म उपाधिकम् ।
लक्ष्यं य निरुपाध्यैक्यं सर्वं ब्रह्मेति निश्चिनु ॥ ४०.२८ ॥
अवमाहुर्महात्मानः सर्वं ब्रह्मेति डेवलम् ।
सर्वमन्तः परित्यज्य अहं ब्रह्मेति भावय ॥ ४०.२९ ॥
असङ्कलितकापिलैर्मधुडराक्षिपूज्याम्बुज-
प्रभाङ्घ्रिजनिमोत्तमो परिषियेद्यदिन्द्रुप्रभम् ।
तं डिड्डीरनिमोत्तमोत्तम महाप्यज्ञाज्यदध्ना परं
क्षीराद्यैरभिषिच्य मुक्तिपरमानन्दं लभे शाम्भवम् ॥ ४०.३० ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराभ्ये षष्ठांशे ऋभुनिर्वाहसंवादे
चित्तवृत्तिनिरोधप्रकरणं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४१. ग्रन्थप्रशस्तिनिर्घणं नाम अेकचत्वारिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

अहं ब्रह्म न सन्देहः अहं ब्रह्म न संशयः ।

अहं ब्रह्मैव नित्यात्मा अहमेव परात्परः ॥ ४१.१ ॥

चिन्मात्रोऽहं न सन्देह इति निश्चित्य तं त्यज ।

सत्यं सत्यं पुनः सत्यमात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ॥ ४१.२ ॥

शिवपादद्वयं स्पृष्ट्वा वदामीदं न किञ्चन ।

गुरुपादद्वयं स्पृष्ट्वा वदामीदं न किञ्चन ॥ ४१.३ ॥

जिह्वा परशुं तप्तं धारयामि न संशयः ।

वेदशास्त्रादिकं स्पृष्ट्वा वदामीदं विनिश्चितम् ॥ ४१.४ ॥

निश्चयात्मनिश्चयस्त्वं निश्चयेन सुभी भव ।

चिन्मयस्त्वं चिन्मयत्वं चिन्मयानन्द अेव हि ॥ ४१.५ ॥

ब्रह्मैव ब्रह्मभूतात्मा ब्रह्मैव त्वं न संशयः ।

सर्वमुक्तं भगवता योगिनामपि दुर्लभम् ॥ ४१.६ ॥

देवानां च ऋषीणां च अत्यन्तं दुर्लभं सदा ।

अैश्वरं परमं ज्ञानमुपदिष्टं शिवेन हि ॥ ४१.७ ॥

अेतज्ज्ञानं समानीतं कैलासाच्छङ्करान्तिकात् ।

देवानां दक्षिणापूर्तिर्दशासालस्रवत्सरान् ॥ ४१.८ ॥

विघ्नेशो बहुसास्रं वत्सरं योपदिष्टवान् ।

साक्षाच्छिवोऽपि पार्वत्यै वत्सरं योपदिष्टवान् ॥ ४१.९ ॥

क्षीराब्धौ च मडाविषगुर्ब्रह्मणो योपदिष्टवान् ।

कदाचित्ब्रह्मलोके तु मत्पितुश्चोक्तवानहम् ॥ ४१.१० ॥

नारदादि ऋषीणां च उपदिष्टं मल्लङ्कु ।

अयातयामं विस्तारं गृहीत्वाऽहमिहागतः ॥ ४१.११ ॥

न समं पादभेकं च तीर्थकोटिकुलं लभेत् ।

न समं ग्रन्थमेतस्य भूमिदानकृत्वं लभेत् ॥ ४१.१२ ॥
 ऐकानुभवमात्रस्य न सर्वं सर्वदानकम् ।
 श्लोकार्धश्रवणस्यापि न समं किञ्चिदेव हि ॥ ४१.१३ ॥
 तात्पर्यश्रवणभावे पठंस्तूष्णीं स मुच्यते ।
 सर्वं सन्त्यज्य सततमेतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.१४ ॥
 सर्वमन्त्रं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 सर्वदिव्यंश्च सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.१५ ॥
 सर्वस्नानं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 सर्वभावं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.१६ ॥
 सर्वडोमं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 सर्वदानं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.१७ ॥
 सर्वपूजां य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 सर्वगुह्यं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.१८ ॥
 सर्वसेवां य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 सर्वास्तित्वं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.१९ ॥
 सर्वपाठं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 सर्वाभ्यासं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.२० ॥
 देशिकं य परित्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 गुरुं वापि परित्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.२१ ॥
 सर्वलोकं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 सर्वैश्वर्यं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.२२ ॥
 सर्वसङ्कल्पकं त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 सर्वपुण्यं य सन्त्यज्य ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ॥ ४१.२३ ॥
 ऐतद्ग्रन्थं परं ब्रह्म ऐतद्ग्रन्थं समभ्यसेत् ।
 अत्रैव सर्वविज्ञानं अत्रैव परमं पदम् ॥ ४१.२४ ॥
 अत्रैव परमो मोक्ष अत्रैव परमं सुभम् ।
 अत्रैव चित्तविश्रान्तिरत्रैव ग्रन्थिभेदनम् ॥ ४१.२५ ॥

अत्रैव श्रुवन्मुक्तिश्च अत्रैव सकलो जपः ।
 ऐतद्ग्रन्थं पठंस्तूष्णीं सद्यो मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ४१.२६ ॥
 सर्वशास्त्रं य सन्त्यज्य ऐतन्मात्रं सदाभ्यसेत् ।
 दिने दिने यैकवारं पठेद्येन्मुक्त एव सः ॥ ४१.२७ ॥
 जन्ममध्ये सकृद्वापि श्रुतं येत्सोऽपि मुच्यते ।
 सर्वशास्त्रस्य सिद्धान्तं सर्ववेदस्य सङ्ग्रहम् ॥ ४१.२८ ॥
 सारात्सारतरं सारं सारात्सारतरं भुङ्क्ते ।
 ऐतद्ग्रन्थस्य न समं त्रैलोक्येऽपि भविष्यति ॥ ४१.२९ ॥
 न प्रसिद्धिं गते लोके न स्वर्गेऽपि य दुर्लभम् ।
 ब्रह्मलोकेषु सर्वेषु शास्त्रेष्वपि य दुर्लभम् ॥ ४१.३० ॥
 ऐतद्ग्रन्थं कदाचित्तु यौर्यं कृत्वा पितामहः ।
 क्षीराब्धौ य परित्यज्य सर्वे मुच्यन्तु नो ऽति ॥ ४१.३१ ॥
 ज्ञात्वा क्षीरसमुद्रस्य तीरे प्राप्तं गृहीतवान् ।
 गृहीतं याप्यसौ दृष्ट्वा शपथं य प्रदत्तवान् ॥ ४१.३२ ॥
 तदारभ्य तल्लोकं त्यक्त्वाऽहमिममागतः ।
 अत्यद्भुतमिदं ज्ञानं ग्रन्थं यैव भुङ्क्तेऽतः ॥ ४१.३३ ॥
 तज्ज्ञो वक्ता य नास्त्येव ग्रन्थश्रोता य दुर्लभः ।
 आत्मनिष्ठैकलभ्योऽसौ सद्गुरुर्नैष लभ्यते ॥ ४१.३४ ॥
 ग्रन्थवन्तो न लभ्यन्ते तेन न प्यातिरागता ।
 भवते दर्शितं ह्येतद्गमिष्यामि यथागतम् ॥ ४१.३५ ॥
 ऐतावदुक्तमात्रेण निदाघ ऋषिसत्तमः ।
 पतित्वा पादयोस्तस्य आनन्दाश्रुपरिप्लुतः ॥ ४१.३६ ॥
 उवाच वाक्यं सानन्दं साष्टाङ्गं प्रणिपत्य य ।
 निदाघः -
 अहो ब्रह्मन् कृतार्थोऽस्मि कृतार्थोऽस्मि न संशयः ।
 भवतां दर्शनैव मज्जन्म सकलं कृतम् ॥ ४१.३७ ॥
 ऐकवाक्यस्य मनने मुक्तोऽहं नात्र संशयः ।
 नमस्करोमि ते पादौ सोपचारं न वास्तवौ ॥ ४१.३८ ॥

तस्यापि नावकाशोऽस्ति अलमेव न वास्तवम् ।
त्वमेव नास्ति मे नास्ति ब्रह्मेति वचनं न य ॥ ४१.३९ ॥

ब्रह्मेति वचनं नास्ति ब्रह्मभावं न किञ्चन ।
अतद्ग्रन्थं न मे नास्ति सर्वं ब्रह्मेति विद्यते ॥ ४१.४० ॥

सर्वं ब्रह्मेति वाक्यं न सर्वं ब्रह्मेति तं न हि ।
तदिति द्वैतमिन्नं तु त्वमिति द्वैतमध्यलम् ॥ ४१.४१ ॥

अेवं किञ्चित्त्वयिन्नास्ति सर्वं शान्तं निरामयम् ।
अेकमेव द्वयं नास्ति अेकत्वमपि नास्ति हि ॥ ४१.४२ ॥

मिन्नद्रन्द्धं जगदोषं संसारद्वैतवृत्तिकम् ।
साक्षिवृत्तिप्रपञ्चं वा अप्पण्डाकारवृत्तिकम् ॥ ४१.४३ ॥

अप्पण्डैकरसो नास्ति गुरुर्वा शिष्य अेव वा ।
भवद्दर्शनमात्रेण सर्वमेवं न संशयः ॥ ४१.४४ ॥

ब्रह्मज्योतिरुलं प्राप्नो ज्योतिषां ज्योतिरस्युलं (ज्योतिरस्युलो) ।
नमस्ते सुगुरो ब्रह्मन्नमस्ते गुरुनन्दन ।

अेवं कृत्य नमस्कारं तूष्णीमास्ते सुष्णी स्वयम् ॥ ४१.४५ ॥

किं यद्भानुकरमद्भुलदृष्टितानि

काष्ठाभुषेषु गलितानि नमस्ततीति ।

यादृक्य तादृगथ शङ्करलिङ्गसङ्ग-

भङ्गीनि पापकलशैलकुलानि सधः ।

श्रीमृत्युञ्जय रञ्जय त्रिभुवनाध्यक्ष प्रभो पाहि नः ॥ ४१.४६ ॥

॥ एति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराभ्ये षष्ठंशे ऋभुनिदाधसंवादे

ग्रन्थप्रशस्तिनिर्णयणं नाम अेकयत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४२. निदाधानुभववर्णनप्रकरणं नाम द्वियत्वारिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

श्रुतं किञ्चिन्मया प्रोक्तं ब्रह्मज्ञानं सुदुर्लभम् ।

मनसा धारितं ब्रह्म यित्तं कीदृक्स्थितं वद ॥ ४२.१ ॥

निदाधः -

शृणु त्वं सुगुरो ब्रह्मंस्त्वत्प्रसादाद्द्रव्यम्यलम् ।
 ममाज्ञानं मडादोषं मडाज्ञाननिरोधकम् ॥ ४२.२ ॥
 सदा कर्मणि विश्वासं प्रपञ्चे सत्यभावनम् ।
 नष्टं सर्वं क्षणार्धेव त्वत्प्रसादान्मलद्वयम् ॥ ४२.३ ॥
 ऐतावन्तमिमं कालमज्ञानरिपुणा हृतम् ।
 मलद्वयं यं नष्टं मे कर्मतत्त्वं यं नाशितम् ॥ ४२.४ ॥
 अज्ञानं मनसा पूर्वमिदानीं ब्रह्मतां गतम् ।
 पुराणं चित्तवद्भूतः एदानीं सन्मयोऽभवत् ॥ ४२.५ ॥
 पूर्वमज्ञानवद्भावं एदानीं सन्मयं गतम् ।
 अज्ञानवत्स्थितोऽहं वै ब्रह्मैवाहं परं गतः ॥ ४२.६ ॥
 पुराणं चित्तवद्भ्रान्तो ब्रह्मैवाहं परं गतः ।
 सर्वो विगलितो दोषः सर्वो भेदो लयं गतः ॥ ४२.७ ॥
 सर्वः प्रपञ्चो गलितश्चित्तमेव हि सर्वगम् ।
 सर्वान्तःकरणं लीनं ब्रह्मसद्भावभावनात् ॥ ४२.८ ॥
 अहमेव चिदाकाश अहमेव हि चिन्मयः ।
 अहमेव हि पूर्णात्मा अहमेव हि निर्मलः ॥ ४२.९ ॥
 अहमेवाहमेवेति भावनापि विनिर्गता ।
 अहमेव चिदाकाशो ब्राह्मणत्वं न किञ्चन ॥ ४२.१० ॥
 शूद्रोऽहं श्वपयोऽहं वै वार्णां यापि गृहस्थकः ।
 वानप्रस्थो यतिरहमित्ययं चित्तविलसः ॥ ४२.११ ॥
 तत्तदाश्रमकर्माणि चित्तेन परिकल्पितम् ।
 अहमेव हि लक्ष्यात्मा अहमेव हि पूर्णिकः ॥ ४२.१२ ॥
 अहमेवान्तरात्मा हि अहमेव परायणम् ।
 अहमेव सदाधार अहमेव सुभात्मकः ॥ ४२.१३ ॥
 त्वत्प्रसादादहं ब्रह्मा त्वत्प्रसादाज्जनाईनः ।
 त्वत्प्रसादाच्चिदाकाशः शिवोऽहं नात्र संशयः ॥ ४२.१४ ॥
 त्वत्प्रसादादहं चिद्वै त्वत्प्रसादान्न मे जगत् ।
 त्वत्प्रसादाद्विमुक्तोऽस्मि त्वत्प्रसादात्परं गतः ॥ ४२.१५ ॥

त्वत्प्रसादाद्द्व्यापकोऽलं त्वत्प्रसादान्निरङ्कुशः ।
 त्वत्प्रसादेन तीर्णोऽलं त्वत्प्रसादान्मलत्सुभम् ॥ ४२.१६ ॥
 त्वत्प्रसादादलं ब्रह्म त्वत्प्रसादात्त्वमेव न ।
 त्वत्प्रसादादिलं नास्ति त्वत्प्रसादात्र किञ्चन ॥ ४२.१७ ॥
 त्वत्प्रसादात्र मे किञ्चित्त्वत्प्रसादात्र मे विपत् ।
 त्वत्प्रसादात्र मे भेदस्त्वत्प्रसादात्र मे भयम् ॥ ४२.१८ ॥
 त्वत्प्रसादात्रमे रोगस्त्वत्प्रसादात्र मे क्षतिः ।
 यत्पादाभ्भुजपूजया हरिरभूदर्थ्यो यद्दुर्घ्यर्चना-
 दर्थ्याऽलभूत् कमला विधिप्रभृतयो ल्यर्थ्या यदाज्ञावशात् ।
 तं कालान्तकमन्तकान्तकमुमाकान्तं मुहुः सन्ततं
 सन्तः स्वान्तसरोजराजचरणाभ्भोजं भजन्त्यादरात् ॥ ४२.१९ ॥
 किं वा धर्मशतायुतार्जितमलासौष्यैकसीमायुतं
 नाकं पातमलोत्तुङ्गभनिकरं देवेषु तुष्टिप्रदम् ।
 तस्मात्त्रुङ्गुरविङ्गपूजनमुमाकान्तप्रियं मुक्तिदं
 भूमानन्धनैकमुक्तिपरमानन्दैकमोदं मलः ॥ ४२.२० ॥
 ये शाभ्भवाः शिवरताः शिवनाममात्र-
 शब्दाक्षरज्ञादृष्टया भसितत्रिपुङ्गाः ।
 यां प्राप्नुवन्ति गतिमीशपदाभ्भुजोद्ध-
 द्ध्यानानुरक्तदृष्टया न छि योगसाङ्ग्यैः ॥ ४२.२१ ॥
 ॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
 निदाघानुभववर्णनप्रकरणां नाम द्वित्रयत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४३. निदाघानुभववर्णनप्रकरणां नाम त्रियत्वारिंशोऽध्यायः

निदाघः -
 न पश्यामि शरीरं वा विङ्गं करणमेव वा ।
 न पश्यामि मनो वापि न पश्यामि जडं ततः ॥ ४३.१ ॥
 न पश्यामि विदाकाशं न पश्यामि जगत्त्वयित् ।
 न पश्यामि हरिं वापि न पश्यामि शिवं च वा ॥ ४३.२ ॥

आनन्दस्यान्तरे लज्जं तन्मयत्वान्न योत्थितः ।
 न पश्यामि सदा भेदं न जडं न जगत्कवचित् ॥ ४३.३ ॥
 न द्वैतं न सुषं द्रुषं न गुरुर्न परापरम् ।
 न गुणं वा न तुर्यं वा न बुद्धिर्न य संशयः ॥ ४३.४ ॥
 न य कालं न य भयं न य शोकं शुभाशुभम् ।
 न पश्यामि सन्दीनं न बन्धं न य सम्भवम् ॥ ४३.५ ॥
 न देहेन्द्रियसद्भावो न य सद्द्रस्तु सन्मनः ।
 न पश्यामि सदा स्थूलं न कृशं न य कुब्जकम् ॥ ४३.६ ॥
 न भूमिर्न जलं नाग्निर्न मोहो न य मन्त्रकम् ।
 न गुरुर्न य वाक्यं वा न दृढं न य सर्वकम् ॥ ४३.७ ॥
 न जगत्स्त्रुवाणं शैव निदिध्यासं न यापरः ।
 आनन्दसागरे मग्नस्तन्मयत्वान्न योत्थितः ॥ ४३.८ ॥
 आनन्दोऽलमशेषोऽलमजोऽलममृतोऽस्म्यलम् ।
 नित्योऽलमिति निश्चित्य सदा पूर्णोऽस्मि नित्यधीः ॥ ४३.९ ॥
 पूर्णोऽलं पूर्णचित्तोऽलं पुण्योऽलं ज्ञानवानलम् ।
 शुद्धोऽलं सर्वमुक्तोऽलं सर्वाकारोऽलमव्ययः ॥ ४३.१० ॥
 चिन्मात्रोऽलं स्वयं सोऽलं तत्त्वज्ञोऽलमीश्वरः ।
 परापरोऽलं तुर्योऽलं प्रसन्नोऽलं रसोऽस्म्यलम् ॥ ४३.११ ॥
 ब्रह्माऽलं सर्वलक्ष्योऽलं सदा पूर्णोऽलमक्षरः ।
 ममानुभवज्ञपं यत्सर्वमुक्तं य सद्गुरो ॥ ४३.१२ ॥
 नमस्करोमि ते नाहं सर्वं य गुरुदक्षिणा ।
 भेदं त्वत्पदे दत्तं त्वया भस्मीकृतं क्षाणात् ॥ ४३.१३ ॥
 ममात्मा य मया दत्तः स्वयमात्मनि पूरितः ।
 त्वमेवाऽलमहं य त्वमलमेव त्वमेव हि ॥ ४३.१४ ॥
 अक्षयार्णवनिमग्नोऽस्मि अक्षयज्ञानं त्वमेव हि ।
 अेकं शैतन्यमेवाहं त्वया गन्तुं न शक्यते ॥ ४३.१५ ॥
 गन्तव्यदेशो नास्त्येव अेकाकारं न यान्यतः ।

त्वया गन्तव्यदेशो न मया गन्तव्यमस्ति न ॥ ४३.१६ ॥

येकं कारणमेकं य एकेमेव द्वयं न हि ।

त्वया वक्तव्यकं नास्ति मया श्रोतव्यमप्यलम् ॥ ४३.१७ ॥

त्वमेव सद्गुरुर्नासि अहं नास्मि सशिष्यकः ।

(त्वमेव सद्गुरुर्नासि न य सशिष्यकोऽस्म्यहम्) ।

ब्रह्ममात्रमिदं सर्वमस्मिन्मानोऽस्मि तन्मयः ॥ ४३.१८ ॥

भेदाभेदं न पश्यामि कार्याकार्यं न किञ्चन ।

ममैव येन्नमस्कारो निष्प्रयोजन एव हि ॥ ४३.१९ ॥

तवैव येन्नमस्कारो भिन्नत्वान्न क्वलं भवेत् ।

तव येन्मम येद्भेदः कृलाभावो न संशयः ॥ ४३.२० ॥

नमस्कृतोऽहं युष्माकं भवानङ्गीति वक्ष्यति ।

ममैवापकशिष्यामि परिच्छिन्नो भवाम्यहम् ॥ ४३.२१ ॥

ममैव येन्नमस्कारः क्वलं नास्ति स्वतः स्थिते ।

कस्यापि य नमस्कारः कदाचिदपि नास्ति हि ॥ ४३.२२ ॥

सदा चैतन्यमात्रत्वान्नाहं न त्वं न हि द्वयम् ।

न बन्धं न परो नान्ये नाहं नेहं न किञ्चन ॥ ४३.२३ ॥

न द्वयं नैकमद्वैतं निश्चितं न मनो न तत् ।

न बीजं न सुषुप्तं दुःखं नाशं निष्ठा न सत्सदा ॥ ४३.२४ ॥

नास्ति नास्ति न सन्देहः केवलात्परमात्मनि ।

न श्रुवो नेश्वरो नैको न चन्द्रो नाग्निवक्ष्णः ॥ ४३.२५ ॥

न वार्ता नैन्द्रियो नाहं न मङ्गलं गुणान्तरम् ।

न कालो न जगन्नाथो न वा कारणमद्वयम् ॥ ४३.२६ ॥

नोन्नतोऽत्यन्तलीनोऽहं न मुक्तस्त्वत्प्रसादतः ।

सर्वं नास्त्येव नास्त्येव सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ४३.२७ ॥

अहं ब्रह्म एहं ब्रह्म आत्म ब्रह्माहमेव हि ।

सर्वं ब्रह्म न सन्देहस्त्वत्प्रसादान्मडेश्वरः ॥ ४३.२८ ॥

त्वमेव सद्गुरुर्ब्रह्म न हि सद्गुरुरन्यतः ।

आत्मैव सद्गुरुर्ब्रह्म शिष्यो ह्यात्मैव सद्गुरुः ॥ ४३.२९ ॥

गुरुः प्रकल्पते शिष्यो गुरुधीनो न शिष्यकः ।
 शिष्ये सति गुरुः कल्प्यः शिष्याभावे गुरुर्न हि ॥ ४३.३० ॥
 गुरुशिष्यविहीनात्मा सर्वत्र स्वयमेव हि ।
 चिन्मात्रात्मनि कल्प्योऽहं चिन्मात्रात्मा न यापरः ॥ ४३.३१ ॥
 चिन्मात्रात्माहमेवैको नान्यत्किञ्चिन्न विद्यते ।
 सर्वस्थितोऽहं सततं नान्यं पश्यामि सद्गुरोः ॥ ४३.३२ ॥
 नान्यत्पश्यामि चित्तेन नान्यत्पश्यामि किञ्चन ।
 सर्वाभावात् पश्यामि सर्वं येद्दृश्यतां पृथक् ॥ ४३.३३ ॥
 अयं ब्रह्म प्रपश्यामि नान्यदस्तीति सर्वदा ।
 अहो भेदं प्रकुपितं अहो माया न विद्यते ॥ ४३.३४ ॥
 अहो सद्गुरुमाहात्म्यमहो ब्रह्मसुषुं महत् ।
 अहो विज्ञानमाहात्म्यमहो सञ्जनवैभवः ॥ ४३.३५ ॥
 अहो मोहविनाशश्च अहो पश्यामि सत्सुषुम् ।
 अहो चित्तं न पश्यामि अहो सर्वं न किञ्चन ॥ ४३.३६ ॥
 अहमेव हि नान्यत्र अहमानन्द अयं हि ।
 ममान्तःकरणे यद्यन्निश्चितं भवदीरितम् ॥ ४३.३७ ॥
 सर्वं ब्रह्म परं ब्रह्म न किञ्चिदन्यदेवतम् ।
 अयं पश्यामि सततं नान्यत्पश्यामि सद्गुरोः ॥ ४३.३८ ॥
 अयं निश्चित्य तिष्ठामि स्वस्वरूपे ममात्मनि ॥ ४३.३९ ॥
 अगाध(बोध)वेदवाक्यतो न याधिभेषजं भवे-
 द्दुमाधवाङ्घ्रिपङ्कजस्मृतिः प्रबोधमोक्षदा ।
 प्रबुद्धभेदवासनानिरुद्धदुत्तमोभिदे
 मदारुणाधवैधमीश्वरं दृष्ट्वाभुजे भजे ॥ ४३.४० ॥
 धतत्प्रदग्धकामदेह दुग्धसन्निभं प्रमुग्धसामि ।
 सोमधारिणं श्रुतीज्यगधसंस्तुतं त्वभेधमेकशङ्करम् ॥ ४३.४१ ॥
 वरः कङ्कः काको भवद्दुःखजालेषु नियतं
 मडाशङ्कातद्वैर्विधिविहितशान्तेन मनसा ।

यद्वि स्वैरं ध्यायन्नगपतिसुतानायकपदं

स अवेवायं धुर्यो भवति मुनिजातेषु नियतम् ॥ ४३.४२ ॥

कः डालान्तकपादपद्मभजनादन्यद्भुदा कष्टदां

धर्माभासपरम्परां प्रथयते भूर्भो भरीं तौरगीम् ।

कर्तुं यत्नशतैरशक्यकरणैर्विन्देत दृग्भादिकं (दृग्भाषिकं)

तद्भ्रत्साम्भपदाभ्युजार्थनरतिं त्यक्त्वा वृथा दृग्भभाङ् ॥ ४३.४३ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

निदाघानुभववर्णनप्रकरणं नाम त्रियत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४४. निदाघानुभववर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः

निदाघः -

शृङ्गुश्च सद्गुरो ब्रह्मंस्त्वत्प्रसादान्विनिश्चितम् ।

अहमेव हि तद्ब्रह्म अहमेव हि डेवलम् ॥ ४४.१ ॥

अहमेव हि नित्यात्मा अहमेव सदाऽजरः ।

अहमेव हि शान्तात्मा अहमेव हि निष्कलः ॥ ४४.२ ॥

अहमेव हि निश्चिन्तः अहमेव सुभात्मकः ।

अहमेव गुरुस्त्वं हि अहं शिष्योऽस्मि डेवलम् ॥ ४४.३ ॥

अहमानन्द अवेवात्मा अहमेव निरञ्जनः ।

अहं तुर्यातिगो ह्यात्मा अहमेव गुणोऽञ्जितः ॥ ४४.४ ॥

अहं विदेल अवेवात्मा अहमेव हि शङ्करः ।

अहं वै परिपूर्णात्मा अहमेवेश्वरः परः ॥ ४४.५ ॥

अहमेव हि लक्ष्यात्मा अहमेव मनोमयः ।

अहमेव हि सर्वात्मा अहमेव सदाशिवः ॥ ४४.६ ॥

अहं विष्णुरहं ब्रह्मा अहमिन्द्रस्त्वहं सुराः ।

अहं वै यक्षरक्षासि पिशाचा गुह्यडास्तथा ॥ ४४.७ ॥

अहं समुद्राः सरित अहमेव हि पर्वताः ।

अहं वनानि भुवनं अहमेवेदमेव हि ॥ ४४.८ ॥

नित्यतृप्तो ह्यहं शुद्धबुद्धोऽहं प्रकृतेः परः ।

અહમેવ હિ સર્વત્ર અહમેવ હિ સર્વગઃ ॥ ૪૪.૯ ॥

અહમેવ મહાનાત્મા સર્વમડ્ગલવિગ્રહઃ ।

અહમેવ હિ મુક્તોડસ્મિ શુદ્ધોડસ્મિ પરમઃ શિવઃ ॥ ૪૪.૧૦ ॥

અહં ભૂમિરહં વાયુરહં તેજો હ્યહં નભઃ ।

અહં જલમહં સૂર્યશ્ચન્દ્રમા ભગણા હ્યહમ્ ॥ ૪૪.૧૧ ॥

અહં લોકા અલોકાશ્ચ અહં લોક્યા અહં સદા ।

અહમાત્મા પારદૃશ્ય અહં પ્રજ્ઞાનવિગ્રહઃ ॥ ૪૪.૧૨ ॥

અહં શૂન્યો અશૂન્યોડહં સર્વાનન્દમયોડસ્મ્યહમ્ ।

શુભાશુભફલાતીતો હ્યહમેવ હિ કેવલમ્ ॥ ૪૪.૧૩ ॥

અહમેવ ઋતં સત્યમહં સચ્ચિત્સુખાત્મકઃ ।

અહમાનન્દ એવાત્મા બહુધા ચૈકધા સ્થિતઃ ॥ ૪૪.૧૪ ॥

અહં ભૂતભવિષ્યં ચ વર્તમાનમહં સદા ।

અહમેકો દ્વિધાહં ચ બહુધા ચાહમેવ હિ ॥ ૪૪.૧૫ ॥

અહમેવ પરં બ્રહ્મ અહમેવ પ્રજાપતિઃ ।

સ્વરાટ્સંરાટ્ જગદ્ધોનિરહમેવ હિ સર્વદા ॥ ૪૪.૧૬ ॥

અહં વિશ્વસ્તૈજસશ્ચ પ્રાણોડહં તુર્ય એવ હિ ।

અહં પ્રાણો મનશ્ચાહમહમિન્દ્રિયવર્ગકઃ ॥ ૪૪.૧૭ ॥

અહં વિશ્વં હિ ભુવનં ગગનાત્માહમેવ હિ ।

અનુપાધિ ઉપાધ્યં યત્તત્સર્વમહમેવ હિ ॥ ૪૪.૧૮ ॥

ઉપાધિરહિતશ્ચાહં નિત્યાનન્દોડહમેવ હિ ।

એવં નિશ્ચયવાનન્તઃ સર્વદા સુખમશ્રુતે ।

એવં યઃ શૃણુયાન્નિત્યં સર્વપાપૈઃ પ્રમુચ્યતે ॥ ૪૪.૧૯ ॥

નિત્યોડહં નિર્વિકલ્પો જનવનભુવને પાવનોડહં મનીષી

વિશ્વો વિશ્વાતિગોડહં પ્રકૃતિવિનિકૃતો એકધા સંસ્થિતોડહમ્ ।

નાનાકારવિનાશજન્મરહિતસ્વજ્ઞાનકાર્યોજ્ઞિઝતૈઃ

ભૂમાનન્દધનોડસ્મ્યહં પરશિવઃ સત્યસ્વરૂપોડસ્મ્યહમ્ ॥ ૪૪.૨૦ ॥

॥ ઇતિ શ્રીશિવરહસ્યે શકુરાખ્યે ષષ્ઠાંશે ઋભુનિદાઘસંવાદે

નિદાઘાનુભવવાર્ણનં નામ ચતુશ્ચત્વારિંશોડધ્યાયઃ ॥

४५. निदाघकृतगुरुस्तुतिवर्णनं नाम पञ्चम्यत्वारिंशोऽध्यायः

निदाघः -

पुण्ये शिवरुद्रस्येऽस्मिन्नितिडासे शिवोदिते ।

दिव्यै शिवेन कथिते देव्या स्कन्दाय मोदतः ॥ ४५.१ ॥

तद्वेत्स्मिन्दि षष्ठांशे षडास्यकमलोदिते ।

पारमेश्वरविज्ञानं श्रुतमेतन्महाघमित् ॥ ४५.२ ॥

महामायातमस्तोमविनिवारणभास्करम् ।

अस्याध्यायैककथनाद्विज्ञानं मउदश्रुते ॥ ४५.३ ॥

श्लोकस्य श्रवणेनापि श्रुतम्भुक्तो न संशयः ।

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि षण्मुभः शिव अेव हि ॥ ४५.४ ॥

जैगीषव्यो महायोगी स अेव श्रवणेऽर्द्धति ।

भस्मरुद्राक्षधृङ्नित्यं सदा ङ्यत्याश्रमी मुनिः ॥ ४५.५ ॥

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि स गुरुर्नात्र संशयः ।

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि परं ब्रह्म न संशयः ॥ ४५.६ ॥

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि शिव अेव न यापरः ।

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि साक्षाद्देवी न संशयः ॥ ४५.७ ॥

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि गणेशो नात्र संशयः ।

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि स्कन्दः स्कन्दितातरकः ॥ ४५.८ ॥

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि नन्दिकेशो न संशयः ।

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि दत्तात्रेयो मुनिः स्वयम् ॥ ४५.९ ॥

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता हि दक्षिणामूर्तिरेव हि ।

अेतद्ग्रन्थार्थकथने भावने मुनयः सुराः ॥ ४५.१० ॥

न शक्ता मुनिशार्दूल त्वद्वेत्तेऽलं शिवं शपे ।

अेतद्ग्रन्थार्थवक्तारं गुरुं सर्वात्मना यजेत् ॥ ४५.११ ॥

अेतद्ग्रन्थप्रवक्ता तु शिवो विघ्नेश्वरः स्वयम् ।

पिता हि जन्मदो दाता गुरुर्जन्मविनाशकः ॥ ४५.१२ ॥

अेतद्ग्रन्थं समभ्यस्य गुरोर्वाक्याद्विशेषतः ।

न दृष्येत गुरुं शिष्यो मनसा किञ्च कायतः ॥ ४५.१३ ॥

गुरुरेव शिवः साक्षाद्गुरुरेव शिवः स्वयम् ।

शिवे रुष्टे गुरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न कश्चन ॥ ४५.१४ ॥

अेतद्ग्रन्थपदाभ्यासे श्रद्धा वै काराणं परम् ।

अश्रद्धधानः पुरुषो नैतल्वेशमिडार्डति ॥ ४५.१५ ॥

श्रद्धैव परमं श्रेयो शुवब्रह्मैड्यकारणम् ।

अस्ति ब्रह्मेति य श्रुत्वा भावयन्सन्त अेव डि ॥ ४५.१६ ॥

शिवप्रसादडीनो यो नैतद्ग्रन्थार्थविद्भवैत् ।

भावग्राड्योडयमात्मायं पर अेकः शिवो ध्रुवः ॥ ४५.१७ ॥

सर्वमन्यत्परित्यज्य ध्यायीतेशानमव्ययम् ।

शिवज्ञानमिदं शुद्धं द्वैताद्वैतविनाशनम् ॥ ४५.१८ ॥

अन्येषु य पुराणेषु षतिडासेषु न क्वचित् ।

अेतादृशं शिवज्ञानं श्रुतिसारमडोडयम् ॥ ४५.१९ ॥

उक्तं साक्षाच्छिवेनैतद्योगसाड्भ्यविवर्जितम् ।

भावनामात्रसुलभं भक्तिगभ्यमनामयम् ॥ ४५.२० ॥

मडानन्दप्रदं साक्षात्प्रसादेनैव लभ्यते ।

तस्यैते कथिता ड्यर्थाः प्रकाशन्ते मडात्मनः ॥ ४५.२१ ॥

अेतद्ग्रन्थं गुरोः श्रुत्वा न पूजो कुरुते यदि ।

श्वानयोनिशतं प्राप्य यण्डालः कोटिजन्मसु ॥ ४५.२२ ॥

अेतद्ग्रन्थस्य माडात्थ्यं न यजन्तीश्वरं लृटा ।

स सूकरो भवत्येव सडस्रपरिवत्सरान् ॥ ४५.२३ ॥

अेतद्ग्रन्थार्थवक्तारमभ्यसूयेत यो द्विजः ।

अनेकब्रह्मकल्पं य विष्ठायां जायते किमिः ॥ ४५.२४ ॥

अेतद्ग्रन्थार्थविद्ब्रह्मा स ब्रह्म भवति स्वयम् ।

किं पुनर्बडुनोक्तेन ज्ञानमेतद्विमुक्तिदम् ॥ ४५.२५ ॥

यस्त्वेतच्छृणुयाच्छिवोदिमडावेदान्ताम्भुषि (?)

वीथिजातपुण्यं नापेक्षत्यनिशं न याडकल्पैः ।

शडानां निभिडो रसो डि स शिवः किं वा तुषाद्रि

परिभ्रष्टान्तो भवेत्स्यात्तद्गुणोऽपि स मृषा भवमोहजालम् ॥ ४५.२६ ॥

तद्भ्रष्टसर्वमशास्त्रमित्येव हि सत्यं

द्वैतात्थं (द्वैतोत्थं) परिहाय वाक्यजालम् ।

अेवं त्वं त्वनिशं भजस्व नित्यं

शान्तोद्यम्बिलवाक्यसमूहभावनाना ॥ ४५.२७ ॥

सत्यत्वाभावभावितोऽनुपपत्तयः ।

सम्पश्यञ्जगद्विदमासमञ्जसं सदा हि ॥ ४५.२८ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराख्ये षष्ठान्तं ऋभुनिदाघसंवादे

निदाघकृतगुरुस्तुतिवर्णनं नाम पञ्चम्यत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४६. ज्ञानोपायभूतशिवप्रतनिरुपणं नाम षट्त्रयत्वारिंशोऽध्यायः

निदाघः -

अेतद्ग्रन्थं सदा श्रुत्वा चित्तजालमकुर्वतः ।

यावदेतदं सदावित्तैः शुश्रूषेत्पूजयेद्गुरुम् ॥ ४६.१ ॥

तत्पूजयैव सततं अहं ब्रह्मेति निश्चिनु ।

नित्यं पूर्णोऽस्मि नित्योऽस्मि सर्वदा शान्तविग्रहः ॥ ४६.२ ॥

अेतदेवात्मविज्ञानं अहं ब्रह्मेति निर्णयः ।

निरङ्कुशस्वरूपोऽस्मि अतिवर्णाश्रमी भव ॥ ४६.३ ॥

अग्निशित्वादिभिर्मन्त्रैः सर्वदा भस्मधारणम् ।

त्रियायुषैस्त्र्यम्बकैश्च कुर्वन्ति य त्रिपुण्ड्रकम् ॥ ४६.४ ॥

त्रिपुण्ड्रधारिणामेव सर्वदा भस्मधारणम् ।

शिवप्रसादसम्पत्तिर्भविष्यति न संशयः ॥ ४६.५ ॥

शिवप्रसादादेतद्वै ज्ञानं सम्प्राप्यते ध्रुवम् ।

शिरोप्रतमिदं प्रोक्तं देवलं भस्मधारणम् ॥ ४६.६ ॥

भस्मधारणमात्रेण ज्ञानमेतद्भवविष्यति ।

अहं वत्सरपर्यन्तं कृत्वा वै भस्मधारणम् ॥ ४६.७ ॥

त्वत्पादाब्जं प्रपन्नोऽस्मि त्वत्तो लब्धात्मनिर्वृतिः ।

सर्वाधारस्वरूपोऽहं सख्यिदानन्दमात्रकम् ॥ ४६.८ ॥

ब्रह्मात्माहं सुलक्ष्णयो ब्रह्मलक्ष्णपूर्वकम् ।
 आनन्दानुभवं प्राप्नः सखिदानन्दविग्रहः ॥ ४६.८ ॥
 गुणरूपपादिमुक्तोऽस्मि श्रुवन्मुक्तो न संशयः ।
 मैत्र्यादिगुणसम्पन्नो ब्रह्मैवाहं परो मडान् ॥ ४६.१० ॥
 समाधिमानहं नित्यं श्रुवन्मुक्तेषु सत्तमः ।
 अहं ब्रह्मास्मि नित्योऽस्मि समाधिरिति कथ्यते ॥ ४६.११ ॥
 प्रारब्धप्रतिबन्धश्च श्रुवन्मुक्तेषु विद्यते ।
 प्रारब्धवशतो यद्यत्प्राप्यं भुञ्जे सुभं वस ॥ ४६.१२ ॥
 दूषणं भूषणं यैव सदा सर्वत्र सम्भवेत् ।
 स्वस्वनिश्चयतो भुङ्क्ष्या मुक्तोऽहमिति मन्यते ॥ ४६.१३ ॥
 अहमेव परं ब्रह्म अहमेव परा गतिः ।
 अयं निश्चयवान्नित्यं श्रुवन्मुक्तेति कथ्यते ॥ ४६.१४ ॥
 अतद्भेदं य सन्त्यज्य स्वरूपे तिष्ठति प्रभुः ।
 छन्द्रियार्थविहीनोऽहमिन्द्रियार्थविवर्जितः ॥ ४६.१५ ॥
 सर्वेन्द्रियगुणातीतः सर्वेन्द्रियविवर्जितः ।
 सर्वस्य प्रभुरेवाहं सर्वं मय्येव तिष्ठति ॥ ४६.१६ ॥
 अहं चिन्मात्र एवास्मि सखिदानन्दविग्रहः ।
 सर्वं भेदं सदा त्यक्त्वा ब्रह्मभेदमपि त्यजेत् ॥ ४६.१७ ॥
 अजस्रं भावयन्नित्यं विदेहो मुक्त एव सः ।
 अहं ब्रह्म परं ब्रह्म अहं ब्रह्म जगत्प्रभुः ॥ ४६.१८ ॥
 अहमेव गुणातीतः अहमेव मनोमयः ।
 अहं मय्यो मनोमेयः प्राणमेयः सदा मयः ॥ ४६.१९ ॥
 सदृशमयो ब्रह्ममयोऽमृतमयः
 सभूतोमृतमेव (सम्भूतोऽमृतेव) हि ।
 अहं सदानन्दधनोऽव्ययः सदा ।
 स वेदमय्यो प्राणवोऽहमीशः ॥ ४६.२० ॥
 अपाणिपादो जवनो गृहीता अपश्यः पश्याम्यात्मवत्सर्वमेव ।
 यत्तद्भूतं यस्य भव्योऽहमात्मा सर्वातीतो वर्तमानोऽहमेव ॥ ४६.२२ ॥

॥ ४१॥ श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिर्दाघसंवादे
ज्ञानोपायभूतशिवव्रतनिर्घणं नाम षट्शतत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४१. ऋभुकृतसङ्ग्रहोपदेशवर्णनं नाम सप्तत्यत्वारिंशोऽध्यायः

ऋभुः -

निर्दाघ शङ्कषु वक्ष्यामि दृढीकरणमस्तु ते ।

शिवप्रसादपर्यन्तमेवं भावय नित्यशः ॥ ४१.१ ॥

अहमेव परं ब्रह्म अहमेव सदाशिवः ।

अहमेव हि चिन्मात्रमहमेव हि निर्गुणः ॥ ४१.२ ॥

अहमेव हि चैतन्यमहमेव हि निष्कलः ।

अहमेव हि शून्यात्मा अहमेव हि शाश्वतः ॥ ४१.३ ॥

अहमेव हि सर्वात्मा अहमेव हि चिन्मयः ।

अहमेव परं ब्रह्म अहमेव महेश्वरः ॥ ४१.४ ॥

अहमेव जगत्साक्षी अहमेव हि सद्वरुः ।

अहमेव हि मुक्तात्मा अहमेव हि निर्मलः ॥ ४१.५ ॥

अहमेवाहमेवोक्तः अहमेव हि शङ्करः ।

अहमेव हि महाविष्णुरहमेव यतुर्भुजः ॥ ४१.६ ॥

अहमेव हि शुद्धात्मा ह्यहमेव ह्यहं सदा ।

अहमेव हि नित्यात्मा अहमेव हि मत्परः ॥ ४१.७ ॥

अहमेव मनोऽपं अहमेव हि शीतलः ।

अहमेवान्तर्यामी य अहमेव परेश्वरः ॥ ४१.८ ॥

अवेवमुक्तप्रकारेण भावयित्वा सदा स्वयम् ।

द्रव्योऽस्ति येन कुर्यात्तु वञ्चकेन गुरुं परम् ॥ ४१.९ ॥

कुम्भीपाके सुधारे तु तिष्ठत्येव हि कल्पकान् ।

श्रुत्वा निर्दाघश्चोथाय पुत्रदारान्प्रदत्तवान् ॥ ४१.१० ॥

स्वशरीरं य पुत्रत्वे दत्त्वा सादरपूर्वकम् ।

धनधान्यं य वस्त्रादीन् दत्त्वाऽतिष्ठत्समीपतः ॥ ४१.११ ॥

गुरोस्तु दक्षिणां दत्त्वा निर्दाघस्तुष्टवानृभुम् ।

सन्तुष्टोऽस्मि मडाभाग तव शुश्रूषया सदा ॥ ४७.१२ ॥

ब्रह्मविज्ञानमामोऽसि सुकृतार्थो न संशयः ।

ब्रह्मरूपमिदं येति निश्चयं कुरु सर्वदा ॥ ४७.१३ ॥

निश्चयादपरो भोक्षो नास्ति नास्तीति निश्चिनु ।

निश्चयं कारणं भोक्षो नान्यत्कारणमस्ति वै ॥ ४७.१४ ॥

सकलभुवनसारं सर्ववेदान्तसारं

समरसगुरुसारं सर्ववेदार्थसारम् ।

सकलभुवनसारं सख्येदानन्दसारं

समरसजयसारं सर्वदा भोक्षसारम् ॥ ४७.१५ ॥

सकलजननभोक्षं सर्वदा तुर्यभोक्षं

सकलसुलभभोक्षं सर्वसाम्राज्यभोक्षम् ।

विषयरहितभोक्षं वित्तसंशोषभोक्षं

श्रवणमननमात्रादितदत्यन्तभोक्षम् ॥ ४७.१६ ॥

तच्छुश्रूषा य भवतः तच्छ्रुत्वा य प्रपेदिरे ।

येवं सर्ववयः श्रुत्वा निदाघऋषिदर्शितम् ।

शुकाद्यो मडान्तस्ते परं ब्रह्ममवाप्नुवन् ॥ ४७.१७ ॥

श्रुत्वा शिवज्ञानमिदं ऋभुस्तदा निदाघमाढेत्यं मुनीन्द्रमध्ये ।

मुदा छि तेऽपि श्रुतिशब्दसारं श्रुत्वा प्राणभ्यादुरतीव वर्षात् ॥ ४७.१८ ॥

मुनयः -

पिता माता भ्राता गुरुरसि वयस्थोऽथ छितकृ-

दविद्याभ्येः पारं गमयसि भवानेव शरणम् ।

बलेनास्मान्नीत्वा मम वचनबलेनैव सुगमं

पथं प्राभ्यैवार्थैः शिववचनतोऽस्मान्-सुभयसि ॥ ४७.१९ ॥

(बलेनास्मांस्त्वं वै शिव वचनबलेनैव सुगमं

पथं प्राभ्यैवार्थैः शिववचनतोऽस्मान्-सुभयसि) ॥ ४७.१९ ॥

॥ इति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे

ऋभुकृतसङ्गोपदेशवर्णनं नाम सप्तमत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४८. स्कन्दकृतशिवप्रतोपदेशवर्णनं नाम अष्टयत्वारिंशोऽध्यायः

स्कन्दः -

ज्ञानाङ्गसाधनं वक्ष्ये शृणु वक्ष्यामि ते छितम् ।

यत्कृत्वा ज्ञानमाप्नोति तत्प्रादादात्यरमेष्ठिनः

(तत्प्रादादात्यरमेष्ठिनः) ॥ ४८.१ ॥

जैगीषव्य शृणुष्वैतत्सावधानेन येतसा ।

प्रथमं वेदसम्प्रोक्तं कर्माचरणमिष्यते ॥ ४८.२ ॥

उपनीतो द्विजो वापि वैश्यः क्षत्रिय एव वा ।

अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैर्भस्मधृक्पूयते त्वघैः ॥ ४८.३ ॥

त्रियायुषैस्त्र्यम्भकैश्च त्रिपुण्ड्रं भस्मनाऽऽचरेत् ।

विद्गार्शनपरो नित्यं रुद्राक्षान्धारथङ्कमैः ॥ ४८.४ ॥

कण्ठे बाह्वोर्वक्षसी य मालाभिः शिरसा तथा ।

त्रिपुण्ड्रवद्धारयेत् रुद्राक्षान्कमशो मुने ॥ ४८.५ ॥

अेकाननं द्विवक्त्रं वा त्रिवक्त्रं यतुरास्यकम् ।

पञ्चवक्त्रं य षट्सप्त तथाष्टदशकं नव ॥ ४८.६ ॥

अेकादशं द्वादशं वा तथोर्ध्वं धारयेत्कमात् ।

भस्मधारणामात्रेण प्रसीदति मउेश्वरः ॥ ४८.७ ॥

रुद्राक्षधारणादेव नरो रुद्रत्वमाप्नुयात् ।

भस्मरुद्राक्षधृज्भर्त्यो ज्ञानाङ्गी भवति प्रियः ॥ ४८.८ ॥

रुद्राध्यायी भस्मनिष्ठः पञ्चाक्षरजपादरः ।

भस्मोद्धूलितदेहोऽयं श्रीरुद्रं प्रजपन्दिजः ॥ ४८.९ ॥

सर्वपापैर्विमुक्तश्च ज्ञाननिष्ठो भवेन्मुने ।

भस्मसञ्छन्नसर्वाङ्गो भस्मभालत्रिपुण्ड्रकः ॥ ४८.१० ॥

वेदमौलिजवाक्येषु विचारार्थिकृतो भवेत् ।

नान्यपुण्ड्रधरो विप्रो यतिर्वा विप्रसत्तम ॥ ४८.११ ॥

शमादिनियमोपेतः क्षमायुक्तोऽप्यसंस्कृतः ।

शिरोव्रतमिदं प्रोक्तं भस्मधारणामेव हि ॥ ४८.१२ ॥

शिरोव्रतं य विधिवधैश्चीर्णं मुनिसत्तम ।

तेषामेव ब्रह्मविद्यां वदेत गुरुरास्तिकः ॥ ४८.१३ ॥
 शाम्भवा येव वेदेषु निष्ठा नष्टाशुभाः परम् ।
 शिवप्रसादसम्पन्नो भस्मरुद्राक्षधारकः ॥ ४८.१४ ॥
 रुद्राध्यायजपासक्तः पञ्चाक्षरपरयाणः ।
 स येव वेदवेदान्तश्रवणोऽधिष्ठतो भवेत् ॥ ४८.१५ ॥
 नान्यपुण्ड्रधरो विप्रः कृत्वापि श्रवणं भुजु ।
 नैव लभ्येत तज्ज्ञानं प्रसादेन विनेशितुः ॥ ४८.१६ ॥
 प्रसादजनकं शम्भोर्भस्मधारणमेव हि ।
 शिवप्रसादहीनानां ज्ञानं नैवोपजायते ॥ ४८.१७ ॥
 प्रसादे सति देवस्य विज्ञानस्फुरणं भवेत् ।
 रुद्राध्यायजपिनां तु भस्मधारणपूर्वकम् ॥ ४८.१८ ॥
 प्रसादो जायते शम्भोः पुनरावृत्तिवर्जितः ।
 प्रसादे सति देवस्य वेदान्तस्फुरणं भवेत् ॥ ४८.१९ ॥
 तस्यैवाकथिता ऽयर्थाः प्रकाशन्ते मलात्मनः ।
 पञ्चाक्षरजपादेव पञ्चास्यध्यानपूर्वकम् ॥ ४८.२० ॥
 तस्यैव भवति ज्ञानं शिवप्रोक्तमिदं ध्रुवम् ।
 सर्वं शिवात्मकं भाति जगदेतत्पराचरम् ॥ ४८.२१ ॥
 स प्रसादो मडेशस्य विज्ञेयः शाम्भवोत्तमैः ।
 शिवलिङ्गार्थनादेव प्रसादः शाम्भवोत्तमे ॥ ४८.२२ ॥
 नियमाद्विल्वपत्रैश्च भस्मधारणपूर्वकम् ।
 प्रसादो जायते शम्भोः साक्षाज्ज्ञानप्रकाशकः ॥ ४८.२३ ॥
 शिवक्षेत्रनिवासेन ज्ञानं सम्यग्दृढं भवेत् ।
 शिवक्षेत्रनिवासे तु भस्मधार्यधिकारवान् ॥ ४८.२४ ॥
 नक्ताशनार्थनादेव प्रीयेत भगवान्भवः ।
 प्रदोषपूजनं शम्भोः प्रसादजनकं परम् ॥ ४८.२५ ॥
 सोमवारे निशीथेषु पूजनं प्रियमीशितुः ।
 भूतायां भूतनाथस्य पूजनं परमं प्रियम् ॥ ४८.२६ ॥

शिवशब्दोच्चारणं य प्रसादजनकं मडत् ।
ज्ञानाङ्गसाधनेष्वेवं शिवभक्तार्थनं मडत् ॥ ४८.२७ ॥

भक्तानामर्थनादेव शिवः प्रीतो भविष्यति ।
धृत्येतत्तं समासेन ज्ञानाङ्गं कथितं मया ।
अकैतवेन भावेन श्रवणीयो मधेश्वरः ॥ ४८.२८ ॥

सूतः -
यः कोऽपि प्रसभं प्रदोषसमये भिल्वीदलालङ्कृतं
लिङ्गं तुङ्गमपारपुण्यविभवैः पश्येदथार्येत् वा ।
प्राप्तं राजयमवाप्य कामदृष्टयस्तुष्येदकामो यदि
मुक्तिद्वारमपावृतं स तु लभेश्शम्भोः कटाक्षाङ्कुरैः ॥ ४८.२९ ॥

अथलातुलराजकन्यकाङ्कुरलीलामलबाहुजालभीशम् ।
भजतामनलाक्षिपादपद्मं भवलीलं न भवेत् चित्तभालम् ॥ ४८.३० ॥

भस्मत्रिपुण्ड्ररयिताङ्गकबाहुभाल-
रुद्राक्षजालकवयाः श्रुतिसूक्तिमालाः ।
वेदोरुररत्नपदकाङ्कितशम्भुनाम-
लोला छि शाम्भववराः परिशीलयन्ति ॥ ४८.३१ ॥

॥ धृति श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे ऋभुनिदाघसंवादे
स्कन्दकृतशिवव्रतोपदेशवर्णनं नाम अष्टयत्वारिंशोऽध्यायः ॥

४८. शिवस्य ज्ञानदातृत्वनिर्णयार्थं नाम अकोनपञ्चाशोऽध्यायः

स्कन्दः -
पुरा मगधदेशीयो ब्राह्मणो वेदपारगः ।
उच्यथ्यतनयो वाग्मी वेदार्थप्रवणो धृतः ॥ ४८.१ ॥
नाम्ना सुदृशानो विप्रान्याठयञ्शास्त्रमुत्तमम् ।
वेदान्तपरया भक्त्या वार्णाश्रमरतः सदा ॥ ४८.२ ॥
भोक्षमिच्छेदपि सदा विप्रोऽपि य जनार्दनात् ।
विष्णुपूजापरो नित्यं विष्णुक्षेत्रेषु संवसन् ॥ ४८.३ ॥
गोपीयन्तनङ्गलोसौ तुलस्यैवार्ययद्गुरिम् ।

उवास नियतं विप्रो विष्णुध्यानपरायणः ॥ ४८.४ ॥

दशवर्षमिदं तस्य कृत्यं दृष्ट्वा जनार्दनः ।

भोक्षेच्छोराजुडावैनं पुरतोद्भूय तं द्विजम् ॥ ४८.५ ॥

विष्णुः -

औयथ्य मुनिशार्दूल तपस्यभिरतः सदा ।

वृणु कामं ददाभ्येव विना ज्ञानं द्विजोत्तम ॥ ४८.६ ॥

सूतः -

एति विष्णोर्गिरं श्रुत्वा विप्रः डिञ्चिद्भयान्वितः ।

प्रशिपत्याड तं विष्णुं स्तुवन्नारायणोति तम् ॥ ४८.७ ॥

सुदर्शनः -

विष्णो जिष्णो नमस्तेऽस्तु शङ्खचक्रगदाधर ।

त्वत्यादनलिनं प्राभो ज्ञानायानर्दणः किमु ॥ ४८.८ ॥

किमन्यैर्धर्मकामार्थैर्नश्रैरिड शङ्खभृत् ।

एत्युक्तं तद्भयः श्रुत्वा विष्णु प्राड सुदर्शनम् ॥ ४८.९ ॥

विष्णुः -

सुदर्शन शृणुष्वैतन्मतो नान्यमना द्विज ।

वदामि ते छितं सत्यं मया प्राप्तं यथा तव ॥ ४८.१० ॥

मदर्थनेन ध्यानेन भोक्षेच्छा जायते नृणाम् ।

भोक्षदाता मडादेवो ज्ञानविज्ञानदायकः ॥ ४८.११ ॥

तदर्थनेन सम्प्राप्तं मया पूर्वं सुदर्शनम् ।

सडस्रारं दैत्यडन्तु साक्षात्प्रपूजया ॥ ४८.१२ ॥

तमाराधय यत्नेन भस्मधारणपूर्वकम् ।

अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैस्त्रियायुषत्रिपुण्ड्रकैः ॥ ४८.१३ ॥

रुद्राक्षधारको नित्यं रुद्रपञ्चाक्षरादरः ।

शिवलिङ्गं भिल्वपत्रैः पूजयंज्ञानवान्भव ॥ ४८.१४ ॥

वसन्क्षेत्रे मडेशस्य स्नाछि तीर्थे य शाङ्करे ।

अडं ब्रह्मादयो देवाः पूजयैव पिनाडिनः ॥ ४८.१५ ॥

बलिनः शिवलिङ्गस्य पूजया विप्रसत्तम ।

यस्य भावतत्वं मेऽद्य त्रिपुण्ड्रपरिचिन्डितम् ॥ ४८.१६ ॥
 ब्रह्मेन्द्रदेवमुनिभिस्त्रिपुण्ड्रं भस्मना धृतम् ।
 पश्य वक्षसि बाह्वोर्मे रुद्राक्षाणां स्रजं शुभाम् ॥ ४८.१७ ॥
 पञ्चाक्षरजपासक्तो रुद्राध्यायपरायणः ।
 त्रिकालमर्थयाभीशं बिल्वपत्रैरुचं शिवम् ॥ ४८.१८ ॥
 कमला विमला नित्यं कोमलैर्बिल्वपल्लवैः ।
 पूजयत्यनिशं लिङ्गे तथा ब्रह्माद्यः सुराः ॥ ४८.१९ ॥
 मुनयो मनवोऽप्येवं तथान्ये द्विजसत्तमाः ।
 नृपासुरास्तथा दैत्या बलिनः शिवपूजया ॥ ४८.२० ॥
 ज्ञानं मोक्षस्तथा भाग्यं लभ्यते शङ्करार्चनात् ।
 तस्मात्त्वमपि भक्त्यैव समाराधय शङ्करम् ॥ ४८.२१ ॥
 पशवो विषणुविधयस्तथान्ये मुनयः सुराः ।
 सर्वेषां पतिरीशानस्तत्प्रसादाद्भिमुक्तिभाङ् ॥ ४८.२२ ॥
 प्रसादजनकं तस्य भस्मधारणमेव हि ।
 प्रसादजनकं तस्य मुने रुद्राक्षधारणम् ॥ ४८.२३ ॥
 प्रसादजनकस्तस्य रुद्राध्यायजपः सदा ।
 प्रसादजनकस्तस्य पञ्चाक्षरजपो द्विज ॥ ४८.२४ ॥
 प्रसादजनकं तस्य शिवलिङ्गैकपूजनम् ।
 प्रसादे शांभवे जते भुक्तिमुक्ती करे स्थिते ॥ ४८.२५ ॥
 तस्य भक्त्यैव सर्वेषां भोग्यं भवपाशतः ।
 तस्य प्रीतिकरं साक्षाद्भिल्वैर्लिङ्गस्य पूजनम् ॥ ४८.२६ ॥
 तस्य प्रीतिकरं साक्षाच्छिवक्षेत्रेषु वर्तनम् ।
 तस्य प्रीतिकरं साक्षात् शिवतीर्थनिषेवणम् ॥ ४८.२७ ॥
 तस्य प्रीतिकरं साक्षाद्भस्मरुद्राक्षधारणम् ।
 तस्य प्रीतिकरं साक्षात्प्रदोषे शिवपूजनम् ॥ ४८.२८ ॥
 तस्य प्रीतिकरं साक्षाद्ब्रह्मपञ्चाक्षरावृत्तिः ।
 तस्य प्रीतिकरं साक्षाच्छिवभक्तजनार्थनम् ॥ ४८.२९ ॥

तस्य प्रीतिकरं साक्षात्सोमे सायन्तनार्यनम् ।
 तस्य प्रीतिकरं साक्षात्त्रिर्मात्वैकभोजनम् ॥ ४९.३० ॥
 तस्य प्रीतिकरं साक्षादष्टभीष्वर्यनं निशि ।
 तस्य प्रीतिकरं साक्षाद्य्यतुर्दृश्यर्यनं निशि ॥ ४९.३१ ॥
 तस्य प्रीतिकरं साक्षात्त्राम्नां स्मृतिरेव हि ।
 ऐतावानेन धर्मो हि शम्भोः प्रियकरो मडान् ॥ ४९.३२ ॥
 अन्यदभ्युद्यं विप्र श्रुतिस्मृतिषु कीर्तितम् ।
 धर्मो वर्णाश्रमप्रोक्तो मुनिभिः कथितो मुने ॥ ४९.३३ ॥
 अविमुक्ते विशेषेण शिवो नित्यं प्रकाशते ।
 तस्मात्काशीति तत्प्रोक्तं यतो ङीशः प्रकाशते ॥ ४९.३४ ॥
 तत्रैवामरणं तिष्ठेदिति जाबालिकी श्रुतिः ।
 तत्र विश्वेश्वरे लिङ्गे नित्यं ब्रह्म प्रकाशते ॥ ४९.३५ ॥
 तत्रान्नपूर्णां सर्वेषां भुक्त्यन्नं सम्प्रयच्छति ।
 तत्रास्ति मणिकर्णार्थ्यं मणिकुण्डं विनिर्मितम् ॥ ४९.३६ ॥
 ज्ञानोदयोऽपि तत्रास्ति सर्वेषां ज्ञानदायकः ।
 तत्र याहि मया सार्धं तत्रैव वस वै मुने ॥ ४९.३७ ॥
 तत्रान्ते भोक्षदं ज्ञानं ददातीश्वर एव हि ।
 धृत्युक्त्वा तेन विप्रेण ययौ काशीं हरिः स्वयम् ॥ ४९.३८ ॥
 स्नात्वा तीर्थं चक्रसंज्ञे ज्ञानवाप्यां हरिद्विजः ।
 तं द्विजं स्नापयामास भस्मनापादमस्तकम् ॥ ४९.३९ ॥
 धृतत्रिपुण्ड्ररुद्राक्षं कृत्वा तं च सुदर्शनम् ।
 पूजयञ्चाथ विश्वेशं पूजयामास च द्विजान् ॥ ४९.४० ॥
 भित्त्वैर्गन्धाक्षतैर्दीपैर्नैवेद्यैश्च मनोहरैः ।
 तुष्टाव प्रणिपत्यैव स द्विजो मधुसूदनः ॥ ४९.४१ ॥
 सुदर्शनविष्णु -
 भज भज भसितानलोज्ज्वलाक्षं भुजगाभोगभुजङ्गसङ्गलस्तम् ।
 भवभीममडोग्ररुद्रभीज्यं भवभर्जकतर्जकं मडैनसाम् ॥ ४९.४२ ॥
 वेदघोषभटभाटकावधुग्देडदाडडलनामल काल ।

जूटकोटिसुजटातटिटुधद्रागरञ्जितटिनीशशिभौले ॥ ४८.४३ ॥

शम्भराङ्गुवरभूष पाछि मामम्भरान्तरयरस्कुटवाह ।

वारिजाधधनघोष शङ्कर त्राछि वारिजभवेज्य मधेश ॥ ४८.४४ ॥

मदगजवरकृत्तिवास शम्भो मधुमदनक्षिसरोरुढार्यपाद ।

यममदमनान्धशिक्ष शम्भो पुरुडर पाछि दयाकटाक्षसारैः ॥ ४८.४५ ॥

अपां पुष्पं मौलौ छिमभयडरः भालनयनः

जटाजूटे गङ्गाऽम्भुजविकसनः सव्यनयनः ।

गरं कण्ठे यस्य त्रिभुवनगुरोः शम्भरुडर

मतङ्गोद्यत्कृत्तेर्भवडरपादाढ्यजभजनम् ॥ ४८.४६ ॥

श्रीभिल्वमूलशितिकण्ठमधेशविङ्गं

भिल्वाम्भुजोत्तमवरैः परिपूज्य भक्त्या ।

स्तम्भेरमाङ्गवदनोत्तमसङ्गभङ्ग

राजद्विषाङ्गपरिसङ्गमधेशशाङ्गम् ॥ ४८.४७ ॥

यो गौरीरमणार्थनोद्यतमतिर्भूयो भवेच्छाम्भवो

भक्तो जन्मपरम्परासु तु भवेन्मुक्तोऽथ मुक्त्यङ्गना-

कान्तस्वान्तनितान्तशान्तलुदये कार्तान्तवार्तोञ्जितः ।

विष्णुब्रह्मसुरेन्द्ररञ्जितमुमाकान्ताङ्घ्रिपङ्कुरुड-

ध्यानानन्दनिमग्नसर्वलुदयः किञ्चिन्न जनात्यपि ॥ ४८.४८ ॥

कामारातिपदाभ्युजार्थनरतः पापानुतापाधिक-

व्यापारप्रवणप्रकीर्णमनसा पुण्यैरगाण्यैरपि ।

नो द्यूतेत विशेषसन्ततिमहासारानुकारादरा-

दाराग्राहकुमारमारसुशराधाघातभीतैरपि ॥ ४८.४९ ॥

॥ ४९ ॥ श्रीशिवरुद्रस्ये शङ्कराण्ये षष्ठांशे विष्णुयथ्यसंवादे

शिवस्य ज्ञानदातृत्वनिर्गुणं नाम ऐकोनपञ्चाशोऽध्यायः ॥

५०. सुदर्शनस्य मुक्तिलाभवर्णनं अंशश्रवणकुलनिर्गुणं च नाम पञ्चाशोऽध्यायः

स्कन्दः -

विष्णुस्तवान्ते विप्रोऽसौ सुदर्शनसमाह्वयः ।

स्नात्वाऽथ मणिकर्ष्या स भस्मरुद्राक्षभूषणः ॥ ५०.१ ॥

सञ्जपञ्चातरुद्रीयं पञ्चाक्षरपरायणः ।
सम्पाद्य भिल्वपत्राणि कमलान्यमलान्यपि ॥ ५०.२ ॥
गन्धाक्षतैर्धूपदीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि ।
विष्णूपदिष्टमार्गेषु नित्यमन्तर्गुलस्य छि ॥ ५०.३ ॥
प्रदक्षिणं यकारासौ लिङ्गान्यभ्यर्चयंस्तथा ।
विश्वेश्वराविमुक्तेशौ वीरेशं य त्रिलोचनम् ॥ ५०.४ ॥
कृत्तिवासं वृद्धकाले डेदारं शूलटङ्ककम् ।
रत्नेशं भारभूतेशं यन्द्रेशं सिद्धकेश्वरम् ॥ ५०.५ ॥
घण्टाकर्णेश्वरं यैव नारदेशं यमेश्वरम् ।
पुलस्तिपुलडेशं य विकर्णेशं कृत्वेश्वरम् ॥ ५०.६ ॥
कद्रुदेशमण्डलेशं केतुमालिं गमस्तिकम् ।
यमुनेशं वाण्डेशं भद्रेशं ज्येष्ठशङ्करम् ॥ ५०.७ ॥
नन्दिकेशं य रामेशं करमर्देश्वरं तथा ।
आवर्देशं मतङ्गेशं वासुकीशं द्रुतीश्वरम् ॥ ५०.८ ॥
सूर्येशमर्भेशं य तूष्णीशं गालवेश्वरम् ।
कण्वकाल्यायनेशं य यन्द्रयूडेश्वरं तथा ॥ ५०.९ ॥
उदावर्तेश्वरं यैव तृणजयोतीश्वरं सदा ।
कङ्कणेशं तङ्कणेशं स्कन्देशं तारकेश्वरम् ॥ ५०.१० ॥
जम्बुकेशं य ज्ञानेशं नन्दीशं गणपेश्वरम् ।
अेतान्यन्तर्गुले विप्रः पूजयन्परया मुदा ॥ ५०.११ ॥
दुष्टयादिगणपांश्वैव भैरवं यापि नित्यशः ।
अन्नपूर्वामन्नदात्री साक्षाल्लोकैकमातरम् ॥ ५०.१२ ॥
दण्डपाणिं क्षेत्रपालं सम्यगाभ्यर्च्य तस्थिवान् ।
तीर्थान्यन्यान्यपि मुनिर्मण्डिकर्थादि सत्तम ॥ ५०.१३ ॥
ज्ञानोदं सिद्धकूपं य वृद्धकूपं पिशाचकम् ।
ऋणामोचनतीर्थं य गर्गतीर्थं मडत्तरम् ॥ ५०.१४ ॥
स्नात्वा सनियमं विप्रो नित्यं पञ्चनदे लुटे ।

किरणां धूतपापां च पञ्चगङ्गामपि द्विजः ॥ ५०.१५ ॥

गङ्गां मनोरमां तुङ्गां सर्वपापप्रणाशिनीम् ।

मुक्तिमण्डपमास्थाय स जपञ्चतरुद्रियम् ॥ ५०.१६ ॥

अष्टोत्तरसहस्रं वै जपन्पञ्चाक्षरं द्विजः ।

पक्षे पक्षे तथा कुर्वन्पञ्चकोशप्रदक्षिणाम् ॥ ५०.१७ ॥

अन्तर्गुहाद्भ्रुवोर्देशे यकारावसथं तदा ।

अेवं संवसतस्तस्य कालो भूयानवर्तत ॥ ५०.१८ ॥

तत्र दृष्ट्वा तपोनिष्ठं सुदर्शनसमाह्वयम् ।

विष्णुस्तदा वै तं विप्रं समाहूय शिवार्यकम् ॥ ५०.१९ ॥

पुनः प्राह प्रसन्नेन येतसा मुनिसत्तमम् ।

विष्णुः -

भोः सुदर्शनविप्रेन्द्र शिवार्यनपरायण ।

ज्ञानपात्रं भवानेव विश्वेशकृपयाऽधुना ॥ ५०.२० ॥

त्वया तपांसि तमानि धृष्टा यज्ञास्त्वयैव हि ।

अधीताश्च त्वया वेदाः काश्यां वासो यतस्तव ॥ ५०.२१ ॥

अद्भुभिर्जन्मभिर्येन कृतं क्षेत्रे मलयतपः ।

तस्यैव सिद्ध्यत्यमला काशीयं मुक्तिकाशिका ॥ ५०.२२ ॥

तव भाग्यस्य नान्तोऽस्ति मुने त्वं भाग्यवानसि ।

किञ्चैकं तव वक्ष्यामि हितमात्यन्तिकं शृणु ॥ ५०.२३ ॥

विश्वेशकृपया तेऽद्य मुक्तिरन्ते भविष्यति ।

रुद्राक्षनामपुण्यं यन्नाम्नां साहस्रमुत्तमम् ॥ ५०.२४ ॥

उपदेक्ष्यामि ते विप्र नामसाहस्रमीशितुः ।

तेनार्येशं विश्वेशं बिल्वपत्रैर्मनोऽर्चैः ॥ ५०.२५ ॥

वर्षमेकं निराहारो विश्वेशं पूजयन्सदा ।

संवत्सरान्ते मुक्तस्तवं भविष्यति न संशयः ॥ ५०.२६ ॥

त्वद्देहापगमे मन्त्रं पञ्चाक्षरमनुत्तमम् ।

एदाति देवो विश्वेशस्तेन मुक्तो भविष्यति ॥ ५०.२७ ॥

शैवेभ्यः सन्नञ्जवेभ्यो एदातीमं मलामनुम् ।

स्कन्दः -

एति विष्णुवचः श्रुत्वा प्रणम्याड उरिं तदा ।

सुदर्शनो यथायेत्थं नाम्नां साडस्रमुत्तमम् ॥ ५०.२८ ॥

भगवन्दैत्यवृन्दे विष्णो जिष्णो नमोऽस्तु ते ।

सडस्रनाम्नां यद्विष्यं विश्वेशस्याशु तद्गद ॥ ५०.२९ ॥

येन जप्तेन देवेशः पूजितो भिव्वपत्रकैः ।

ददाति मोक्षसाम्राज्यं देहान्ते तद्गदाशु मे ॥ ५०.३० ॥

तदा विप्रवचः श्रुत्वा तस्मै योपादिशत्स्वयम् ।

सडस्रनाम्नां देवस्य छिरण्यस्येत्यादि सत्तम ॥ ५०.३१ ॥

तेन सम्पूज्य विश्वेशं वर्षमेकमतन्द्रितः ।

कोमलारक्तभिव्वैश्च स्तोत्रेणानेन तुष्टुवे ॥ ५०.३२ ॥

सुदर्शनः -

आशीविषाङ्गपरिमण्डलकण्ठभाग-

राजत्सुसागरभवोग्रविषोरुशोभ ।

भालस्फुरज्जवलनदीमिविदीपिताशा-

शोकावकाश तपनाक्ष मृगाङ्गुभौले ॥ ५०.३३ ॥

कुङ्कोऽुजायापतिधृतार्धशरीरशोभ

पाड्याशु शासितमभान्धकदक्षशत्रो ।

सुत्रामवज्जकरदण्डविभण्डितोरुपक्षा-

धधक्षितिधरोर्ध्वशयाव शम्भो ॥ ५०.३४ ॥

उत्कुल्लल्लकलसत्करवीरमाला-

भ्राजत्सुकन्धरशरीर पिनाकपाशे ।

यञ्चत्सुयन्द्रकलिकोत्तमयारुभौलिं

लिङ्गे कुलुञ्चपतिमम्बिकया समेतम् ॥ ५०.३५ ॥

छायाधवानुजलसञ्छदनैः परिपूज्य भक्त्या

मुक्तेन स्वस्य च विराजितवंशकोट्या ।

सायं सङ्गवपुङ्गवोरुवडनं श्रीतुङ्गालिङ्गार्थकः

शाङ्गः पातकसङ्गभङ्गयतुरश्वासङ्गनित्यान्तरः ॥ ५०.३६ ॥

भालाक्षस्फुरदक्षिस्फुरदृरुस्फूलिङ्गदग्धाङ्गका-

नऽगोत्तुऽगमतऽगकृत्तिवसनं लिऽगं भजे शाङ्करम् ।
 अस्थास्थागवलां सुरतामीक्षाशिनान्ते विभो
 वृष्यं शाङ्करवालनामनिरताः सोमं तथा वाञ्छिनम् ॥ ५०.३७ ॥
 त्यक्त्वा जन्मविनाशनं त्विति मुहुस्ते जिह्वया सत्तमाः ।
 ये शम्भोः सङ्कटैव नामनिरताः शाङ्गाः स्वतः पावनाः ॥ ५०.३८ ॥
 मृगाङ्गु मौलिमीश्वरं मृगेन्द्रशत्रुजत्वयम् ।
 वसानमिन्दुसप्रभं मृगाधबालसत्करम् ।
 भजे मृगेन्द्रसप्रभं ॥ ५०.३९ ॥
 स्कन्दः -
 अवेनं स्तुवन्तं विश्वेशं सुदर्शनमतन्द्रितम् ।
 प्राडेत्यं शौरिमाभाष्य शम्भोर्भक्तिविवर्धनम् ॥ ५०.४० ॥
 विष्णुः -
 अत्रैवामरणं विप्र वस त्वं नियताशनः ।
 नाम्नां सलस्रं प्रजपञ्चतर्द्रीयमेव य ॥ ५०.४१ ॥
 अन्तर्गुडाङ्गलिः स्थित्वा पूजयाशु मलेश्वरम् ।
 तवान्ते भूरिकरुणो मोक्षं दास्यत्यसंशयम् ॥ ५०.४२ ॥
 स प्राणभ्याल विश्वेशं दृष्ट्वा प्राड सुदर्शनम् ।
 धन्यस्त्वं लिऽगोऽप्यनुदिनगलितस्वान्तरङ्गाघसङ्घः
 पुंसां वर्याधभक्त्या यमनियमवरैर्विश्ववन्धं प्रभाते ।
 दत्त्वा भिल्ववरं सद्यम्बुजदलं किञ्चिज्जलं वा मुहुः
 प्राप्नोतीश्वरपादपङ्कजमुमानाथाध मुक्तिप्रदम् ॥ ५०.४३ ॥
 को वा त्वत्सदृशो भवेदगपतिप्रेमैकलिङ्गार्थको
 मुक्तानां प्रवरोर्ध्वकेशविलसश्रीभक्तिबीजाङ्कुरैः ।
 देवा वाप्यसुराः सुरा मुनिवरा भारा भुवः केवलं
 वीरा वा करवीरपुष्पविलसन्मालाप्रदे नो समः ॥ ५०.४४ ॥
 वने वा राज्ञ्ये वाप्यगपतिसुतानायकमडो
 स्फुरत्स्विङ्गार्थायां नियममतभावेन मनसा ।
 उरं भक्त्या साध्य त्रिभुवनतृणाऽम्बरवर-
 प्रद्वैर्भाङ्गैर्वा न लि ञलु स सज्जेत भुवने ॥ ५०.४५ ॥

ન દાનૈર્યૌર્ગૈર્વા વિધિવિહિતવર્ણાશ્રમભરૈ-

રપારૈર્વેદાન્તપ્રતિવચનવાક્યાનુસરણૈઃ ।

ન મન્યેહં સ્વાન્તે ભવભજનભાવેન મનસા

મુહુર્લિહંગં શાહંગં ભજતિ પરમાનન્દકુહરઃ ॥ ૫૦.૪૬ ॥

શર્વં પરવતનન્દિનીપતિમહાનન્દામ્બુધેઃ પારગા

રાગત્યાગહૃદા વિરાગપરમા ભસ્માહંગરાગાદરાઃ ।

મારાપારશરાભિઘાતરહિતા ધીરોરુધારારસૈઃ

પારાવારમહાઘસંસૃતિભરં તીર્ણાઃ શિવાભ્યર્ચનાત્ ॥ ૫૦.૪૭ ॥

માર્કણ્ડેયસુતં પુરાહન્તકભયાદોહરક્ષદીશો હર-

સ્તત્યાદામ્બુજરાગરઞ્જિતમના નાપ્રોતિ કિં વા ફલમ્ ।

તં મૃત્યુઞ્જયમઞ્જસા પ્રણમતામોજોજિમધ્યે જયં

જેતારોતપરાજયો (જેતાવેત્યપરાજિતો)

જનિજરારોગૈર્વિમુક્તિં લભેત્ ॥ ૫૦.૪૮ ॥

ભૂતાયાં ભૂતનાથં ત્વઘમતિતિલકાકારભિલ્લોત્યશલ્યૈઃ

ધાવન્મલ્લૂકપૃષ્ઠે નિશિ કિલ સુમહદ્વ્યાઘ્રભીત્યાહરુરોહ ।

બિલ્વં નલ્વપ્રભં તચ્છદઘનમસકૃત્યાતયામાસ મૂલે

નિદ્રાતન્દ્રોજ્જિતોહસૌ મુગગણકલને

મૂલલિહંગેહય શાહંગે ॥ ૫૦.૪૯ ॥

તેનાભૂદ્ભગવાન્ ગણોત્તમવરો મુક્તાઘસહ્ઘસ્તદા

ચાહંગશોસ્તનયેન પૂજિતપદઃ સારુષ્યમાપેશિતુઃ ।

ગહંગાયન્દ્રકલાકપર્દવિલસત્માલસ્કુલિહંગોજ્જવલ-

દ્વાલન્યહુકરાગ્રસહંગતમહાશૂલાહિ

ટહુધેતઃ (કણ્ઠેધેતઃ) ॥ ૫૦.૫૦ ॥

ચૈત્રે ચિત્રૈઃ પાતકૈર્વિપ્રમુક્તો વૈશાખે વૈ દુઃખશાખાવિમુક્તઃ ।

જ્યેષ્ઠે શ્રેષ્ઠો ભવતેષાઢમાસિ પુત્રપ્રાપ્તિઃ

શ્રાવણે શ્રાન્તિનાશઃ ॥ ૫૦.૫૧ ॥

ભાદ્રે ભદ્રો ભવતે ચાશ્વિને વૈ અશ્રપ્રાપ્તિઃ કાર્તિકે કીર્તિલાભઃ ।

માર્ગે મુક્તેર્માર્ગમેતલ્લભેત પુષ્યે પુણ્યં માઘકે ચાઘનાશઃ ॥ ૫૦.૫૨ ॥

ફલ્ગુ ત્વંહો ફાલ્ગુને માસિ નશ્યે-

દીશાર્યાતો બિલ્વપત્રૈશ્ચલિહંગે ।

अेव तत्तन्मासि पूजयेशल्लिङ्गं

यित्रैः पापैर्विप्रमुक्तो द्विजेन्द्रः ॥ ५०.५३ ॥

दूर्वाङ्कुरैरभिनवैः शशिधामयुङ्-

लिङ्गार्चनेन परिशेषयदङ्कुराणि ।

संसारघोरतरुपकराणि सद्यो

मुक्त्यङ्कुराणि परिवर्धयतीलु धन्यः ॥ ५०.५४ ॥

गोक्षीरेक्षुक्षौद्रभाण्डाज्यदध्ना

सन्नारेवैः पानसाम्नादिसारैः ।

विश्वेशानं सत्सितारत्नतोयै-

र्गन्धोदैर्वा सिञ्च्य द्रोषैर्विमुक्तः ॥ ५०.५५ ॥

लिङ्गं यन्मनलेपसङ्गतमुमाकान्तस्य पश्यन्ति ये

ते संसारभुङ्गुगमङ्गपतनानङ्गाङ्गसङ्गोज्जिताः ।

व्यङ्गं सर्वसमर्थनं भगवतः साङ्गं भवेच्छाङ्कुरं

शङ्गापाङ्गकृपाकटाक्षलक्षरी तस्मिंश्चिरं तिष्ठति ॥ ५०.५६ ॥

मुरलिसरलिरागैर्मर्दवैस्तालशङ्खैः

पट्टपटलनिनादध्वान्तसन्धानघोषैः ।

दृन्दुभ्याघातवादैर्वरयुवतिमडानृत्तसंरम्भरङ्गैः

दर्शेष्वार्दृशो भगवति गिरिजानायके मुक्तिहेतुः ॥ ५०.५७ ॥

स्वच्छच्छत्रछवीनां विविधजितमडाच्छायया छत्रमैशं

शीर्षं विच्छिन्नपापो भवति भवदरः पूजकः शम्भुभक्त्या ।

यञ्चय्यन्द्राभकाण्डप्रविलसदमलस्वर्णरत्नाग्रभाम्बि-

र्दीप्यभ्यामरकोटिभिः स्फुटपटघटितैश्चाक्यक्यैः पताकैः ॥ ५०.५८ ॥

सम्पश्यारुणभूरुडोत्तमशिभासंलेढितारागणं

तारानाथकलाधरोरुसुमडालिङ्गौघसंसेवितम् ।

भिल्वानां कुलमेतदत्र सुमडापापौघसंसारकृ-

द्दाराणां निभिलप्रमोदजनकं शम्भोः प्रियं डेवलम् ॥ ५०.५९ ॥

अन्नं पोत्रिमलायते धनरसं कौलेयमूत्रायते

संवेशो निगलायते मम सदानन्दो कन्दायते ।

शम्भो ते स्मरणान्तरायभरित प्राणः कृपाणायते ॥ ५०.६० ॥

कः कल्पद्रुमुपेक्ष्य चित्तकूलदं तूलादिदानक्षयं
 बभूव परिसेवते क्षुद्विधो वातूलदानक्षमम् ।
 तद्दृष्टकुरिकिङ्करो विधिलरिभ्रमेन्द्रयन्त्रानला-
 स्सेवेधो विधिवञ्चितः कलिबलप्राचुर्यतो मूढधीः ॥ ५०.६१ ॥

सुवर्णाङ्गोद्भूतस्तुतिगतिसमर्थ्याङ्गव-
 प्रणदं (प्रपादं) त्वां कश्चिद्भजति भुवने भक्तिपरमः ।
 मलायङ्गोद्भूतप्रकटितभुवं ताङ्गवपरं
 विभुं सन्तं नित्यं भज भगवान्नाथामलजटम् ॥ ५०.६२ ॥

अजगवकर विष्णुभाण शम्भो दुरितहरान्तकनाश पाछि मामनाथम् ।
 भवदभयपदाब्जवर्धमेत मम चित्तसरस्तटात्रयातु याधे ॥ ५०.६३ ॥

ऽत्थं विष्णुश्च काश्यां प्रमथपतिमगात्पूज्य
 विश्वेश्वरं तं क्षितिसुरवरवर्यं चानुशास्येत्यमिष्टम् ।
 स य मुनिगणमध्ये प्राप्य मुक्तिं तथान्ते
 प्रमथपतिपदाब्जे लीनलीनाङ्गसङ्गः ॥ ५०.६४ ॥

सूतः -
 ऽत्थं श्रुत्वा मुनीन्द्रोऽसौ जैगीषव्योऽवदद्विभुम् ।
 प्रणिपत्य प्रहृष्टात्मा षष्ठांशं वै षडास्थतः ॥ ५०.६५ ॥

जैगीषव्यः -
 मारमारकजनन्दवसतेर्महिमा कथम् ।
 नाम्नां सलस्रमेतस्य वद मे करुणानिधे ॥ ५०.६६ ॥

क्षेत्राणां याप्यथान्यानां महिमां वद सदुरो ।
 शूरतारकसंलर्तस्त्वत्तो नान्यो गुरुर्मम ॥ ५०.६७ ॥

तच्छ्रुत्वा तु मुनेर्वाक्यं स्कन्दः प्राढाय तं मुनिम् ।
 स्कन्दः -

आगामिन्यंशकेऽस्मिंस्तव हृद्यमदानन्दसिन्धौ
 विधूत्यप्राचुर्यप्रकटैः करोपममहासममांशे विशेषे ।
 नाम्नां यापि सलस्रकं भगवतः शम्भोः प्रियं केवलं
 अस्थानन्दवनस्य यैव महिमा त्वं वै शृणुष्वधरात् ॥ ५०.६८ ॥

उग्रोऽशः शशिशेभरेण कथितो वेदान्तसारात्मकः

षष्ठः षड्मुष्पसत्तमाय स ददौ तद्ब्रह्मणो सोऽप्यधात् ।
 पुत्रायात्मभवाय तद्भवद्वरं श्रुत्वा भवेज्ज्ञानविश्वोक्त्या
 जन्मशतायुतार्जितमहापापैर्विमुक्तो भवेत् ॥ ५०.६६ ॥
 श्रुत्वांशमेतद्भवतापपापदं शिवास्पदज्ञानदमुत्तमं भवत् ।
 ध्यानेन विज्ञानदमात्मदर्शनं ददाति शम्भोः पदभक्तिभावतः ॥ ५०.७० ॥

सूतः -
 अध्यायपादाध्ययनेऽपि विधा बुद्ध्या हृदि ध्यायति अन्धमुक्त्यै ।
 स्वाध्यायतान्ताय शमान्विताय दधाद्येदधान्न विभेद्येमेतत् ॥ ५०.७१ ॥

एतत् सूतवयोद्यतमडानन्दैकमोदप्रभा
 भास्वद्भास्करसप्रभा मुनिवराः सन्तुष्टुवुस्तं तदा ।
 वेदोद्यद्भयनाशिषा प्रदुषिताः सूतं जयेत्युच्यन्
 ध्यात्वा जग्मुरतीव उषितदृष्टा विश्वेश्वरं वीक्षितुम् ॥ ५०.७२ ॥

॥ एति श्रीशिवरहस्ये शङ्कराख्ये षष्ठांशे सुदर्शनस्य
 मुक्तिलाभवर्णनं अशश्रवाण्डलनिर्मुपाणं च नाम पञ्चाशोऽध्यायः ॥
 ॥ एति श्रीशिवरहस्ये शङ्कराख्यः षष्ठांशः समाप्तः ॥

The variations/pAThabheda are placed in the parenthesis ()
 next to the word it is supposed to relate to.

Words missing in the original manuscripts are indicated by dots.

Encoded by Anil Sharma anilandvijaya at gmail.com

Reproofread by Anil Sharma, Sunder Hattangadi, Ruma Dewan

Ribhu Gita from Shiva Rahasya
 pdf was typeset on August 6, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

